

**กฎหมาย
กฎกระทรวง
ระเบียบข้อบังคับ**

กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น
กรมประชาสงเคราะห์
กระทรวงมหาดไทย

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961128938

กฎหมาย กฎกระทรวง ระเบียบข้อบังคับ

**กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น
กรมประชาสงเคราะห์
กระทรวงมหาดไทย**

คำนำ

ในปัจจุบันเด็กและเยาวชนของชาติมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วคือ จากผลการสำรวจสำมะโนประชากรปี ๒๕๑๙ ปรากฏว่า มีเด็กและเยาวชนจำนวนทั้งสิ้นประมาณ ๒๖.๗ ล้านคน หรือประมาณร้อยละ ๖๓.๗ ของประชากรทั้งประเทศ เด็กและเยาวชนเหล่านี้หากได้รับการอุปการะเลี้ยงดูและให้ได้รับการศึกษาอบรมโดยเหมาะสมแก่วัยแล้ว ก็จะมีเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคตของชาติ แต่มีเด็กบางกลุ่มที่ประสบชะตากรรมที่ไม่อาจดำรงชีวิตตามที่ตนปรารถนาเหมือนกับเด็กทั่ว ๆ ไปได้ เพราะประสบกับปัญหาในค้ำต่าง ๆ ดังนั้น การดำเนินการทั้งในด้านป้องกันและแก้ไขปัญหาค่าความเดือดร้อนของเด็กและเยาวชนจึงมีบทบาทอันสำคัญในการพัฒนาสังคม ด้วยเหตุผลดังกล่าว รัฐจึงได้ให้การสนับสนุนงานด้านประชาสงเคราะห์ตลอดมา โดยมอบหมายให้กรมประชาสงเคราะห์เป็นผู้รับผิดชอบในการให้บริการด้านการสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่นมาตั้งแต่ปี ๒๔๘๓ เป็นต้นมา โดยมีหน้าที่จะให้ความคุ้มครองป้องกันและส่งเสริมสวัสดิภาพแก่เด็กที่มายุติตั้งแต่แรกเกิดถึง ๑๘ ปี ที่กำพร้าอนาถา ถูกทอดทิ้ง พิการด้านร่างกายและจิตใจ หรือมีปัญหาความประพฤติ หรือประพฤตินั้นไม่ควรแก่วัยในกรณีต่าง ๆ หรือกระทำความผิดและถูกศาลสั่งให้ส่งตัวเข้ารับการอบรม หรือได้รับการเลี้ยงดูไม่เหมาะสมหรือตกอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นอันตราย

การที่จะปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพและทันต่อสภาพเหตุการณ์ทางสังคม จำเป็นต้องอาศัยหลักวิชาการเทคนิคในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องอาศัยหลักกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ซึ่งเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการบริหารงาน ประกอบกับสมัชชาใหญ่แห่งองค์การสหประชาชาติ ได้มีมติประกาศในปี ๒๕๒๒ เป็นปีเด็กสากลกรมประชาสงเคราะห์จึงได้ให้ความสนใจงานด้านนี้เป็นพิเศษ เพื่อผลประโยชน์ของเด็กโดยส่วนรวม จึงมอบให้กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่นรวบรวมกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและแบบฟอร์มที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์เด็กในความรับผิดชอบของกรมประชาสงเคราะห์จัดพิมพ์เป็นรูปเล่มขึ้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายใช้เป็นคู่มือปฏิบัติงานและให้บุคคลผู้สนใจงานด้านนี้ ได้ใช้ประกอบการศึกษาค้นคว้าและอ้างอิงต่อไป

กรมประชาสัมพันธ์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารคู่มือเล่มนี้จะอำนวยความสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติงานด้านการสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น ตลอดจนผู้สนใจตามสมควร ทั้งนี้กรมประชาสัมพันธ์ จะพยายามปรับปรุงแก้ไขเอกสารคู่มือเล่มนี้ทุกระยะเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความเปลี่ยนแปลงของสังคมต่อไป.

(นายชลอ ธรรมศิริ)

อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

๔ ก.ย. ๒๕๒๒

สารบัญ

ภาคนำ

แผนภูมิส่วนราชการกรมประชาสงเคราะห์

แผนภูมิกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น

งานในหน้าที่กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น

๑

กฎหมาย กฎกระทรวง คำสั่ง ระเบียบข้อบังคับ

- พ.ร.บ. จัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก ๒๔๗๗ ๔
- พ.ร.บ. จัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๑ ๑๐
- กฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความใน พ.ร.บ. จัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พ.ศ. ๒๔๗๗ ๑๓
- ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๗๔ พุทธศักราช ๒๕๑๕ ๓๒
- กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๗๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ๔๔
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๗๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ๔๖
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๗๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ๕๑
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๗๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ๕๓
- พ.ร.บ. การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ๕๕
- กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตาม พ.ร.บ. การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ๖๕
- มติคณะรัฐมนตรี เรื่องมาตรการป้องกันการค้าซื้อขายเด็ก พ.ศ. ๒๕๒๐ ๗๐

- มติคณะรัฐมนตรี เรื่องมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคา
แสวงหาผลประโยชน์จากหญิงไทยที่ไปประกอบอาชีพอันเสื่อมเสียศีลธรรม
ในต่างประเทศ และการจัดหาเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมแก่คนต่างด้าว
พ.ศ. ๒๕๒๑ ๗๔
- คำสั่งกรมประชาสัมพันธ์ ที่ ๓๖๓/๒๕๕๘ เรื่องระเบียบข้อบังคับ
ว่าด้วยการลงโทษเด็กและเยาวชน ๘๑
- คำสั่งกรมประชาสัมพันธ์ ที่ ๑๒/๒๕๐๓ เรื่องข้อปฏิบัติเกี่ยวกับ
การลงโทษและการเอาใจใส่ต่อสวัสดิภาพของเด็กภายในสถานสงเคราะห์ ๘๕
- คำสั่งกรมประชาสัมพันธ์ ที่ ๙๖/๒๕๐๔ เรื่องระเบียบการจ่ายการเก็บ
และการรักษาเงินบางประเภทที่กรม ฯ ได้รับเนื่องจากการปฏิบัติงาน
ประชาสัมพันธ์ สังกัด วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๐๔ ๘๗
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๕๕๙/๒๕๑๗ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการ
รับและจำหน่ายเด็กชายบ้านศรีธรรมราช ๙๕
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๖๐๐/๒๕๑๗ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการ
รับและจำหน่ายเด็กชายบ้านเชียงใหม่ ๙๖
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๖๐๑/๒๕๑๗ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการ
รับและจำหน่ายเด็กชายบ้านหนองคาย ๙๗
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๖๐๒/๒๕๑๗ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการ
รับและจำหน่ายเด็กชายบ้านราชสีมา ๙๘
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗๙๘/๒๕๑๗ เรื่องระเบียบเงินทุนประชา
ศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ. ๑) ๙๙
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๓๑๖/๒๕๒๐ สังกัด วันที่ ๓๐ พฤษภาคม
๒๕๒๐ เรื่องคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาคาแสวงหาผลประโยชน์จากหญิงไทยที่ไปประกอบอาชีพอันเสื่อม
เสียศีลธรรมในต่างประเทศ และจากการจัดหาเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรม
แก่คนต่างด้าว ๑๒๔

- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗๐๐/๒๕๒๐ ลง ๓๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๒๐ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการรับและจำหน่ายเด็ก สถานสงเคราะห์เด็กหญิงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๒๗
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๕๖๑๔/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๐๕ เรื่องการลงทะเบียนบ้านของเด็กในสถานเยาวชนของกรมประชาสงเคราะห์ ๑๒๘
- ประกาศกรมประชาสงเคราะห์ เรื่องตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก ประกาศ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ๑๓๐
- ประกาศกรมประชาสงเคราะห์ เรื่องตั้งสถานแรกรับเด็ก ประกาศ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ๑๓๒
- ประกาศกรมประชาสงเคราะห์ เรื่องตั้งสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ประกาศ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ๑๓๓
- ประกาศกรมประชาสงเคราะห์ เรื่องแต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพในสถานสงเคราะห์เด็ก ประกาศ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ ๑๓๔
- ประกาศกรมประชาสงเคราะห์ เรื่องแต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพในสถานแรกรับเด็ก ประกาศ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ ๑๓๕
- ประกาศกรมประชาสงเคราะห์ เรื่องแต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ประกาศ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ ๑๓๖
- ประกาศกรมประชาสงเคราะห์ เรื่องตั้งสถานแรกรับเด็ก ประกาศ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ ๑๓๗
- ประกาศกรมประชาสงเคราะห์ เรื่องตั้งสถานสงเคราะห์เด็กประกาศ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ ๑๓๘
- ประกาศกรมประชาสงเคราะห์ เรื่องแต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพในสถานแรกรับเด็ก ประกาศ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ ๑๓๙
- ประกาศกรมประชาสงเคราะห์ เรื่องตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก ประกาศ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ ๑๔๐

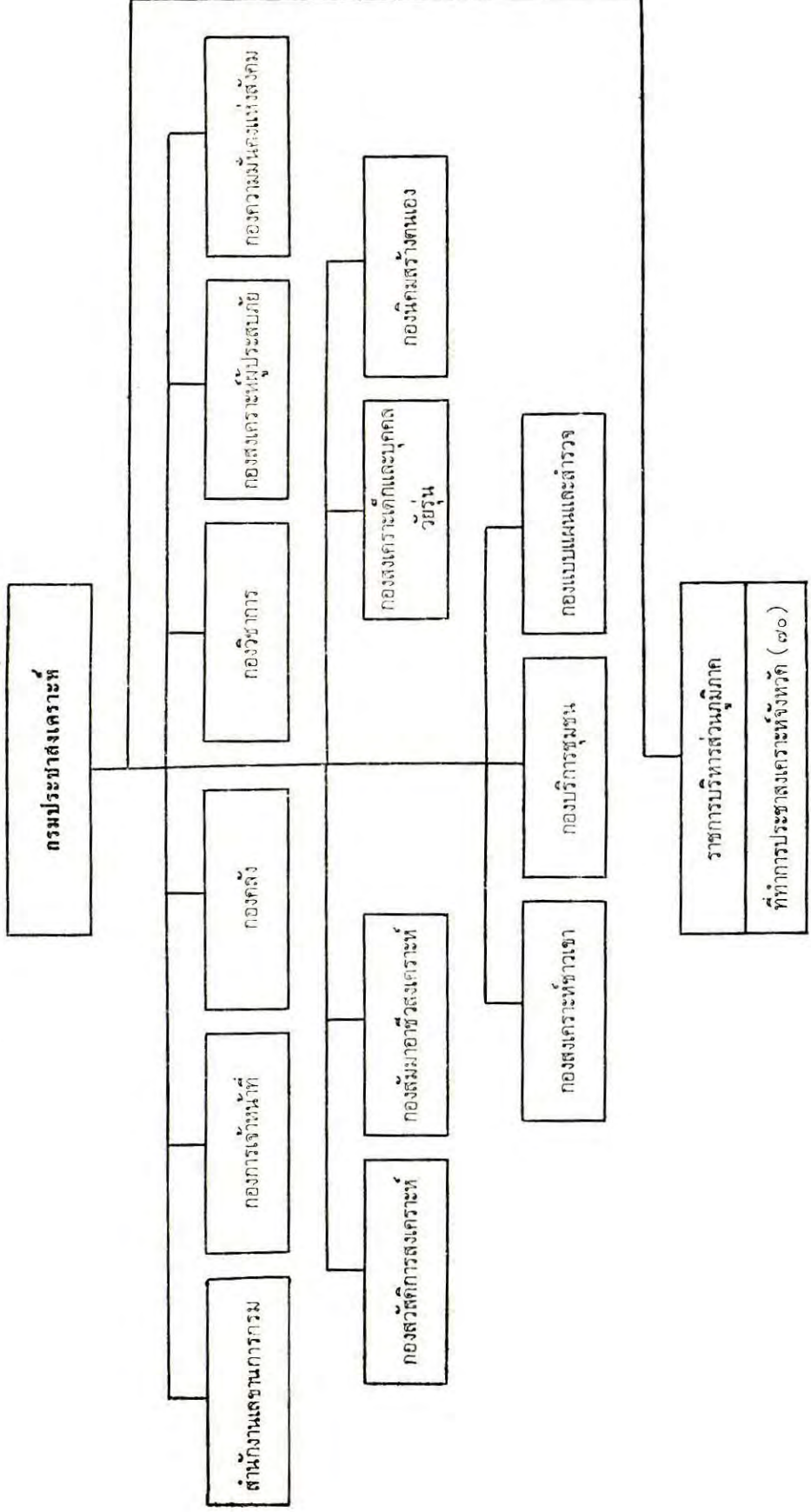
- ประกาศกรมประชาสงเคราะห์ เรื่องแต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพ
และพนักงานเจ้าหน้าที่ในสถานสงเคราะห์เด็ก ประกาศ ณ วันที่ ๒
มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๑ ๑๕๑
- ประกาศกรมประชาสงเคราะห์ เรื่องแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน
สงเคราะห์เด็ก ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ ๑๕๒
- ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กโดยวิธี
จัดหาผู้อุปการะให้แก่เด็ก พ.ศ. ๒๕๐๘ ๑๕๔
- ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๑๑ ๑๕๑
- ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยทุนการศึกษาของเด็ก
ในสถานสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๑๕ ๑๕๕
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการสงเคราะห์ช่วยเหลือ
ประชาชน ในปัญหาทางสังคม พ.ศ. ๒๕๒๐ ๑๕๗
- ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยการให้การศึกษแก่เด็กใน
ความอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็ก พ.ศ. ๒๕๒๐ ๑๗๒
- ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยการเข้าอยู่อาศัยในบ้านพัก
ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ๑๗๕
- ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยทะเบียนประวัติเด็ก พ.ศ. ๒๕๒๐ ๑๘๑
- ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยการรับเด็กของสถานรับเลี้ยง
และพัฒนาเด็ก แก่บุตรหลานข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ๑๘๕
- คำสั่งกรมประชาสงเคราะห์ ที่ ๖๓๑/๒๕๒๒ เรื่อง ระเบียบว่าด้วย
การใช้บ้านพักรับรองของสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านบางละมุง ๑๘๗
- หนังสือกรมประชาสงเคราะห์ ที่ ๓๑๙๔/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม
๒๕๐๑ เรื่องการปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเด็กไปยังสถานฝึกและอบรม ๑๙๐

- หนังสือกรมประชาสัมพันธ์ ที่ มท. ๐๗๐๖/๓๖๘๘๑ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๑๘ เรื่องการปฏิบัติในการส่งเด็กเพื่อรับการสงเคราะห์ หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ๑๘๒
- หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค. ๐๕๐๒/๑๖๗๑ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๒๐ เรื่องคำพาหนะและเบียดเบียนสำหรับนำส่งเด็ก ๑๘๗
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย จำนวนมาก ที่ มท. ๐๗๐๖/ว.๔๔๓ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๒๐ เรื่องการจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรม ๑๘๘
- หนังสือกรมประชาสัมพันธ์ ที่ มท. ๐๗๐๖/ว.๗๓๘๒๘ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๒๐ เรื่องเด็กที่ถูกทอดทิ้งและเด็กที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ลงนามมอบให้โรงพยาบาลหรือสถานอนามัยแม่และเด็ก หรือสถานพยาบาลอื่น ๆ ๒๐๒
- ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิของเด็ก ๒๐๘
- ข้อเสนอหน่วยงานในสังกัดกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสัมพันธ์ ๒๑๑

ภาคผนวก

- แบบฟอร์มการปฏิบัติงานฝ่ายวางแผนและประสานงาน ๒๑๗
- แบบฟอร์มการปฏิบัติงานฝ่ายการสงเคราะห์ ๒๓๓
- แบบฟอร์มการปฏิบัติงานฝ่ายคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ๒๕๗
- แบบฟอร์มการปฏิบัติงานศูนย์อำนวยการรับบุตรบุญธรรม ๓๒๗

แผนภูมิส่วนราชการกรมประมงกระทรวงมหาดไทย

กองส่งเสริมเด็กและบุคคลวัยรุ่น

ฝ่ายวางแผนและประสานงาน

๑. งานบริหารทั่วไป
๒. งานโครงการและประเมินผล
๓. งานพินิจวิเคราะห์
๔. งานทะเบียนประวัติ

ฝ่ายการส่งเสริมเด็ก

๑. งานส่งเสริมเด็กภายนอก
๒. งานสถานส่งเสริมเด็ก
๓. งานฝากเลี้ยงเด็กตามบ้าน
๔. งานส่งเสริมเด็กและผู้พิการ

ฝ่ายคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

๑. งานแนะแนววัยรุ่นทางเด็ก
  ๒. งานสวัสดิภาพเด็ก
  ๓. งานฝึกอบรมและส่งเสริมวิชาชีพ
  ๔. งานส่งเสริมและคุ้มครองสถานส่งเสริมและสถานรับเลี้ยงเด็ก
- เอกชน

ศูนย์อำนวยความสะดวก

๑. งานธุรการ
๒. งานเลขานุการคณะกรรมการบริหารศูนย์อำนวยความสะดวก
๓. งานตรวจสอบ
๔. งานคุ้มครองชาวไทย
๕. งานคุ้มครองคนต่างประทศ

สถานส่งเสริมเด็ก
๒๔ แห่ง

กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น

งานด้านการบริการและให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือเด็กและบุคคลวัยรุ่น ได้เริ่มดำเนินงานตั้งแต่เริ่มแรกก่อตั้งกรมประชาสงเคราะห์ในปี พ.ศ. ๒๔๘๓ โดยมีหน้าที่พิจารณาและดำเนินการ ให้การสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตั้งแต่วัยแรกเกิดจนถึงอายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์ ได้แก่เด็กกำพร้าอนาถา เวิร์น ถูกทอดทิ้ง จรจัด พิกัดบ้านร่างกายหรือจิตใจ หรือได้รับการเลี้ยงดูที่ไม่สมควร หรือตกอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม หรือครอบครัวยากจน ขาดแคลน ครอบครัวมีปัญหาเสพติด เด็กมีปัญหาคความประพฤติและประพฤตินั้นไม่สมควรแก่วัย ขาดการศึกษาและการฝึกอาชีพ ขาดที่พักผ่อนหย่อนใจ ถูกศาลสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรม รวมทั้งครอบครัวที่ประสบปัญหา ความเดือดร้อนในด้านต่าง ๆ ทว่าราชอาณาจักร โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ลัทธิหรือศาสนา ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ในอันที่จะให้เด็ก และบุคคลวัยรุ่นทุกคน ได้รับการอุปการะเลี้ยงดูและคุ้มครองสวัสดิภาพ อบรมตามสมควรแก่วัย ตามความเหมาะสมและจำเป็นเฉพาะราย เพื่อจะได้มีความเจริญเติบโตขึ้นเป็นพลเมืองดีที่มีประโยชน์แก่ประเทศชาติ ในการดำเนินงานได้แบ่งงานในเรื่องการสงเคราะห์เด็ก ดังนี้.—

๑. ฝ่ายวางแผนและประสานงาน มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงานทั่วไปของกอง โดยทำหน้าที่สารบรรณกอง รวบรวมเอกสารต่าง ๆ ตรวจสอบ ควบคุมการจ่ายเงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณ รวมทั้งจัดสรรเงินให้หน่วยงานในสังกัดกอง รวบรวมจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ควบคุมอัตรากำลังของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ลูกจ้าง ควบคุมพัสดุและยานพาหนะของกองทั้งหมด รับผิดชอบในงานวิชาการทั่วไปของกอง งานโครงการและแผนปฏิบัติงาน งานรายงานและสถิติ งานความช่วยเหลือและติดต่อต่างประเทศ งานฝึกอบรม งานประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ และรับผิดชอบในการรับคำร้องขอความช่วยเหลือจากผู้ที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนเกี่ยวกับเศรษฐกิจ

การศึกษาของเด็ก ร้องขอฝากเด็กไว้ในสถานสงเคราะห์เด็ก ขอรับเด็กไปอุปการะแบบฝากเลี้ยงตามบ้าน หรือชาวไทยร้องขอรับเด็กไปอุปการะเป็นบุตรบุญธรรม การบริการให้การสงเคราะห์ ในการติดตามเรื่องข่าวในการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัวทางหนังสือพิมพ์ การพิจารณาขออนุมัติรับเด็กที่ถูกทอดทิ้งในโรงพยาบาลทุกแห่งทั่วพระราชอาณาจักร หรือส่วนราชการต่าง ๆ ติดต่อกับฝากเด็กเข้าไว้ในความอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็ก ตลอดจนขออนุมัติย้ายเด็กเข้าไว้ในอุปการะ ของสถานสงเคราะห์เด็กแห่งอื่น นอกจากนี้ยังรับผิดชอบงานทะเบียนประวัติเด็ก เพื่อทำหน้าที่รวบรวมประวัติเด็กในสถานแรกรับเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและสถานเยาวชนไว้เป็นแหล่งกลางและติดตามผลการสงเคราะห์เด็ก

๒. ฝ่ายการสงเคราะห์เด็ก มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัวที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนในกรณีต่าง ๆ เพื่อให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูบุตรหลานของตนต่อไปได้ การให้การสงเคราะห์เด็กนักเรียนที่ขาดแคลนเสื้อผ้าและอุปกรณ์การเรียน ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีฐานะยากจน ไม่สามารถจัดซื้อเสื้อผ้าและอุปกรณ์การเรียนได้ ดำเนินงานการฝากเลี้ยงเด็กตามบ้าน เพื่อหาบ้านให้เด็กอยู่ใหม่ตามความเหมาะสม ควบคุมดูแลการบริหารงานสถานสงเคราะห์เด็ก เพื่อให้การสงเคราะห์เลี้ยงดู การศึกษาอบรมและการฝึกอาชีพให้เป็นไปโดยถูกต้อง ให้การสงเคราะห์และฟื้นฟูเด็กพิการ การฝึกกายภาพบำบัด การศึกษาเล่าเรียนตลอดจนการใช้กายอุปกรณ์ เพื่อให้เด็กมีความรู้ความสามารถช่วยตนเองได้ตามควรแก่อัถภาพ

๓. ฝ่ายคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก มีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมและแก้ไขปัญหาคเด็กที่มีปัญหาความประพฤติหรือเด็กที่ประพฤติตนไม่สมควรแก่วัย ดำเนินการสำรวจเด็กเร่ร่อน จรจัด และให้ความคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กด้วยการสอดส่องความประพฤติ การทำทัณฑ์บนหรือช่วยแก้ปัญหาอื่น ๆ นอกจากนี้ยังรับผิดชอบ งานควบคุมและส่งเสริมสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็กเอกชน เพื่อให้จวามคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กโดยทั่วไป ทั้งนี้เพื่อช่วยเหลือให้เด็กได้เจริญเติบโตทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

กฎหมาย

กฎกระทรวง

คำสั่ง ระเบียบข้อบังคับ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก

พุทธศักราช ๒๔๗๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร)

ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘

เจ้าพระยาบวรราช

พล.อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๐

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมีกฎหมายจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก ให้เหมาะสมแก่กาลสมัย

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๘”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกกฎหมาย กฎ และข้อบังคับในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือที่แย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เด็ก” หมายความว่า เด็กซึ่งจะจัดการฝึกและอบรมตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

มาตรา ๕ เด็กซึ่งจะจัดการฝึกและอบรมตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่

(ก) เด็กซึ่งศาลมีคำสั่งให้ส่งไปไว้ในโรงเรียน ตัดสันดานตามบทแห่งกฎหมายลักษณะอาญา หรือตามบทแห่งกฎหมายอื่น

(ข) เด็กซึ่งศาลมีคำสั่งให้ส่งไปไว้ในโรงเรียนฝึกอาชีพตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๔๗๘

(ค) เด็กซึ่งศาลมีคำสั่งให้ส่งไปไว้ในสถานฝึกและอบรมอันจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้งสถานฝึกและอบรมเด็ก เพื่อดำเนินการฝึกสอนและอบรมในทางศีลธรรม จรรยาและวิชาอันเป็นความรู้ทั่วไป วิชาชีพ การทำงาน อุตสาหกรรม การทำงานเกษตรกรรม การพาณิชยกรรม ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๗ การฝึกและอบรมนั้นจักต้องคำนึงถึงอุปนิสัยใจคอของเด็กและพยายามจัดไปในทางที่เหมาะสม อันจะพึงอำนวยประโยชน์อย่างดีที่สุดในชีวิตเบื้องหน้าของเด็กและชุมชน

มาตรา ๘ รัฐมนตรีมีอำนาจแบ่งประเภทและชั้นของเด็ก กับจัดให้เด็กในต่างประเภทต่างชั้นได้รับการปฏิบัติและประโยชน์ต่าง ๆ กัน

มาตรา ๙ เด็กที่มีความอู้อหะ ความประพฤติ และความก้าวหน้าในวิชา หรือการทำงาน อาจได้รับประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างต่อไปนี้

๑. เลื่อนประเภทหรือชั้น
๒. ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน
๓. ได้รับส่วนแบ่งปันผลกำไร
๔. ได้รับความไว้วางใจให้ออกไปนอกเขตสถานฝึกและอบรมโดยลำพัง
๕. ได้รับความไว้วางใจให้ไปอยู่นอกเขตสถานฝึกและอบรม

๖. ได้รับการผ่อนผันให้พ้นไปจากการควบคุม ของสถานฝึกและอบรมภายในบังคับเงื่อนไขซึ่งรัฐมนตรีกำหนดไว้

มาตรา ๑๐ เด็กจะต้องอยู่ในวินัยโดยปฏิบัติตนให้เป็นไปตามกฎข้อบังคับ และระเบียบอันตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการฝึกและอบรม

เด็กที่มีได้ปฏิบัติตนตามวรรคต้นได้ชื่อว่าละเมิดวินัย

มาตรา ๑๑ เด็กที่ละเมิดวินัยอาจได้รับทัณฑ์สถานใดสถานหนึ่งหรือหลายสถานดังต่อไปนี้

๑. ภาคทัณฑ์
๒. ตำหนิ
๓. ทำงานเกินเวลาหรือนอกเวลา
๔. งดการเลื่อนหรือลดประเภทลดชั้น
๕. ถอนจากตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน
๖. งดหรือลดส่วนแบ่งปันผลกำไร
๗. ถอนความไว้วางใจ
๘. เขียนตัวไม้เรียวไม่เกิน ๑๐ ที

ในกรณีความผิดและเงื่อนไขอย่างใดซึ่งจะลงทัณฑ์สถานที ๗ และ ๘ กิติ ฆนาต และชนิดของไม้เรียวกิติ ให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ ภายใต้บทแห่งพระราชบัญญัตินี้ อธิบดีมีอำนาจออกข้อบังคับวางระเบียบและวิธีการเพื่อจัดการฝึกและอบรมเด็ก

มาตรา ๑๓ เมื่อเห็นว่าการจัดให้เด็กอยู่ในสำนักของเอกชน หรืออยู่ในความดูแลของเอกชน จักอำนวยความสะดวกอันดียิ่งให้แก่ชีวิตในเบ้องหน้าของเด็ก อธิบดีมีอำนาจที่จะดำเนินการได้

ในการมอบหมายให้เด็กไปอยู่ในสำนักของเอกชน หรือในความดูแลของเอกชน นั้น อธิบดีจะกำหนดเงื่อนไขและจะให้ผู้รับตัวทำสัญญา โดยมีหลักทรัพย์เป็นประกันด้วยหรือไม่ก็ได้แล้วแต่จะเห็นสมควร

มาตรา ๑๔ จะต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้ร้องเรียน หรือชี้แจงถึงกรณีข้อทุกข์ร้อน โดยสมควร

มาตรา ๑๕ จะต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้รับการเยี่ยมและติดต่อกับ บุคคลภายนอก ตามสมควร

มาตรา ๑๖ ในปีหนึ่ง ๆ จะต้องจัดให้เด็กได้รับการตรวจอนามัยโดยทั่วไปจาก แพทย์

เด็กที่ป่วยจะต้องจัดให้ได้รับการรักษาพยาบาลตามสมควร และถ้าจำเป็นอธิบดี มีอำนาจสั่งให้ส่งตัวไปรักษาพยาบาลนอกสถานฝึกและอบรมได้

มาตรา ๑๗ โดยปกติในวันหนึ่ง ๆ จะจัดให้เด็กทำงาน และศึกษาเกินกว่าสิบ ชั่วโมงไม่ได้

มาตรา ๑๘ เมื่อถึงคราวให้ออกเป็นอิสระ ให้เด็กได้รับ

๑. ใบสุทธิ
๒. หนังสือแสดงผลของการฝึกและอบรม
๓. เครื่องแต่งกายหนึ่งสำหรับ ถ้าของตนเองไม่มี

มาตรา ๑๙ เมื่อถึงคราวให้ออกเป็นอิสระ หากปรากฏว่าเด็กป่วยหนัก หรือไม่มี ที่จะไปอยู่ หรือไม่มีทางดำรงชีวิต อธิบดีจะอนุญาตให้คงอยู่ในสถานฝึกและอบรมก็ได้ แต่เด็กนั้นจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขแห่งการที่จะอยู่ต่อไป

นอกจากในกรณีป่วยหนัก อธิบดีจะอนุญาตให้เด็กอยู่ต่อไป ในสถานฝึกและอบรม จนเกินอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ไม่ได้

มาตรา ๒๐ ภายใต้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีจะจัดให้มีการ สงเคราะห์เด็กซึ่งได้ออกไปเป็นอิสระแล้วก็ได้

เด็กที่ได้รับการสงเคราะห์ตามวรรคต้นจะต้องอยู่ภายใต้กฎ ระเบียบ และเงื่อนไข แห่งการสงเคราะห์นั้น

มาตรา ๒๑ เด็กที่ได้รับความไว้วางใจ หรือการผ่อนผันให้ไปนอกเขตสถานฝึกและอบรม หากกระทำผิดวินัยหรือเงื่อนไขที่กำหนดให้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจนำตัวส่งสถานฝึกและอบรมได้ โดยมีต้องมีหมายหรือคำเนิการฟ้องขอให้ศาลมีคำสั่งอย่างไร

มาตรา ๒๒ ถ้าเด็กกระทำผิดอาญาขึ้นภายในเขตของสถานฝึกและอบรม และความผิดนั้น เป็นเพียงความผิดฐานลหุโทษหรือฐานนำสิ่งของต้องห้ามเข้ามาในเขตสถานฝึกและอบรม หรือฐานประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของสถานฝึกและอบรม หรือฐานพยายามหลบหนี แทนที่จะดำเนินเรื่องเพื่อการฟ้องร้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อธิบดีมีอำนาจวินิจฉัยให้ลงทัณฑ์ฐานละเมิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ได้

ข้อความตามมาตรานี้ ไม่ตัดสิทธิของเอกชนที่จะเป็นโจทก์ยื่นฟ้องคดีอาญา หรือคดีแพ่งดังที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๓ เด็กที่หลบหนีจากการควบคุมของเจ้าพนักงานสถานฝึกและอบรม หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ศาลสั่งเพิ่มเวลาที่ต้องฝึกและอบรมขึ้นอีกตามที่เห็นควร แทนการลงโทษอาญา แต่ต้องไม่เกินอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์

หากเด็กที่กระทำผิดตามวรรคต้นมีอายุในขณะหลบหนีครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์ และปรากฏว่าเคยหลบหนีมาแล้วแต่ก่อน ให้มีความผิดฐานหลบหนีที่คุมขัง

มาตรา ๒๔ ผู้ใดช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่เด็กด้วยประการใด ๆ ให้หลบหนีดังบัญญัติไว้ในมาตราก่อน มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาทหรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าผู้กระทำผิดเป็นเจ้าพนักงานสังกัดกรมราชทัณฑ์ ให้เพิ่มโทษเป็นทวีคูณ

มาตรา ๒๕ เด็กที่ได้ออกเป็นอิสระไปแล้ว ไปกระทำความผิดอาญาขึ้นอีก หากศาลมีคำสั่งให้ส่งไปไว้ในสถานฝึกและอบรมสำหรับความผิดครั้งหลัง ให้เพิ่มเวลาส่งไปไว้ในสถานฝึกและอบรมเป็นทวีคูณ แต่ต้องไม่เกินอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์

มาตรา ๒๖ ให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าทรัพย์สินอย่างไร ห้ามมิให้นำเข้ามาหรือมีไว้ในสถานฝึกและอบรม

มาตรา ๒๗ ผู้ใดเข้าไปในสถานฝึกและอบรมโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงาน

เจ้าหน้าที่กิติ หรือบังอาจรับจาก หรือส่งมอบแก่เด็ก นำเข้ามาหรือเอาออกไปจากสถานฝึก และอบรม ซึ่งเงินหรือสิ่งของต้องห้ามโดยทางใด ๆ อันฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับหรือกฎแห่ง สถานฝึกและอบรมกิติ ผู้ใดมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับสถานฝึกและอบรม หรือกรม ราชทัณฑ์ ให้เพิ่มโทษเป็นทวีคูณ

เงินหรือสิ่งของต้องห้ามที่นำเข้ามาในสถานฝึกและอบรม โดยฝ่าฝืนบทมาตรานี้ ให้ริบเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไป ตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎ กระทรวง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

(ลงชื่อ) ป. พิบูลสงคราม
รัฐมนตรี.

(๕๔ ร.จ. ๒๐๔ ตอนที่ ๖ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๔๘๐)

พระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑
เป็นปีที่ ๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดการฝึกอบรมเด็ก บางจำพวก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “อริบตี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“อริบตี” หมายความว่า อริบตีกรมประชาสงเคราะห์

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ถ้าผู้กระทำผิดเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับสถานฝึกและอบรม หรือเป็นเจ้าพนักงานสังกัดกรมประชาสงเคราะห์ให้เพิ่มโทษเป็นทวีคูณ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พ.ศ. ๒๔๗๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ถ้าผู้กระทำผิดเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับสถานฝึกและอบรมหรือเป็นเจ้าพนักงาน สังกัดกรมประชาสงเคราะห์ให้เพิ่มโทษเป็นทวีคูณ”

มาตรา ๖ การฝึกและอบรมเด็กตามพระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวกพุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งกรมราชทัณฑ์ปฏิบัติอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้โอนไปอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของกรมประชาสงเคราะห์เพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงชื่อ) พลเอก ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ด้วยรัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่า การปฏิบัติและอบรมแก้ไขความประพฤติของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายนั้น มีหลักสำคัญมุ่งไปในทางที่จะสงเคราะห์ให้เด็กได้มี โอกาสแก้ไขความประพฤติและปรับตัวเองให้เข้ากับสภาพสิ่งแวดล้อมทั้งทางครอบครัวและสังคม ยิ่งกว่าที่จะแก้ไขด้วยวิธีกำหราบและลงโทษดังที่เคยปฏิบัติกันมา โดยที่ถือว่าสาเหตุที่เด็กเหล่านี้กระทำผิดกฎหมายนั้น เนื่องจากเด็กไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนและความเอาใจใส่ดูแลจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยถูกต้องและเพียงพอ หรือตกไปอยู่ในสภาพแห่งสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อันไม่เป็นคุณแก่เด็ก หรือด้วยเหตุความวิปริตทางร่างกายและจิตใจของเด็กเอง ฉะนั้น การปฏิบัติต่อเด็กหรือเยาวชนดังกล่าว จึงจำเป็นต้องดำเนินการโดยสุขุมรอบคอบ โดยการพินิจถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพสิ่งแวดล้อม สภาพทางบ้านและครอบครัว ตลอดจนสภาพทางร่างกายและจิตใจ เพื่อจะวิเคราะห์และได้ทราบถึงมูลแห่งการกระทำผิดนั้น แล้วหาทางสงเคราะห์อบรมแก้ไข

ด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น ส่งไปอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ ในสถาน
สงเคราะห์ต่าง ๆ ตามที่เหมาะสมกับเด็ก และเมื่อถึงเวลาที่เด็กหรือเยาวชนเหล่านี้จะต้อง
เลี้ยงรักษาตนเอง ก็มีการจัดหางานให้ทำ จัดหาที่อยู่อาศัยให้ เหล่านี้เป็นต้น

โดยเหตุที่การปฏิบัติต่อเด็กหรือเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย ซึ่งแต่เดิมมา หนัก
ไปในทางลงโทษนั้น ได้เปลี่ยนแปลงไปทางแก้ไขความประพฤติตามหลักจิตวิทยาและ
สังคมสงเคราะห์อันมีลักษณะเป็นงานประชาสงเคราะห์ยิ่งกว่างานราชทัณฑ์ ดังนั้นรัฐบาล
จึงเห็นสมควรที่จะโอนการฝึกและอบรมเด็กซึ่งอยู่ในโรงเรียนฝึกอาชีพเกาะใหญ่ ของกรม
ราชทัณฑ์ ไปอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของกรมประชาสงเคราะห์เพื่อกำเนินการต่อไป.

คัดจากราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๗๗ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๐๑ หน้า ๕๔๒.

กฎกระทรวงมหาดไทย

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก

พุทธศักราช ๒๔๗๕

— — — — —

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

บันทึก

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๔๐ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๔๘๐

พระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๕
มาตรา ๒๘

ข้อ ๑ กรณีความผิดอันจะพึงลงทัณฑ์สถานที่ ๗ นั้น กำหนดไว้ดังต่อไปนี้ คือ
(๑) กระทำความผิดอาญานอกจากความผิดฐานลหุโทษ และความผิดอัน
ได้กระทำโดยฐานประมาท

(๒) มิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไขซึ่งอธิบดีกำหนดไว้โดยอาศัย อำนาจ
ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๕

(๓) คบหาสมาคมกับหญิงที่ค้าประเวณี หรือเข้าไปในสำนักของหญิง
จำพวกนั้น

(๔) คบหาสมาคมกับผู้ที่เป็นนักเลงเล่นการพนันหรือ เสพยาคิดให้โทษหรือ
เข้าไปในวงเล่นการพนัน หรือสถานที่เสพยาคิดให้โทษ

(๕) ประพฤติเกะกะระราน

ข้อ ๒ กรณีความผิดอันจะพึงลงทัณฑ์สถานที่ ๘ นั้น กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

(๑) กระทำความผิดอาญา

- (๒) จงใจขัดขวางหรือขัดคำสั่งของพนักงานผู้มีหน้าที่ในการฝึกและอบรม
- (๓) หลบหนีหรือพยายามหลบหนีออกจากเขตสถานที่ฝึกและอบรม
- (๔) กล่าวพรูสวาทเนื่อง ๆ
- (๕) ประพฤติเกะกะระราน
- (๖) กระทำความผิดอย่างอื่นซึ่งอธิบดีพิจารณาเห็นว่าร้ายแรง

ข้อ ๓ ในการลงทัณฑ์ตามข้อ ๑ และ ๒ นั้น หัวหน้าผู้ปกครองซึ่งประจำอยู่ ณ สถานที่ฝึกและอบรมต้องฟังคำชี้แจงของเด็กและตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อน เมื่อการตรวจสอบเป็นที่เชื่อฟังใจและเห็นสมควรแล้ว จึงให้หัวหน้า ผู้ปกครองนั้นใช้อำนาจจัดการลงทัณฑ์ได้

ข้อ ๔ ไม่เรียวกที่จะเขียนต้องมีขนาดไม่ยาวกว่า ๗๕ เซนติเมตร และ เส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกินกว่า $๗\frac{๐}{๒}$ มิลลิเมตร

บันทึก

พระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๙ มาตรา ๑๑ อนุมาตรา ๘ และวรรคท้าย

ข้อ ๕ บรรดาทรัพย์สินต่อไปนี้ห้ามมิให้นำเข้ามาหรือมีไว้ในสถานฝึกและอบรม

- (๑) ศาสตราวุธซึ่งยังมีได้รับอนุมัติจากอธิบดี
- (๒) ยาเสพติดให้โทษตลอดจนเครื่องอุปกรณ์แห่งการใช้ยานั้น เว้นแต่เจ้าพนักงานนำมาสำหรับใช้ในการรักษาพยาบาล
- (๓) เครื่องมือที่ใช้ในการเล่นการพนันขั้นต่อ

บันทึก

พระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๙ มาตรา ๒๖, ๒๗, และ ๒๒

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

ธำรงนาวาสวัสดิ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๑๔๖/๒๔๘๑

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย

๘ มีนาคม ๒๔๘๑

เรื่อง ส่งข้อบังคับว่าด้วยการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก

จาก อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ถึง ผู้บัญชาการเรือนจำ ทุกเรือนจำ

ขอส่งข้อบังคับว่าด้วยการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวกมาพร้อมกับหนังสือนี้ เพื่อ
ถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) อาชญาจักร์

(พระยาอาชญาจักร์)

ผู้ช่วยอธิบดีลงนามแทน

ข้อบังคับว่าด้วยการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก

เพื่ออนุวรรณให้เป็นไปตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๘ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ออกข้อบังคับดังต่อไปนี้

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๑ ในการฝึกและอบรมให้พยายามเรียนรู้และเข้าใจถึงความเป็นมาแห่งชีวิตของเด็ก กับให้เพียงสังเกตอกกับ กิริยาตลอดจนความเคลื่อนไหวของเด็ก เพื่อให้ทราบถึงอุปนิสัยสัจใจคอและความคิดเห็นของเด็ก

ข้อ ๒ ในการฝึกและอบรมให้ยึดหลักสำคัญดังต่อไปนี้

- ก. จะต้องให้เด็กรู้จักคุณค่าในตนเอง
- ข. จะต้องให้เด็กมีความอดทนขยันหมั่นเพียร
- ค. จะต้องให้เด็กสามารถรู้จักบังคับใจตนเอง
- ง. เคารพต่อเพื่อนบ้าน

ข้อ ๓ ให้ดำเนินการฝึกและอบรมเด็กตามที่เรียนรู้และเข้าใจให้เป็นการเหมาะสมกับอุปนิสัยสัจใจคอความประพฤติ และความโน้มเอียงของเด็กเป็นคน ๆ ไป

ข้อ ๔ ในเมื่อจะให้คุณหรือให้โทษแก่เด็ก ให้ไตร่ตรองด้วยเหตุผล ในทางที่จะปรุ้งแต่งเด็ก ให้กลับประพฤติชอบและก่อสร้างอุปนิสัยอันดีงามโดยไม่ลุแก่ความสงสารหรือโมหะ

ข้อ ๕ การปรุ้งแต่งเด็ก ให้แก้ไขข้อที่เด็กได้ถลำตนไป ในทางที่ผิดโดยยึดถือข้อสำคัญที่ได้จากข้อ ๑

ข้อ ๖ ในการดำเนินการตามข้อ ๕ ให้ทำอย่างค่อยทำค่อยไปที่ละน้อยเป็นลำดับ และให้บันทึกผลของการปรุ้งแต่งและตัดแปลงของเด็กเป็นคน ๆ ไปทุก ๆ เดือน

ข้อ ๗ เด็กมีร่างกายหรือจิตใจไม่สมบูรณ์ หรือมีสติปัญญาหรือความรู้ล้าหลัง ให้ได้รับความเอาใจใส่ในการฝึกและอบรมเป็นพิเศษกว่าเด็กธรรมดา

ข้อ ๘ เด็กที่มีอายุมากแต่มีเวลาที่จะอยู่ในสถานฝึกและอบรมน้อย ให้ได้รับการฝึกและอบรมโดยวิธีพิเศษ โดยพิจารณาให้เหมาะสมแก่อายุและเวลาที่ต้องอยู่ในสถานฝึกและอบรม

ข้อ ๙ เด็กที่มีลักษณะไม่เหมาะแก่การศึกษาวิชาสามัญ แต่โดยลักษณะของเด็กผู้นั้นเปิดโอกาสให้อบรมวิชาที่พียงกว่า ก็ให้พนักงานอบรมคล้อยไปตามลักษณะ

หมวด ๒

เจ้าพนักงาน

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าพนักงานทุกคนทำตนให้เป็นอย่างอันดีแก่เด็ก

ข้อ ๑๑ ให้เจ้าพนักงานทุกคนทำตนให้เป็นที่รักใคร่และนับถือของเด็ก มิให้เด็กเกลียดและกลัว

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าพนักงานบันทึกผลของการศึกษาและสังเกตตามข้อ ๑ ไว้ในสมุดประจำตัวเด็ก ทั้งนี้ภายในความควบคุมของผู้ปกครองสถานฝึกและอบรม

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าพนักงานเสนอบันทึกผลของการปรุงแต่งและตัดแปลงตาม ข้อ ๖ ต่อผู้ปกครองสถานฝึกและอบรมทราบทุกเดือน

ข้อ ๑๔ ให้ผู้ปกครองสถานฝึกและอบรมพิจารณาบันทึกผลของการปรุงแต่งและตัดแปลงโดยละเอียดถี่ถ้วน และหาอุบายที่พียงนำมาใช้ในการปรุงแต่งและตัดแปลงเด็กให้ดีขึ้นโดยเหมาะสม

ข้อ ๑๕ ให้ผู้ปกครองสถานฝึกและอบรมมีหน้าที่ให้ความเห็นและคำแนะนำเกี่ยวกับการฝึกและอบรม

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ปกครองสถานฝึกและอบรมเป็นผู้กำหนดเวลาดำเนิน เวลาหัดการบริหาร เวลาฝึกและอบรม เวลาทำงาน เวลาเลี้ยงอาหาร เวลาหยุดพักและเวลานอนตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๗ ให้ผู้ปกครองสถานฝึกและอบรม หมั่นตรวจตราดูแลบรรดาเครื่องอุปกรณ์ในการพลศึกษา ให้มีอยู่โดยครบถ้วน

ข้อ ๑๘ ให้ผู้ปกครอง สถานฝึก และ อบรมจิต เจ้าพนักงานผู้หนึ่งมีหน้าที่ดูแลห้องสมุดของโรงเรียน และให้คัดเลือกเด็กที่มีความประพฤติดีเป็นผู้ช่วย

หมวด ๓

การศึกษา

- ข้อ ๑๙ ให้สอนเด็กให้มีความรู้ในชั้นประถมศึกษาสามัญเป็นอย่างดี
- ข้อ ๒๐ ให้สอนเด็กให้มีความรู้ในวิชาชีพ
- ข้อ ๒๑ ให้แบ่งการสอนวิชาชีพไปในทางหลักวิชาส่วนหนึ่ง ทางลงมือประกอบงานอีกส่วนหนึ่ง และให้การสอนและการทำงานได้ดำเนินเคียงคู่กันไป
- ข้อ ๒๒ ให้ใช้หลักสูตรวิชาสามัญและวิชาชีพของกรมราชทัณฑ์
- ข้อ ๒๓ ให้จัดให้มีสมุดทะเบียนเรียกชื่อประจำวันทุกชั้น เพื่อลงเวลาเรียนของเด็ก
- ข้อ ๒๔ ตามปกติให้มีการสอบไล่ความรู้วิชาสามัญและวิชาชีพอย่างน้อยปีละครั้ง ทั้งนี้ในความควบคุมและอำนาจการของครูวิชาสามัญและวิชาชีพ
- ข้อ ๒๕ ผู้ที่สอบสอบไล่ได้ให้ได้รับประกาศนียบัตรของกรมราชทัณฑ์
- ข้อ ๒๖ ให้เปิดโอกาสให้เด็กยืมหนังสือจากห้องสมุดมาอ่านได้ตามสมควร
- ข้อ ๒๗ ให้จัดให้เด็กที่มีความรู้ และความสามารถได้ศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาตามสมควรแก่โอกาสที่พึงมี
- ข้อ ๒๘ ให้จัดให้เด็กทุกคน เว้นแต่มีแพทย์ห้าม ได้ออกกำลังกายและฝึกพลศึกษาทั้งในร่มและกลางแจ้งโดยสม่ำเสมอและทุกวัน เว้นแต่วันหยุดหรือมีเหตุจำเป็น

หมวด ๔

การทำงาน

- ข้อ ๒๙ งานที่จัดให้เด็กทำ ให้คำนึงถึงข้อต่อไปนี้
- ก. กำหนดเวลาที่เด็กต้องอยู่ในโรงเรียน
  - ข. ความแข็งแรงแห่งร่างกาย
  - ค. สติปัญญา

- ง. อุปนิสัยและฝีมือหรือความรู้ความชำนาญ
- จ. ผลในทางเศรษฐกิจ
- ฉ. ผลในทางอบรม
- ช. สภาพแห่งสถานฝึกและอบรม

ข้อ ๓๐ ห้ามมิให้ใช้เด็กอายุต่ำกว่า ๑๒ ขวบทำงานนอกจากงานที่เห็นว่าไม่เป็นภัยต่อสุขภาพ หรือความเจริญแห่งร่างกายหรือจิตใจของเด็ก

ข้อ ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ปกครองสถานฝึกและอบรมหรือเจ้าพนักงานใช้เด็กทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนตัว เว้นแต่อนุญาตไว้ในระเบียบซึ่งกรมราชทัณฑ์อนุมัติ

ข้อ ๓๒ นอกจากงานที่เกี่ยวกับอนามัยของเด็กและการสุขภาพของโรงเรียน ให้เด็กได้หยุดการทำงานดังต่อไปนี้

๑. วันที่ ๓๑ มีนาคม และวันที่ ๑ เมษายน	รวม ๒ วัน
๒. วันวิสาขบูชา	๑ วัน
๓. งานวันชาติ	๑ วัน
๔. วันเข้าพรรษา	๑ วัน
๕. วันเฉลิมพระชนมพรรษา	๑ วัน
๖. วันฉลองรัฐธรรมนูญ	๑ วัน
๗. วันมาฆบูชา	๑ วัน
๘. ทุกวันพระ	
๙. วันอื่นใดที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์มีคำสั่งเป็นครั้งคราว	

หมวด ๕

การฝึกอบรมทางศาสนา

- ข้อ ๓๓ ให้พิจารณาให้การอบรมให้เหมาะสมแก่อายุ ความรู้ และสติปัญญาของเด็ก
- ข้อ ๓๔ ให้เปิดโอกาสให้เด็กได้ปฏิบัติศาสนกิจตามลัทธิศาสนาตามสมควร
- ข้อ ๓๕ ให้จัดเด็กสวดมนต์ก่อนเข้านอน
- ข้อ ๓๖ ให้นิมนต์พระมาเทศน์ให้เด็กฟังทุกวันพระและวันสำคัญทางศาสนา

ข้อ ๓๗ ให้จัดให้เด็กได้ประกอบศาสนกิจทางพุทธศาสนา ในวันขึ้นปีใหม่ตาม
สมควร

หมวด ๖

การฝึกอบรมทางสมาคม

ข้อ ๓๘ ให้เด็กสอนให้รู้จักศิลปะของการสมาคมในระหว่างเด็กในโรงเรียน และ
บุคคลภายนอก

ข้อ ๓๙ ให้จัดห้องสำหรับเด็กใช้เป็นสถานหย่อนอารมณ์และคบหาซึ่งกันและกัน

ข้อ ๔๐ ให้จัดห้องสำหรับเด็กได้พบปะสนทนากับผู้มาเยี่ยม

ข้อ ๔๑ ให้ชุมนุมเด็กเป็นครั้งคราวและเล่าข่าวสารการภายนอกให้เด็กฟัง

ข้อ ๔๒ ให้จัดเจ้าพนักงานของโรงเรียนหรือเชิญบุคคลภายนอกที่ทางคุณความรู้
แสดงปรากฏการณ์ในเรื่องที่เป็นประโยชน์ ในการฝึกและอบรมตามโอกาสอันควร

ข้อ ๔๓ ให้จัดให้เด็กเล่านิยายสู่กันฟังเป็นครั้งคราว

ข้อ ๔๔ ให้จัดให้เด็กแสดงการเล่นรื่นเริงเป็นครั้งคราว

ข้อ ๔๕ ถ้ามีโอกาสให้พาเด็กออกไปแสดงการเล่นภายนอกสถานฝึก และอบรม
แต่ต้องได้รับอนุมัติจากกรมราชทัณฑ์ก่อน

ข้อ ๔๖ ให้หาโอกาสพาเด็กที่มีความประพฤติดีออกไปเที่ยวตามบริเวณภายนอกที่
ใกล้เคียงกับสถานฝึกและอบรมเป็นครั้งคราวตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๔๗ ให้จัดให้เด็กที่มีความประพฤติดี ได้มีโอกาสติดต่อกับองค์การศึกษา
ภายนอกตามสมควร

ข้อ ๔๘ ให้หาโอกาสพาเด็กที่มีความประพฤติดีเดินทางไกลและพักผ่อนภายนอก
สถานฝึกและอบรมอย่างน้อยปีละครั้ง

หมวด ๗

การอบรมทั่วไป

ข้อ ๔๙ ให้หาโอกาสให้เด็กที่มีความประพฤติดีได้ทำงานที่เป็นสาธารณประโยชน์
หรือได้รับค่าตอบแทนภายนอกโรงเรียนบ้าง

๒๑

ข้อ ๕๐ ให้เปิดโอกาสให้เด็กที่มีความประพฤติดีลาไปเยี่ยมบ้านได้ตามสมควร

ข้อ ๕๑ เด็กคนใดมีพฤติกรรมชั่วร้ายที่จะดำเนินการตามนัยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พ.ศ. ๒๔๗๙ ให้ผู้ปกครองสถานฝึกและอบรมทำรายงานโดยละเอียดเสนออธิบดี

ข้อ ๕๒ ให้จัดให้เด็กได้มีการ แข่งขัน เพื่อชิง รางวัล กันบ้าง ตามแต่ ผู้ปกครองสถานฝึกและอบรมพิจารณาเห็นสมควร

ข้อ ๕๓ ให้ผู้ปกครองสถานฝึกและอบรมพิจารณา จัดให้เด็กที่มีความประพฤติดี นอนภายนอกเรือนขังได้ตามสมควร

ข้อบังคับให้ไว้ ณ วันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๑

(ลงนาม) อาชญาจักร

ผู้ช่วยอธิบดีลงนามแทน

ที่ ๖๑๕๗/๒๔๗๘

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๘

เรื่อง ส่งระเบียบการปกครองโรงเรียน

จาก อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ถึง พัสติโรงเรียนตัดสันดาน

ด้วยกรมราชทัณฑ์เห็นเป็นการสมควรที่ประมวลระเบียบการปกครองโรงเรียนตัดสันดานขึ้นใช้เป็นการชั่วคราว จึงได้จัดการวางระเบียบดังกล่าวแล้วส่งมาพร้อมกับหนังสือนี้เพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป.

ด้วยความนับถือ

(ลงนาม) อาชญาจักร

ผู้ช่วยอธิบดีลงนามแทน

ที่ ๖๓๖/๒๕๗๘

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย

๒ พฤษภาคม ๒๕๗๘

เรื่อง แจ้งวิธีการส่งเด็กไปไว้ ณ โรงเรียนดัดสันดาน

จาก อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ถึง ผู้บัญชาการเรือนจำ ทุกเรือนจำ

ได้ส่งสำเนาหนังสือกระทรวงยุติธรรม ถึงกระทรวงมหาดไทยที่ ม. ๓๕๔/๒๕๗๘ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๗๘ เรื่องวิธีการส่งเด็กไปไว้ ณ โรงเรียนดัดสันดาน และตัวอย่างแบบฟอร์มคำสั่งศาลมาเพื่อถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) อาชญาจักร์

ผู้ช่วยอธิบดีลงนามแทน

ที่ ม. ๓๕๔/๒๕๗๘

กระทรวงยุติธรรม

๒๕ เมษายน ๒๕๗๘

เรื่อง วิธีการส่งเด็กไปไว้ ณ โรงเรียนดัดสันดาน

จาก ปลัดกระทรวงยุติธรรม

ถึง ปลัดกระทรวงมหาดไทย

หนังสือที่ ย. ๒๕๔๓๙/๒๕๗๘ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๗๘ ขอให้กระทรวงยุติธรรมพิจารณาวิธีการออกคำสั่งให้ส่งเด็กไปไว้ ณ โรงเรียนดัดสันดานซึ่งบางศาลก็ออกเป็นหมายแดงแจ้งโทษไปยังอธิบดีกรมราชทัณฑ์ บางศาลก็ทำเป็นหนังสือถึงปลัดกระทรวงมหาดไทยว่าจะควรทำเป็นระเบียบเดียวกันได้เพียงไรนั้นได้รับทราบแล้ว

ในเรื่องแบบพิมพ์ต่างๆ ของศาล รวมทั้งหมายศาลด้วย กระทรวงยุติธรรมได้ตั้งกรรมการขึ้นไว้คณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้เข้ารูปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา เมื่อได้รับหนังสือกระทรวงมหาดไทยขอให้พิจารณาวิธีการออกคำสั่งส่ง

เด็กไปไว้ ณ โรงเรียนดัดสันดาน จึงได้ให้กรรมการพิจารณาเรื่องนี้เป็นพิเศษก่อน กรรมการได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าการส่งเด็กไปไว้ ณ โรงเรียนดัดสันดานนั้น ศาลควรทำเป็นหนังสือแจ้งคำสั่งของศาลไปยังเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมเด็ก ดังต่อไปนี้คือ

๑. ถ้าเด็กนั้นต้องขังอยู่ตามหมายศาล ศาลควรออกหมายขังถึงเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมเด็กนั้น (คืออธิบดีกรมราชทัณฑ์ สำหรับคดีที่เกิดในจังหวัดพระนครและธนบุรี และผู้บัญชาการเรือนจำ สำหรับคดีในต่างจังหวัด) มีข้อความว่า ศาลได้ส่งตัวเด็กนั้นไปไว้ ณ โรงเรียนดัดสันดานแล้ว จึงให้ปล่อยตัวไปจากคุมขังทันที และศาลควรทำหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ที่กล่าวแล้วนั้นอีก ๑ ฉบับควบไปกับหมายขังด้วย เพื่อแจ้งคำสั่งเรื่องส่งตัวเด็กไปไว้ ณ โรงเรียนดัดสันดานให้ทราบโดยละเอียด ตามตัวอย่างที่ได้ส่งมาพร้อมด้วยหนังสือนี้

๒. ในคดีที่เด็กผู้ต้องหาไม่ประกันตัวไป ถ้าคำสั่งของศาลให้ส่งตัวเด็กนั้นไปไว้ ณ โรงเรียนดัดสันดานเด็ดขาดถึงที่สุด ศาลไม่ต้องออกหมายขัง แต่ควรมอบหนังสือแจ้งคำสั่งศาลดังกล่าวแล้วข้างต้นให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มาคอยรับตัวเด็กจากศาลนั้นไป

กระทรวงยุติธรรมได้พิจารณา เห็นชอบด้วยความเห็นของกรรมการพิจารณาแก้ไขแบบพิมพ์ศาลทุกประการ และจะได้แนะนำให้ศาลต่าง ๆ ปฏิบัติตามระเบียบที่วางโดยทั่วถึงกันต่อไป จึงขอเรียนมาเพื่อทราบ.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงนาม) กฤตราชทรงสวัสดิ์
ผู้รักษาการในตำแหน่ง

คดีแดงที่..... ศาล.....

(๑).....

เรื่อง ส่งตัว.....ไปไว้โรงเรียนดัดสันดาน
จาก ผู้พิพากษาศาล.....

ถึง (๒).....

ด้วยความอาญาระหว่าง.....

โจทก์.....จำเลย เรื่อง.....

.....คดีเรื่องนี้ศาลได้พิจารณาถึงที่สุดแล้ว (๓).....

.....จำเลย มีความผิดฐาน.....ตาม (๔).....

แต่เห็นว่าจำเลยยังเป็นเด็ก จึงมีคำสั่งให้ส่งตัวไปไว้โรงเรียนดัดสันดาน ตามกฎหมายลักษณะอาญา
มาตรา..... (๕) จนกว่าจะมีอายุครบ ๑๘ ปี

จำเลยเกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

หรือ (๖) มีกำหนด.....ปี.....เดือน นับตั้งแต่วันที่.....

เดือน.....พ.ศ. ....

จึงขอส่งตัว (๗) .....จำเลยมาให้ท่านจัดการตามคำสั่งศาลต่อไป
เมื่อครบกำหนดแล้ว ให้พ้นจากการดัดสันดานทันที.

ขอแสดงความนับถือ

หมายเหตุ (๑) วัน เดือน ปี

(๒) ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ถึง อธิบดีกรมราชทัณฑ์ ในจังหวัดอื่นถึง
ผู้บัญชาการเรือนจำ

(๓) และ (๗) ชื่อเด็กที่จะส่งโรงเรียนดัดสันดาน

(๔) มาตราและกฎหมาย

(๕) หรือ (๖) เลือกใช้สุดแต่คำสั่งศาลที่ส่งเด็ก

ที่ ๑๓๕/๒๕๘๐

กระทรวงมหาดไทย

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๘๐

เรื่อง ระเบียบการส่งเด็กไปโรงเรียนดัดสันดาน
 จาก ปลัดกระทรวงมหาดไทย
 ถึง คณะกรรมการจังหวัด ทุกจังหวัด

อนึ่งจากหนังสือที่ ๒๘๘/๒๕๗๘ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๗๘ วางระเบียบการส่งเด็กไปโรงเรียนดัดสันดานเพื่อถือปฏิบัติในระหว่างปลูกสร้างสถานที่ใหม่ไปพลางก่อน นั้น บัดนี้ กรมราชทัณฑ์ ได้ย้ายเด็กโรงเรียนดัดสันดานไปยังสถานที่สร้างใหม่ เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงวางระเบียบการส่งเด็กไปโรงเรียนดัดสันดานใหม่ดังต่อไปนี้

๑. เมื่อจังหวัดจะส่งเด็กไปยังโรงเรียนดัดสันดานไม่ต้องสอบถามกรมราชทัณฑ์ ให้จัดส่งตัวเด็กพร้อมทั้งต้นคำส่งศาลไปยังกรมราชทัณฑ์ทีเดียว แต่ก่อนที่จะส่งต้องแจ้งชื่อเด็ก กำหนดวันที่จะส่งให้กรมราชทัณฑ์ทราบล่วงหน้าภายในระยะเวลาพอสมควร

๒. ผู้ควบคุมจะต้องอนุบาลเด็กโดยดีทั้งนี้ภายใต้ระเบียบแบบแผนที่มีอยู่ ให้ถือระเบียบนี้เป็นทางปฏิบัติตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป.

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) สุรียานวงศ์

ที่ ๑๓๘/๒๕๘๐

กระทรวงมหาดไทย

๒ สิงหาคม ๒๕๘๐

เรื่อง ระเบียบการส่งเด็กไปไว้โรงเรียนดัดสันดาน
 จาก ปลัดกระทรวงมหาดไทย
 ถึง คณะกรรมการจังหวัด ทุกจังหวัด

อนึ่งหนังสือที่ ๑๓๕/๒๕๘๐ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๘๐ ซึ่งได้วางระเบียบมาในเรื่องส่งตัวเด็กไปไว้ยังโรงเรียนดัดสันดาน นั้น

บัดนี้ ^๕ปรากฏว่า เด็กที่ทางจังหวัดส่งตัวไปไว้ยังโรงเรียนทัศนศึกษานตามคำสั่งของศาล
นั้น ^๕จำภูมิลำเนาเดิมของตนได้ไม่ชัดเจนเมื่อถึงคราวที่เด็กจะพ้นจากการควบคุมของโรงเรียน
กลับไปยังภูมิลำเนาเดิม เป็นเหตุให้ต้องเสียเวลาสอบสวนติดต่อไปหลายหนหลายครั้ง บางราย
ครบกำหนดปล่อยตัวแล้วยังสอบภูมิลำเนาอันแท้จริงของเด็กนั้นไม่ได้ก็มี

ฉะนั้น ^๕แต่บัดนี้ ^๕ไปให้ท่านส่งบัญชีสอบสวนภูมิลำเนาของเด็กตามแบบที่ได้ส่งมาพร้อม
กับหนังสือ ^๕ไปด้วย.

ขอแสดงความนับถือ
(ลงนาม) สุรียานวงศ์

บัญชีสอบทานบัญชีต้นทุนของตึกก่อนส่งตัวไปยังโรงเรียนดัดสันดาน

ลำดับที่	นาม นามสกุลของเจ้าพนักงาน	เกิดวันเดือนปี	ปีการศึกษา, วิชาที่เรียนของ ผู้ประเมินไปกรรจนงานของโรงเรียน	ผู้ตรวจสอบอยู่ตรงไหน	ที่อยู่			อาชีพ	หมายเหตุ
					เลขที่หรือหมู่ที่	ตำบล	อำเภอ		

ที่ ๓๒/๒๔๘๑

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย

๑ กรกฎาคม ๒๔๘๑

เรื่อง ระเบียบการส่งเด็กที่ศาลมีคำสั่งให้ส่งตัวไปไว้ โรงเรียนฝึกอาชีพ

จาก อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ถึง ผู้บัญชาการเรือนจำ ทุกเรือนจำ

ด้วยการส่งตัวเด็กที่ศาลมีคำสั่งให้ส่งไปควบคุมไว้ ณ โรงเรียนกักตสันดานนั้น ทาง
การได้จัดให้มีการถ่ายรูป พิมพ์ลายนิ้วมือ และทำทะเบียนรายตัวไว้ด้วย เท่าที่ปฏิบัติอยู่ในเวลา
นี้ สำเร็จไปด้วยการอาศัยเรือนจำกองลหุโทษ แต่เห็นว่าเรือนจำต่าง ๆ ก็มีเครื่องถ่ายรูปและ
เครื่องพิมพ์ลายนิ้วมือ ตลอดจนแบบพิมพ์ทะเบียนรายตัวอยู่แล้ว

ฉะนั้น ตั้งแต่บัดนี้ไปให้เรือนจำที่รับตัวเด็กไว้จัดการ (๑) ถ่ายรูปเด็กตามแบบ
นักโทษเด็ดขาด ๓ รูป (๒) พิมพ์ลายนิ้วมือ ๓ แห่ง (๓) ทำทะเบียนรายตัว (ร.ท. ๒๒ ก.)
๑ ฉบับ ส่งไปกรมราชทัณฑ์พร้อมกับการส่งตัวเด็ก เว้นแต่เรือนจำใดไม่มีกล้องถ่ายรูปอยู่ใน
ขณะที่รับตัวเด็กก็เบื่อนอนไม่ต้องถ่ายรูป คงจะจัดการพิมพ์ลายนิ้วมือและทำทะเบียนส่งไปเท่านั้น
หนึ่ง เฉพาะกรณีที่เกิดมีประกันตัวไปในระหว่างต้องคดี ต่อมาศาลจึงมีคำสั่งให้ส่งโรงเรียน
กักตสันดาน หากว่าเรือนจำต้องรับตัวไว้ และต้องรับส่งตัวไปยังกรม ๆ เช่นนี้ ให้ยกเว้นไม่ต้อง
จัดการตามที่กล่าวมาข้างต้นนี้ แต่ในการที่ไม่จัดการอย่างใดอย่างหนึ่งที่กำหนดมาข้างต้นนี้
ให้แจ้งข้อที่ไม่ได้จัดการนั้นไปให้ทราบด้วย ทางกรม ๆ จะได้จัดการต่อไป.

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) เชวงศักดิ์สงคราม

ระเบียบกรมราชทัณฑ์ฉบับที่ ๒๘

ระเบียบการฝึกและอบรมเด็ก

เรื่อง การตัดผมเด็กสถานฝึกและอบรม

โดยที่เห็นสมควรวางกำหนดการตัดผมเด็กสถานฝึกและอบรม กรมราชทัณฑ์จึงได้
วางระเบียบว่าด้วยการตัดผมเด็กสถานฝึกและอบรมไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บรรดาเด็กชาย ให้ตัดผมทรงดอกกระพุ่ม ด้านหน้ายาว ๒ เซนติเมตร
ด้านหลังเกรียน

ข้อ ๒ เด็กชายที่ต่อต้านเหลือขอ หรือที่กระทำผิดอาญาชนในสถานฝึกและอบรม
หรือถูกศาลสั่งให้ส่งตัวมาไว้สถานฝึกและอบรมเป็นครั้งที่ ๒ ให้โกนผมเสีย

ข้อ ๓ บรรดาเด็กที่แพทย์แนะนำว่า เพื่อประโยชน์แห่งการรักษาหรือป้องกันการ
มีโรคติดต่อควรต้องโกนนั้นให้จัดการโกนผมเสีย

ข้อ ๔ บรรดาเด็กหญิงให้ไว้ผมยาวตามประเพณีนิยมในสมัยโบราณของไทยเรา
หรือไว้ผมยาวตามสมัยนิยมในปัจจุบัน

ข้อ ๕ เด็กที่เหลือเวลาจะต้องควบคุมต่อไปอีกไม่เกิน ๓๐ วัน จะให้ตัดผมตามข้อ ๑
หรือจะตัดอีกแบบก็ได้ ตามแต่ผู้ปกครองสถานฝึกและอบรมจะเห็นสมควร

ข้อ ๖ ให้เด็กทุกคนได้ตัดผมเดือนละ ๑ ครั้ง เป็นอย่างน้อย

ข้อ ๗ ระเบียบนี้ไม่ประสงค์ให้ใช้บังคับ เมื่อขัดต่อลัทธิศาสนาของเด็ก

ข้อ ๘ ให้ปฏิบัติตามระเบียบนี้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

กรมราชทัณฑ์

ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๔๘๔

(ลงนาม) พ.ต.อ. กล้ากลางสมร

อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ที่ ๒๘/๒๕๘๔

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย

๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๘๔

เรื่อง การติดต่อหาผู้ปกครองเด็ก

จาก อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ถึง คณะกรรมการจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยตามที่กรมราชทัณฑ์ ได้เคยติดต่อขอร้องมายังคณะกรรมการจังหวัดให้ช่วยสืบหาผู้ปกครองของเด็กฝากอาชีพซึ่งจะพ้นจากการควบคุม และได้รับการช่วยเหลือร่วมมือเป็นอย่างดีจากคณะกรรมการจังหวัดตลอดมาเนิ่น บัดนี้ กรมราชทัณฑ์ ได้เปลี่ยนแปลงระเบียบการสงเคราะห์เด็กที่พ้นจากการควบคุมของ โรงเรียน ฝากอาชีพ ให้กลับไปอยู่กับ บิดามารดา หรือผู้ปกครองใหม่ เพื่อให้เป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยได้มอบให้เป็นหน้าที่ของโรงเรียนฝากอาชีพเกาะใหญ่ จัดการไปตัวเอง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงครั้งรวมถึงการมอบหน้าที่ติดต่อกับคณะกรรมการจังหวัดโดยตรงด้วย ฉะนั้น จึงเรียนมาเพื่อทราบ และขอคณะกรรมการจังหวัดได้ โปรดให้ความช่วยเหลือร่วมมือแก่โรงเรียนฝากอาชีพดังที่ ได้เคยให้แก่กรมราชทัณฑ์มาแล้วด้วย.

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ศรัศรากร

(ร.อ. ชุนศรีศรากร)

ที่ ๒/๒๔๘๔

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย

๔ มกราคม ๒๔๘๔

เรื่อง การสงเคราะห์เด็กโรงเรียนฝึกอาชีพ
จาก อธิบดีกรมราชทัณฑ์
ถึง ผู้บัญชาการเรือนจำ ทุกเรือนจำ

ด้วยกรมราชทัณฑ์ได้พิจารณาเห็นว่า การสงเคราะห์เด็กที่พ้นจากการควบคุม
ของโรงเรียนฝึกอาชีพให้กลับภูมิลำเนาเดิม เท่าที่ปฏิบัติอยู่เวลานี้ยังไม่อำนวยความสะดวก
ให้แก่เด็กด้วยดี กล่าวคือ บางคนเบนเด็กขนาดเล็ก และบางคนมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดหรือ
ท้องที่ไกล ๆ เมื่อถึงคราวที่จะต้องเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิมของตนอาจต้องประสบอุปสรรค
ระหว่างเดินทางได้ เป็นต้นว่ามีค้ำกลางทางไม่มีที่กินอยู่หลับนอน หรือระยะทางอันจะต้อง
เดินทางต่อไปนั้น เด็กไม่อาจไปได้โดยปราศจากคำแนะนำตั้งนี้ อาจเป็นเหตุให้เด็กต้องระเห
เร่ร่อนไปโดยปราศจากที่พึ่งพาอาศัยและอาจหันเข้ากระทำการผิดก็ได้อีก เมื่อระลึกถึงสภาพอันจะไม่
เป็นการปลอดภัยแก่เด็กดังกล่าวมา กรมราชทัณฑ์จึงใคร่ขอความร่วมมือจากทางเรือนจำให้ความ
อนุเคราะห์แก่เด็กบางประการ กล่าวคือ เด็กคนใดที่จะต้องเดินทางผ่านเข้ามาจังหวัดนี้ และ
จำเป็นที่จะต้องขอความช่วยเหลือ โดยมีหนังสือของผู้ปกครองโรงเรียนฝึกอาชีพออกแสดงแล้ว
ก็ให้ทางเรือนจำให้ความอนุเคราะห์ในเรื่องที่พักหลับนอน และหรือให้คำแนะนำในเรื่องการเดินทาง
ต่อไปของเด็กนั้น ถ้าจะกรุณาสงเคราะห์ตลอดถึงอาหารการกิน และพาไปส่งยังที่ที่สะดวก
แก่การเดินทางต่อไปของเด็กนั้นด้วย กรมราชทัณฑ์ก็จะรู้สึกขอบคุณอย่างยิ่ง

กรมราชทัณฑ์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความร่วมมือในเรื่องนี้เป็นอย่างดี.

ขอแสดงความนับถือ
(ลงนาม) ศรีศรากร
(ร.อ. ชุนศรีศรากร)

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๕๔

โดยที่คณะปฏิวัติได้พิจารณาเห็นว่า ในปัจจุบันมีเด็กกำพร้าอนาถาที่ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู เด็กซึ่งประพฤตินั้นไม่สมควรแก่วัย และเด็กซึ่งตกอยู่ในสภาพแวดล้อมอันเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ และศีลธรรมเป็นจำนวนมาก หากไม่ได้รับการปฏิบัติดูแล สงเคราะห์ และคุ้มครองที่เหมาะสมแล้ว จะเป็นภัยแก่สังคมและประเทศชาติ คณะปฏิวัติตระหนักดีว่า การให้สวัสดิการแก่เด็กอย่างได้ผลนั้น นอกจากจะเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องดำเนินการดังกล่าวแล้วยังสมควรกำหนดให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กเข้ามามีส่วนช่วยในการอบรมเลี้ยงดูเด็กของตนอีกด้วย และเพื่อกำหนดวิธีการให้การสงเคราะห์และการคุ้มครองเด็กที่เหมาะสมแก่เด็ก และสภาพของสังคม หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑. ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“เด็ก” หมายความว่า ผู้ซึ่งอายุไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์ และยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส

“ประพฤตินไม่สมควร” หมายความว่า ประพฤตินไม่สมควรแก่วัยตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“สถานแรกรับเด็ก” หมายความว่า สถานที่รับเด็กไว้ชั่วคราว เพื่อวิเคราะห์และพิจารณาวินิจฉัยการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็ก

“สถานรับเลี้ยงเด็ก” หมายความว่า สถานที่รับเลี้ยงเด็กซึ่งมีอายุไม่เกินเจ็ดปีบริบูรณ์ และมีจำนวนเกินห้าคน ซึ่งไม่เกี่ยวข้องเป็นญาติกับผู้เลี้ยง แต่ไม่รวมถึงสถานพยาบาลหรือโรงเรียนอนุบาล

“สถานสงเคราะห์เด็ก” หมายความว่า สถานที่ให้การอุปการะเลี้ยงดูเด็ก ซึ่งพึงได้รับการสงเคราะห์ และมีจำนวนเกินเจ็ดคน

“สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก” หมายความว่า สถานที่ให้การศึกษาอบรมฝึกอาชีพ และแก้ไขความประพฤติแก่เด็กซึ่งมีปัญหาทางความประพฤติ และมีอายุเกินเจ็ดปีบริบูรณ์

“สถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว” หมายความว่า สถานที่ให้คำแนะนำแก้ไขปัญหาของเด็กและครอบครัวเกี่ยวกับอันตรายอันอาจเกิดขึ้นแก่เด็กทั้งทางร่างกาย จิตใจ และศีลธรรม

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับผิดชอบในความอุปการะเลี้ยงดู หรือซึ่งให้เด็กอาศัยอยู่เป็นประจำ

“ผู้ปกครองสวัสดิภาพ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่ที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ นอกจากนครหลวงกรุงเทพมหานคร และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายด้วย

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายด้วย

ข้อ ๒ ให้อธิบดีมีอำนาจจัดตั้งสถานแรกรับเด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวได้ตามความจำเป็น

การจัดตั้งสถานแรกรับเด็กและสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวได้ตามความจำเป็นภายในเขตจังหวัดของตน

ให้สถานแรกรับเด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก หรือสถานคุ้มครอง
สวัสดิภาพเด็ก ตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม มีผู้ปกครองสวัสดิภาพคนหนึ่ง มีอำนาจปกครอง
ดูแลเด็กเท่าที่เกี่ยวกับความประพฤติและความเป็นอยู่ของเด็กตลอดเวลาที่เด็กอยู่ในสถานดังกล่าว

ข้อ ๓ ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพและพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อ
ปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพสำหรับสถานรับเลี้ยงเด็ก
และพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวที่ลงขนตามข้อ ๒ วรรคสาม

ให้ถือว่าผู้ปกครองสวัสดิภาพและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวล
กฎหมายอาญา

ข้อ ๔ เมื่อเด็กตกอยู่ในความปกครองดูแลของผู้ปกครองสวัสดิภาพครบกำหนดหนึ่ง
ปีแล้ว ถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองขอรับเด็กนั้นกลับไปอุปการะเลี้ยงดูเอง ให้อธิบดีหรือผู้
ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี วินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕ บิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็กอาจโต้แย้งคำสั่งของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการ
จังหวัดที่ส่งตามข้อ ๔ ข้อ ๑๐ วรรคสี่ หรือข้อ ๑๔ วรรคสองได้ โดยยื่นคำร้องต่อศาลคดีเด็ก
และเยาวชนหรือศาลจังหวัด ในกรณี ที่ไม่มี ศาลคดี เด็ก และ เยาวชน ในท้องที่ที่ บิดา มารดา หรือ
ผู้ปกครองของเด็กนั้นมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในเขตอำนาจ คำวินิจฉัยของศาลคดีเด็กและเยาวชน
หรือศาลจังหวัดดังกล่าวให้เป็นที่สุด

ข้อ ๖ บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กซึ่งได้รับการสงเคราะห์ หรือคุ้มครอง
สวัสดิภาพตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ มีหน้าที่ชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูหรือค่าบริการเกี่ยว
กับการที่ทางราชการให้การสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามระเบียบและในอัตราที่
อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ อธิบดี หรือ ผู้ว่าราชการจังหวัด เห็นว่า เด็ก ใด ได้ รับ การ สง เคารวะ หรือ
คุ้มครองสวัสดิภาพเพียงพอแล้ว และบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กมีความสามารถเหมาะสมที่
จะอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีมีอำนาจมอบตัวเด็กนั้นคืน
บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่รับเด็กคืนภายในกำหนดสามสิบวัน

นับแต่วันที่ ได้รับแจ้งให้ รับมอบตัวเด็กกลับไป บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องชำระค่าอุปการะ เลี้ยงดูหรือค่าบริการเป็นจำนวนสองเท่าของอัตราตามที่อธิบดีกำหนดตามวรรคหนึ่ง สำหรับระยะเวลา นับแต่วันที่ครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งดังกล่าว

การชำระค่าอุปการะ เลี้ยงดูหรือค่าบริการตามข้อ ๖ อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี มีอำนาจผ่อนผันหรือยกเว้นได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งมียศตั้งแต่ ร้อยตำรวจตรี ขึ้นไป ซึ่งรับราชการอยู่ในท้องที่ที่บิดามารดาผู้ปกครองหรือเด็กมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ชักถามเด็กเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเด็กนั้นพึง ได้รับการสงเคราะห์หรือ คุ้มครองสวัสดิภาพ หรือนำเด็กนั้นไปกักตัวไว้ ณ ที่ทำการเท่าเวลาที่จะสอบถามถ้อยคำที่จำเป็น จากเด็ก บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก หรือจากผู้เกี่ยวข้องรูเห็นแล้วแต่กรณี และให้กระทำ โดยมิชักช้า ห้ามมิให้ ใช้วิธีการกักตัวเด็กเพื่อบอกกันการหลบหนีเกินความจำเป็น

(๒) เรียกบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กหรือบุคคลอื่นที่สามารถให้ข้อเท็จจริง เกี่ยวกับความเป็นอยู่หรือความประพฤติของเด็กมาให้ถ้อยคำ

(๓) สั่งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ ที่เด็กอาศัยอยู่ หรือที่เด็กกำลังศึกษาหรือทำงานส่งพยานหลักฐานเกี่ยวกับความเป็นอยู่หรือความ ประพฤติของเด็ก

(๔) เข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ของเด็กหรือของ บุคคลที่เด็กเข้าไปเกี่ยวข้อง เพื่อสอบถามและรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับความเป็นอยู่หรือ ความประพฤติของเด็ก

(๕) มอบตัวเด็กคืนบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือมอบตัวเด็กคืนบิดามารดา หรือผู้ปกครอง พร้อมทั้งกล่าวตักเตือนบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ปกครองดูแลและอุปการะ เลี้ยงดูมิให้เด็กนั้นประพฤติตนไม่สมควรอีก หรือส่งเด็กไปสถานแรกรับเด็ก

ข้อ ๘ เมื่อได้รับตัวเด็กตามข้อ ๗ (๕) ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๓ (๑) และข้อ ๑๕ ไว้แล้ว ให้สถานแรกรับเด็กทำการวิเคราะห์ และพิจารณาวิธีการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็ก

แต่ละราย แล้วเสนอความเห็นพร้อมทั้งประวัติของเด็กไปยังอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณีโดยมิชักช้า

หมวด ๒ การสงเคราะห์เด็ก

ข้อ ๙ เด็กที่พึงได้รับการสงเคราะห์ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับใดแก่เด็ก ซึ่ง

(๑) ไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

(๒) บิดามารดาหรือผู้ปกครองทอดทิ้งไว้ ณ สถานที่ใดที่หนึ่ง หรือเป็นเด็ก

พลัดหลง

(๓) บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความอุปการะเลี้ยงดูไม่เหมาะสม หรือไม่ สามารถให้ความอุปการะเลี้ยงดูได้ เพราะเหตุที่ตกจำคุก กักขัง พิกار ทุพพลภาพ บัวยทาง ร่างกายหรือทางจิตใจ หรือตกอยู่ในภาวะอันใดอันอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่เด็กทั้งทาง ร่างกาย จิตใจ หรือศีลธรรม

(๔) พิการทางร่างกาย สมอง สติปัญญา หรือจิตใจ

ข้อ ๑๐ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจดำเนินการให้การสงเคราะห์แก่เด็กตามข้อ ๙ และ หรือครอบครัวของเด็กดังกล่าวตามความเหมาะสม ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาช่วยเหลือครอบครัวของเด็กนั้น เพื่อให้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ของเด็กสามารถอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ตามควรแก่อัธยาศัย

(๒) มอบเด็กให้อยู่ในความอุปการะของบุคคลอื่น หรือสถานรับเลี้ยงเด็กหรือ สถานสงเคราะห์เด็กของเอกชน

(๓) มอบเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย ว่าด้วยการนั้น

(๔) รับเด็กไว้ในสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานสงเคราะห์เด็กของทางราชการ การดำเนินการให้การสงเคราะห์ตาม (๒) หรือ (๔) ต้องได้รับอนุญาตจาก อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเสียก่อน และต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือตามแบบพิมพ์ ของทางราชการจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กด้วย

เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรให้เด็กซึ่งรับการสงเคราะห์ตาม (๒) หรือ (๔) กลับไปอยู่ในความปกครองของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ให้มีอำนาจส่งให้เด็กหนีพ้นจากการสงเคราะห์ และมอบตัวเด็กคืนบิดามารดาหรือผู้ปกครองได้

ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าเด็กคนใดซึ่งรับการสงเคราะห์ตาม (๒) หรือ (๔) ประพฤติตนไม่สมควร อันพึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ ให้มีอำนาจส่งให้ส่งเด็กหนีไปยังสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กได้

ข้อ ๑๑ ภายใต้บังคับข้อ ๑๐ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ บิดามารดาหรือผู้ปกครองอาจนำเด็กมายังที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อขอรับการสงเคราะห์ได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบถามข้อเท็จจริงจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่นำเด็กและหรือจากเด็กนั่นเอง แล้วเห็นว่าเด็กนั้นสมควรได้รับการสงเคราะห์ตามข้อ ๑๐ ให้ดำเนินการให้การสงเคราะห์ได้ตามที่เห็นสมควร แต่ถ้านักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรทำการวิเคราะห์และพิจารณาวิธีการสงเคราะห์ที่เหมาะสมแก่เด็กเสียก่อนจะส่งตัวเด็กหนีไปยังสถานแรกรับเด็กก็ได้

หมวด ๓

การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ข้อ ๑๒ เด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ได้แก่ เด็กซึ่งมีปัญหาทางความประพฤติ อันได้แก่เด็กซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สามารถควบคุมความประพฤติได้ หรือเด็กซึ่งประพฤติตนไม่สมควร

ข้อ ๑๓ วิธีการให้การคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กตามข้อ ๑๒ มีดังต่อไปนี้

(๑) ให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่ได้รับการว่ากล่าวตักเตือน ตามข้อ ๗ (๕) มาแล้วทำทัณฑ์บน โดยกำหนดให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กระงับมิให้เด็กหนีประพฤติตนไม่สมควรอีก ตลอดเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ทำทัณฑ์บนและกำหนดเบี้ยปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะต้องชำระเมื่อผิดทัณฑ์บน และเมื่อได้ปรับฐานผิดทัณฑ์บน แล้วให้มีอำนาจส่งเด็กไปยังสถานแรกรับเด็กหรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพอย่างอ่อนตามที่เห็นสมควร

(๒) ให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองหรือเด็กได้รับการบริการจากสถานแนะแนว ปัญหาเด็กและครอบครัว

(๓) สอดส่องความประพฤติของเด็ก

(๔) ส่งเด็กไปอยู่ในความปกครองดูแลของบุคคลหรือองค์การที่เหมาะสม

(๕) ส่งเด็กไปยังสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งรับราชการอยู่ในท้องที่ที่เด็กนั้นมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ มีอำนาจดำเนินวิธีการตาม (๑) และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดำเนินวิธีการตาม (๑) และ (๒) แต่ถ้าจะดำเนินวิธีการตาม (๓) (๔) และ (๕) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเสียก่อน

เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควร ให้เด็กซึ่งกำลังรับการคุ้มครองสวัสดิภาพตาม (๔) หรือ (๕) กลับไปอยู่ในความปกครองของบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ มีอำนาจส่งให้เด็กนั้นพ้นจากการคุ้มครองสวัสดิภาพและมอบตัวเด็กคนบิดามารดาหรือผู้ปกครองได้

ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าสมควร ให้เด็กซึ่งรับการคุ้มครองสวัสดิภาพตาม (๔) หรือ (๕) ได้รับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์เด็ก ให้มีอำนาจส่งเด็กนั้นไปยังสถานสงเคราะห์เด็กได้

ถ้าเด็กซึ่งกำลังรับการคุ้มครองสวัสดิภาพตาม (๕) หลบหนีจากสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งรับราชการอยู่ในท้องที่ที่สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตั้งอยู่ ร้องขอต่อศาลคดีเด็กและเยาวชนให้ส่งเด็กนั้นไปยังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน หรือต่อศาลจังหวัดในกรณีที่ไม่มีศาลคดีเด็กและเยาวชนในท้องที่นั้น ให้ส่งเด็กนั้นไปรับการฝึกอบรม ณ สถานที่ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก

ข้อ ๑๔ ในการสอดส่องความประพฤติของเด็ก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแนะนำตักเตือนหรือวางข้อกำหนดใด ๆ ให้เด็กปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามมิให้เด็กเข้าไปในสถานที่ที่กำหนดหรือคบหาสมาคมกับบุคคลใดอันจะเป็นเหตุจูงใจให้เด็กประพฤติชั่ว

- (๒) ห้ามมิให้เด็กเที่ยวเตร่ในเวลาค่าคืนตามเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด
- (๓) ให้เด็กรายงานตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นครั้งคราว
- (๔) ให้เด็กศึกษาหรือประกอบอาชีพ ภายใต้การควบคุมดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่

หน้าที่

- (๕) วางข้อกำหนดอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขความประพฤติของเด็ก

เมื่อเด็กซึ่งได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพมีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งให้บุคคลนั้นอยู่ภายใต้การสอดส่องความประพฤติ หรืออยู่ในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กต่อไปจนถึงอายุไม่เกิน ยี่สิบปีบริบูรณ์ก็ได้

ข้อ ๑๕ ภายใต้บังคับข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ บิดามารดาหรือผู้ปกครองอาจนำเด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามข้อ ๑๒ มาয়ั้งที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อขอรับการคุ้มครองสวัสดิภาพได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบถามข้อเท็จจริงจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่นำเด็กมาและหรือจากเด็กนั่นเองแล้ว เห็นว่าสมควรได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพเมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือตามแบบพิมพ์ของทางราชการจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองดังกล่าวแล้วให้ดำเนินการให้การคุ้มครองสวัสดิภาพได้ตามที่เห็นสมควร แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรทำการวิเคราะห์และพิจารณาวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็กเสียก่อนจะส่งตัวเด็กนั้นไปยังสถานแรกรับเด็กก็ได้

หมวด ๔

สถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กและสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว

ข้อ ๑๖ ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการส่งเสริมการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวของเอกชน เพื่อให้การคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็ก รวมทั้งควบคุมสถานดังกล่าวให้ดำเนินงานไปในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่ความเจริญเติบโตทางร่างกายและจิตใจของเด็ก

ให้กระทรวงมหาดไทยให้การอุดหนุนสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวของเอกชน ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทงันั้น ภายในวงเงินงบประมาณ

ข้อ ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถาน
 แนนวปัญหาเด็กและครอบครัวตามข้อ ๑๖ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ว่าราชการ
 จังหวัดแล้วแต่กรณี

การขออนุญาตจัดตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนนว
 ปัญหาเด็กและครอบครัว คุณสมบัติของเจ้าของหรือผู้จัดการ การดำเนินงาน การควบคุม
 การออกใบอนุญาต การกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และค่าธรรมเนียม
 ใบอนุญาตของสถานดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ
 กระทรวง

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้จัดการสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือ
 สถานแนนวปัญหาเด็กและครอบครัว ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง หรือฝ่าฝืนไม่
 ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด
 แล้วแต่กรณี มีอำนาจ

(๑) ส่งพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์เด็ก
 สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานแนนวปัญหาเด็กและครอบครัว เป็นการชั่วคราว

(๒) เพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีเพิกถอนใบอนุญาต ให้ส่งเด็กกั้นบิดามารดาหรือผู้ปกครองหรือส่งเด็กไปยัง
 สถานสงเคราะห์เด็กหรือสถานรับเลี้ยงเด็กของทางราชการ หรือของเอกชนอื่น

หมวด ๕

การปฏิบัติต่อเด็ก

ข้อ ๑๙ บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กต้องเลี้ยงดูอบรมและให้ความเอาใจใส่
 แก่เด็กตามสมควรและเหมาะสม

ข้อ ๒๐ ห้ามมิให้บุคคลใด

(๑) ทอดทิ้งเด็กไว้ในสถานพยาบาล หรือสถานรับเลี้ยงเด็กหรือทอดทิ้งเด็กไว้
 กับบุคคลที่รับจ้างเลี้ยงเด็ก

- (๒) โฆษณาเพื่อรับเด็กหรือยกเด็กให้บุคคลอื่น เว้นแต่เพื่อประโยชน์ของทางราชการ
- (๓) ซ้อ ชาย หรือแลกเปลี่ยนเด็กด้วยทรัพย์สิน เว้นแต่กรณีทรัพย์สินนั้นเป็นสินสอดหรือของหมั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- (๔) ใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการขอกทานหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุส่งเสริมให้เด็กขอกทาน
- (๕) ขายหรือให้สุรา หรืออบุหรี่ หรือสิ่งเสพติดให้โทษอื่นใดแก่เด็ก หรือชักจูงให้เด็กดื่มสุราหรือสูบบุหรี่ หรือเสพสิ่งเสพติดให้โทษอื่นใด เว้นแต่การปฏิบัติทางการแพทย์
- (๖) ยอมให้เด็กเข้าเล่นการพนัน
- (๗) ชักจูงหรือส่งเสริมให้เด็กประพฤตินิสัยไม่สมควร

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๑ บิดามารดาหรือผู้ปกครองผู้ใดไม่ยอมรับเด็กที่พ้นจากการสงเคราะห์ตามข้อ ๑๐ วรรคสามหรือไม่ยอมทำทัณฑ์บนตามข้อ ๑๓ (๑) หรือไม่ยอมรับมอบเด็กที่พ้นจากการคุ้มครองสวัสดิภาพตามข้อ ๑๓ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ ๒๒ ผู้ใดตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวโดยไม่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๑๗ หรือเจ้าของ หรือผู้จัดการสถานสงเคราะห์เด็กสถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ไม่ยื่นคำขออนุญาตตั้งสถานดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ ๒๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งยังคงดำเนินงานต่อไป หรือเจ้าของหรือผู้จัดการสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ยังคงดำเนินงานต่อไปภายหลังจากที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามข้อ ๑๘(๒) หรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๒๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ถ้าการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๙ เป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย จิตใจและศีลธรรมของเด็ก ผู้ยื่นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๕ สถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็ก และครอบครัวของเอกชน ซึ่งได้จัดตั้งดำเนินงานอยู่ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ ให้เจ้าของหรือผู้จัดการยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งเป็นสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ

ถ้าไม่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง ให้ผู้ยื่นเลิกดำเนินงานสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวดังกล่าวภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่รับทราบคำสั่งของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

การใช้บังคับ

ข้อ ๒๖ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ ให้ใช้บังคับเฉพาะในนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี และจะใช้บังคับข้อใด ในท้องที่อื่นใด เมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

เมื่อใช้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้บังคับในท้องที่ใด บรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นใด ซึ่งมีข้อความขัดหรือแย้งกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับในท้องที่นั้น

ข้อ ๒๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๕

(ลงชื่อ) จอมพลถนอม กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๘๒ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๕)

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๑๕)

ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔

ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

— — — — —

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑ และข้อ ๒๗ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้.—

การประพฤตินั้นไม่สมควรแก่วัย คือ การประพฤตินั้นดังต่อไปนี้

- (๑) ประพฤติส่อไปในทางเกเรหรือเที่ยวเร่ร่อนไปในที่สาธารณะ
- (๒) มั่วสุมและก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ชาวบ้านและผู้สัญจรไปมา
- (๓) ขอดทานหรือกระทำการส่อไปในทางขอดทาน (ถ้าเป็นเด็ก—อยู่ในกฎกระทรวง พ.ศ. ๒๕๑๕ ของกองสงเคราะห์เด็ก ๆ)
- (๔) เล่นการพนันหรือมั่วสุมในวงการพนัน
- (๕) เสพสุรา สูบบุหรี่หรือเสพยาเสพติดให้โทษ หรือของมีนเมาอย่างอื่น หรือเข้าไปในสถานที่จำหน่ายสุรา เพื่อเสพหรือซื้อสุรา
- (๖) เข้าไปในโรงรับจำนำ สถานบริการหรือสถานการค้าประเวณี เว้นแต่เป็นผู้อยู่อาศัย
- (๗) ประพฤติตนทำนองซู้สาวในที่สาธารณะ
- (๘) ไม่เรียนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยประถมศึกษา
- (๙) เที่ยวเตร่ในเวลากลางคืนระหว่างเวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๐๔.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
- (๑๐) หลบหนีจากสถานแรกรับเด็ก หรือสถานสงเคราะห์เด็ก

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

(ลงชื่อ) พ่วง สุวรรณรัฐ

(นายพ่วง สุวรรณรัฐ)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ใช้อำนาจของ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวงว่า การประพาศิตนไม่สมควรแก่้วยอย่างไรเป็นการประพาศิตนไม่สมควร จึงจำต้อง ออกกฎกระทรวงฉบับนี้.

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๙ ตอนที่ ๑๙๐ วันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔

ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๗ และข้อ ๒๗ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้:-

ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ตามแบบซึ่งอธิบดีกำหนด เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาแล้ว เห็นสมควรให้จัดตั้งได้ ให้ออกใบอนุญาตตามแบบซึ่งอธิบดีกำหนด

ข้อ ๒ เจ้าของสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๓) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๔) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

(๕) ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน วัณโรคในระยะอันตราย โรคเท้าช้างในระยะปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง หรือโรคพิษสุราเรื้อรัง

ในกรณีนิติบุคคลเป็นเจ้าของสถานรับเลี้ยงเด็ก นิติบุคคลนั้น ต้องตั้งผู้แทนซึ่งมีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งให้ปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้แทน

ข้อ ๓ สถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็กจะดำเนินกิจการได้ ต้องมีผู้ทำการที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับเจ้าของหรือผู้แทนตามข้อ ๒ ซึ่งระบุไว้ในคำขออนุญาต

เจ้าของสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็กจะเป็นผู้ทำการเองก็ได้

ข้อ ๔ อาคารสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็ก จะต้องจัดให้มีห้องนอน ห้องเด็กป่วย ห้องครัว ห้องส้วม แยกเป็นสัดส่วนไม่ปะปนกัน และถ้ารับเลี้ยงเด็กอายุเกินกว่าสองปี จะต้องจัดให้มีที่รับประทานอาหาร ที่เด็กเล่น กำหนดไว้เพื่อการนี้โดยเฉพาะ การจัดอาคารสถานที่จะต้องมีสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้ คือ

(๑) ห้องนอน ห้องเด็กป่วย ห้องครัว ห้องส้วม และบริเวณใช้สอยทั่วไป ภายในอาคารจะต้องมีแสงสว่างและช่องระบายอากาศอย่างพอเพียง

(๒) จะต้องจัดให้มีทางเข้าออกของอาคารโดยเหมาะสม สามารถเคลื่อนย้ายเด็กออกจากอาคารได้โดยสะดวก เมื่อเกิดอัคคีภัยหรือภัยพิบัตินั้น ๆ

(๓) หน้าต่าง ประตู ห้องนอนเด็ก และห้องเด็กป่วยต้องติดตั้งมุ้งลวด

(๔) ถ้าสถานรับเลี้ยงเด็กเลี้ยงดูเด็กในวัยต่างๆ ไว้รวมกัน ต้องแยกห้องนอนระหว่างเด็กอายุต่ำกว่าสองปี กับเด็กอายุเกินกว่าสองปี

(๕) ในกรณีเด็กอายุต่ำกว่าสองปี ห้องนอนเด็กจะต้องมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า ๑.๖๕ ตารางเมตร และปริมาตรไม่ต่ำกว่า ๔.๙๔ ลูกบาศก์เมตร ต่อเด็กหนึ่งคน

(๖) ในกรณีเด็กอายุเกินกว่าสองปี ห้องนอนเด็กต้องมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า ๑.๙๔ ตารางเมตร และปริมาตรไม่ต่ำกว่า ๕.๙๔ ลูกบาศก์เมตร ต่อเด็กหนึ่งคน

(๗) ในกรณีเด็กอายุเกินกว่าเจ็ดปี ห้องนอนเด็กจะต้องมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า ๒.๔๗ ตารางเมตร และปริมาตรไม่ต่ำกว่า ๙ ลูกบาศก์เมตร ต่อเด็กหนึ่งคน

(๘) ห้องส้วมสำหรับเด็กอายุเกินกว่าสองปี ต้องมีที่ถ่ายอุจจาระอย่างน้อยหนึ่งที่ต่อเด็กสี่สิบคน สำหรับเด็กอายุเกินกว่าเจ็ดปี อย่างน้อยหนึ่งที่ต่อเด็กสิบคน

ข้อ ๕ สถานสงเคราะห์เด็กที่รับทั้งเด็กหญิง เด็กชาย ต้องจัดให้มีห้องนอน ห้องส้วม สำหรับเด็กชายและเด็กหญิงแยกต่างหากจากกัน

สถานเคราะห์เด็กที่มีเด็กเกินกว่าสามสิบคน ต้องมีบริเวณเนื้อที่ภายนอกอาคารสำหรับให้เด็กได้เล่นหรือพักผ่อนหย่อนใจตามสมควร

ข้อ ๖ ในการดำเนินกิจการสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็ก ผู้ทำการจะต้องรับผิดชอบจัดให้มีบริการและดูแลความเหมาะสมต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีผู้เลี้ยงดูเด็กในจำนวนที่สามารถเชื่อได้ว่าเด็กจะได้รับความคุ้มครองป้องกันจากอุบัติเหตุหรืออันตรายอื่นใด อันเป็นการทำลายสุขภาพของเด็กอย่างร้ายแรง หรือเป็นภัยต่อชีวิตของเด็ก

(๒) ผู้เลี้ยงดูเด็กจะต้องมีสุขภาพดี ไม่เป็นโรคติดต่อกัน ซึ่งอาจจะติดต่อกันไปถึงเด็กได้

(๓) จัดให้เด็กได้รับการพยาบาลหรือบริการแพทย์ เมื่อเด็กมีอาการเจ็บป่วย หรือมีอาการอื่นใดซึ่งสื่อให้เห็นว่าสมควรได้รับการรักษาพยาบาล

(๔) จัดให้เด็ก ได้รับประทานอาหารซึ่งมีคุณภาพและปริมาณที่เหมาะสมแก่วัยของเด็ก

(๕) ดูแลให้ภาชนะเครื่องใช้ในการรับประทานและประกอบอาหารอยู่ในสภาพที่สะอาดอยู่เสมอ

(๖) ดูแลให้อาหารที่เด็กรับประทานมีลักษณะสะอาดปราศจากเชื้อโรค

(๗) ดูแลให้เครื่องนุ่งห่มและเครื่องใช้ในการหลับนอนของเด็ก อยู่ในสภาพที่สะอาดเรียบร้อยตามสมควร

(๘) ดูแลให้มีการเก็บและกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยเหมาะสม ไม่ปล่อยให้เป็นที่เพาะหรือแพร่เชื้อโรค

ข้อ ๗ สถานสงเคราะห์เด็กที่รับเด็กตั้งแต่อายุเกินกว่าเจ็ดปีขึ้นไป ผู้ทำการจะต้องรับผิดชอบจัดให้มีบริการและดูแลความเหมาะสมต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้เด็กได้รับการศึกษาประเภทสามัญหรือวิชาชีพตามความเหมาะสมแก่สติปัญญาและแนวถนัดของเด็ก

(๒) จัดให้เด็กมีกิจกรรมในยามว่างอันมีประโยชน์ต่อการเจริญเติบโตของร่างกายและสมองตามสมควร

(๓) จัดให้เด็กได้รับการแนะนำหรือแก้ไขปัญหาลเฉพาะราย โดยผู้ที่มีความรู้หรือความสามารถที่เหมาะสม เมื่อเด็กใดมีปัญหาทางความประพฤติ อารมณ์หรือจิตใจ

ข้อ ๘ สถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็ก จะต้องมีทะเบียนชื่อเด็ก ทะเบียนรับและจำหน่ายเด็ก สมุดแสดงรายการและเวลาอาหารประจำวันของเด็ก สมุดแสดงน้ำหนัก ความสูง การเจ็บป่วย การปลูกฝีฉีดยา และบริการพยาบาลหรือแพทย์ที่จัดให้แก่เด็ก

ข้อ ๙ สถานรับเลี้ยงเด็กจะต้องชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงของเด็ก แล้วบันทึกไว้ในสมุดตามข้อ ๘ เมื่อเด็กเริ่มเข้ารับบริการในสถานรับเลี้ยงเด็ก และทุก ๆ หนึ่งเดือนระหว่างที่เด็กได้รับการบริการจากสถานรับเลี้ยงเด็ก

ข้อ ๑๐ สถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็ก จะต้องจัดให้เด็กได้รับการปลูกฝี ฉีดยาเพื่อป้องกันโรคเกี่ยวกับเด็กให้ครบถ้วนหรือโรคติดต่อเมื่อมีความจำเป็น

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่เกิดในสถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานสงเคราะห์เด็กเป็นโรคติดต่อ หรือมีการระบาดของโรคติดต่อในชุมชน หรือจังหวัดในสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์ เด็กตงอยู่ สถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็กจะต้องจัดให้เด็กในอุปการะได้รับการปลูกฝี หรือฉีดยาเพื่อป้องกันโรคนั้น ๆ โดยมีชักช้า

ข้อ ๑๒ ใบอนุญาตให้ตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็ก ต้องแสดงไว้ ณ ที่เปิดเผยให้เห็นได้ง่ายในสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็ก และให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นต่ออธิบดี หรือผู้ว่าราชการ จังหวัด ก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้แจ้งต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการ จังหวัด และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบว่าใบอนุญาต หายหรือถูกทำลาย

แบบคำขอรับใบอนุญาต และใบแทนใบอนุญาต ให้อธิบดีเป็นผู้กำหนด ใบแทน ใบอนุญาตต้องแสดงไว้ในที่เปิดเผยเช่นเดียวกับใบอนุญาต

ข้อ ๑๓ เจ้าของสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็ก ต้องจัดให้มีป้ายชื่อเป็น ภาษาไทยขนาดใหญ่พอเห็นได้ในระยะพอสมควรติดไว้ ณ ที่ตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กและสถาน สงเคราะห์เด็กในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร

ข้อ ๑๔ ค่าธรรมเนียมสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็กให้เป็นไปตามอัตรา ดังนี้

- (๑) ใบอนุญาตให้ตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็ก ๑๐๐ บาท
- (๒) การต่ออายุใบอนุญาต ๕๐ บาท
- (๓) ใบแทนใบอนุญาต ๒๐ บาท

ข้อ ๑๕ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมสถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานสงเคราะห์เด็ก หรือเปลี่ยนแปลงผู้ทำการ ให้ผู้ขออนุญาตจัดตั้งแจ้งเป็นหนังสือขอความเห็นชอบต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ภายในเจ็ดวันก่อนแก้ไขเปลี่ยนแปลง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

(ลงชื่อ) พ่วง สุวรรณรัฐ

(นายพ่วง สุวรรณรัฐ)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ใช้อำนาจของ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้กำหนดให้การขออนุญาตจัดตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก คุณสมบัติของเจ้าของหรือผู้จัดการ การดำเนินงานการออกใบอนุญาต และค่าธรรมเนียมใบอนุญาต เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๘๐ วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๑)

ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔

ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๗ และข้อ ๒๗ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๔ ค่าธรรมเนียม สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานสงเคราะห์เด็กให้เป็นไปตามอัตราดังนี้

- (๑) ใบอนุญาตให้ตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก ฉบับละ ๒๐๐ บาท
- (๒) ใบอนุญาตให้ตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก ฉบับละ ๒๐๐ บาท
- (๓) การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละ ๑๐๐ บาท
- (๔) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๔๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๑

(ลงชื่อ) ดำริ น้อยมณี

(นายดำริ น้อยมณี)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือเนื่องจากค่าธรรมเนียมที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นอัตราที่ไม่เหมาะสมกับภาวะทางเศรษฐกิจและค่าของเงินในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๕ ตอนที่ ๗๒ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๒๑)

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘

แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔

ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

บังคับในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักร

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ บังคับในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ และข้อ ๒๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ บังคับในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาให้ใช้ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ บังคับในท้องที่จังหวัดขอนแก่น จังหวัดชลบุรี จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดอุตรธานี และจังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๔ ให้ใช้ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ บังคับในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักร

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ บังคับในท้องที่จังหวัดขอนแก่น จังหวัดชลบุรี จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดอุตรธานี และจังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๑๘ แล้วนั้น บัดนี้ ปรากฏว่าได้มีเด็กเกเรเร็วร้อนหลับนอนในที่สาธารณะ และประพฤตินอนไม่สมควรแก่วัยในกรณีต่าง ๆ อยู่ทั่วไป อันจะก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม ประกอบกับได้มีเอกชนดำเนินการเกี่ยวกับเด็กในรูปสถานสงเคราะห์เด็ก และหรือสถานรับเลี้ยงเด็กเกิดขึ้นในท้องที่ต่าง ๆ ทุกจังหวัด สมควรนำบทบัญญัติ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ของหมวดว่าด้วยการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก กับข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ ของหมวดว่าด้วยสถานสงเคราะห์เด็กสถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวมาใช้บังคับในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักรต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๕ ตอนที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๒๑)

พระราชบัญญัติ
การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒
เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“เด็ก” หมายความว่า ผู้เยาว์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
“องค์การสวัสดิภาพเด็ก” หมายความว่า มูลนิธิ สมาคม หรือองค์การที่ก่อตั้งขึ้นตามกฎหมาย โดยมีวัตถุประสงค์ในการสงเคราะห์เด็ก และปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

“ศาล” หมายความว่า ศาลคดีเด็กและเยาวชนตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน หรือศาลจังหวัดในท้องที่ที่ไม่มีศาลคดีเด็กและเยาวชน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ เพื่อกคุ้มครองเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม การขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ

มาตรา ๖ ห้ามมิให้บุคคลใดนอกจากกรมประชาสงเคราะห์ ส่วนราชการที่กรมประชาสงเคราะห์มอบหมาย หรือองค์การสวัสดิภาพเด็กที่ได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

มาตรา ๗ องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ประสงค์จะดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากอธิบดี

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอใบอนุญาต การอนุญาต และใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาต ให้องค์การสวัสดิภาพเด็กได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗ ให้อธิบดีแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลไปยังองค์การสวัสดิภาพเด็กนั้นโดยไม่ชักช้า องค์การสวัสดิภาพเด็กมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีองค์การสวัสดิภาพเด็กซึ่งได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗ แล้ว ผ่าฝืนเงื่อนไขในการอนุญาต หรือกระทำการเป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือต่อสวัสดิภาพเด็ก อธิบดีมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตได้ และให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม” ประกอบด้วย อธิบดีเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทน

กรุงเทพมหานคร ผู้แทนกรรมการปกครอง ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้แทนกรมอัยการ ผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินแปดคน ในจำนวนนี้ต้องเป็นสตรีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง เป็นกรรมการ
และผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่ง
แต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขนหรือแต่งตั้งซ่อมให้ผู้
รับแต่งตั้งนั้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้ง
ไว้แล้ว

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่ง อาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้

มาตรา ๑๑ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรง
คุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความ
ผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่ง
หนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมให้
กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการ
ลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็น
เสียงขาด

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการอาจตั้งคณะอนุกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะเพื่อให้
ปฏิบัติภารกิจใดอย่างหนึ่งตามที่มอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะกรรมการให้นำมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกระเบียบ ข้อบังคับ และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เพื่อให้ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ได้รับใบอนุญาตและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติ

(๒) พิจารณา และมีมติในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

(๓) พิจารณาเรื่องที่มีปัญหาเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

(๔) ให้คำแนะนำในเรื่องการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมแก่ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ได้รับใบอนุญาต และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๕ ให้ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมที่จัดตั้งขึ้นในกรมประชาสงเคราะห์ ทำหน้าที่สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๖ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของบิดามารดา ผู้ปกครอง ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม สถานสงเคราะห์ สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานอันเป็นที่อยู่ของเด็ก หรือสำนักงานขององค์การสวัสดิภาพเด็ก ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อพบ สอบถาม สืบเสาะข้อเท็จจริง รวบรวมเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และการเลี้ยงดูเด็ก หรือตรวจตราการปฏิบัติงานขององค์การสวัสดิภาพเด็ก กับมีอำนาจตรวจค้นสถานที่ดังกล่าวเพื่อพบตัวเด็กหรือนำเด็กกลับคืน แต่การตรวจค้นเช่นว่านี้จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด และได้แสดงหนังสือนั้นให้เจ้าของหรือผู้รักษาสถานที่ซึ่งจะค้นตรวจดูแล้ว

ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดค้นด้วยตนเองไม่ต้องมีหนังสืออนุญาตให้ค้น

(๒) ส่งเป็นหนังสือให้บิดามารดา ผู้ปกครอง ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การสวัสดิภาพเด็ก ตลอดจนบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็นมาให้ หรือให้นำเด็กมาพบ หรือมอบเด็กคืน

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ใดพาหรือจัดส่งเด็กออกไปนอกราชอาณาจักร เพื่อวัตถุประสงค์ใหม่การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต้องมีการทดลองเลี้ยงดูและได้รับอนุมัติให้รับเป็นบุตรบุญธรรมตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

การทดลองเลี้ยงดูตามวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่กรณีของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นพร้อมบิดามารดา พร้อมบิดาหรือมารดา ทวด ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง บ่า น้า อา หรือผู้ปกครองตามกฎหมายของผู้ที่จะเป็นบุตรบุญธรรม

มาตรา ๒๐ ผู้ใดประสงค์จะขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้ยื่นคำขอพร้อมทั้งหนังสือแสดงความยินยอมของบุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามกฎหมาย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ยื่นคำขอมีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร หรือต่างประเทศให้ยื่นต่ออธิบดี ส่วนในจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

มาตรา ๒๑ เมื่อได้รับคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม บุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม

มาตรา ๒๒ เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ได้พิจารณารายงานการสอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงหรือเอกสารแสดงข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แล้ว ให้พิจารณาว่าจะควรให้ผู้ขอรับเด็กไปทดลองเลี้ยงดูต่อไปหรือไม่

ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งว่าไม่ควรให้นำเด็กไปทดลองเลี้ยงดู ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว โดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลภายในหกสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง คำสั่งของศาลชั้นต้นให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๓ เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งให้ทดลองเลี้ยงดูเด็กแล้วให้
 ผู้ขอรับเด็กได้รับมอบเด็กที่จะรับเป็นบุตรบุญธรรมไปทดลองเลี้ยงดูได้
 การทดลองเลี้ยงดูต้องมีระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน
 หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการทดลองเลี้ยงดูให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ
 กระทรวง

มาตรา ๒๔ ในระหว่างการทดลองเลี้ยงดู ถ้าผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมถอนคำ
 ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมอบเด็กคืนแก่บุคคลผู้มีอำนาจให้
 ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

การมอบเด็กคืนตามวรรคหนึ่งต้องกระทำโดยไม่ชักช้า ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการ
 จังหวัด แล้วแต่กรณี มีคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนำเด็กไปมอบคืน
 ตามกำหนด โดยให้คำนึงถึงระยะทาง ความสะดวกในการนำเด็กไปมอบ และสวัสดิภาพ
 ของเด็ก

มาตรา ๒๕ ในระหว่างการทดลองเลี้ยงดู บิดาหรือมารดาไม่ว่าจะเป็นผู้ให้ความ
 ยินยอมหรือไม่ อาจขอให้ยกเลิกคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนั้นเสียได้ โดยยื่นคำขอต่อ
 อธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ยกเลิกคำขอ
 รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมอบเด็กคืนแก่บิดาหรือมารดาซึ่งเป็น
 ผู้ขอยกเลิกและให้นำความในมาตรา ๒๔ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า การขอยกเลิกคำขอรับเด็กเป็นบุตร
 บุญธรรม เป็นปฏิปักษ์ต่อสวัสดิภาพของเด็ก หรือบิดาหรือมารดาที่เป็นผู้ยกเลิกนั้น ได้ถูกศาลสั่ง
 ถอนอำนาจปกครองแล้ว ให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมทดลองเลี้ยงดูเด็กต่อไป ผู้ยื่นคำขอ
 ตามวรรคหนึ่งอาจอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด โดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาล
 ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งดังกล่าว คำสั่งของศาลชั้นต้นให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๖ ในระหว่างการทดลองเลี้ยงดู ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอต่ออธิบดี
 หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ว่าผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่เหมาะสมที่จะรับเด็ก
 เป็นบุตรบุญธรรม เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งให้เลิกการทดลองเลี้ยงดูให้ผู้ขอ

รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมอบเด็กแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ และให้นำความในมาตรา ๒๔ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคหนึ่ง โดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว คำสั่งของศาลชั้นต้นตามวรรคสองให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๗ เมื่อได้มีการทดลองเลี้ยงดูครบกำหนดแล้ว ปรากฏว่าผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเหมาะสมที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และคณะกรรมการสงวนอนุมัติให้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้ดำเนินการขอจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการขอจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้ถือว่าความยินยอมของบุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมที่นิตตามมาตรา ๒๐ เป็นความยินยอมในการจดทะเบียน

มาตรา ๒๘ เมื่อได้มีการทดลองเลี้ยงดูครบกำหนดแล้ว ปรากฏว่าผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่เหมาะสมที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และคณะกรรมการสงวนอนุมัติให้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี สั่งให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมอบเด็กคืนแก่บุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีเช่นนั้นผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต้องมอบเด็กคืน และให้นำความในมาตรา ๒๔ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง โดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

ในระหว่างการพิจารณาของศาล ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจร้องต่อศาลให้เด็กอยู่ในความเลี้ยงดูของผูร้องก็ได้

คำสั่งของศาลชั้นต้นตามวรรคสองและวรรคสามให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๙ เมื่อคณะกรรมการอนุมัติให้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามมาตรา ๒๗ แล้ว หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๘ และศาลมีคำสั่งอนุญาตให้มีการรับบุตรบุญธรรมแล้ว หากผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่ดำเนินการจดทะเบียนรับ

เด็กเป็นบุตรบุญธรรมภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำอนุมัติของคณะกรรมการ หรือนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้ถือว่าผู้นั้นสละสิทธิที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และให้มอบเด็กคืนแก่บุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้นำความในมาตรา ๒๔ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ เมื่อมีการอุทธรณ์คำสั่งโดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลตามพระราชบัญญัติ ให้ศาลส่งสำเนาคำร้องและแจ้งวันนัดพิจารณาให้อธิบดี ประธานกรรมการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๑ การพิจารณาคดีและการอ่านคำสั่งศาล เกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กระทำโดยลับ เฉพาะบุคคลดังต่อไปนี้เท่านั้นอยู่ในห้องพิจารณาได้ คือ

(๑) บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และทนายความ

(๒) ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและทนายความ

(๓) ผู้คัดค้านและทนายความ

(๔) พนักงานศาล

(๕) พนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ขององค์การสวัสดิภาพเด็กที่เกี่ยวข้อง

(๖) พยาน ผู้เชี่ยวชาญ และล่าม

(๗) บุคคลที่ศาลเรียกให้มาแถลงข้อเท็จจริง และบุคคลอื่นที่ศาลเห็นสมควร

ถ้าศาลเห็นว่าในขณะหนึ่งขณะใด บุคคลบางคนไม่ควรอยู่ในห้องพิจารณา ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้บุคคลทั้งหมดหรือบุคคลที่ศาลเห็นว่าไม่สมควรนั้น ออกไปนอกห้องพิจารณาก็ได้

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณารูป ชื่อ หรือข้อความใดซึ่งจะทำให้รู้จักตัวเด็กที่จะเป็นหรือเป็นบุตรบุญธรรม บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่จะเป็นหรือเป็นบุตรบุญธรรม หรือผู้ขอรับหรือรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และห้ามมิให้โฆษณาคำสั่งศาลตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่ทำเป็นต้องกระทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

มาตรา ๓๓ การดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล

มาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๑๖ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมฝ่าฝืนไม่ส่งมอบเด็กคืนตามความในมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๓๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ซึ่งแต่เดิมเคยจำกัดอยู่เฉพาะในระหว่างเครือญาติและผู้รู้จักกันเคยกันนั้น บัดนี้ได้แพร่ขยายออกไปสู่บุคคลภายนอกอื่น ๆ ทั้งคนไทยและคนต่างด้าวสมควรกำหนดเงื่อนไข และวิธีการในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไว้เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม โดยคำนึงถึงประโยชน์ของเด็กเป็นสำคัญ และป้องกันการค้าเด็กในรูปของการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของบิดามารดาที่แท้จริงของเด็ก ตลอดจนประโยชน์ของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คัตจากราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนพิเศษ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๒๒)

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๒๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ประสงค์จะดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่ออธิบดีตามแบบ บธ. ๑ ทำกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒ การยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑ ให้ยื่นคำขอส่งเอกสารขององค์การสวัสดิภาพเด็ก ดังต่อไปนี้

- (๑) ตราสาร ข้อบังคับ หรือระเบียบ
- (๒) แผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์เด็ก
- (๓) เอกสารแสดงฐานะการเงิน
- (๔) รายชื่อกรรมการหรือบุคคลผู้บริหารงาน
- (๕) ชื่อผู้รับผิดชอบบริหารงานประจำ

ข้อ ๓ องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ประสงค์จะดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต้องมีเจ้าหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้รับผิดชอบบริหารงานประจำ ซึ่งมีประสบการณ์ในงานสงเคราะห์เด็ก และครบถ้วนมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ทำหน้าที่รับผิดชอบบริหารงานประจำ
- (๒) เจ้าหน้าที่สวัสดิภาพเด็ก ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในวิชาทางสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ จิตวิทยา หรือสังคมวิทยา ทำหน้าที่พิจารณาประเมินความเหมาะสมของเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

ข้อ ๔ องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ประสงค์จะดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ต้องจัดให้มีบริการ ดังต่อไปนี้

(๑) การแนะแนว ให้คำปรึกษาแก่บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก ที่จะยกเด็กให้ เป็นบุตรบุญธรรม

(๒) การเลือกสรร การประเมิน และการทำรายงานการศึกษาสภาพครอบครัว ของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

(๓) การควบคุมและรายงานผลการทดลองเลี้ยงดูเด็ก

ข้อ ๕ องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ประสงค์จะดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ นอกจากจะต้องปฏิบัติตามข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ และข้อ ๔ แล้ว ให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานขององค์การที่จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนติดต่อในต่างประเทศ ซึ่งหน่วยงานที่รัฐบาลของประเทศนั้นได้มอบหมายหรืออนุญาตให้ดำเนินการ เพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ เพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตด้วย

ข้อ ๖ ใบอนุญาตของอธิบดีให้ออกตามแบบ บธ. ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้ และให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ออกใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ตามแบบ บธ. ๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๗ องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ได้รับใบอนุญาต ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมให้มีจำนวนเพียงพอในการดำเนินงานตามคำแจ้งเป็นหนังสือของอธิบดี และปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของคณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ตามมาตรา ๑๔

ข้อ ๘ ในกรณีที่องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ได้รับใบอนุญาตโดยย้ายสถานที่ทำการหรือเปลี่ยนผู้รับผิดชอบบริหารงานประจำ องค์การสวัสดิภาพเด็กนั้นต้องแจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันย้ายหรือเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๙ ในกรณีที่องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ได้รับใบอนุญาตมีการเปลี่ยนแปลง ดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุประสงค์และความมุ่งหมาย

เด็ก

- (๒) ทรานสาร์ ช้อบังกั๊บ ระเบียบ หรือแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์
- (๓) สถานการณ์ของเงินทุน
- (๔) รายชื่อกรรมการหรือบุคคลผู้บริหารงาน
- (๕) องค์การที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนติดต่อกันในต่างประเทศ

ให้องค์การสวัสดิภาพเด็กตามวรรคหนึ่งแจ้งเป็นหนังสือ พร้อมทั้งแนบเอกสารแสดง การเปลี่ยนแปลงให้อธิบดีทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๑๐ องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ได้รับใบอนุญาต ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่ ทำการขององค์การโดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๓

พลเอก เล็ก แนวมาลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๗ แห่งพระราช บัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติว่า องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ประสงค์ จะดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากอธิบดี โดย มีหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอใบอนุญาต การอนุญาตและแบบใบอนุญาต ตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(คัดจากราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๗ ตอนที่ ๘ วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๒๓)

แบบ ปธ.๑

คำขอรับใบอนุญาต
ให้องค์การสวัสดิภาพเด็กดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า ..... ผู้มีอำนาจกระทำการแทนองค์การ
สวัสดิภาพเด็กขอรับคำขอรับใบอนุญาตต่ออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ เพื่อดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็น
บุตรบุญธรรม ตามมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ และข้อชี้แจง
รายละเอียดประกอบคำขอรับใบอนุญาต ดังนี้

(๑) ชื่อองค์การสวัสดิภาพเด็กเป็นภาษาไทยว่า .....

ชื่อเป็นภาษาอังกฤษประเทศ (ถ้ามี) ว่า .....

ตั้งอยู่เลขที่ ..... ตรอก/ซอย ..... ถนน .....

ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต .....

จังหวัด ..... หมายเลขโทรศัพท์ .....

ตั้งวันเมื่อวันที ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

(๒) ชื่อผู้มีอำนาจกระทำการแทนองค์การสวัสดิภาพเด็ก .....

อายุ ..... ปี สัญชาติ ..... โดยกำเนิด/โดยการแปลงชาติ ศาสนา .....

คุณวุฒิ ..... ประกอบการดี .....

อยู่บ้านเลขที่ ..... ตรอก/ซอย ..... ถนน .....

ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต .....

จังหวัด ..... หมายเลขโทรศัพท์ .....

(๓) ชื่อผู้รับผิดชอบบริหารงานประจำ ..... อายุ ..... ปี

สัญชาติ ..... โดยกำเนิด/โดยการแปลงชาติ ศาสนา ..... คุณวุฒิ .....

ประสบการณ์ในการดำเนินงานสงเคราะห์เด็กและครอบครัว .....

อยู่บ้านเลขที่ ..... ตรอก/ซอย ..... ถนน .....

ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต .....

จังหวัด ..... หมายเลขโทรศัพท์ .....

-๒-

(๕) ชื่อเจ้าหน้าที่สวัสดิภาพเด็ก _____ อายุ _____ ปี
 สัญชาติ _____ โดยกำเนิด/โดยการแปลงชาติ ศาสนา _____ คุณวุฒิ _____
 ประสบการณ์ _____

ชื่อเจ้าหน้าที่สวัสดิภาพเด็ก _____ อายุ _____ ปี
 สัญชาติ _____ โดยกำเนิด/โดยการแปลงชาติ ศาสนา _____ คุณวุฒิ _____
 ประสบการณ์ _____

(๕) ผลการดำเนินงานบริการสงเคราะห์เด็กและครอบครัวของกิจการสวัสดิภาพเด็กที่ส่ง
 มาแล้ว _____

(๖) จำนวนเด็กที่สามารถจดทะเบียนเป็นบุตรบุญธรรมได้ไม่เกิน _____ คนคือปี _____

(๗) ชื่อของสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก บ้านเอกราชที่รับเลี้ยงเด็กที่องค์การ
 สวัสดิภาพเด็กได้ให้บริการเพื่อเลี้ยงดูเด็กก่อนจดทะเบียนเป็นบุตรบุญธรรม _____

ที่อยู่เลขที่ _____ ต.รอก/ซอย _____

ถนน _____ ตำบล/แขวง _____

อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____

หมายเลขโทรศัพท์ _____

(๘) ชื่อองค์กรที่จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนเด็กต่อในต่างประเทศ (ในกรณีที่ขอดำเนินการ
 เพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ) _____

ที่อยู่เลขที่ _____ ต.รอก/ซอย _____

ถนน _____ ตำบล/แขวง _____

อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____

ประเทศ _____ หมายเลขโทรศัพท์ _____

ชื่อหน่วยงานของรัฐบาลที่อนุญาตให้องค์กรที่จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนเด็กต่อในต่างประเทศนั้น ดำเนินการเพื่อ
 ให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม _____

(๙) บริการอื่นที่องค์การสวัสดิภาพเด็กดำเนินการ _____

_____

_____

_____

๓๓๓

พร้อมทั้งคำอธิบายในเอกสารแนบ ข้อที่เจ็ดได้แนบเอกสารขององค์การสวัสดิศึกษาที่แนบมาแล้ว

ดังต่อไปนี้

- (๑) ตาราง อนุมัติกลับ หรือระงับ
- (๒) แผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์เด็ก
- (๓) เอกสารแสดงฐานะการเงิน
- (๔) รายชื่อกรรมการหรือบุคคลผู้บริหารงาน

(ลงชื่อ) _____ ผู้ยื่นคำขอในนามขององค์การสวัสดิศึกษา
 (_____)

ใบอนุญาต

ให้องค์การสวัสดิภาพเด็กดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

ที่ _____ / _____
ใบอนุญาตนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

ตั้งอยู่ที่ _____
ครอบครัว/ชื่อยุ _____ ถนน _____
ตำบล/แขวง _____ อำเภอ/เขต _____
จังหวัด _____ ซึ่งเป็นองค์การสวัสดิภาพเด็กได้รับอนุญาตให้ดำเนินการเพื่อ
ให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ระหว่างวันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____
ถึงวันที่ ๓๑ เดือนธันวาคม พ.ศ. _____ เป็นการอนุญาตที่ _____ โดยมีเงื่อนไข ดังนี้ _____

_____
_____
_____
_____
_____

ออกให้ ณ วันที่ _____ พ.ศ. _____

อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์
ผู้อนุญาต

คำขอต้ออายุใบอนุญาต
ให้องค์การสวัสดิภาพเด็กดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

เขียนที่ _____
 วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

ข้าพเจ้า _____ ผู้มีอำนาจกระทำการแทนองค์การ
 สวัสดิภาพเด็ก _____ ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็ก
 เป็นบุตรบุญธรรมตามใบอนุญาตที่ _____ / _____ ขอยื่นคำขอต้ออายุใบอนุญาตต่ออธิบดี
 กรมประชาสงเคราะห์เพื่อดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต่อไปใน พ.ศ. _____
 จึงยื่นคำขอนี้มาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต.

(ลงชื่อ) _____ ผู้ยื่นคำขอในนามขององค์การสวัสดิภาพเด็ก
 (_____)

- หมายเหตุ** ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงดังต่อไปนี้ ให้แนบเอกสารมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย
- (๑) ทราสาร ข้อบังคับ หรือระเบียบ
  - (๒) แผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์เด็ก
  - (๓) เอกสารแสดงฐานะการเงิน
  - (๔) รายชื่อกรรมการหรือบุคคลผู้บริหารงาน
  - (๕) ชื่อผู้รับผิดชอบบริหารงานประจำ
  - (๖) เจ้าหน้าที่สวัสดิภาพเด็ก
  - (๗) องค์การที่จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนติดต่อในต่างประเทศ
  - (๘) สถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก บ้านเอกชนที่องค์การสวัสดิภาพเด็กได้ใช้บริการ
 เพื่อการเลี้ยงดูเด็กก่อนจัดให้เป็นบุตรบุญธรรม

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้มีภูมิลำเนาในต่างประเทศซึ่งมีสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศไทย ประสงค์จะพาหรือจัดส่งเด็กออกไปนอกราชอาณาจักร เพื่อวัตถุประสงค์ให้เด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีตามแบบที่อธิบดีกำหนด พร้อมด้วยเอกสารเกี่ยวกับผู้ขอ ดังต่อไปนี้

- (๑) ใบรับรองแพทย์ซึ่งแสดงว่ามีร่างกายและจิตใจสมบูรณ์
- (๒) เอกสารรับรองการสมรส
- (๓) เอกสารรับรองการทำงานและรายได้
- (๔) เอกสารรับรองการเงิน
- (๕) เอกสารรับรองทรัพย์สิน
- (๖) เอกสารรับรองความเหมาะสมทั่วไปจากผู้อ้างอิง อย่างน้อยสองคน
- (๗) รูปถ่ายของผู้ขอและคู่สมรส ขนาด ๔.๕x๖ เซนติเมตร คนละสี่รูป
- (๘) เอกสารจากหน่วยราชการตรวจคนเข้าเมืองของประเทศนั้นอนุญาตให้เด็ก

เข้าประเทศได้

เอกสารทุกฉบับจะต้องได้รับการรับรองจากสถานทูตหรือกงสุลของประเทศไทย ในประเทศนั้น หรือส่งมาโดยวิธีทางการทูต

ข้อ ๒ การยื่นคำขอตามข้อ ๑ ให้ยื่นผ่านส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนี้ ของประเทศที่ผู้ยื่นมีภูมิลำเนา หน่วยงานที่รัฐบาลของประเทศนั้นมอบหมาย หรือองค์การ

สวัสดิภาพเด็กที่รัฐบาลของประเทศนั้นอนุญาตให้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศและต้องมีเอกสารดังต่อไปนี้

(๑) หนังสือรับรองจากส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนี้ของประเทศที่ผู้ยื่นมีภูมิลำเนา หน่วยงานที่รัฐบาลของประเทศนั้นมอบหมาย หรือองค์การสวัสดิภาพเด็กที่รัฐบาลของประเทศนั้นอนุญาตให้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ รับรองว่าผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีความเหมาะสมที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

(๒) หนังสือรับรองจากส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนี้ของประเทศที่ผู้ยื่นมีภูมิลำเนา หน่วยงานที่รัฐบาลของประเทศนั้นมอบหมาย หรือองค์การสวัสดิภาพเด็กที่รัฐบาลของประเทศนั้นอนุญาตให้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ รับรองต่ออธิบดีว่าจะทำการควบคุมการทดลองเลี้ยงดูและส่งรายงานผลการของการทดลองเลี้ยงดูให้อธิบดีทราบไม่เกินสองเดือนต่อครั้ง เป็นระยะเวลาหกเดือน และ

(๓) รายงานการศึกษาสภาพครอบครัวของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจากส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนี้ของประเทศที่ผู้ยื่นมีภูมิลำเนา หน่วยงานที่รัฐบาลของประเทศนั้นมอบหมาย หรือองค์การสวัสดิภาพเด็กที่รัฐบาลของประเทศนั้นอนุญาตให้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ

ข้อ ๓ ผู้ขอจะยื่นคำขอรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรมได้ครั้งละหนึ่งคน เว้นแต่เป็นญาติกับเด็กนั้น เด็กนั้นเป็นฝาแฝด หรือเด็กนั้นเป็นบุตรของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อ ๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสารตามข้อ ๑ และข้อ ๒ และพิจารณาคุณสมบัติเบื้องต้นของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปี และมีอายุแก่กว่าเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมอย่างน้อยสิบห้าปี

(๒) ต้องมีคู่สมรส เว้นแต่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นผู้มีสัญชาติไทย

(๓) ต้องไม่มีบุตรเกินหนึ่งคน ไม่ว่าจะบุตรบุญธรรมหรือไม่ เว้นแต่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นผู้มีสัญชาติไทย หรือผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมขอรับเด็กซึ่งเป็นบุตรของคู่สมรสที่มีสัญชาติไทย

(๔) ต้องเป็นครอบครัวที่มีความเหมาะสมและมีเหตุผลอันสมควรที่จะรับเด็ก
เป็นบุตรบุญธรรมตามที่ปรากฏในรายละเอียดของรายงานการศึกษาสภาพครอบครัว

(๕) ต้องเป็นผู้ที่สามารถรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ตามกฎหมายของประเทศ
ที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนา

ข้อ ๕ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบคุณสมบัติและความเหมาะสมของผู้
ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เหตุผลและความจำเป็นของบุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการ
รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและตัวเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมแล้ว เห็นว่าสามารถที่จะมอบเด็กให้
เป็นบุตรบุญธรรมแก่ผู้นั้นได้ และการเป็นบุตรบุญธรรมนั้นจะเป็นผลดีต่อสวัสดิภาพทางร่างกาย
และจิตใจของเด็กทั้งในปัจจุบันและอนาคต ให้ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนำเรื่อง
เสนอคณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมพิจารณา ก่อนนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยอนุญาตให้นำเด็กออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อทดลองเลี้ยงดู

ข้อ ๖ ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและคู่สมรสต้องมารับเด็กไปทดลองเลี้ยงดูด้วย
ตนเอง ในกรณีที่คู่สมรสไม่สามารถจะมาได้ ต้องให้ความยินยอมเป็นหนังสือ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๓

พลเอก เด็ก แวมมาลี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ
การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ.๒๕๒๒ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ใดพาหรือจัดส่งเด็กออกไปนอก
ราชอาณาจักร เพื่อวัตถุประสงค์ให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม
เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดใน
กฎกระทรวงจึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(คัดจากราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๗ ตอน ๘ วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๒๓)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ประสงค์จะขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้ยื่นคำขอพร้อมด้วยหนังสือแสดงความยินยอมของบุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามแบบ บธ. ๔ และแบบ บธ. ๕ ท้ายกฎกระทรวงนี้ และให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับผู้ขอประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๒) สำเนาทะเบียนสมรส
- (๓) ใบรับรองแพทย์ซึ่งแสดงว่ามีร่างกายและจิตใจสมบูรณ์
- (๔) รูปถ่ายของผู้ขอและคู่สมรส ขนาด ๔.๕x๖ เซนติเมตร คนละสองรูป

ข้อ ๒ การยื่นคำขอตามข้อ ๑ ให้ผู้มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร ยื่น ณ ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ส่วนผู้มีภูมิลำเนาในจังหวัดอื่นให้ยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ว่าการกิ่งอำเภอหรือที่ว่าการประชาสงเคราะห์จังหวัด

ข้อ ๓ ผู้ขอจะยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ครั้งละหนึ่งคน เว้นแต่เป็นญาติกับเด็กนั้น เด็กนั้นเป็นฝาแฝด หรือเด็กนั้นเป็นบุตรของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อ ๔ เมื่อได้รับคำขอตามข้อ ๒ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพ ความเป็นอยู่และความเหมาะสมของผู้รับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม บุคคลผู้มี

อำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมแล้วเสนอต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี เพื่อมีคำสั่งว่าจะให้ผู้ขอ นำเด็กไปทดลองเลี้ยงดูหรือไม่

ข้อ ๕ ในกรณีเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมเป็นเด็กกำพร้า ไร้ที่พึ่ง ถูกทอดทิ้งและอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของบุคคลหรือของทางราชการ สถานพยาบาลหรือสถาบันซึ่งได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นเพื่อรับเลี้ยงดูเด็ก หรือบิดามารดาได้ทำหนังสือมอบให้บุคคล สถานพยาบาลหรือสถาบันดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอต่ออธิบดี เพื่อมีคำสั่งตามข้อ ๔ ไม่ว่าจะยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ณ ที่ใด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๓

พลเอก เล็ก นวมมาลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติว่าผู้ใดประสงค์จะขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้ยื่นคำขอพร้อมทั้งหนังสือแสดงความยินยอมของบุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามกฎหมาย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(คัดจากราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๘ วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๒๓)

๕.๑ ๕.๒ ๕.๓ ๕.๔ ๕.๕ ๕.๖ ๕.๗ ๕.๘ ๕.๙ ๕.๑๐ ๕.๑๑ ๕.๑๒ ๕.๑๓ ๕.๑๔ ๕.๑๕ ๕.๑๖ ๕.๑๗ ๕.๑๘ ๕.๑๙ ๕.๒๐ ๕.๒๑ ๕.๒๒ ๕.๒๓ ๕.๒๔ ๕.๒๕ ๕.๒๖ ๕.๒๗ ๕.๒๘ ๕.๒๙ ๕.๓๐ ๕.๓๑ ๕.๓๒ ๕.๓๓ ๕.๓๔ ๕.๓๕ ๕.๓๖ ๕.๓๗ ๕.๓๘ ๕.๓๙ ๕.๔๐ ๕.๔๑ ๕.๔๒ ๕.๔๓ ๕.๔๔ ๕.๔๕ ๕.๔๖ ๕.๔๗ ๕.๔๘ ๕.๔๙ ๕.๕๐ ๕.๕๑ ๕.๕๒ ๕.๕๓ ๕.๕๔ ๕.๕๕ ๕.๕๖ ๕.๕๗ ๕.๕๘ ๕.๕๙ ๕.๖๐ ๕.๖๑ ๕.๖๒ ๕.๖๓ ๕.๖๔ ๕.๖๕ ๕.๖๖ ๕.๖๗ ๕.๖๘ ๕.๖๙ ๕.๗๐ ๕.๗๑ ๕.๗๒ ๕.๗๓ ๕.๗๔ ๕.๗๕ ๕.๗๖ ๕.๗๗ ๕.๗๘ ๕.๗๙ ๕.๘๐ ๕.๘๑ ๕.๘๒ ๕.๘๓ ๕.๘๔ ๕.๘๕ ๕.๘๖ ๕.๘๗ ๕.๘๘ ๕.๘๙ ๕.๙๐ ๕.๙๑ ๕.๙๒ ๕.๙๓ ๕.๙๔ ๕.๙๕ ๕.๙๖ ๕.๙๗ ๕.๙๘ ๕.๙๙ ๕.๑๐๐	๕.๑ ๕.๒ ๕.๓ ๕.๔ ๕.๕ ๕.๖ ๕.๗ ๕.๘ ๕.๙ ๕.๑๐ ๕.๑๑ ๕.๑๒ ๕.๑๓ ๕.๑๔ ๕.๑๕ ๕.๑๖ ๕.๑๗ ๕.๑๘ ๕.๑๙ ๕.๒๐ ๕.๒๑ ๕.๒๒ ๕.๒๓ ๕.๒๔ ๕.๒๕ ๕.๒๖ ๕.๒๗ ๕.๒๘ ๕.๒๙ ๕.๓๐ ๕.๓๑ ๕.๓๒ ๕.๓๓ ๕.๓๔ ๕.๓๕ ๕.๓๖ ๕.๓๗ ๕.๓๘ ๕.๓๙ ๕.๔๐ ๕.๔๑ ๕.๔๒ ๕.๔๓ ๕.๔๔ ๕.๔๕ ๕.๔๖ ๕.๔๗ ๕.๔๘ ๕.๔๙ ๕.๕๐ ๕.๕๑ ๕.๕๒ ๕.๕๓ ๕.๕๔ ๕.๕๕ ๕.๕๖ ๕.๕๗ ๕.๕๘ ๕.๕๙ ๕.๖๐ ๕.๖๑ ๕.๖๒ ๕.๖๓ ๕.๖๔ ๕.๖๕ ๕.๖๖ ๕.๖๗ ๕.๖๘ ๕.๖๙ ๕.๗๐ ๕.๗๑ ๕.๗๒ ๕.๗๓ ๕.๗๔ ๕.๗๕ ๕.๗๖ ๕.๗๗ ๕.๗๘ ๕.๗๙ ๕.๘๐ ๕.๘๑ ๕.๘๒ ๕.๘๓ ๕.๘๔ ๕.๘๕ ๕.๘๖ ๕.๘๗ ๕.๘๘ ๕.๘๙ ๕.๙๐ ๕.๙๑ ๕.๙๒ ๕.๙๓ ๕.๙๔ ๕.๙๕ ๕.๙๖ ๕.๙๗ ๕.๙๘ ๕.๙๙ ๕.๑๐๐
--	--

คำขอรบเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

เขียนที่ _____

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

	ผู้ยื่นคำขอ	คู่สมรส
ชื่อและชื่อสกุล สัญชาติ	_____ โดยกำเนิด/โดยการแปลงชาติ	_____ โดยกำเนิด/โดยการแปลงชาติ
ศาสนา	_____	_____
วัน เดือน ปีเกิด	____/____/____ อายุ ____ ปี	____/____/____ อายุ ____ ปี
สถานที่เกิด	_____	_____
ที่อยู่ปัจจุบัน	อยู่บ้านเลขที่ _____ ตรอก/ซอย _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____ อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ หมายเลขโทรศัพท์ _____	อยู่บ้านเลขที่ _____ ตรอก/ซอย _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____ อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ หมายเลขโทรศัพท์ _____
การศึกษา อาชีพปัจจุบัน สถานที่ประกอบอาชีพ	_____	_____
รายได้ประจำ	หมายเลขโทรศัพท์ _____ เงินเดือนหรือค่าจ้าง _____ บาท หรือรายได้ก้อน _____ บาท	หมายเลขโทรศัพท์ _____ เงินเดือนหรือค่าจ้าง _____ บาท หรือรายได้ก้อน _____ บาท
รายได้อื่น ๆ (ระบุ)	_____	_____

ที่อยู่อาศัย	ผู้เช่า	ผู้สมรส
	บ้านและที่ดินของตนเอง	บ้านและที่ดินของตนเอง
	มีมูลค่าประมาณ ..... บาท	มีมูลค่าประมาณ ..... บาท
	เฉพาะบ้านของตนเอง	เฉพาะบ้านของตนเอง
	มีมูลค่าประมาณ ..... บาท	มีมูลค่าประมาณ ..... บาท
	เช่าอยู่เดือนละ ..... บาท	เช่าอยู่เดือนละ ..... บาท
	อื่น ๆ (ระบุ)	อื่น ๆ (ระบุ) .....
เอกสารประจำตัว		
☐ บัตรประจำตัวประชาชน	เลขที่	เลขที่ .....
☐ บัตรประจำตัวข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	ออกให้ที่	ออกให้ที่ .....
	ออกให้เมื่อ	ออกให้เมื่อ .....
	หมดอายุเมื่อ	หมดอายุเมื่อ .....
☐ หนังสือสำคัญอื่น ๆ (ระบุ)		
สถานะสมรสปัจจุบัน	☐ สมรสหรืออยู่ด้วยกันที่	
	จังหวัด/รัฐ	ประเทศ .....
	เมื่อวันที่	เดือน .....
		พ.ศ. ....
	☐ ไม่ได้จดทะเบียนสมรสเพราะ	
	มีบุตร จำนวน	คน คือ .....
	(๑)	อายุ .....
	(๒)	อายุ .....
	(๓)	อายุ .....
การสมรสครั้งก่อน (ถ้ามี)	(๑) ☐ จดทะเบียนสมรส	☐ ไม่ได้จดทะเบียนสมรส
	(๒) ระยะเวลาที่อยู่ด้วยกันประมาณ	ปี .....
	(๓) มีบุตร	คน เป็นชาย .....
	(๔) หย่าร้างเมื่อ	คน หญิง .....
	(๕) สาเหตุการหย่าร้าง	

บุคคลที่จะต้องอุปการะเลี้ยงดู

- (๑) บุตร จำนวน ..... คน
 (๒) บุคคลอื่น ๆ จำนวน ..... คน

เด็กที่ต้องการจะขอรับเป็นบุตรบุญธรรม

กรณีที่ได้มีบิดามารดาหรือมีเฉพาะบิดาหรือมารดาให้ความยินยอม

ชื่อและชื่อสกุลเด็ก ..... เพศ .....
 วันเดือนปีเกิด ..... / ..... / ..... อายุ ..... ปี ..... เดือน
 สัญชาติ ..... โดยกำเนิด/โดยการแปลงชาติ ศาสนา .....
 สถานที่เกิด .....
 การศึกษา .....
 ที่อยู่ของเด็กอยู่บ้านเลขที่ ..... ตรอก/ซอย .....
 ถนน ..... ตำบล/แขวง .....
 อำเภอ/เขต ..... จังหวัด .....
 ชื่อและชื่อสกุลบิดา ..... อายุ ..... ปี
 ชื่อและชื่อสกุลมารดา ..... อายุ ..... ปี
 ที่อยู่ของบิดามารดา .....

อาชีพและรายได้ของบิดา .....
 อาชีพและรายได้ของมารดา .....
 เหตุผลที่บิดามารดาจะมอบเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรม .....

กรณีที่เป็นเด็กกำพร้า ไร้ที่พึ่ง ถูกทอดทิ้ง

- ลักษณะของเด็กที่ประสงค์จะขอรับเป็นบุตรบุญธรรม (ถ้าไม่ทราบชื่อและประวัติ)
 เด็กชาย   เด็กหญิง   ไม่จำกัดเพศ

อายุระหว่าง ..... ปี ..... เดือน
 ประสงค์จะขอเด็กจาก .....
 ที่ตั้งขององค์การสวัสดิภาพเด็ก .....

- ชื่อและประวัติของเด็ก (ถ้าทราบ)

ชื่อและชื่อสกุลเด็ก..... เพศ.....
 วันเดือนปีเกิด..... / ..... / ..... อายุ..... ปี..... เดือน.....
 สัญชาติ..... โดยกำเนิด/โดยการแปลงชาติ ศาสนา.....
 สถานที่เกิด.....
 การศึกษา.....
 ชื่อและชื่อสกุลบิดา..... อายุ..... ปี.....
 ชื่อและชื่อสกุลมารดา..... อายุ..... ปี.....
 ที่อยู่ของบิดามารดา.....
 ที่อยู่ของเด็ก.....

เหตุผลในการขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

.....
 .....
 .....

ข้าพเจ้าขอระบุบุคคลที่เชื่อถือได้ ซึ่งเจ้าหน้าที่อาจติดต่อสอบถามเพิ่มเติม ดังนี้

- (๑) นาย/นาง/นางสาว.....
 อยู่บ้านเลขที่..... ถนน.....
 ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด..... หมายเลขโทรศัพท์.....
 สถานที่ทำงาน..... หมายเลขโทรศัพท์.....
- (๒) นาย/นาง/นางสาว.....
 อยู่บ้านเลขที่..... ถนน.....
 ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด..... หมายเลขโทรศัพท์.....
 สถานที่ทำงาน..... หมายเลขโทรศัพท์.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)..... ผู้ยื่นคำขอ
 (ลงชื่อ)..... คู่สมรส ผู้ยื่นคำขอ
 ผู้ให้ความยินยอม

หนังสือแสดงความยินยอมของผู้มีอำนาจให้ความยินยอม

เขียนที่ _____
 วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____
 ข้าพเจ้า _____ อายุ _____ ปี
 และ _____ อายุ _____ ปี อยู่บ้านเลขที่ _____
 ตรอก/ซอย _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____
 อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____
 ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามกฎหมาย ในฐานะ _____
 ขอแสดงความยินยอมมอบเด็ก _____ อายุ _____ ปี เดือน _____
 เพื่อให้เป็นบุตรบุญธรรมของ _____ อายุ _____ ปี
 และ _____ อายุ _____ ปี อยู่บ้านเลขที่ _____
 ตรอก/ซอย _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____
 อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____

ลงชื่อ _____ ผู้ให้ความยินยอม
(_____)

ลงชื่อ _____ ผู้ให้ความยินยอม
(_____)

ลงชื่อ _____ พนักงานเจ้าหน้าที่
(_____)

ลงชื่อ _____ พยาน
(_____)

ลงชื่อ _____ พยาน
(_____)

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การทดลองเลี้ยงดูเด็กเพื่อรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้เริ่มนับระยะเวลาเมื่อผู้ขอได้รับมอบเด็กเข้าอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดู

ข้อ ๒ ในระหว่างการทดลองเลี้ยงดูเด็ก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การสวัสดิภาพเด็กที่ได้รับใบอนุญาต ไปเยี่ยมเด็กและครอบครัวที่ได้รับอุปการะเลี้ยงดูเด็ก ทั้งนี้ เพื่อสังเกตสภาพความเป็นอยู่ สุขภาพทางร่างกายและจิตใจของเด็ก ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับกับผู้ที่ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงดูเด็ก แล้วรายงานต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ทุกระยะเวลาสองเดือน

ข้อ ๓ หลังจากการทดลองเลี้ยงดูเด็ก เป็นเวลาหกเดือนแล้ว ถ้าอธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี พอใจในผลของการทดลอง เลี้ยงดูเด็ก ให้เสนอต่อคณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือคณะกรรมการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย เพื่อพิจารณาอนุมัติให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ไปดำเนินการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต่อไป

ข้อ ๔ หลังจากการทดลองเลี้ยงดูเด็กเป็นเวลาหกเดือนแล้ว ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี เห็นว่าผลของการทดลองเลี้ยงดูเด็กยังไม่เป็นที่พอใจ อาจสั่งให้ขยายระยะเวลาการทดลองเลี้ยงดูเด็กออกไปอีกได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกเดือน

ข้อ ๕ ในระหว่างการทดลองเลี้ยงดูเด็ก ถ้าผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจะย้ายที่อยู่ ต้องแจ้ง เป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การสวัสดิภาพเด็กที่ได้รับใบ

อนุญาตทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสิบห้าวันก่อนวันย้าย ในกรณีย้ายที่อยู่โดยฉุกเฉิน ให้แจ้งภายในเจ็ดวันนับแต่วันย้าย

ข้อ ๖ ในกรณีที่นำเด็กไปทดลองเลี้ยงดู ณ ต่างประเทศ ให้ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมติดตามผลการทดลองเลี้ยงดูเด็กแต่ละราย จนกว่าจะครบระยะเวลาตามที่คณะกรรมการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมกำหนด และให้นำความในข้อ ๓ และ ข้อ ๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๓

พลเอก เด็ก แวมมาลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติว่า เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งให้ทดลองเลี้ยงดูเด็กแล้ว ให้ผู้ขอรับเด็กรับมอบเด็กที่จะรับเป็นบุตรบุญธรรมไปทดลองเลี้ยงดูได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการทดลองเลี้ยงดูตามที่กำหนดในกฎกระทรวงจึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(คัดจากราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๘ วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๒๓)

ที่ ศร. ๐๒๐๒/๖๑๔๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๐

เรื่อง มาตรการป้องกันการซื้อขายเด็ก

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือที่ มท. ๐๓๐๖/๖๔๐๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๒๐

ตามที่ได้เสนอมาตรการป้องกันการซื้อขายเด็ก ไปเพื่อคณะรัฐมนตรี พิจารณามีมติ
รวม ๓ ข้อ นั้น

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๒๐ ลงมติเห็นชอบ
ด้วย และให้ผู้ที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติต่อไปตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ สำหรับการแก้ไขกฎ
หมายว่าด้วยการรับบุตรบุญธรรม มอบให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรับไปแก้ไขประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ ต่อไป

จึงเรียนยี่นยี่นมา ได้แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบด้วยแล้ว.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ท มท.๐๓๐๖/๖๔๖๕

กระทรวงมหาดไทย

๒๙ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง มาตรการป้องกันการซื้อขายเด็ก
กราบเรียน ท่านนายกรัฐมนตรี

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้ทราบข่าวมาหลายทาง เช่น องค์การ **International Social Service (ISS)** ซึ่งดำเนินการเป็นสื่อกลางเกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศจากผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ของ บี.บี.ซี. แห่งประเทศอังกฤษ และ เอ็น.บี.ซี. แห่งสหรัฐอเมริกา ตลอดจนจากหนังสือพิมพ์ต่างประเทศและในประเทศว่าได้มีชาวต่างประเทศกว้านซื้อ เด็กไทยไปเป็นบุตรบุญธรรม โดยมีบุคคลที่ซื้อขายเด็กออกติดตามโรงพยาบาลต่าง ๆ เพื่อเสาะหาเด็กที่มีมารดาคลอดแล้วทิ้ง หรือมารดาเด็กบางคนไม่ประสงค์จะเลี้ยงดูบุตรของตนได้ลงชื่อมอบเด็กให้กับทางโรงพยาบาล บุคคลนั้นก็จะขอเด็กจากโรงพยาบาลไปโดยจ่ายเงินอุดหนุนแก่โรงพยาบาลนั้นจำนวนหนึ่ง แล้วจึงนำเด็กไปขายต่อให้แก่ชาวต่างประเทศในราคาที่สูงกว่าที่จ่ายเงินอุดหนุนให้แก่โรงพยาบาลหลายเท่า นอกจากนี้ยังมีคนกลางไปขอซื้อเด็กจากบิดามารดาเด็กโดยตรง โดยบิดามารดาเด็กจะต้องลงชื่อในเอกสารขอหนังสือเดินทางเพื่อส่งเด็กออกไปต่างประเทศ ยิ่งกว่านั้น เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ เจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลยังได้จับกุมบุคคลผู้จัดหาเด็กเพื่อส่งไปต่างประเทศ ซึ่งมีเด็กอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึง ๕ ปี จำนวน ๓๓ คน ซึ่งขณะนั้นได้ส่งเด็กดังกล่าวเข้า อู่การะเป็นการชั่วคราวในสถานสงเคราะห์เด็กอ่อนของกรมประชาสงเคราะห์แล้ว

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาเห็นว่า เรื่องนี้ นอกจากจะเป็นอันตรายต่อสวัสดิภาพของเด็กไทย โดยผู้แสวงหาประโยชน์จากเด็กแล้ว ยังเป็นเรื่องที่หวั่นไหวของสังคมเป็นอันมาก และเป็นที่น่าเสียดายชื่อเสียงของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ทั้งปรากฏว่า ในภาคเอเชีย ผู้จัดหาเด็กเพื่อส่งออกไปเป็นบุตรบุญธรรมนอกประเทศได้มุ่งมายังประเทศไทย เพราะมีทางกระทำได้ง่าย โดยอาศัยช่องว่างของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในปัจจุบันที่ให้สิทธิสถาบันที่รับเลี้ยงเด็กและบิดามารดาบุตรของตนให้แก่ผู้ใดก็ได้ และในกรณีที่ชาวต่างประเทศบางรายประสงค์จะขอรับเด็กไทยไปเป็นบุตรบุญธรรม ก็จะมีผู้จัดหา แล้วส่งตัวเด็กไปให้และมีผู้นำเด็ก

ไปนอกประเทศโดยมิได้ผ่านการพิจารณาอย่างรอบคอบจากหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ ในเรื่องกระทรวงมหาดไทยได้สังเกตเห็นความสำคัญในอันที่จะคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กไทยมิให้ต้องกลายเป็นทาสหรือวัตถุเปลี่ยนมือ เป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ จึงได้ทำการร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยบุตรบุญธรรม ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศขึ้น แต่การออกกฎหมายใช้บังคับต้องอาศัยเวลาตามสมควร โดยที่เรื่องนี้มีสำคัญอย่างเร่งด่วนและเกิดขึ้นทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ดังนั้น เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นเฉพาะหน้าในระยะนี้ จึงเห็นสมควรเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาและขอให้คณะรัฐมนตรีได้โปรดมีมติในเรื่องนี้ด้วย คือ

๑. ขอให้กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ และกรุงเทพมหานคร แจ้งโรงพยาบาลและศูนย์อนามัยแม่และเด็กในสังกัด รวมทั้งสถานพยาบาลเอกชนที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงสาธารณสุข ที่รับเด็กไว้เลี้ยงดูขอให้งดการยกเด็กให้แก่ผู้ขอเด็กไปเลี้ยงหรือขอไปเป็นบุตรบุญธรรม ไม่ว่าเด็กนั้นเป็นเด็กที่ถูกทอดทิ้งหรือเด็กนั้นบิดามารดาลงนามมอบให้แก่โรงพยาบาล หรือสถานอนามัยแม่และเด็ก หรือสถานพยาบาลอื่นๆ โดยให้ส่งเด็กประเภทดังกล่าวให้แก่กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทยอย่างช้าไม่เกิน ๖ เดือน เพื่อกรมประชาสงเคราะห์จักได้ให้การอุปการะเลี้ยงดู หรือสงเคราะห์อย่างใดอย่างหนึ่งต่อไป

๒. ในกรณีที่มีการขออนุญาตหนังสือเดินทางสำหรับเด็กอายุตั้งแต่แรกเกิดถึง ๑๔ ปี ที่มีได้เดินทางไปกับบิดามารดา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อออกไปเป็นบุตรบุญธรรมแก่ชาวต่างประเทศ หรือในกรณีเป็นที่น่าสงสัยว่าจะถูกส่งออกไปเพื่อการนั้น ขอให้กระทรวงการต่างประเทศแจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบ และให้กระทรวงมหาดไทยโดยกรมประชาสงเคราะห์สอบข้อเท็จจริงรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับเด็กก่อน แล้วเสนอความเห็นต่อกระทรวงมหาดไทยโดยด่วน ถ้ากระทรวงมหาดไทยมีความเห็นว่าไม่สมควรออกหนังสือเดินทางให้แก่เด็กรายใด ให้กระทรวงการต่างประเทศระงับการออกหนังสือเดินทางแก่เด็กรายนั้นไว้ก่อน จนกว่าจะมีการให้ข้อเท็จจริง หรือมีการแสดงหลักฐานเพิ่มเติมแก่กระทรวงมหาดไทย จนปราศจากข้อสงสัยเกี่ยวกับสวัสดิ-

ภาพของเด็กรายนั้นแล้ว และให้กระทรวงมหาดไทยรีบแจ้งการเปลี่ยนแปลงความเห็นกระทรวงการต่างประเทศทราบโดยด่วน

๓. ในกรณีที่มีการขอหนังสือเดินทาง สำหรับเด็กที่ได้จดทะเบียนเป็นบุตรบุญธรรมในประเทศไทยแล้ว และเด็กนั้นมีอายุตั้งแต่แรกเกิดถึง ๑๔ ปี ขอให้กระทรวงการต่างประเทศแจ้งกระทรวงมหาดไทย พร้อมกับส่งเอกสารการรับบุตรบุญธรรมทั้งหมดไปด้วย เพื่อให้กระทรวงมหาดไทยโดยกรมประชาสงเคราะห์ติดต่อกับกรุงเทพมหานคร หรือกรมการปกครองแล้วแต่กรณี ตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงของเอกสาร แล้วให้กระทรวงมหาดไทยแจ้งผลการตรวจสอบสรรพเอกสารดังกล่าวต่อกระทรวงการต่างประเทศโดยด่วน ถ้าปรากฏว่า เอกสารทั้งหมดหรือบางส่วนของ การรับบุตรบุญธรรมรายใดมิใช่เอกสารที่แท้จริง ขอให้กระทรวงการต่างประเทศระงับการออกหนังสือเดินทางให้ผู้ขอรายนั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดเกล้าฯ เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป โดยด่วนด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายคณิ่ง ภาไชย)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กรมประชาสงเคราะห์.

โทร. ๒๔๒๔๖๑๔

ที่ ศร.๐๒๐๒/๕๕๘๘

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคารแสวงหาประโยชน์จากหญิงไทยที่ไป
ประกอบอาชีพอันเสื่อมเสียศีลธรรมในต่างประเทศและการจัดหาเด็ก
ให้เป็นบุตรบุญธรรมแก่คนต่างด้าว

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือที่ มท.๐๗๐๖/๗๒๗๒ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๑

ตามที่ได้เสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้ใช้มาตรการในการป้องกัน
และแก้ไขปัญหาคารแสวงหาประโยชน์จากหญิงไทยที่ไปประกอบอาชีพอันเสื่อมเสียศีลธรรมในต่าง
ประเทศและการจัดหาเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมแก่คนต่างด้าว เพื่อให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง
ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานและถือปฏิบัติต่อไป นั้น

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ลงมติว่า

๑. เห็นชอบด้วยกับมาตรการดังกล่าว และให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องให้ความ
ร่วมมือและถือปฏิบัติต่อไป

๒. ให้กระทรวงการต่างประเทศเป็นเจ้าของเรื่องเชิญผู้แทนกระทรวงทบวงกรม
ที่เกี่ยวข้องไปยกร่างกฎหมายเกี่ยวกับการออกหนังสือเดินทาง ตามที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การต่างประเทศรับทราบนโยบายไปจากที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเสนอมาเพื่อกำหนดการต่อไป

จึงเรียนยี่นยี่นมา ได้แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ มท. ๐๓๐๖/๗๒๓๒

กระทรวงมหาดไทย

๘ เมษายน ๒๕๒๑

เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแสวงหาประโยชน์จากหญิงไทยที่ไปประกอบอาชีพอันเสื่อมเสียศีลธรรมในต่างประเทศและการจัดหาเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมแก่คนต่างต่าง

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เรื่องคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ๓๑๖/๒๕๒๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๒๐ เรื่องคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการป้องกันและแก้ไขการแสวงหาประโยชน์จากหญิงไทยที่ไปประกอบอาชีพอันเสื่อมเสียศีลธรรมในต่างประเทศและจากการจัดหาเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมแก่คนต่างต่าง
๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทยด่วนมาก ที่ มท. ๐๗๐๖/ว.๔๔๓ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๒๐ เรื่อง การจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรม
๓. มติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๒๐ เรื่อง มาตรการป้องกันการซื้อขายเด็ก

ด้วยกระทรวงมหาดไทยพิจารณาเห็นว่า ในปัจจุบันนี้ ได้มีชาวต่างประเทศเป็นจำนวนมากเดินทางเข้ามาประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะทำการสมรสกับหญิงไทย โดยทำการจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายไทย โดยการแนะนำชักจูงจากตัวแทนที่จัดบริการในเรื่องนี้ทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศ ซึ่งบางรายได้ทำการจดทะเบียนสมรสโดยเจตนาสุจริตและมีเป็นจำนวนมากมีเจตนาไม่สุจริตอันเป็นสาเหตุทำให้หญิงไทยที่จดทะเบียนสมรสกับชาวต่างประเทศที่รู้เท่าไม่ถึงการต้องไปตกกระกำลำบากและกลายเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์โดยบังคับให้ประกอบอาชีพที่เสื่อมเสียศีลธรรม อันปรากฏเป็นข่าวโดยทั่วไปทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศประกอบกับได้มีการแสวงหาประโยชน์จากเด็กโดยนำเด็กออกนอกประเทศเพื่อเป็นบุตรบุญธรรมแก่ชาวต่างประเทศ โดยผู้จัดจะได้รับค่าตอบแทนจากบิดามารดาผู้ขอรับเด็กเป็นบุตร

บุญธรรมในรูปค่าบริการเป็นเงินจำนวนมากต่อเด็กหนึ่งคน ซึ่งในปีหนึ่ง ๆ เด็กไทยได้ถูกส่งออกนอกประเทศเพื่อการรับเป็นจำนวนมาก จนประเทศไทยได้กลายเป็นศูนย์กลางในการนำหญิงไปค้าประเวณีนอกประเทศและการซื้อขายเด็ก

เพื่อแก้ไขปัญหานี้กระทรวงมหาดไทยจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคำเนิการป้องกันและแก้ไขปัญหาค้าประเวณีจากหญิงไทยที่ไปประกอบอาชีพอันเสื่อมเสียศีลธรรมในต่างประเทศและจัดหาเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมคนต่างด้าวขึ้น เพื่อพิจารณาคำเนิการเกี่ยวกับเรื่องนี้ อันประกอบด้วย รองปลัดกระทรวงมหาดไทย (ฝ่ายบริหาร) เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ ผู้อำนวยการกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์ เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการที่กระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งแต่งตั้งดังกล่าวได้ประชุมปรึกษาเพื่อกำหนดมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาค้าประเวณีจากหญิงไทยที่ไปประกอบอาชีพอันเสื่อมเสียศีลธรรมในต่างประเทศและการจัดหาเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมคนต่างด้าวตลอดมา และในที่สุดเห็นสมควรได้กำหนดมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวเพื่อหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติต่อไปไว้ดังนี้ คือ

๑. มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาค้าประเวณีจากหญิงไทยที่ไปประกอบอาชีพอันเสื่อมเสียศีลธรรมในต่างประเทศ เห็นสมควรดำเนินการด้วยวิธีการดังนี้คือ

๑.๑ การตรวจสอบหลักฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขอหนังสือเดินทาง

๑.๑.๑ ให้กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางส่งหลักฐานและเอกสารต่างๆ ที่หญิงไทยขอหนังสือเดินทางออกนอกประเทศ เฉพาะรายที่เห็นว่าผู้ขอมีพฤติการณ์ที่ส่อไปในทางไม่สุจริตและพยายามที่จะบิดบังข้อเท็จจริงต่าง ๆ โดยให้กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางรวบรวมเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ส่งให้แก่กรมประชาสงเคราะห์ เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ตลอดจนการสัมภาษณ์และเยี่ยมบ้านผู้ขอหนังสือเดินทางเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเป็นที่เชื่อได้ว่า การขอหนังสือเดินทางออกนอกประเทศ ทั้งในลักษณะชั่วคราวและถาวรเป็นไปโดยสุจริตแล้ว ให้กรมประชาสงเคราะห์แจ้งผลการตรวจสอบว่า เห็นสมควรอนุญาตหรือไม่

สมควรอนุญาตออกหนังสือเดินทางไปยังกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางพิจารณาดำเนินการตามระเบียบต่อไปโดยไม่ชักช้า ซึ่งในการนี้กรมประชาสงเคราะห์ได้จัดนักสังคมสงเคราะห์ไปร่วมปฏิบัติงานที่กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางเป็นการทดลองอยู่แล้ว หากผลการตรวจสอบหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ ที่ประกอบคำขอหนังสือเดินทางปรากฏว่า เป็นเอกสารไม่ถูกต้องสมบูรณ์ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการตามกฎหมาย และ ระเบียบข้อบังคับของทางราชการกับผู้ขอหนังสือเดินทางและผู้ที่เกี่ยวข้องทันที

๑.๑.๒ ในกรณีที่กองบังคับการตำรวจสันติบาลได้ทำการตรวจสอบใบรับรองความประพฤติพิจารณาเห็นว่า ผู้ขอบางรายมีพฤติการณ์ที่ไม่เหมาะสมให้กองบังคับการตำรวจสันติบาลส่งเรื่องให้กรมประชาสงเคราะห์ เพื่อทำการตรวจสอบเพิ่มเติมโดยให้กรมประชาสงเคราะห์ดำเนินการเช่นเดียวกันกับข้อ ๑.๑.๑ แล้วให้กรมประชาสงเคราะห์แจ้งผลการตรวจสอบให้กองบังคับการตำรวจสันติบาลดำเนินการต่อไปทันที

๑.๒ การสมรสระหว่างหญิงไทยกับชาวต่างประเทศ

เห็นสมควรได้กำหนดเป็นเงื่อนไข เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติต่อชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้าประเทศไทยเป็นการชั่วคราว (ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๘ (๑) และมาตรา ๑๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๔๘๓ กล่าวคือผู้ที่เข้ามาเพื่อธุรกิจการค้าสำราญหรืออนาถอื่น ๆ เป็นการชั่วคราว จะอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกินสามสิบวัน แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นก็ให้อนุญาตต่อไปอีกได้ไม่เกินสามสิบวัน) และมีวัตถุประสงค์ที่จะเข้ามาจดทะเบียนสมรสกับหญิงไทยตามกฎหมายไทย โดยจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังต่อไปนี้ คือ

๑.๒.๑. มีหนังสือรับรองของสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลของชาวต่างประเทศผู้นั้นในประเทศไทย หรือจากองค์การที่รัฐบาลประเทศนั้นมอบหมายรับรองว่าบุคคลนั้นมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะทำการสมรสกับหญิงไทย โดยในหนังสือรับรองนั้นจะต้องประกอบด้วยสาระสำคัญคือ การประกอบอาชีพและรายได้ในปัจจุบัน ภาวะทางสมรส กล่าวคือ เป็นโสดหรือสมรสแล้ว หากสมรสแล้วมีภาระผูกพันที่ต้องรับผิดชอบในเรื่องใดบ้าง และต้องระบุชื่อ

บุคคลที่มีภูมิลำเนาที่ชาวต่างประเทศผู้นั้นมีภูมิลำเนาอยู่ จำนวน ๒ คน ที่ทางราชการสามารถจะติดต่อและขอทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้ไว้วาง

๑.๒.๒ ในกรณีที่เป็นหนังสือรับรองโดยองค์การที่รัฐบาลมอบหมายหนังสือรับรองนั้นจะต้องผ่านการรับรองจากสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทยในประเทศนั้นรับรองว่าเป็นเอกสารที่ถูกต้อง

๑.๒.๓ ชาวต่างประเทศที่จดทะเบียนสมรสกับหญิงไทย ณ สถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศก่อนจะจดทะเบียนสมรสให้สถานเอกอัครราชทูต หรือสถานกงสุลสอบหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ เช่นเดียวกับข้อ ๑.๒.๑ เช่นเดียวกันด้วย

เพื่อให้มาตรการดังกล่าวบังเกิดผลในทางปฏิบัติโดยแท้จริง ให้กระทรวงการต่างประเทศแจ้งขอความร่วมมือไปยังสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลของประเทศต่าง ๆ ในประเทศไทยได้ให้ความร่วมมือในเรื่องนี้ต่อไป และให้แจ้งสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลไทยในต่างประเทศได้ทราบและถือปฏิบัติด้วยอีกทางหนึ่ง

๒. มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมคนต่างด้าว
เห็นสมควรเพิ่มเติมมาตรการในการป้องกันการซื้อขายเด็กที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๒๐ ที่กระทรวงมหาดไทยเสนอมาตรการ ๓ ประการ และคำสั่งกระทรวงมหาดไทย เรื่องการขอจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรมให้นายอำเภอและหัวหน้าเขตในฐานะนายทะเบียนถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด ทั้งนี้ โดยที่พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้จะได้มีการเข้มงวดกวดขันในการพิจารณาอนุญาตให้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและการนำเด็กออกนอกประเทศแล้วก็ตามก็ยังปรากฏว่า ได้มีการหลีกเลี่ยงเพื่อนำเด็กออกนอกประเทศโดยไม่ผ่านขั้นตอนตามวิธีการต่าง ๆ ซึ่งเป็น ปัญหา และเกิดความยุ่งยากใน การ ควบคุม ซึ่งเป็น อันตราย แก่ตัว เด็ก และ ชื่อ เสียงของประเทศไทย โดยให้เพิ่มมาตรการในการตรวจสอบ ดังนี้

๒.๑ การขอจดทะเบียนบุตรบุญธรรมให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทยทุกรายให้ผ่านการ ตรวจสอบ และรับรอง ให้ความ เห็นชอบจาก กรมประชา สงเคราะห์ก่อน จึงทำการจดทะเบียนให้

๒.๒ เอกสารทุกฉบับที่ออกให้กับเด็กเพื่อเดินทางออกนอกประเทศ รวมทั้งเอกสารประเภท **Emergency Certificate** หรือ **EC**. ให้ผ่านการตรวจสอบจากกรมประชาสงเคราะห์ด้วย

๒.๓ เด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ที่นำออกนอกประเทศโดยชาวต่างประเทศหรือคนไทยที่มีใบบิดามารดาที่แท้จริงและจะขออนำออกนอกประเทศโดยอาศัยเอกสารประเภทใบผ่านแดน หรือ **Border Pass** ที่จังหวัดแห่งท้องที่ออกให้ ก่อนออกเอกสารจะต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดโดยมีเจ้าหน้าที่ประชาสงเคราะห์จังหวัดนั้น ๆ เป็นเจ้าหน้าที่ตรวจรับรอง

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่าในปัจจุบันนี้ ได้มีเหตุการณ์ที่นำหญิงไทยออกนอกประเทศเพื่อประกอบธุรกิจและค้าประเวณีตลอดจนไปเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์อย่างอื่นเป็นเหตุให้หญิงไทยต้องไปตกกระทำลำบากในต่างประเทศและนำความเสียหายมาสู่ชื่อเสียงของประเทศชาติและคนไทย ประกอบกับได้มีการแสวงหาประโยชน์จากเด็กโดยนำเด็กออกนอกประเทศเพื่อเป็นบุตรบุญธรรมแก่ชาวต่างประเทศในปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก จนประเทศไทยกลายเป็นศูนย์กลางในการนำหญิงไปค้าประเวณีนอกประเทศและการซื้อขายเด็กของเอเชีย กระทรวงมหาดไทยจึงได้พิจารณาเห็นชอบด้วย ตามวิธีการและมาตรการต่าง ๆ ที่คณะกรรมการเสนอ และในการดำเนินงานตามมาตรการที่คณะกรรมการพิจารณากำหนดขึ้นนั้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือและประสานงานจากหน่วยราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยใกล้ชิดด้วยการป้องกันปัญหาจึงจะประสบความสำเร็จ และนอกจากนี้จะต้องได้รับความร่วมมือจากสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลต่างประเทศที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยอีกทางหนึ่งด้วย

ฉะนั้น จึงเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัติให้ใช้มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแสวงหาประโยชน์จากหญิงไทยที่ไปประกอบอาชีพอันเสื่อมเสียศีลธรรมในต่างประเทศ และการจัดหาเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมแก่คนต่างด้าวเพื่อหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องจักได้ให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน และถือปฏิบัติต่อไปตามข้อเสนอข้อ ๑ เรื่องมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแสวงหาประโยชน์จาก

หญิงไทยที่ไปประกอบอาชีพอันเสื่อมเสียศีลธรรมในต่างประเทศ และข้อ ๒ เรื่องมาตรการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหาค้าประเวณีให้เป็นบุตรบุญธรรมคนต่างด้าวโดยเคร่งครัด ก็จักเป็น
พระคุณยิ่ง.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายดำริ น้อยมณี)

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กรมประชาสัมพันธ์
โทร. ๒๘๒๘๖๑๘

คำสั่งที่ ๓๖๓/๒๕๕๘

เรื่อง ระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการลงโทษเด็กและเยาวชน

ด้วยได้พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะจัดวางระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการพิจารณา ลงโทษเด็กและเยาวชน เพื่อใช้บังคับในโรงเรียน และสถานสงเคราะห์เด็กและเยาวชนซึ่งอยู่ใน ความอำนวยการของกรมประชาสงเคราะห์ให้เป็นไปโดยถูกต้องและเหมาะสมแก่กาลสมัย ฉะนั้น จึงให้ยกเลิกบรรดาคำสั่งและระเบียบการต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับการลงโทษเด็กที่วางไว้แล้ว เสียทั้งสิ้น และให้ใช้ระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการลงโทษเด็กและเยาวชนฉบับนี้แทน ทั้งนี้ ตั้งแต่ บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๑. ให้ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ผู้ปกครองโรงเรียน ครูใหญ่ ครู และเจ้าหน้าที่ทุกคน หมั่นดูแลเอาใจใส่ สอดส่อง และรักษาไว้ซึ่งระเบียบวินัยของสถาน สงเคราะห์เด็กและเยาวชน และโรงเรียนนั้นๆ ในอันที่จะช่วยเหลือส่งเสริมและชักจูงเด็กให้ ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยอันดี พึงใช้วิธียกย่องชมเชย ให้รางวัล และสิทธิพิเศษบาง ประการ เป็นการตอบแทนความดี ความชอบของเด็ก

ข้อ ๒. หากจำเป็นจะต้องมีการลงโทษเด็กเพื่อรักษาไว้ซึ่งระเบียบวินัยของส่วนรวม พึงใช้วิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ว่ากล่าว ตักเตือน อบรม และสั่งสอนให้เด็กกลับประพฤติตัวดี
- (๒) ตัดรางวัลหรือเพิกถอนสิทธิบางอย่าง เช่น งดการเล่น การบันเทิงพักผ่อน หย่อนใจในทางต่างๆ ห้ามชมการแสดง หรือนำออกไปเที่ยวนอกบริเวณ เป็นต้น
  - ก. ห้ามแยกเด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๑๒ ปี
  - ข. ต้องให้เด็กได้อยู่ในห้อง หรือสถานที่ที่มีแสงสว่าง และอากาศถ่ายเท เข้าออกได้เพียงพอ และต้องตามไฟให้ในเวลากลางคืน
  - ค. ต้องให้เด็กได้มีภาระงานอย่างใดอย่างหนึ่งทำ

ง. ต้องให้เด็กได้มีทางติดต่อกับครู หรือเจ้าหน้าที่คนใดคนหนึ่งโดยสะดวก

จ. ถ้าจะแยกเด็กให้อยู่ต่างหากเกินกว่า ๒๔ ชั่วโมง จะต้องได้รับอนุมัติเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครอง หรือครูใหญ่เสียก่อน แล้วรายงานผลงานปฏิบัติในเรื่องนี้ให้ผู้ปกครองหรือครูใหญ่ทราบโดยไม่ชักช้า

(๓) โดยปกติแล้ว ให้พยายามหลีกเลี่ยงการลงโทษโดยวิธีเขียนตีให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในกรณีที่จะต้องใช้วิธีนี้ ก็จะต้องให้เป็นไปตามข้อ ๓ ตามความข้างล่างนี้โดยเคร่งครัด

ข้อ ๓. การลงโทษเด็กโดยวิธีเขียนตี จะกระทำได้ก็แต่โดยเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) ห้ามเขียนตีเด็กที่ส่วนอื่นของร่างกาย นอกจากที่มือ (ฝ่ามือ) และที่ก้นเท่านั้น
- (๒) ต้องใช้ไม้เรียว กลมหรือแบน ซึ่งทำด้วยไม้ไผ่ หรือเป็นกิ่งไม้ที่มีขนาดและลักษณะพอสมควรกับการที่จะใช้ในการเขียนตีเด็ก
- (๓) ถ้าเป็นการตีมือ จะต้องใช้ไม้เรียวที่มีลักษณะแบน และให้ตีด้วยทางแบน ในการลงโทษครั้งหนึ่ง จะตีมือข้างหนึ่งได้ไม่เกิน ๓ ที แต่การลงโทษตามวิธีนี้ ไม่ประสงค์จะให้ใช้กับเด็กที่มีอายุเกินกว่า ๑๕ ปี
- (๔) ถ้าเป็นการตีก้น จะต้องใช้ไม้เรียวตีภายนอกกางเกงหรือผ้าถุงสำหรับเด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จะตีได้ไม่เกิน ๖ ที และสำหรับเด็กที่มีอายุเกินกว่า ๑๕ ปีขึ้นไปให้ตีได้ไม่เกิน ๘ ที
- (๕) ห้ามเขียนตีเด็ก ซึ่งมีการเจ็บป่วย หรือมีสุขภาพของร่างกายหรือจิตใจไม่สมบูรณ์
- (๖) การลงโทษโดยการเขียนตีเด็ก จะกระทำได้ก็แต่โดยผู้ปกครองหรือครูใหญ่ หรือโดยผู้ที่ได้รับอำนาจมอบหมายให้ทำการแทนผู้ปกครอง หรือครูใหญ่ หรือโดยครู หรือเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้กระทำโทษเด็กต่อหน้าผู้ปกครองหรือครูใหญ่โดยได้รับคำสั่ง และภายใต้การควบคุมของผู้ปกครองหรือครูใหญ่แล้ว

- (๗) ห้ามลงโทษเขียนตี เด็กต่อหน้าเด็กอื่น เว้นแต่ผู้ปกครอง หรือครูใหญ่เห็นว่า โทษที่ค่อนข้างร้ายแรง และพิจารณาอนุญาต ให้เขียนตีเด็กต่อหน้าแถวหรือในที่ประชุม เพื่อเป็นการอบรมสั่งสอนให้เด็กหลบจำ ไม่ประพฤติตนเช่นนั้นอีก และเพื่อมิให้เด็กอื่นเอาเยี่ยงอย่างต่อไป
- (๘) ถ้าเป็นความผิดเล็กน้อย ซึ่งได้กระทำในระหว่างอยู่ในห้องเรียนและเด็กที่กระทำผิดนั้นมีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ครูประจำชั้นในขณะนั้นจะลงโทษเด็กโดยตีมือเด็กข้างละไม่เกิน ๓ ทีกได้
- (๙) เมื่อครู หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายอำนาจ ให้กระทำการ ลงโทษเด็ก ตามความในข้อ ๓ (๖) และได้ลงโทษเด็กในกรณีต่าง ๆ ดังได้กล่าวมาแล้วแต่ต้น ให้ครู เจ้าหน้าที่ผู้นั้นบันทึกการลงโทษเด็กนั้น ๆ ไว้ในสมุดรายงานการลงโทษเด็กด้วย

ข้อ ๔. ให้ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ผู้ปกครองโรงเรียนและครูใหญ่จัดทำสมุดรายงานการลงโทษเด็กขึ้นไว้ประจำ ณ สถานที่แห่งนั้น สามารถที่จะตรวจดูได้ทุกโอกาส

ข้อ ๕. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ผู้ปกครองโรงเรียน และครูใหญ่ มีหน้าที่รับผิดชอบในการที่จะต้องลงบันทึกการลงโทษเด็กโดยการเขียนตี หรือการลงโทษสถานหนักอื่น ๆ ทุกครั้งในสมุดรายงานการลงโทษเด็ก นอกจากจะเป็นโทษที่ครูประจำชั้นลงโทษแก่นักเรียน ตามความในข้อ ๓ (๘) และผู้ปกครองหรือครูใหญ่มีหน้าที่ต้องตรวจสอบสมุดรายงานการลงโทษเด็กอย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๖. นอกจากจะเป็นไปตามความในข้อต่าง ๆ ข้างต้นนั้นแล้ว ห้ามผู้ปกครองครูใหญ่ ครูหรือเจ้าหน้าที่คนใดลงโทษแก่เด็กโดยการเขียนตี ไม่ว่าจะกระทำด้วยวิธีการอย่างไร

ข้อ ๗. ห้ามใช้เด็กลงโทษเด็กด้วยกันเองอย่างเด็ดขาด

ข้อ ๘. คำว่า “การลงโทษเขียนตี” ให้หมายความถึง การตี ตบ ทูบ บีบ บิด หยิกข่วน หรือด้วยอาการใด ๆ อันจะเป็นการกระทบกระเทือนอย่างรุนแรงต่อจิตใจ และร่างกายของเด็ก

ข้อ ๙, การพิจารณาลงโทษเด็ก จะด้วยความคิดประการใดก็ตาม ให้คำนึงถึงโทษตามความจำเป็น ความเหมาะสม และต้องพอดูแลแก้ไขของเด็กอีกด้วย และการลงโทษเด็ก เพราะเหตุที่ดูแลโทษะจริตหรือด้วยอารมณ์อื่น ๆ ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับ ผู้นั้นต้องมีความผิด

ข้อ ๑๐. ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับนี้ อาจต้องได้รับโทษถูกตำหนิ จนถึงถูกไล่ออกจากทางราชการ.

กรมประชาสงเคราะห์

สั่ง ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๔๙๘

(ลงชื่อ) มาลัย หุวะนันท์

รองอธิบดี รักษาราชการแทน

อธิบดี

คำสั่งที่ ๑๒/๒๕๐๓

เรื่อง ขอบปฏิบัติเกี่ยวกับการลงโทษและการเอาใจใส่ต่อสวัสดิภาพของเด็กภายในสถานสงเคราะห์

ด้วยได้พิจารณาเห็นว่า การปฏิบัติต่อเด็กภายในสถานสงเคราะห์นั้น เจ้าหน้าที่จะต้อง รมั้ตระวังและมีความเอาใจใส่เป็นพิเศษ เพื่อสวัสดิภาพของเด็กและเพื่อให้เป็นตัวอย่างแก่สถาน สงเคราะห์เด็กอื่น ๆ ของเอกชนด้วย ฉะนั้น จึงขอให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ในการพิจารณา ลงโทษเด็กและเยาวชนซึ่งกระทำความผิดห้ามลงโทษ โดยการ ทุบต้อยทำร้ายร่างกาย อันจะก่อให้เกิดการเจ็บปวดมีบาดแผล และเป็น การกระทบกระเทือนต่อ จิตใจของเด็กอย่างรุนแรง หากมีความจำเป็นจักต้องลงโทษเพื่อรักษาระเบียบวินัยของส่วนรวม แล้ว ให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งกรม ฯ ที่ ๓๖๓/๒๔๙๘ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๔๙๘ โดยเคร่ง ครัด ในการกระทำโทษให้ว่ากล่าวตักเตือน สั่งสอนให้ทราบถึงการกระทำผิดตลอดจนเจตนา รมณ์ ของการลงโทษ และจะต้องให้เด็กปฏิบัติอย่างไร

ข้อ ๒. ผู้ปกครอง นักสังคมสงเคราะห์ ครูพ่อบ้าน แม่บ้าน ตลอดจนเจ้าหน้าที่อื่น ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในสถานสงเคราะห์ ต้องถือเสมือนว่าเป็นบิดามารดาหรือญาติอันสนิทของเด็กที่ จะต้องเอาใจใส่ต่อเด็กและเยาวชนด้วยจิตใจอันแท้จริง และเสียสละให้ความปรารถนาความรักไกร่ อบอุ่นโดยสนใจต่อสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชนเป็นรายบุคคลในชีวิตความเป็นอยู่ทุกวัน กล่าวคือ

ก. ในกรณีที่เด็กได้รับการเจ็บป่วย หรือประสบอุบัติเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดให้เจ้า หน้าที่ซึ่งประสบเหตุการณ์จัดการบรรเทาความเดือดร้อนตามสมควรแก่กรณีโดยรีบด่วนหาก ไม่ สามารถจะแก้ไขอย่างไรได้ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปทันที และในกรณีที่การ เจ็บป่วย หรือการประสบอุบัติเหตุได้พิจารณาเห็นว่าอาจจะเป็นภัยต่อชีวิต ออนามัยและร่างกาย ของเด็กแล้ว ให้จัดการนำเด็กหรือเยาวชนส่งแพทย์หรือโรงพยาบาลโดยรีบด่วน แล้วรายงาน ให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

ข. ในด้านการกินอยู่หลับนอนและสุขภาพของเด็ก และเยาวชนให้ถือเป็นหน้าที่ที่จะ ต้องคอยตรวจตราดูแลอยู่เป็นประจำ ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยและสมบูรณ์อยู่เสมอไม่ว่าในหรือ นอกเวลาราชการ

ก. ในด้านการศึกษาและพฤติกรรมอื่น ๆ เจ้าหน้าที่จะต้องใช้ความสังเกตและความ
 อดทน ในเมื่อเด็กและเยาวชนรายใดสังเกตเห็นว่าผลการศึกษายู่ในระดับต่ำ เรียนไม่ทันเพื่อน
 หรือมีพฤติกรรมที่ผิดปกติไปจากพฤติกรรมที่เด็กก่อนประพฤติก้นหรือมีความประพฤติที่เสียหายแล้ว
 ต้องให้ความสนใจแก่เด็กเป็นพิเศษและเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อนำเรื่องเข้าที่ประชุมกอง หรือ
 เพื่อส่งเรื่องให้สถานแนะนำปัญหาเด็กพิจารณาให้การสงเคราะห์ตามความเหมาะสมต่อไป

ข้อ ๓. ผู้โต้วาทีและไม่สนใจต่อสวัสดิภาพของเด็ก และเยาวชนอย่างปรากฏชัด
 แจ้ง หรือก่อให้เกิดความเสียหายเป็นภัยต่อเด็กและเยาวชนแล้ว ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่าง
 ร้ายแรง อาจจะรับโทษถูกตำหนิ จนถึงไล่ออกจากราชการ

ข้อ ๔. ให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้ปกครอง ฯ หรือหัวหน้าหน่วยงาน ประชุมชี้แจง
 และแนะนำรายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำสั่ง^{๕๕} เป็นครั้งคราวโดยสม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่าง
 ยิ่งสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับหน้าที่ใหม่เกี่ยวกับการอบรม ปกครองดูแลเด็กและ
 เยาวชนจะต้องได้รับทราบ และเข้าใจคำสั่ง^{๕๕} ทุกคน

กองการสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น

สั่ง ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๐๓

(ลงชื่อ) เรณู

หัวหน้ากอง

คำสั่ง ๕๖/๒๕๐๔

เรื่อง ระเบียบการจ่าย การเก็บ และการรักษาเงินบางประเภท
ที่กรมประชาสงเคราะห์ได้รับ
เนื่องจากการปฏิบัติงานประชาสงเคราะห์

เพื่ออนุวัติความในมาตรา ๒๔ วรรค ๔ อนุ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓ กรมประชาสงเคราะห์โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ วางระเบียบการจ่ายและการเก็บรักษาเงินบางประเภท ซึ่งกรมประชาสงเคราะห์ได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์ดังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑. เงินสะสมและเงินรายได้ต่าง ๆ ดังจะได้กล่าวต่อไปในระเบียบการนี้ หมายถึงเงินรายได้ที่เกิดขึ้นเนื่องจากผลการปฏิบัติงานในด้านการประชาสงเคราะห์และหน่วยต่าง ๆ ในสังกัดกรมประชาสงเคราะห์จะพึงไปใช้จ่ายได้แต่เฉพาะตามระเบียบการนี้เท่านั้น ซึ่งได้แก่

- (๑) เงินสะสมค่าอาหารของผู้รับการสงเคราะห์
- (๒) เงินบริจาค เงินบำรุง และเงินอุดหนุนกิจการ
- (๓) เงินส่งเสริมและสงเคราะห์การอาชีพ
- (๔) เงินบริการจัดนิคม

ข้อ ๒. เงินผลประโยชน์อื่น หมายถึงเงินรายได้จากผลการดำเนินงานพิเศษ ซึ่งก่อให้เกิดรายได้เข้าลักษณะเป็นเงินผลประโยชน์แผ่นดิน เช่น การจัดแผงลอย การบริการทัศนศึกษานามัย การจัดทำมูลค้างคาวในนิคม เงินรายได้ในข้อนี้เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานแล้วให้นำส่งเป็นผลประโยชน์แผ่นดิน

ข้อ ๓. การรับ การจ่าย และการเก็บรักษาเงินตามลักษณะที่กล่าวมาในข้อ ๑ และ ๒ นั้น ต้องมีหลักฐานในทางการรับและในทางการจ่าย กับต้องขออนุมัติของทางราชการไว้โดยอนุโลมตามระเบียบของกระทรวงการคลัง ซึ่งจำแนกวิธีปฏิบัติไว้ดังนี้

ก. การรับ ต้องมีหลักฐาน เช่น ใบเสร็จรับเงินหรือใบนำส่งหรือเรื่องราวให้ปรากฏว่าได้รับมาด้วยวิธีการอย่างไร และเงินที่ได้รับให้นำส่งกรมโดยไม่หักค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น เว้นแต่จะได้รับอนุมัติให้ปฏิบัติตามข้อ ง.

ข. รายจ่าย ต้องเป็นไปตามระเบียบการนี้ และวัตถุประสงค์ของเงินแต่ละประเภทซึ่งอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์อาจกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดระเบียบการ ในรายละเอียด เพื่อเป็นหลักปฏิบัติการเบิกจ่ายเงินขึ้นอีกส่วนหนึ่งด้วยก็ได้ การเบิกจ่ายต้องมีหลักฐานใบสำคัญคู่จ่าย หรือเอกสารการจ่ายเพื่อประกอบการตรวจสอบ ห้ามมิให้นำไปใช้จ่ายเพื่อประโยชน์อย่างอื่นก่อนได้รับอนุญาต

ค. ให้เจ้าหน้าที่จัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย และเงินคงเหลือ พร้อมทั้งรวบรวมใบสำคัญคู่จ่ายหรือหลักฐานการรับและจ่าย เพื่อให้เจ้าหน้าที่ ค.ต.ง. ตรวจสอบได้ทุกขณะ

ในกรณีเงินรับถ้วนไม่อาจปฏิบัติตามระเบียบการนี้ได้ทั้งหมดที่ แต่หน่วยงานนั้นเกิดความจำเป็นต้องแก้ไขข้อขัดข้องอันเป็นเหตุการณณ์เฉพาะหน้าที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ หากมีคำเนิการให้ทั้งหมดที่จะเกิดความเสียหายแก่การดำเนินงานหรือกิจการส่วนรวมได้ ให้หัวหน้าหน่วยงานมีอำนาจจ่ายเงินเพื่อการนั้นไปก่อนได้ครั้งละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท แล้วให้รีบเสนอเรื่องราวให้เป็นไปตามระเบียบโดยไม่ชักช้า

การจ่ายเงินที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบหรือมิได้รับอนุมัติผู้จ่ายจะต้องรับผิดชอบเป็น การส่วนตัว

ง. การเก็บรักษา

(๑) การเก็บรักษาเงินสะสมและเงินรายได้ตามระเบียบการนี้ ให้อยู่ในหน้าที่ดูแลรักษาและรับผิดชอบของหัวหน้าหน่วยงาน กรมการรักษาดูแลแต่ละแห่งร่วมกัน ถ้าหน่วยงานใดจำเป็นจะต้องมีเงินไว้สำรองจ่ายประจำสำนักงานก็ให้เสนอขออนุมัติกรมก่อน แต่ทั้งนี้ ห้ามมิให้เกินกว่าวงเงิน ๓,๐๐๐ บาท

(๒) เงินที่หน่วยงานได้รับหรือยืมหรือไปจากกรม ถ้ายังไม่จ่ายให้เจ้าหน้าที่ในทันทีให้นำฝากคลังจังหวัด คลังอำเภอ หรือฝากธนาคารออมสินหรือธนาคารอื่นที่อยู่ใกล้หน่วยงานที่สุด ในนามของหน่วยงานนั้น ๆ โดยให้มีกรรมการเบิกถอนตามระเบียบการรับ – ส่งเงินของกระทรวงการคลัง และเมื่อมีการเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับแห่งใดแล้ว ให้รายงานกรมทราบด้วย

(๓) เฉพาะหน่วยงานที่ทำการฝากหรือเบิกถอนต่อกองคลังได้โดยสะดวกอยู่แล้ว ให้เปิดบัญชีฝากถอนกับกองคลังสืบไป

ข้อ ๔. ให้กองคลังเปิดบัญชีควบคุมและรับฝากเงินของแต่ละหน่วยเป็นประเภทฝากถอนคืนโดยมีหลักฐานฝากถอนไว้ต่อกัน ห้ามมิให้ถอนคืนแก่หน่วยใดในเมื่อการถอนไม่เป็นไปตามคำข้อ ๓ ข.

หมวด ๒

ลักษณะของเงินสะสมและเงินรายได้ต่าง ๆ

ข้อ ๕. เงินสะสมและเงินรายได้ต่าง ๆ จำแนกออกตามลักษณะที่มาของรายได้ ดังนี้

(๑) เงินสะสมค่าอาหารของผู้รับการสงเคราะห์ ให้หมายความถึงเงินสะสมที่ออมไว้จากค่าอาหารเหลือจ่าย ตลอดจนเงินรายได้จากการจำหน่ายเศษอาหาร และเงินบำรุงค่าอาหารเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ ด้วย

(๒) เงินบริจาคและเงินบำรุง หมายความว่า เงินที่มีผู้บริจาคให้แก่หน่วยงานและสถานสงเคราะห์ ได้แก่

ก. บริจาคเจาะจง คือ เงินที่บริจาคได้ระบุให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อประโยชน์ของผู้รับการสงเคราะห์ โดยตรง เช่น ทั้งเป็นเงินทุนเพื่อหาดอกผลบำรุงความสุขคนชรา หรือมอบให้แก่สถาน สงเคราะห์เด็กเพื่อชื้ออุปกรณ์การศึกษา เป็นต้น

ข. บริจาคไม่เจาะจง คือ เงินที่บริจาคนี้ได้ระบุไว้โดยชัดแจ้ง ให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ

ค. เงินบำรุงและเงินอุดหนุนกิจการ เช่น เงินบำรุงในการขอใช้สถานที่ บำรุงถนน สะพาน และเงินอื่น ๆ ที่เอกชนหรือคณะบุคคลมอบให้ หรือจัดหรือดำเนินการเพื่อหาราย

ได้สมทบทุนบำรุงสถานที่ เช่น การจัดงานเมตตามันเทิง การจัดงานแข่งขันกีฬา แข่งม้า ชกมวย เป็นต้น

(๓) เงินส่งเสริมสงเคราะห์การอาชีพ หมายความว่าเงินรายได้ที่หน่วยงาน ได้จัดดำเนินการตามโครงการฝึกอบรมอาชีพของประชาชนและผู้รับการสงเคราะห์ ให้มีความรู้ และความสามารถประกอบอาชีพได้ เงินการจัดตั้งโรงพิมพ์ การจัดหน่วยฝึกอาชีพในสาขา ต่าง ๆ แก่ผู้รับการสงเคราะห์ ดังนี้เป็นต้น

(๔) เงินบริการจักษุนิคม หมายความว่าเงินรายได้ที่นิคมต่างๆ จัดดำเนินงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายกิจการและสงเคราะห์สมาชิกของนิคมสร้างตนเอง เช่น การเผาถ่าน การย่อยหิน การเลี้ยงสัตว์ การจัดตลาดนัดแผงลอยของสมาชิกนิคมตามนโยบายยกมาตรฐานการ ครองชีพ การบริการและอำนวยความสะดวกให้แก่สมาชิกนิคมเกี่ยวกับการจัดที่ดินทำกินตั้ง เป็นต้น

หมวด ๓

หลักเกณฑ์การจ่ายเงิน

ข้อ ๖. เงินสะสมค่าอาหารของผู้รับการสงเคราะห์ จะจ่ายได้เฉพาะในกรณีต่อไปนี้

(๑) บำรุงสวัสดิภาพของผู้รับการสงเคราะห์

(๒) ปรับปรุงกิจการของหน่วยงานให้เจริญก้าวหน้าในเมืองบประมาณ ไม่พอเบิกจ่ายทั้งนี้ต้องเป็นกรณีเกี่ยวกับประโยชน์สุขส่วนรวม หรือเป็นการดำเนินกิจการของ หน่วยงานนั้น หรือรายจ่ายอื่นใดที่จำเป็น ซึ่งอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์พิจารณาเห็นสมควร

ข้อ ๗. เงินบริจาคและเงินบำรุงจะจ่ายได้เฉพาะในกรณีต่อไปนี้

(๑) ใช้จ่ายดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้บริจาค

(๒) ใช้จ่ายในกิจการทางกรมในด้านการประชาสงเคราะห์ หรือจ่ายพิเศษ

อื่น ๆ ที่อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์พิจารณาเห็นสมควร

(๓) เงินบำรุงและอุดหนุนกิจการหรือสถานที่ ให้ใช้จ่ายได้ตามความ มุ่งหมายของการจัดงานนั้น ๆ โดยได้รับอนุมัติจากกรม

ข้อ ๘. เงินส่งเสริมและสงเคราะห์การอาชีพ จะเบิกจ่ายได้เฉพาะเกี่ยวกับการ
ดำเนินงานฝึกอาชีพในสาขานี้^๕ ดังนี้คือ

ก. ค่าใช้จ่ายประจำ ได้แก่

(๑) ค่าจ้างเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน ตามความจำเป็น

(๒) ค่าใช้สอยต่างๆ เช่น ค่าพาหนะ ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา
ค่าเครื่องเขียนแบบพิมพ์ และค่าเครื่องใช้สอยเบ็ดเตล็ดในสำนักงาน

ข. ค่าใช้จ่ายในการลงทุน ได้แก่

(๑) ค่าวัสดุในการผลิต

(๒) ค่าเครื่องมือและเครื่องอุปกรณ์ในการผลิต ตลอดจนค่าซ่อม
เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่างๆ

(๓) ค่าแรงงานหรือค่ารางวัลแก่ผู้ผลิต ผู้ควบคุมงานและช่าง

ฝีมือ

ค่าใช้จ่ายประจำและค่าใช้จ่ายในการลงทุน เมื่อได้รับอนุมัติในหลักการให้
ดำเนินการแล้ว ให้หัวหน้าหน่วยงานดำเนินการเบิกจ่ายไปได้

รายได้ที่เกิดจากการงานหรือการผลิต โดยหน่วยงานหรือสถานสงเคราะห์
เมื่อหักค่าใช้จ่าย ค่าวัสดุ และอุปกรณ์ในการผลิตแล้วแบ่งจ่ายดังนี้

๑. จ่ายเป็นค่าแรงให้ผู้ผลิต ๗๐% หรือจ่ายให้ตามผลงาน ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๗๐%

๒. จ่ายเป็นรางวัลผู้ควบคุมงาน ๕%

๓. สมทบไว้เป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงานและสวัสดิการ ๒๕%

ข้อ ๙. เงินบริการจัตนิกม จำแนกการจ่ายดังนี้

(๑) เป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการนำเครื่องมือทุนแรงของนิคมไปรับใช้ประชาชนและ
สงเคราะห์สมาชิกนิคม ได้แก่ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น ค่าซ่อมและบำรุงรักษา ค่าจ้าง
แรงงานและค่าใช้จ่ายอื่นอันจำเป็นสำหรับการบริการนั้น^๕ ฯ

(๒) เป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรังวัดจัดแบ่งที่ดินในนิคมสร้างตนเองให้แก่ ข้าราชการ-
การตามที่ระบุไว้ในระเบียบว่าด้วยการจัดนิคมสร้างตนเองเพื่อสงเคราะห์ข้าราชการ เช่น ค่าสำ

รจรงวัดแบ่งเขต ค่าจ้าง ค่าแรงงาน ค่าพาหนะเบี่ยง และค่าซ่อมแซมหลักฐานกับรายจ่ายอื่นเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดิน

(๓) เป็นค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมบูรณะสาธารณูปโภคในนิคม และขยายกิจการนิคมให้เจริญก้าวหน้า ตามประเภทเงินที่ได้มา ดังนี้

ก. ได้จากค่าชดเชย ตามระเบียบของกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยการจัดสรรที่ดินในนิคมเพื่อสงเคราะห์ข้าราชการในเมื่อหักค่าใช้จ่ายซึ่งทางราชการ ได้จัดบริการสาธารณูปโภคให้แล้ว

ข. ได้จากการทำไม้ และเผาถ่าน

ค. ได้จากการย่อยหิน

ง. ได้จากการทำไร่นาทดลอง และการเลี้ยงสัตว์

จ. ได้จากการขอใช้สถานที่

ข้อ ๑๐ การจ่ายตามหลักเกณฑ์การจ่ายเงินในหมวด ๓ นี้ หากเป็นการจ่ายในหมวดครุภัณฑ์เฉพาะค่าซ่อมรถยนต์ และหมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ถ้าจำเป็นต้องจ่ายใช้ให้ ขอตกลงกับสำนักงบประมาณก่อน

การตรวจสอบ

ข้อ ๑๑. เพื่อให้การควบคุมการเบิกจ่ายเป็นไปตามระเบียบการนี้ ให้กองคลังจัดเจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญการบัญชีตรวจสอบหลักฐานการรับ-จ่ายเงินของหน่วยงานต่าง ๆ แล้วสรุปผลเสนออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ในวันสิ้นปีงบประมาณโดยอนุโลม

กรมประชาสงเคราะห์

สั่ง ณ วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๐๔

ป. อังสุสิงห์

อธิบดี

ที่ ๕๐๖๕/๒๕๐๔

สำนักงบประมาณ

๒ พฤศจิกายน ๒๕๐๔

เรื่อง ระเบียบควบคุมและเบิกจ่ายเงินเพื่อการประชาสัมพันธ์

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ระเบียบการจ่าย การเก็บ และการรักษาเงินบางประเภท ที่กรมประชาสัมพันธ์
ได้รับ เนื่องจากการปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ ๑ ชุด

ด้วยกรมประชาสัมพันธ์ ได้เสนอระเบียบควบคุมและเบิกจ่ายเพื่อการประชาสัมพันธ์ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณพ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓ มาตรา ๒๔ อนุ (๒) เพื่อขอตกลงกับสำนักงบประมาณ และเรื่องนี้ทางสำนักงบประมาณ ได้ร่วมพิจารณาแก้ไขและเห็นชอบในหลักการที่ได้วางระเบียบไว้ ดังสำเนาที่แนบมาด้วย

ฉะนั้น สำนักงบประมาณจึงขอส่งสำเนาระเบียบการควบคุมการเบิกจ่าย เพื่อการประชาสัมพันธ์ ดังกล่าวมาเพื่อพิจารณาและดำเนินการต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) บุญธรรม ทองไข่มุกต์
(นายบุญธรรม ทองไข่มุกต์)

รองผู้อำนวยการ รักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

กองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

เลขที่ ๑๒๕๓๑ วันที่ ๑๗ พ.ย. ๒๕๐๔

ที่ มท.๖๒๐๔๓ (บรบ.)/๒๕๐๔

กระทรวงการคลัง

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๔

เรื่อง ระเบียบการจ่าย การเก็บและรักษาเงินบางประเภท ที่กรมประชาสงเคราะห์ ได้รับเนื่องจากการปฏิบัติงานประชาสงเคราะห์

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ ๓๕๗๕/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๐๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสืองบประมาณที่ ๕๒๖๕/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๐๔

ตามที่แจ้งว่ากรมประชาสงเคราะห์ มีรายรับบางประเภทที่อยู่ในข่ายยกเว้น ไม่ต้องนำส่งคลัง ตามนัยมาตรา ๒๔ วรรค ๔ อัน (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓ แต่การที่จะนำเงินดังกล่าวไปจ่ายได้ก็เฉพาะเป็นรายจ่ายตามระเบียบที่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและผู้อำนวยการสำนักงบประมาณแล้วเท่านั้น ฉะนั้นจึงได้ส่งร่าง “ระเบียบการจ่ายการเก็บ และการรักษาเงินบางประเภทที่กรมประชาสงเคราะห์ ได้รับเนื่องจากการปฏิบัติงานประชาสงเคราะห์” ไปเพื่อพิจารณาอนุมัติให้ใช้เป็นระเบียบได้ นั้น

กระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้ว อนุมัติให้ใช้เป็นระเบียบปฏิบัติต่อไปได้.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สุนทร หงส์ถาวรย์

(นายสุนทร หงส์ถาวรย์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๕๙๙/๒๕๑๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการรับและจำหน่ายเด็ก สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านศรีธรรมราช

ด้วยเห็นเป็นการสมควรให้มีคณะกรรมการมีหน้าที่พิจารณารับเด็กเข้าอุปการะ และให้เด็กพ้นจากความอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านศรีธรรมราช ซึ่งได้ตั้งขึ้นตามประกาศกรมประชาสงเคราะห์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๑๕ จึงแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช	เป็นประธานกรรมการ
๒. นายกเทศมนตรีเมืองนครศรีธรรมราช	เป็นกรรมการ
๓. นายกเหล่ากาชาดจังหวัดนครศรีธรรมราช	เป็นกรรมการ
๔. ประชาสงเคราะห์จังหวัดนครศรีธรรมราช	เป็นกรรมการ
๕. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านศรีธรรมราช	เป็นกรรมการและเลขานุการ
- ทั้งนี้ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป.

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๑๗

(ลงชื่อ) ชลล วนะภูติ

(นายชลล วนะภูติ)

รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๖๐๐/๒๕๑๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการรับและจำหน่ายเด็ก สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่

ด้วยเห็นเป็นการสมควรให้มีคณะกรรมการมีหน้าที่พิจารณารับเด็กเข้าอุปการะ และให้เด็กพ้นจากความอุปการะ ของสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่ ซึ่งได้ตั้งขึ้นตามประกาศกรมประชาสงเคราะห์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๑๕ จึงแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่	เป็นประธานกรรมการ
๒. นายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่	เป็นกรรมการ
๓. นายกเหล่ากาชาดจังหวัดเชียงใหม่	เป็นกรรมการ
๔. ประชาสงเคราะห์จังหวัดเชียงใหม่	เป็นกรรมการ
๕. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่	เป็นกรรมการและเลขานุการ
- ทั้งนี้ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป.

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๑๗

(ลงชื่อ)

ชโลม วนะภุติ

(นายชโลม วนะภุติ)

รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๖๐๑/๒๕๑๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการรับและจำหน่ายเด็ก สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านหนองคาย

ด้วยเห็นเป็นการสมควรให้มีคณะกรรมการมีหน้าที่พิจารณารับเด็กเข้าอุปการะและให้เด็กพ้นจากความอุปการะ ของสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านหนองคาย ซึ่งได้ตั้งขึ้นตามประกาศกรมประชาสงเคราะห์ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๑๕ จึงแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย เป็นประธานกรรมการ
๒. นายกเทศมนตรีเมืองหนองคาย เป็นกรรมการ
๓. นายกเหล่ากาชาดจังหวัดหนองคาย เป็นกรรมการ
๔. ประชาสงเคราะห์จังหวัดหนองคาย เป็นกรรมการ
๕. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านหนองคาย เป็นกรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป.

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๑๗

(ลงชื่อ)

ชลอ วนะภูติ

(นายชลอ วนะภูติ)

รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๖๐๒/๒๕๑๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการรับและจำหน่ายเด็ก สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านราชสีมา

ด้วยเห็นเป็นการสมควรให้มีคณะกรรมการมีหน้าที่พิจารณารับเด็กเข้าอุปการะ และให้เด็กพ้นจากความอุปการะ ของสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านราชสีมา ซึ่งได้ตั้งขึ้นตามประกาศกรมประชาสงเคราะห์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๑๕ จึงแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา	เป็นประธานกรรมการ
๒. นายกเทศมนตรี เมืองนครราชสีมา	เป็นกรรมการ
๓. นายกเหล่ากาชาด จังหวัดนครราชสีมา	เป็นกรรมการ
๔. ประชาสงเคราะห์จังหวัดนครราชสีมา	เป็นกรรมการ
๕. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านราชสีมา	เป็นกรรมการและเลขานุการ
- ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๑๗

(ลงชื่อ) พลอ วนะภูติ

(นายชลอ วนะภูติ)

รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๗๕๘/๒๕๑๑

เรื่อง ระเบียบเงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ. ๑)
และระเบียบเงินทุนประชาเศรษฐกิจสงเคราะห์ (ทปศ. ๒)

ตามที่รัฐบาลสมัย ฯพณฯ จอมพล ป.พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ได้อนุมัติเงินของ สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลจำนวนหนึ่งให้กระทรวงมหาดไทย จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายช่วยเหลือในด้านการศึกษาของเด็กและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎรที่ยากจน กระทรวงมหาดไทย จึงได้โอนเงินดังกล่าวไปให้จังหวัดต่าง ๆ ดำเนินการและวางระเบียบการใช้จ่ายเงินไว้ ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๓๓๔/๒๔๙๙ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๔๙๙ ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมและมีหนังสือเวียนข้อความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบข้อหลายฉบับ เพื่อเป็นการปรับปรุงระเบียบดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น กระทรวงมหาดไทยจึงเห็นสมควรวางระเบียบการใช้จ่ายเงินทั้งสองประเภทชนใหม่ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบเงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ. ๑) และระเบียบเงินทุนประชาเศรษฐกิจสงเคราะห์ (ทปศ. ๒)”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบว่าด้วยเงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ. ๑) และเงินทุนประชาเศรษฐกิจสงเคราะห์ (ทปศ. ๒) ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๓๓๔/๒๔๙๙ ลง ๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๙

(๒) หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ นว.๒๘๕๒/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ เรื่อง การให้กู้ยืมเงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ. ๑)

(๓) ระเบียบการเงินทุนประชาเศรษฐกิจสงเคราะห์ (ทปศ. ๒) ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๘๖๑/๒๕๐๓ ลง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๓

(๔) หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๖๕๕๐/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๐๔ เรื่อง การแก้ไขระเบียบการเงินทุนประชาสงเคราะห์ (ทบศ. ๑)

(๕) คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๓๓๙/๒๕๑๐ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมระเบียบการว่าด้วยเงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทบศ. ๑) สั ง ั ณ ั วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๐

และบรรดาระเบียบหรือข้อบังคับอื่นใดที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“เงิน ทบศ.๑” หมายความว่า เงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์

“เงิน ทบศ.๒” หมายความว่า เงินทุนประชาเศรษฐกิจสงเคราะห์

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการที่อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณีเป็นผู้แต่งตั้งให้ควบคุมและบริหารงาน เงิน ทบศ.๑ หรือ ทบศ.๒

“หัวหน้าครอบครัว” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่ต้องรับภาระเลี้ยงดูผู้อยู่ในอุปการะ

“ผู้อยู่ในอุปการะ” หมายความว่า ผู้อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของหัวหน้าครอบครัว และไม่สามารถช่วยตัวเองได้

“เด็ก” หมายความว่า ผู้อยู่ในความอุปการะที่จะเข้าศึกษา หรือกำลังศึกษาในชั้นประถม มัธยม หรืออาชีวศึกษา ที่มีอายุไม่เกินสิบแปดบริบูรณ์ และชั้นอุดมศึกษาหรือเทียบเท่าที่มีอายุไม่เกินสิบห้าบริบูรณ์

ข้อ ๔ จังหวัดใดได้รับเงิน ทบศ.๑ หรือ เงิน ทบศ.๒ ไว้ดำเนินการก่อนวันให้ใช้ระเบียบนี้ หากได้มีสัญญาคุ้มภัยไว้ก็ให้มีผลผูกพันไปตามสัญญาและระเบียบการเดิมต่อไป จนกว่าจะชดใช้เงินตามสัญญานั้นเสร็จสิ้น

ข้อ ๕ การบริหารงานและการจัดสรรเงินทุน ทปศ.๑ และหรือ ทปศ.๒ ประเภทใดในเขตกรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอธิบดีหรือหากพิจารณาเห็นสมควร อธิบดีจะแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นดำเนินการก็ได้

ข้อ ๖ การบริหารงานและการจัดสรรเงินทุน ทปศ.๑ และหรือ ทปศ.๒ ในจังหวัดอื่นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดไม่น้อยกว่าสามคน และไม่เกินห้าคน เป็นคณะกรรมการดำเนินงาน จังหวัดใดมีประชาสงเคราะห์จังหวัด ให้ประชาสงเคราะห์จังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

ข้อ ๗ จังหวัดที่ได้รับจัดสรรเงิน ทปศ.๑ และหรือ ทปศ.๒ นอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการตามระเบียบนี้ และถ้ามีผู้บริจาคสมทบก็ให้รับไว้ดำเนินการได้

ข้อ ๘ เงินทุน ทปศ.๑ และเงินทุน ทปศ.๒ ให้นำฝากธนาคารออมสิน ได้ภายในวงเงินประเภทละไม่เกินห้าหมื่นบาท ส่วนที่เกินให้นำฝากคลังจังหวัด หรือคลังอำเภอ แล้วแต่กรณี

ดอกเบี้ยอันเกิดจากเงินทุนนี้ เป็นส่วนหนึ่งของเงินทุน

ข้อ ๙ การรับจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการบัญชี ให้ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ เมื่อสิ้นปีงบประมาณให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดทำรายงานการรับจ่ายเงินในระหว่างปีงบประมาณนั้น และงบแสดงฐานะเงินทุน ทปศ.๑ และ ทปศ.๒ โดยแยกแต่ละประเภทตามแบบที่แนบท้ายระเบียบนี้ ส่งให้กระทรวงมหาดไทยทราบภายใน ๓๐ วัน นับจากวันสิ้นปีงบประมาณ

หมวด ๒

เงิน ทปศ. ๑

ข้อ ๑๑ ภายใต้บังคับ ข้อ ๑๒ หัวหน้าครอบครัวที่เลี้ยงดูเด็กมีความอึดอัดขัดสนหรือประสบปัญหาความเดือดร้อน จนไม่สามารถช่วยเหลือเด็กในความอุปการะให้ได้รับการ

ศึกษาเล่าเรียนในชั้นสูงกว่าเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ มีสิทธิขอกู้เงิน ทปศ. ๑ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาของเด็กโดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ยได้ ดังนี้

- (๑) ค่าเล่าเรียนและค่าบำรุงการศึกษา
- (๒) ค่าหนังสือและอุปกรณ์การศึกษา
- (๓) ค่าเครื่องแต่งกาย
- (๔) ค่าอาหารและค่าพาหนะระหว่างการเดินทางไปศึกษา
- (๕) ค่ารักษาพยาบาล

ข้อ ๑๒ ผู้มีสิทธิกู้จะต้อง

- (๑) เป็นหัวหน้าครอบครัว
- (๒) เป็นผู้แสดงให้เห็นว่าจะสามารถส่งใช้เงินกู้ได้ภายในกำหนด
- (๓) ไม่เป็นผู้ค้างชำระหนี้ เงิน ทปศ. ๑ อยู่
- (๔) มีหลักฐานแสดงว่าเด็กอยู่ในความอุปการะจะเข้าศึกษา หรือ กำลังศึกษา ในสถานศึกษาอยู่แล้ว

ข้อ ๑๓ การยื่นคำร้องขอกู้เงิน สำหรับผู้มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อ

อธิบดี

ผู้มีภูมิลำเนาในจังหวัดอื่น ให้ยื่นต่อนายอำเภอท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาอยู่ หรือ จังหวัดใดมีประชาสงเคราะห์จังหวัดจะยื่นต่อประชาสงเคราะห์จังหวัดก็ได้เมื่อนายอำเภอหรือประชาสงเคราะห์จังหวัดได้รับคำร้องขอกู้เงิน ให้ตรวจสอบหลักฐานและสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วเสนอความเห็นในคำร้องส่งคณะกรรมการพิจารณา เสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อส่งการต่อไป

ข้อ ๑๔ ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจอนุมัติให้กู้เงิน ทปศ. ๑ ภายในวงเงินดังนี้

- (๑) การศึกษาระดับอุดมศึกษา คนละไม่เกินหนึ่งพันบาท
  - (๒) การศึกษาระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา คนละไม่เกินห้าร้อยบาท
- การกู้เพื่อการศึกษาของเด็กหลายคน หัวหน้าครอบครัวจะกู้ได้ไม่เกินสี่พันบาท

ข้อ ๑๕ การให้กู้ให้มีสัญญาผ่อนส่งใช้ภายในระยะเวลาไม่เกินสามปี โดยให้ข้าราชการพนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งมีฐานะเชื่อถือได้ เป็นผู้ค้ำประกัน

ข้อ ๑๖ การจ่ายเงินกู้ในเขตกรุงเทพมหานครให้จ่าย ณ กรมประชาสงเคราะห์สำหรับจังหวัดอื่นให้จ่ายที่จังหวัด ถ้าผู้กู้ไม่สามารถมารับเงินจากจังหวัด จะให้นายอำเภอท้องที่ภูมิลำเนาจ่ายเงินกู้จากจังหวัดไปจ่ายให้ก็ได้

ข้อ ๑๗ เงินกู้ที่ผู้มีอำนาจได้อนุมัติแล้ว หากอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีเห็นสมควรจ่ายให้เป็นรายงวด หรือชำระค่าใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ที่ขอกู้ทั้งหมดหรือบางส่วนแทนผู้กู้ให้ดำเนินการได้ โดยให้ผู้กู้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้ก่อน

ข้อ ๑๘ ถ้าปรากฏว่าผู้กู้รายใดไม่ส่งใช้เงินยืมภายในกำหนดเวลาตามสัญญา หรือใช้เงินกู้ผิดวัตถุประสงค์ที่ขอกู้ อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี จะเร่งรัดผู้กู้ให้ชำระเงินกู้ทั้งหมดหรือบางส่วนก่อนครบกำหนดตามสัญญาก็ได้

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ผู้กู้เปลี่ยนแปลงภูมิลำเนาหรือย้ายถิ่นที่อยู่ไปนอกเขตจังหวัด ที่ได้รับอนุมัติเงินกู้ อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดที่จ่ายเงินกู้จะขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นภูมิลำเนาใหม่ของผู้กุนั้น เร่งรัดเงินกู้แทนก็ได้

ข้อ ๒๐ ผู้กู้รายใดตกอยู่ในสถานะพันวิสัยของความสามารถแห่งตน จนไม่สามารถส่งใช้เงินคืนทั้งหมด หรือบางส่วนได้ ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด รายงานข้อเท็จจริงให้กระทรวงมหาดไทยทราบ เพื่อพิจารณาสั่งให้ตัดเงินกู้นั้นออกจากบัญชีเป็นสูญต่อไป

ข้อ ๒๑ การดำเนินคดีทางแพ่งเพื่อให้ได้รับชำระหนี้เงินกู้ ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีดำเนินการได้ แล้วรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ

ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี ให้เบิกจ่ายจากเงินทุนนี้

หมวด ๓

เงิน หนบศ.๒

ข้อ ๒๒ ภายใต้งบับ ข้อ ๒๓ หัวหน้าครอบครัวผู้มีรายได้น้อยไม่มีทุนเพียงพอหรือขยายอาชีพทาง เกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออาชีพอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควร หรือมีหนี้

สินเนื่องจากการประกอบอาชีพมีสิทธิขอกู้เงิน ทปศ.๒ เพื่อเป็นทุนในการประกอบอาชีพหรือปลด
เปลื้องหนี้สินดังกล่าวโดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ยได้

ข้อ ๒๓ ผู้มีสิทธิจะต้อง

- (๑) เป็นหัวหน้าครอบครัว
- (๒) เป็นผู้มีบุตรหรืออยู่ในอุปการะ
- (๓) เป็นผู้แสดงให้เห็นว่าจะสามารถชำระหนี้ได้จากการประกอบอาชีพนั้น
- (๔) ไม่เป็นผู้ค้างชำระหนี้เงิน ทปศ.๒ อยู่

ข้อ ๒๔ การยื่นคำร้องขอกู้เงิน การพิจารณา และสั่งการ ให้นำความในหมวด ๒
ข้อ ๑๓ มาใช้บังคับ

ข้อ ๒๕ อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจอนุมัติให้กู้เงิน ทปศ.๒ ได้ภายในวง
เงินรายละไม่เกินสี่พันบาท โดยมีสัญญาผ่อนส่งใช้ภายในระยะเวลาไม่เกินสามปี โดยให้
ข้าราชการพนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งมีฐานะเชื่อถือ
ได้เป็นผู้ค้ำประกัน

ข้อ ๒๖ การจ่ายเงินกู้ การเร่งรัดให้ชำระเงินกู้ การดำเนินคดีทางแพ่งตลอดจนการ
รายงานฐานะความสามารถชำระหนี้ของผู้กู้ ให้นำความในข้อ ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, และ
๒๑, มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ทั้งนี้ ให้ถือเป็นระเบียบปฏิบัติตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป.

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๗

(ลงชื่อ)

ท. อัจกุล

(นายเทียน อัจกุล)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ที่ กก.๐๕๐๒/๓๑๕๕๕

กระทรวงการคลัง

๓ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง ระเบียบเงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ. ๑) และเงินทุนประชาเศรษฐกิจสงเคราะห์ (ทปศ. ๒)

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท.๐๗๐๑/๖๗๗๘ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๑๘ ตามที่แจ้งว่า ตามที่กระทรวงการคลังได้ให้ความเห็นชอบในร่างระเบียบเงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ. ๑) และเงินทุนประชาเศรษฐกิจสงเคราะห์ (ทปศ. ๒) ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ออกคำสั่งที่ ๗๘๘/๒๕๑๗ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๗ ให้จังหวัดต่าง ๆ ถือปฏิบัติแล้วนั้น เนื่องจากธนาคารกรุงไทย จำกัด ขอให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาให้ธนาคารได้รับฝากเงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ. ๑) แล้วเงินทุนประชาเศรษฐกิจสงเคราะห์ (ทปศ. ๒) เช่นเดียวกับธนาคารออมสินด้วยเพราะธนาคารกรุงไทย จำกัด เป็นธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล ซึ่งกระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว สมควรสนับสนุน จึงขอแก้ไขเพิ่มเติมในคำสั่งที่ ๗๘๘/๒๕๑๗ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๗ ความละเอียดที่แจ้งไป นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า ควรให้นำเงินทุน ทปศ. ๑ และเงินทุน ทปศ. ๒ ฝากธนาคารออมสินหรือธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจเท่านั้น จึงเห็นควรแก้ไขปรับปรุงกล่าวในข้อ ๘ เสียใหม่ดังนี้

“ข้อ ๘. เงินทุน ทปศ. ๑ และเงินทุน ทปศ. ๒ให้นำฝากธนาคารออมสินหรือธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจได้ภายในวงเงินประเภทละไม่เกินห้าหมื่นบาท ส่วนที่เกินให้นำฝากคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอแล้วแต่กรณี ดอกผลอันเกิดจากเงินทุนนี้ เป็นส่วนหนึ่งของเงินทุน”
จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) **เอียด นาคทรพร**

(นายเอียด นาคทรพร)

รองปลัดกระทรวง สังกัดราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

คำร้องขอกู้เงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ. ๑)

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอกู้เงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ. ๑)

เรียน .....

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาทะเบียนบ้าน, บัตรประจำตัว, รูปถ่าย, หนังสือรับรองการศึกษา
ประมาณการค่าใช้จ่าย

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....

มีบัตรประจำตัวเลขที่..... ออกให้โดย..... ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่.....

ถนน..... ใกล้เคียงกับ ..... ตำบล..... เขต.....

จังหวัด..... ประกอบอาชีพ .....

มีสามีหรือภรรยาชื่อ.....ยังอยู่ด้วยกันหรือหย่าร้าง..... มีบุตรที่.....

ต้องอุปการะทั้งหมด.....คน ปรากฏตามหลักฐานหรือสำเนาทะเบียนบ้านซึ่งได้แนบมาพร้อม
ด้วยแล้วโดยมีข้าพเจ้าเป็นหัวหน้าครอบครัวต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูบุตรหลานทั้งหมดหรือบางส่วน
.....คน เหตุที่ต้องยื่นเรื่องขอกู้ความช่วยเหลือครั้งนี้ เนื่องจาก.....

จึงมีความประสงค์ขอกู้ความช่วยเหลือ กู้ยืมเงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ. ๑)
เป็นจำนวนเงิน.....บาท (.....) เพื่อนำไป.....

โดยข้าพเจ้าจะขอผ่อนชำระเดือนละ.....บาท มีกำหนด.....เดือน นับตั้งแต่วันที่ได้นำ
สัญญาเป็นต้นไป ข้าพเจ้าขอรับรองว่า เมื่อได้รับเงินที่อนุมัติให้กู้ยืมไปแล้วจะได้นำเงินไปใช้จ่าย
ในสิ่งที่จำเป็นให้เป็นประโยชน์ตามคำร้องขอ และจะปฏิบัติตามระเบียบการและสัญญาเงินทุก
ประการ

ในการกู้เงินครั้งน ข้าพเจ้ามีบุคคลค้ำประกันคือ.....
 อยู่บ้านเลขที่..... ถนน..... ตำบล..... เขต.....
 จังหวัด..... ซึ่งรับราชการหรือทำงานสังกัดหน่วย.....
 ตำแหน่ง..... แผนก..... กอง..... กรมหรือสำนักงาน
 ..... กระทรวง..... อัตราเงินเดือนหรือมีรายได้.....
 เดือนละ..... บาทเป็นผู้ค้ำประกันการกู้เงินครั้งน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาต่อไป.

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

( )

ผุยนคำร้องขอเงิน

หลักฐานประกอบการพิจารณา กู้เงิน ทปศ. ๑

-----

๑. คำร้องขอกู้เงิน ทปศ. ๑ พร้อมรูปถ่าย ๒ รูป	☐
๒. สำเนาทะเบียนบ้านและบัตรประจำตัวของผู้ขอกู้ยืม	☐
๓. แผนที่บ้านของผู้ขอกู้ยืม	☐
๔. หนังสือรับรองการศึกษาพร้อมประมาณการค่าใช้จ่าย	☐
๕. หนังสือขอค้ำประกันเงินกู้	☐
๖. หนังสือยืนยันจากผู้บังคับบัญชาของผู้ขอค้ำประกัน	☐
๗. แบบสอบถามความเป็นอยู่และปัญหาความเดือดร้อน	☐

หมายเหตุ	จำนวนอากรแสตมป์ที่จะต้องปิดหลักฐาน
	๑. สัญญากู้ยืมเงิน ร้อยละ ๑๐ สตางค์
	๒. สัญญาค้ำประกันฉบับละ ๑.๐๐ บาท
	๓. คำร้องขอกู้เงินฉบับละ ๒๕ สตางค์
	๔. คำร้องขอเป็นผู้ค้ำประกันฉบับละ ๒๕ สตางค์

หนังสือสัญญาค้ำประกัน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตามหนังสือสัญญาเงินลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ซึ่งทำขึ้นระหว่าง กรมประชาสงเคราะห์ โดย.....ผู้ให้กู้

กับ.....ผู้กู้ ข้าพเจ้า.....

อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....

ตรอก/ซอย.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....ตกลงเป็นผู้ค้ำประกัน.....ผู้กู้

โดยทำสัญญาไว้กับกรมประชาสงเคราะห์ โดย.....ผู้ให้กู้

ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้าพเจ้ายินยอมค้ำประกันผู้กู้อย่างไม่จำกัดความรับผิดชอบ

ข้อ ๒. ถ้าผู้กู้ไม่ชำระหนี้ตามกำหนดหรือ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งใน สัญญาผู้กู้ ข้าพเจ้ายินยอมรับผิดชอบร่วมกับผู้กู้ ทั้งนี้โดยไม่มีสิทธิตามมาตรา ๖๘๘, ๖๘๙ และ ๖๙๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๓. ในกรณีที่กรมประชาสงเคราะห์ผู้ให้กู้ยอมผ่อนเวลาส่งเงินงวดชำระหนี้ตามที่ กำหนดไว้ ให้แก่ผู้กู้ ให้ถือว่าข้าพเจ้าตกลงช่วยในการผ่อนเวลานั้น

ข้อ ๔. หากผู้กู้ผิดสัญญา ข้าพเจ้ายินยอมให้ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของข้าพเจ้า หักเงินเดือน หรือค่าจ้าง และหรือรายได้อื่นใดของข้าพเจ้าส่งชำระหนี้แทนผู้กู้จนครบจำนวน หนี้ที่ค้างชำระ

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความในหนังสือสัญญาและหนังสือสัญญาค้ำประกันข้างต้นแล้ว ได้ เข้าใจข้อความโดยตลอด จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าพยาน

(ลงชื่อ).....ผู้ค้าประกัน
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ให้กู้
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

หนังสือสัญญากู้ยืมเงิน

เงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ.๑)

หนังสือสัญญาฉบับนี้ทำที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....ตรอกหรือซอย.....

ตำบล.....เขต.....จังหวัด.....เป็นผู้ได้รับ

อนุมัติให้กู้ยืมเงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ.๑) เพื่อ.....

ซึ่งต่อไปในสัญญาจะเรียกว่า “ผู้กู้ยืม” ขอทำสัญญาให้ไว้แก่กรมประชาสงเคราะห์ ดั่งมีข้อความต่อไปนี้.—

ข้อ ๑. ผู้กู้ยืม ได้กู้ยืมเงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ.๑) จากกรมประชาสงเคราะห์เพื่อ.....
เป็นจำนวนเงิน.....บาท (.....)

ข้อ ๒. การชำระเงินกู้ยืมตาม ข้อ ๑ แห่งสัญญานี้ ผู้กู้ยืมจะผ่อนชำระดังนี้
๑.๒ ผ่อนชำระเป็นงวดโดยให้ถือว่าเดือนหนึ่งเป็นงวดหนึ่ง และจะผ่อนชำระทุก
งวดติดต่อกัน งวดละ.....บาท (.....)
งวดแรกจะชำระภายในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....งวดต่อ ๆ ไปจะชำระ
ภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไปทุกเดือนจนกว่าจะครบจำนวนเงินกู้ยืมและต้องชำระให้เสร็จสิ้น
ภายในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....หรือ

๒.๒ ผ่อนชำระเป็น.....

.....
.....

ข้อ ๓ ผู้กู้ยืมจะต้องนำเงินที่ได้รับตามข้อ ๑ แห่งสัญญาไปใช้จ่ายตามคำร้องขอ
กู้ยืมเงินทุกประการ และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของระเบียบเงินทุนการศึกษา
สงเคราะห์ (ทปศ.๑) โดยเคร่งครัด

ข้อ ๔. ถ้าผู้กู้ไม่ปฏิบัติตามสัญญาข้อหนึ่งข้อใด หรือผู้กู้ยืมขาดคุณสมบัติตาม
ระเบียบเงินทุนการศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ.๑) ผู้กู้ยินยอมให้กรมประชาสงเคราะห์บอก
เลิกสัญญากู้ยืมเงินนี้ได้ โดยมีพิกัดของเงินผู้กู้ยืมทราบล่วงหน้าและผู้กู้ยินยอมชำระหนี้ที่ค้างทันที

ข้อ ๕. เพื่อเป็นหลักประกันเงินกู้ยืมตามสัญญา ผู้กู้ยินยอมให้.....
.....เป็นผู้ค้ำประกัน

หนังสือสัญญานี้ได้ทำขึ้นเป็นสามฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ผู้ กู้ ผู้ให้กู้และผู้ค้ำ
ประกันต่างยึดถือไว้คนละฉบับ คู่สัญญาอ่านข้อความในหนังสือสัญญากู้ยืมนี้เป็นที่เข้าใจโดย
ตลอดแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าพยานเป็นหลักฐานสำคัญ.

(ลายมือชื่อ) ..... ผู้กู้ยืม
(.....)

(ลายมือชื่อ)..... ผู้ให้กู้ยืม
(.....)

(ลายมือชื่อ)..... พยาน
(.....)

(ลายมือชื่อ)..... พยาน
(.....)

หนังสือสัญญาค้ำประกัน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตามหนังสือสัญญาเงินลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ซึ่งทำขึ้นระหว่าง กรมประชาสงเคราะห์ โดย.....ผู้ให้กู้

กับ.....ผู้กู้ ข้าพเจ้า.....

อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....

ตรอก/ซอย.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....ตกลงเป็นผู้ค้ำประกัน.....ผู้

โดยทำสัญญาไว้กับกรมประชาสงเคราะห์ โดย.....ผู้ให้กู้

ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้าพเจ้ายินยอมค้ำประกันผู้กู้อย่างไม่จำกัดความรับผิดชอบ

ข้อ ๒ ถ้าผู้กู้ไม่ชำระหนี้ตามกำหนดหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งในสัญญา
ผู้กู้ ข้าพเจ้ายินยอมรับผิดชอบร่วมกับผู้กู้ ทั้งนี้โดยไม่มีสิทธิตามมาตรา ๖๘๘, ๖๘๙, และ ๖๙๐
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๓ ในกรณีที่กรมประชาสงเคราะห์ผู้ให้กู้ยอมผ่อนเวลาส่งเงินงวดชำระหนี้ตามที่
กำหนดไว้ให้แก่ผู้กู้ ให้ถือว่าข้าพเจ้าตกลงช่วยในการผ่อนเวลานั้น

ข้อ ๔ หากผู้กู้ผิดสัญญา ข้าพเจ้ายินยอมให้ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของข้าพเจ้าหัก
เงินเดือน หรือค่าจ้าง และหรือรายได้อื่นใดของข้าพเจ้าส่งชำระหนี้แทนผู้กู้จนครบจำนวนหนี้ที่
ค้างชำระ

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความในหนังสือสัญญาและหนังสือสัญญาค้ำประกันข้างต้นแล้ว ได้
เข้าใจข้อความโดยตลอดจึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าพยาน

(ลงชื่อ).....ผู้กำกับ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ใหญ่
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

คำอนุญาตของสามี

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้านาย.....เป็นสามีของนาง.....

อนุญาตให้นาง.....เป็นผู้ทำสัญญาการกู้ยืมเงินทุน
ประถมศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ. ๑) ระหว่าง.....กับกรมประชาสงเคราะห์ได้.

(ลงชื่อ).....สามี

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

คำอนุญาตของสามี

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้านาย.....เป็นสามีของนาง.....

อนุญาตให้นาง.....เป็นผู้ทำสัญญาการกู้ยืมเงินทุนประชา
ศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ. ๑) ระหว่าง.....กับกรมประชาสงเคราะห์ได้.

(ลงชื่อ).....สามี

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

คำรับรองของผู้บังคับบัญชาผู้ขอรับประกันเงินกู้ทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ. ๑)

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ขอรับรองว่า.....ปัจจุบันรับราชการหรือทำงานตำแหน่ง.....

.....อัตราค่าจ้างหรือเงินเดือน เดือนละ.....บาท แผนก.....

.....เขต.....กรมหรือสำนักงาน.....

กระทรวง.....และในกรณี.....ขอรับเป็นผู้ค้ำประกัน

.....ซึ่งจะกู้เงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ. ๑) จากกรมประชา-

สงเคราะห์ จำนวน.....บาท(.....) ข้าพเจ้าเห็นสมควรให้เป็นผู้ค้ำ-

ประกันได้ถ้า.....ไม่ปฏิบัติตามสัญญาค้ำประกันที่ทำต่อกรมประชา-

สงเคราะห์ ข้าพเจ้ายินดีให้ความร่วมมือหักเงินเดือนหรือค่าจ้างหรือเงินอื่นใดของ.....

จนกว่าจะครบจำนวนหนี้ค้างชำระ และหากผู้ค้ำประกันมิได้ปฏิบัติงานอยู่ ณ ที่แห่งนี้อีกต่อไป

จะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ข้าพเจ้ายินดีจะแจ้งให้ทราบโดยด่วน.

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ประทับตราเป็นสำคัญ

หนังสือให้ความยินยอมหักเงินเดือนชำระหนี้

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า นาย/นาง/น.ส..... ปัจจุบันรับราชการ
หรือทำงานตำแหน่ง..... อัตราค่าจ้างหรือเงินเดือน เดือนละ.....บาท
แผนก.....สังกัด.....

ขอให้คำรับรองว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ค้ำประกัน นาย/นาง/น.ส.....ซึ่งขอ
กู้เงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ ๑.) จากกรมประชาสงเคราะห์จำนวน.....บาท
(.....) จริง และถ้า นาย/นาง/น.ส.....ไม่
ปฏิบัติตามสัญญาขี้มเงินที่ทำได้ต่อกรมประชาสงเคราะห์ ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้ขอรับค้ำประกัน
เงินกู้อยู่ ข้าพเจ้ายินยอมให้ผู้บังคับบัญชาของข้าพเจ้ามีสิทธิหักเงินเดือนหรือค่าจ้างหรือเงิน
อื่นใดของข้าพเจ้า เพื่อชดใช้หนี้แทนต่อกรมประชาสงเคราะห์ จนกว่าจะครบจำนวนหนี้ค้างชำระ
และยินยอมรับผิดชอบทุกประการ โดยไม่ขอใช้สิทธิของผู้ค้ำประกันตามมาตรา ๖๘๘, ๖๘๙, ๖๙๐
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แต่ประการใด และยอมให้กรมประชาสงเคราะห์ดำเนิน
การตามที่เห็นสมควร.

(ลงชื่อ).....ผู้ค้ำประกัน
(.....)

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ)..... พยาน
(.....)

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ)..... พยาน
(.....)

ตำแหน่ง.....

โรงเรียน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง รับรองการศึกษานักเรียน

เรียน ผู้อำนวยการกองส่งเสริมและบุคคลวิทุยน

๑. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....กำลังเรียนอยู่ในชั้น.....
ของโรงเรียน^๕ และได้เริ่มเข้าเรียนที่โรงเรียน^๕ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๒. ต้องเสียค่าเล่าเรียนหรือค่าบำรุง คือ

ก. ค่าเล่าเรียนเป็นเงิน.....บาท

ข. ค่าบำรุงเป็นเงิน.....บาท

ค. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ของทางโรงเรียน เป็นเงิน.....บาท

๓. ผลการเรียน (เช่นคะแนน) ของนักเรียน^๕นี้ ปรากฏว่า.....

.....เคยขาดเรียนบ้างหรือไม่.....สาเหตุที่ขาดเรียน.....

.....หากเคยขาดเรียน ยังมีเวลาเรียนสำหรับป้การศึกษา^๕เพียงพอที่จะมี

สิทธิสอบไล่หรือไม่.....

ความประพฤติโดยทั่วไปของนักเรียน^๕นี้เป็นอย่างไร.....

ปัญหาและข้อคิดเห็นในการแก้ไขปัญหานักเรียน^๕หากมี.....

.....

.....

.....

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

( )

ตำแหน่ง ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่

ประต้บตราของโรงเรียนเป็นสำคัญ

บัญชีหนังสือและอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นต้องใช้

๔
ขอ.....๕
ชั้น.....

ที่	รายการ	จำนวน	ราคา		หมายเหตุ
			บาท	สต.	

ท. มท. ๐๓๐๑/๒๘๒๐๔

กรมประชาสัมพันธ์

๔ สิงหาคม ๒๕๑๕

เรื่อง การรับมอบหลักฐานและหนี้สินเงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ. ๑) และเงินทุน
 ประชาเศรษฐกิจสงเคราะห์ (ทปศ. ๒)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด (แจ้งท้าย)

ด้วยกรมประชาสัมพันธ์ได้รับข้อหารือจากประชาสงเคราะห์จังหวัดเกี่ยวกับการ
 รับมอบเงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ.๑) และเงินทุนประชาเศรษฐกิจสงเคราะห์
 (ทปศ.๒) ซึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับลูกหนี้เงินต้นทั้งสองประเภทค้างชำระเป็นจำนวนมาก และค้างชำระ
 เกินกำหนดตามสัญญา บางรายไม่มีสัญญายืมก็ถูกต้อง ทำให้เกิดปัญหาในการรับมอบงานตั้ง
 กล่าวมาดำเนินการ

กรมประชาสัมพันธ์ได้พิจารณาโดยละเอียดแล้วเห็นสมควรวางหลักการในการ
 รับมอบเงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ. ๑) เงินทุนประชาเศรษฐกิจสงเคราะห์ (ทปศ. ๒)
 เพื่อให้ประชาสงเคราะห์จังหวัดซึ่งยังมีได้รับมอบงานดังกล่าวมาดำเนินการถือเป็นแนวทางปฏิบัติ
 ในการรับมอบงานมาดำเนินการดังนี้

๑. การรับมอบเงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ.๑) และเงินทุนประชา
 เศรษฐกิจสงเคราะห์ (ทปศ.๒) มาดำเนินการ ตามระเบียบปฏิบัติราชการการรับมอบงาน
 ต้องมอบตัวเงินสดและลูกหนี้เงินต้นดังกล่าวทั้งหมด โดยทำหลักฐานการรับมอบไว้ให้ชัดเจนว่า
 ลูกหนี้รายใดมีสัญญายืมถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ สำหรับลูกหนี้ที่รับมอบมาก็ให้ดำเนินการเร่งรัด
 ทวงถามตามวิธีการของทางราชการต่อไป

๒. การทำสัญญารับสภาพหนี้ หากสัญญายืมเงินที่ทำได้เดิมขาดอายุความ ก็ควร
 เรียกลูกหนี้มาทำสัญญารับสภาพหนี้ไว้เป็นหลักฐาน สำหรับผู้ประกันเดิมยินยอมเข้าค่าประกัน
 หนี้ตามสัญญาใหม่นี้ก็ จึงจะมีผลผูกพันต้องรับผิดชอบ หากผู้ประกันเดิมไม่ยินยอมผู้
 จำเป็นต้องหาผู้ประกันใหม่

๓. กรณีไม่สามารถติดตามลูกหนี้และผู้ค้ำประกันได้ ควรเสนอต่อคณะกรรมการ
ชั้นพิจารณาตามระเบียบของทางราชการตามเหตุผลและข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาของ
จังหวัดเป็นราย ๆ ไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)   นริติ ไชยกุล

(นาย นริติ ไชยกุล)

รองอธิบดี รักษาราชการแทน

อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๓๑๖ / ๒๕๒๐

เรื่อง คณะกรรมการพิจารณา ดำเนินการ บังคับและแก้ไข ปัญหาการ แสวงหา ประโยชน์จาก
หญิงไทยที่ไปประกอบอาชีพอันเสื่อมเสียศีลธรรมในต่างประเทศและจากการจัดหาเด็กให้
เป็นบุตรบุญธรรมแก่คนต่างด้าว

ด้วยปรากฏว่า ได้มีหญิงไทยเป็นจำนวนมากได้เดินทางออกนอกประเทศแล้วไปมี
อาชีพอันเสื่อมเสียศีลธรรมหรือค้าประเวณีในต่างประเทศ โดยความสมัครใจของตนเองหรือถูก
หลอกลวงบังคับแสวงหาประโยชน์จากบุคคลอื่น ซึ่งเป็นที่เสื่อมเสียเกียรติภูมิทั้งของตนเองและของ
ประเทศชาติ

ทั้งยังปรากฏว่ามีเด็กไทยเป็นจำนวนมากถูกจัดให้เป็นบุตรบุญธรรม หรือ ถูกส่งออกไป
เป็นบุตรบุญธรรมแก่ชาวต่างประเทศโดยวิธีการต่าง ๆ อันปราศจากมาตรการการคุ้มครองและ
ควบคุมจากรัฐบาล ทำให้เด็กไทยตกเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์จากบุคคลอื่นทั้งในประเทศ
และนอกประเทศ และเป็นอันตรายต่อสวัสดิภาพของเด็กและเป็นการขัดต่อความรู้สึกละอายและศีลธรรม
อันดีของคนไทย ทั้งเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายของบ้านเมือง

ดังนั้น เพื่อให้การแก้ไขปัญหาดังกล่าว ได้เป็นไปโดยรอบคอบรัดกุมและเหมาะสม
กับสถานการณ์ในปัจจุบัน กระทรวงมหาดไทยจึงเห็นสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง
ประกอบด้วย

๑. รองปลัดกระทรวงมหาดไทย (ฝ่ายบริหาร)	เป็นประธานกรรมการ
๒. อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์	เป็นรองประธานกรรมการ
๓. ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย (นายไพฑูรย์ เก่งสกุล)	เป็นกรรมการ
๔. รองอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ (ฝ่ายบริการสังคม)	เป็นกรรมการ

๕.	ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ	เป็นกรรมการ
๖.	ผู้แทนกรุงเทพมหานคร	เป็นกรรมการ
๗.	ผู้แทนกรมการปกครอง	เป็นกรรมการ
๘.	ผู้แทนกรมตำรวจ	เป็นกรรมการ
๙.	ผู้แทนกรมอัยการ	เป็นกรรมการ
๑๐.	ผู้แทนองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการ
๑๑.	ผู้แทนสมาคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการ
๑๒.	ผู้แทนสภาสตรีแห่งชาติ	เป็นกรรมการ
๑๓.	ผู้บังคับการตำรวจสันติบาล	เป็นกรรมการ
๑๔.	ผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมือง	เป็นกรรมการ
๑๕.	ผู้อำนวยการกองทะเบียน กรมการปกครอง	เป็นกรรมการ
๑๖.	ผู้อำนวยการกองหนังสือเดินทาง สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ	เป็นกรรมการ
๑๗.	นายสนั่น สดงคุณท์ นิติกร ๗ ช่วยราชการสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	เป็นกรรมการ
๑๘.	ผู้อำนวยการกองสงเคราะห์เด็กและบุคคล วัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์	เป็นกรรมการและ เลขานุการ
๑๙.	หัวหน้ากองสัมมาอาชีวะสงเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์	เป็นกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้ คือ

- พิจารณากำหนดมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาการจดทะเบียนสมรสระหว่างคนไทยกับคนต่างด้าว ซึ่งอาจถูกหลอกลวงเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์จากคนต่างด้าวในภายหลัง

๒. พิจารณากำหนดมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาค้าหญิงไทยออกไปมีอาชีพอันเสื่อมเสียศีลธรรมหรือค้าประเวณีในต่างประเทศ

๓. พิจารณากำหนดมาตรการในการควบคุมและคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กในการจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรม โดยคนต่างชาตหรือผู้แทนของคนต่างชาต

๔. พิจารณากำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาค้าเด็กต่างชาตรับเด็กไทยเป็นบุตรบุญธรรมและปัญหาการส่งเด็กไทยไปเป็นบุตรบุญธรรมคนต่างชาต ซึ่งเป็นการเสี่ยงต่อสวัสดิภาพของเด็กไทย

๕. พิจารณาปรับปรุงแก้ไขหรือจัดให้มีกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

ให้คณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานขึ้นพิจารณาดำเนินการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามที่เห็นสมควรได้

๕๕ ๕ ๖๕ ๕ เป็นต้นไป.

สั่ง ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๒๐

(นายคณิง ภาไชย)

รัฐมนตรีว่าการ ฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๓๐๐/๒๕๒๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการรับและจำหน่ายเด็ก
เลี้ยงเหี่ยว

สถานสงเคราะห์เด็กหญิงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ด้วยเห็นเป็นการสมควรให้มีคณะกรรมการมีหน้าที่พิจารณารับเด็กเข้าอุปการะและให้
เด็กพ้นจากความอุปการะ ของสถานสงเคราะห์เด็กหญิงภาคตะวันออกเฉียงเหนือจังหวัดอุดรธานี
ซึ่งได้ตั้งขึ้นตามประกาศกรมประชาสงเคราะห์ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ จึงแต่งตั้ง
เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี	เป็นประธานกรรมการ
๒. นายกเทศมนตรีเมืองอุดรธานี	เป็นกรรมการ
๓. นายกเหล่ากาชาดจังหวัดอุดรธานี	เป็นกรรมการ
๔. ประชาสงเคราะห์จังหวัดอุดรธานี	เป็นกรรมการ
๕. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กหญิง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดอุดรธานี	เป็นกรรมการและเลขานุการ
- ทั้งนี้ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

(ลงชื่อ) อนันต์ อนันตกุล

(นายอนันต์ อนันตกุล)

รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ท ๕๖๑๔/๒๕๐๕

กระทรวงมหาดไทย

๒๓ มีนาคม ๒๕๐๕

เรื่อง การลงทะเบียนบ้านของเด็กในสถานเยาวชนของกรมประชาสงเคราะห์
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยกรมประชาสงเคราะห์แจ้งว่า สถานเยาวชนต่าง ๆ ของกรมประชาสงเคราะห์ ซึ่งเป็นหน่วยงานดำเนินการสงเคราะห์และให้การศึกษาอบรมแก่เด็กกำพร้าอนาถา และเด็กเร่ร่อนขาดผู้ปกครอง เด็กดังกล่าวส่วนมากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้นำตัวส่งเข้ารับการสงเคราะห์ตาม พ.ร.บ. ควบคุมเด็กและนักเรียน พ.ศ. ๒๔๘๑ และเมื่อสถานเยาวชนได้รับไว้แล้วก็ไม่สามารถแจ้งย้ายเข้าทะเบียนบ้านของสถานเยาวชนได้ ทั้งนี้เพราะข้อเท็จจริงปรากฏว่า เด็กที่กรมประชาสงเคราะห์รับไว้มีเป็นจำนวนมากที่ไม่ปรากฏหลักแหล่ง บางรายไม่ทราบแม่แต่ชื่อบิดามารดา และบางรายไม่ทราบว่า ได้เคยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านใดหรือไม่ จึงไม่สามารถแจ้งย้ายออกจากทะเบียนบ้านอันเป็นที่อยู่เดิมของเด็กได้

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วเห็นว่า สถานเยาวชนเป็นหน่วยราชการที่ให้การสงเคราะห์เด็กกำพร้า อนาถา และเด็กเร่ร่อนขาดผู้ปกครอง เห็นสมควรที่จะได้ช่วยเหลือและผ่อนผันให้เด็กเหล่านั้นได้มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งต่อไป จึงได้วางระเบียบไว้ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้ คือ

เมื่อปรากฏว่า เด็กที่สถานเยาวชนของกรมประชาสงเคราะห์รับไว้รายใดซึ่งการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ไม่อาจทราบได้ว่าเด็กเหล่านั้นมีถิ่นที่อยู่ครั้งสุดท้าย ณ ที่ใด ก็ให้นายทะเบียนผู้รับแจ้งรับเด็กเข้าไว้ในทะเบียนบ้านของสถานเยาวชนนั้น ๆ ได้ โดยหมายเหตุไว้ใน ท.ร. ๑๔ ในช่อง “ย้ายออก” ว่า “สถานเยาวชน.....รับเข้าไว้โดยไม่สามารถส่งหลักฐานการย้ายออกได้” แล้วลงชื่อทะเบียน

ผู้รับแจ้งกำกับไว้ หากต่อมาภายหลังทราบว่า เด็กเหล่านั้นมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านครั้งหลังสุด
ก่อนเข้าอยู่ในสถานเยาวชน ก็ให้นายทะเบียนที่สถานเยาวชนนั้นตั้งอยู่แจ้งไปยังนายทะเบียน
ที่เด็กมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ให้ดำเนินการแจ้งย้ายออกและย้ายเข้าตามระเบียบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและสั่งให้นายทะเบียนถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) อรรถวิภาคไพศาลย์

(หลวงอรรถวิภาคไพศาลย์)

รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกรมประชาสัมพันธ์

เรื่อง ตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ วรรคหนึ่ง แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ออกประกาศจัดตั้งให้

๑. สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านปากเกร็ด ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
๒. สถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ถนนราชวิถี อำเภอพญาไท นครหลวงกรุงเทพมหานคร
๓. สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพญาไท ถนนพระราม ๖ อำเภอพญาไท นครหลวงกรุงเทพมหานคร
๔. สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านมหาเมฆ ถนนนางสนใจ อำเภอยานนาวา นครหลวงกรุงเทพมหานคร
๕. สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านบางละมุง ตำบลโรงโพง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
๖. สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านราชสีมา ถนนช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
๗. สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านศรีธรรมราช ตำบลศาลามีชัย อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
๘. สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนปากเกร็ด ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
๙. สถานสงเคราะห์เยาวชนมูลนิธิมหาราช ตำบลรังสิต อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี
๑๐. สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านหนองคาย ตำบลค่ายบกหวาน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

๑๑. สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่ ตำบลบดชนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

๑๒. สถานสงเคราะห์เด็กพิการและทุพพลภาพ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

เป็นสถานสงเคราะห์เด็ก เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ในการอุปการะเลี้ยงดูเด็กซึ่งพึงได้รับการสงเคราะห์ตามข้อ ๙ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

๕๕   ๕   ๕๗
 ทงน   ตงแต่วนออกประกาศนเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

(ลงชื่อ) เทียน อัจกุล

(นายเทียน อัจกุล)

อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

ประกาศกรมประชาสัมพันธ์
เรื่อง ตั้งสถานแรกรับเด็ก

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ วรรคหนึ่ง แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ออกประกาศจัดตั้งให้

- ๑ สถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
- ๒ สถานแรกรับเด็กหญิงพญาไท ตำบลพญาไท อำเภอพญาไท นครหลวง
กรุงเทพธนบุรี
- ๓ สถานแรกรับเด็กชายภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตำบลศิลา อำเภอเมือง จังหวัด
ขอนแก่น

เป็นสถานแรกรับเด็ก ให้มีอำนาจหน้าที่ในการวิเคราะห์และพิจารณาวิธีการสงเคราะห์ หรือคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็ก ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

(ลงชื่อ) เทียน อัครกุล

(นายเทียน อัครกุล)

อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

(คัดจากราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๘๘ วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๑๕)

ประกาศกรมประชาสงเคราะห์
เรื่อง ตั้งสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ วรรคหนึ่ง แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ จึงจัดตั้งให้สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านบางละมุง ตำบลโรงโพง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี เป็นสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กชั่วคราว เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ในการให้การศึกษาอบรมฝึกอาชีพ และแก้ไขความประพฤติของเด็ก ตามข้อ ๑๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

๕ ๕ ๕ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

(ลงชื่อ) เทียน อึ้งกุล

(นายเทียน อึ้งกุล)

อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

(คัดจากราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๘๘ วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๑๕)

ประกาศกรมประชาสัมพันธ์
เรื่อง แต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพ ในสถานสงเคราะห์เด็ก

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓ วรรคหนึ่ง แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ออกประกาศแต่งตั้งข้าราชการในตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นผู้ปกครองสวัสดิภาพ ในสถานสงเคราะห์เด็กตามประกาศของกรมประชาสัมพันธ์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

๑. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านปากเกร็ด
๒. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี
๓. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กก่อนพัฒนาไท
๔. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านมหาเมฆ
๕. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านบางละมุง
๖. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านราชสีห์
๗. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านศรีธรรมราช
๘. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กก่อนปากเกร็ด
๙. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เยาวชนมูลนิธิมหาราช
๑๐. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านหนองคาย
๑๑. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่
๑๒. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กพิการและทุพพลภาพ

การแต่งตั้งโดยตำแหน่งตามประกาศนี้ ให้รวมถึงผู้รักษาราชการแทน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งของตำแหน่งนั้นด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันออกประกาศนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๖

(ลงชื่อ) ท. อัครกุล

(นายเทียน อัครกุล)

อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

ประกาศกรมประชาสัมพันธ์
เรื่อง แต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพ ในสถานแรกรับเด็ก

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓ วรรคหนึ่ง แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ออกประกาศแต่งตั้งข้าราชการในตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นผู้ปกครองสวัสดิภาพในสถานแรกรับเด็กตามประกาศกรมประชาสัมพันธ์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๘๘ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

๑. ผู้ปกครองสถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด
๒. ผู้ปกครองสถานแรกรับเด็กหญิงพญาไท
๓. ผู้ปกครองสถานแรกรับเด็กชายภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การแต่งตั้งโดยตำแหน่งตามประกาศนี้ ให้รวมถึงผู้รักษาราชการแทน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งของตำแหน่งนั้นด้วย

ทั้งนี้ นับตั้งแต่วันออกประกาศนี้เป็นต้นไป.

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๖

(ลงชื่อ) ท. อัจกุล

(นายเทียน อัจกุล)

อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

ประกาศกรมประชาสงเคราะห์

เรื่อง แต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพ ในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓ วรรคหนึ่ง แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ออกประกาศแต่งตั้งให้ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านบางละมุงเป็นผู้ปกครองสวัสดิภาพ ในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กชั่วคราว ตามประกาศกรมประชาสงเคราะห์ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๙ ตอนที่ ๑๙๘ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

การแต่งตั้งโดยตำแหน่งตามประกาศนี้ ให้รวมถึงผู้รักษาราชการแทน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งของตำแหน่งนี้ด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันออกประกาศนี้เป็นต้นไป.

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๖

(ลงชื่อ) ท. อัจกุล

(นายเทียน อัจกุล)

อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

ประกาศกรมประชาสัมพันธ์

เรื่อง ตั้งสถานแรกรับเด็ก

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ วรรคหนึ่ง แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ออกประกาศจัดตั้งให้สถานแรกรับเด็กชายภาคใต้ จังหวัดยะลา ตำบลสะเตง อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา

เป็นสถานแรกรับเด็ก ให้มีอำนาจหน้าที่ในการวิเคราะห์และพิจารณาวิธีการสงเคราะห์ หรือคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็ก ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๐

(ลงชื่อ) ประพจน์ เรชะรุจิ

(นายประพจน์ เรชะรุจิ)

อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

(คัดจากราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๔ ตอนที่ ๙๖ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๒๐)

มาตรา ๔๕ ถ้าปรากฏต่อศาลว่าคู่ความฝ่ายหนึ่งตกเป็นผู้ไร้ความสามารถก็ดี หรือผู้แทนโดยชอบธรรมของคู่ความที่เป็นผู้ไร้ความสามารถได้มรณะหรือหมดอำนาจ เป็นผู้แทนก็ดี ให้ศาลเลื่อนการนั่งพิจารณาไปภายในระยะเวลาอันสมควรเพื่อผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้แทนโดยชอบธรรมคนใหม่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการได้รับแต่งตั้งของตนโดยยื่นคำขอเป็นคำร้องต่อศาลเพื่อการนั้น ถ้ามิได้ยื่นคำขอดังกล่าวมาแล้วให้นำมาตรา ๕๖ มาใช้บังคับ

ถ้าผู้แทนหรือทนายความของคู่ความได้มรณะ หรือหมดอำนาจเป็นผู้แทนให้ศาลเลื่อนการนั่งพิจารณาไปจนกว่าตัวความจะได้ยื่นคำร้องต่อศาลแจ้งให้ทราบถึงการที่ได้แต่งตั้งผู้แทนหรือทนายความขึ้นใหม่ หรือคู่ความฝ่ายนั้นมีความประสงค์จะมาว่าคดีด้วยตนเอง แต่ถ้าศาลเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งมีคำขอฝ่ายเดียว ให้ศาลมีอำนาจสั่งกำหนดระยะเวลาไว้พอสมควร เพื่อให้ตัวความมีโอกาสแจ้งให้ทราบถึงการแต่งตั้งหรือความประสงค์ของตนนั้นก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าตัวความมิได้แจ้งให้ทราบภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ศาลจะมีคำสั่งให้เริ่มการนั่งพิจารณาต่อไปในวันใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้

บทบัญญัติแห่งวรรคก่อนนั้นให้นำมาใช้บังคับแก่กรณีที่ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้ไร้ความสามารถหมดอำนาจลง เพราะเหตุที่บุคคลนั้นได้มีความสามารถขึ้นแล้วด้วยโดยอนุโลม

ฯลฯ

ลักษณะ ๓

คู่ความ

ฯลฯ

มาตรา ๔๖ ผู้ไร้ความสามารถหรือผู้ทำการแทนจะเสนอข้อหาต่อศาลหรือดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ได้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยความสามารถและตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ การให้อนุญาตหรือยินยอมตามบทบัญญัติเช่นนั้นให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อศาลเพื่อรวมไว้ในสำนวนความ

ไม่ว่าเวลาใด ๆ ก่อนมีคำพิพากษา เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ให้ศาลมีอำนาจทำการสอบสวนในเรื่องความสามารถของผู้ขอหรือของคู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง และถ้าเป็นที่พอใจว่ามีการบกพร่องในเรื่องความสามารถ ศาลอาจมีคำสั่งกำหนดให้แก้ไขข้อบกพร่องนั้นเสียให้บริบูรณ์ภายในกำหนดเวลาอันสมควรที่ศาลจะสั่ง

ถ้าศาลเห็นว่าเพื่อความยุติธรรมไม่ควรให้กระบวนการพิจารณาดำเนินยื่นเข้าไป ศาลจะสั่งให้คู่ความฝ่ายที่บกพร่องในเรื่องความสามารถนั้นดำเนินคดีไปก่อนชั่วคราวก็ได้ แต่ห้ามมิให้ศาลพิพากษาในประเด็นแห่งคดีจนกว่าข้อบกพร่องนั้นได้แก้ไขโดยบริบูรณ์แล้ว

ถ้าผู้ไร้ความสามารถไม่มีผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้แทนโดยชอบธรรม ทำหน้าที่ไม่ได้ ศาลมีอำนาจออกคำสั่งให้อนุญาตหรือให้ความยินยอมตามที่ต้องการ หรือตั้งผู้แทนเฉพาะคดีนั้นให้แก่ผู้ไร้ความสามารถ ถ้าไม่มีบุคคลอื่นใด ให้ศาลมีอำนาจตั้งพนักงานอัยการหรือเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองอื่นให้เป็นผู้แทนได้

๖๑

มาตรา ๖๐ คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือผู้แทนโดยชอบธรรมในกรณีที่คู่ความเป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือผู้แทนในกรณีที่คู่ความเป็นนิติบุคคล จะว่าความด้วยตนเองและดำเนินกระบวนการพิจารณาทั้งปวงตามที่เห็นสมควร เพื่อประโยชน์ของตน หรือจะตั้งแตงทนายความคนเดียวหรือหลายคนให้ว่าความและดำเนินกระบวนการพิจารณาแทนตนก็ได้

ถ้าคู่ความหรือผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้แทนตั้งที่ได้กล่าวมาแล้วทำหนังสือมอบอำนาจให้บุคคลใดเป็นผู้แทนคนในคดี ผู้รับมอบอำนาจเช่นว่านั้นจะว่าความอย่างทนายความไม่ได้ แต่ยอมตั้งทนายความเพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาได้

ลักษณะ ๔

การยื่นและส่งคำคู่ความและเอกสาร

๖๒

มาตรา ๖๖ เมื่อเจ้าพนักงานศาลไม่พบคู่ความหรือบุคคลที่จะส่งคำคู่ความหรือเอกสาร ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของบุคคลนั้น ๆ ถ้าได้ส่งคำคู่ความหรือเอกสาร

ประกาศกรมประชาสัมพันธ์
เรื่อง ตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ วรคหนึ่ง แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ออกประกาศจัดตั้งให้สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพิการทางสมองและปัญญา ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

เป็นสถานสงเคราะห์เด็ก ให้มีอำนาจหน้าที่ในการอุปการะเลี้ยงดูเด็กซึ่งพึงได้รับการสงเคราะห์ตามข้อ ๙ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันออกประกาศนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๑

(ลงชื่อ) ประพนธ์ เรขะรุจิ

(นายประพนธ์ เรขะรุจิ)

อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

ประกาศกรมประชาสัมพันธ์

เรื่อง แต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพและพนักงานเจ้าหน้าที่ในสถานสงเคราะห์เด็ก

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓ วรคหนึ่ง แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ออกประกาศแต่งตั้งข้าราชการในตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นผู้ปกครองสวัสดิภาพและพนักงานเจ้าหน้าที่ในสถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพิการทางสมองและปัญญา ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตามประกาศกรมประชาสัมพันธ์ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๑

๑. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็ก ผู้ช่วยผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กเป็นผู้ปกครองสวัสดิภาพ และผู้ช่วยผู้ปกครองสวัสดิภาพ

๒. นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา และเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพิการทางสมองและปัญญา ที่ตนปฏิบัติงาน

การแต่งตั้งโดยตำแหน่งตามประกาศนี้ ให้รวมถึงผู้รักษาราชการแทนหรือผู้รักษาราชการในตำแหน่งของตำแหน่งนั้นด้วย

ทั้งนี้ นับตั้งแต่วันออกประกาศนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๑

(ลงชื่อ) ประพจน์ เระะรุจิ

(นายประพจน์ เระะรุจิ)

อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

ประกาศกรมประชาสัมพันธ์

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานสงเคราะห์เด็ก

อนุสนธิประกาศกรมประชาสัมพันธ์ ฉบับลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๑๖ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์อาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ประกาศแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติงานสงเคราะห์เด็ก ความละเอียดแจ้งแล้ว

โดยเหตุที่ในปัจจุบันตำแหน่งต่าง ๆ ในประกาศดังกล่าวได้เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ กรมประชาสัมพันธ์จึงเห็นสมควรยกเลิกประกาศกรมประชาสัมพันธ์ฉบับลงวันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๖ ทั้งฉบับ และอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓ วรรคหนึ่ง แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ กรมประชาสัมพันธ์จึงออกประกาศแต่งตั้งข้าราชการในตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานการสงเคราะห์เด็ก การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก และปฏิบัติงานส่งเสริมและควบคุมสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว

๑. รองอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ผู้อำนวยการสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น นักสังคมสงเคราะห์ระดับ ๖ กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกท้องที่ทวราชอาณาจักร

๒. นักสังคมสงเคราะห์ และเจ้าหน้าที่ประชาสงเคราะห์ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในงานสงเคราะห์เด็ก ของกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น ตั้งแต่ระดับ ๓ - ๕ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ที่ตนปฏิบัติงาน

๓. ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็ก สถานแรกรับเด็ก สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ผู้ช่วยผู้ปกครอง นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา ตั้งแต่ระดับ ๓-๕ และเจ้าหน้าที่ธุรการ ตั้งแต่ระดับ ๒ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็กที่ตนปฏิบัติงาน

๔. ประชาสงเคราะห์จังหวัด ผู้ช่วยประชาสงเคราะห์จังหวัด นักสังคมสงเคราะห์
 เจ้าหน้าที่ประชาสงเคราะห์ ตั้งแต่ระดับ ๓-๕ และเจ้าหน้าที่ธุรการ ตั้งแต่ระดับ ๒ ซึ่งปฏิบัติ
 งานอยู่ ณ สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในจังหวัดที่ตนปฏิบัติงาน
 การแต่งตั้งโดยตำแหน่งตามประกาศนี้ ให้รวมถึงผู้รักษาการแทนหรือผู้รักษาราชการ
 ในตำแหน่ง หรือผู้ได้รับการแต่งตั้งไปปฏิบัติราชการ ในตำแหน่งนั้นด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันออกประกาศนี้เป็นต้นไป.

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๒๑

(ลงชื่อ) ประพจน์ เรชะรุจิ
 (นายประพจน์ เรชะรุจิ)
 อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

ระเบียบการประชาสัมพันธ์ ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กโดยวิธีจัดหาผู้อุปการะให้แก่เด็ก

พ.ศ. ๒๕๐๘

โดยที่ได้พิจารณาเห็นว่า ในปัจจุบันมีผู้ไปติดต่อขออุปการะเด็กในสถานสงเคราะห์ของกรมประชาสงเคราะห์มากขึ้น แต่โดยที่การขออุปการะเด็กมีหลายวิธีด้วยกัน สมควรกำหนดระเบียบว่าด้วยการสงเคราะห์เด็ก โดยวิธีจัดหาผู้อุปการะให้แก่เด็กขึ้นไว้ เพื่อสวัสดิภาพของเด็กและเพื่อเป็นแบบแผนแนวปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่สืบไป จึงได้ตราระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การสงเคราะห์เด็กโดยวิธีจัดหาผู้อุปการะให้แก่เด็กนั้น หมายความว่ารวมถึงการฝากเลี้ยงเด็กตามบ้านและการมอบเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมแก่ผู้เห็นสมควร

ข้อ ๒ เด็กที่พึงจัดหาผู้อุปการะให้จะต้องมีลักษณะดังนี้

(ก) เป็นเด็กกำพร้าบิดามารดา หรือถูกบิดามารดาทอดทิ้งหรือเป็นเด็กที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือให้อยู่ร่วมกับบิดามารดาหรือญาติพี่น้องในครอบครัวของตนเองด้วยเหตุจำเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง

(ข) เป็นเด็กที่ร่างกายและจิตใจเป็นปกติ ไม่พิการทางร่างกายหรือสมองจนช่วยตนเองไม่ได้

(ค) เป็นเด็กอยู่ในสภาพพร้อมที่จะไปอยู่ในครอบครัวผู้อุปการะ

ข้อ ๓ เด็กที่จะจัดหาผู้อุปการะให้นั้น จะอยู่ในความอุปการะ ณ สถานสงเคราะห์แห่งใดแห่งหนึ่งของกรมประชาสงเคราะห์แล้ว หรือเป็นเด็กที่เพิ่งรับจากภายนอก และส่งมอบให้แก่ผู้อุปการะโดยตรง หรือเป็นเด็กที่ถูกทอดทิ้งอยู่ในโรงพยาบาล หรือสถานสงเคราะห์อื่นใดไม่ว่าจะอยู่ในสังกัดของทางราชการหรือเอกชนก็ดี และทางโรงพยาบาล หรือสถานสงเคราะห์นั้น ๆ ไม่ขัดข้องในการมอบเด็กให้แก่ผู้อุปการะก็ได้

หากเด็กยังมีบิดามารดาที่อาจติดต่อได้ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากบิดามารดาก่อน

ข้อ ๔ ผู้ที่จะขออุปการะเด็กตามระเบียบนี้ จะต้องมีความสมัครใจ

(ก) มีอายุไม่น้อยกว่า ๒๕ ปีบริบูรณ์ และไม่เกิน ๕๐ ปีบริบูรณ์ เว้นแต่กรณีขออุปการะเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต้องมีอายุไม่น้อยกว่า ๓๐ ปีบริบูรณ์ และแก่กว่าเด็กไม่น้อยกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์

(ข) ควรมีสามีหรือภรรยาอยู่ด้วยกันเป็นปกติ

(ค) ควรมีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง

(ง) มีอุปนิสัยใจคอดี เหมาะสมที่จะเป็นผู้อุปการะเลี้ยงดูเด็กได้

(จ) มีเจตนาที่จะเลี้ยงดูเด็กให้เหมือนเป็นบุตรหลานที่แท้จริงของตนเอง

(ฉ) มีสิ่งแวดล้อมทางที่อยู่อาศัยดี

(ช) มีฐานะการครองชีพมั่นคง ไม่เดือดร้อนหรืออดค้ำขาดแคลนอย่างไร้ โดยมิอาจชีพเป็นหลักแหล่ง มีรายได้ประจำพอใช้จ่ายในครอบครัวอย่างเพียงพอและพอที่จะใช้จ่ายในการอุปการะเด็กเพิ่มชั้นอีกได้ แม้ทางราชการกรมประชาสงเคราะห์จะไม่ช่วยเหลืออย่างไร้

(ซ) มีมาตรฐานในการครองชีพดี

(ฌ) มีที่อยู่อาศัยกว้างขวางพอที่จะรับสมาชิกของครอบครัวเพิ่มได้อีก

(ญ) มีเครื่องใช้ในการเลี้ยงดูเด็ก หรือสามารถจัดหาได้ครบถ้วน

(ด) มีเวลาที่จะอยู่เลี้ยงดูเด็กได้เต็มที่หรือแม้จะมีพี่เลี้ยงเด็กคอยเลี้ยงดูแทน ก็จะต้องมีเวลาอยู่ใกล้ชิดกับเด็กบ้าง

(ต) ได้รับความเห็นชอบจากทุกคนในครอบครัวแล้ว ในอันที่จะรับเด็กไป

อุปการะ

(ถ) ผู้ขออุปการะและคู่สมรสมีสุขภาพสมบูรณ์และบุคคลอื่นในครอบครัวไม่เป็นโรคติดต่ออันตรายอย่างใดอย่างหนึ่ง

ในกรณีขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ผู้ขออุปการะเด็กต้องมีใบรับรองของแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งรับรองสุขภาพตามแบบที่แนบต่อท้ายระเบียบนี้ มามอบให้เป็นหลักฐานด้วย ใบรับรองของแพทย์นั้นจะต้อง ส่งมอบให้แก่กรมประชาสงเคราะห์ก่อนที่จะดำเนินการจดทะเบียนเป็นบุตรบุญธรรมตามข้อ ๒๑ หรือก่อนที่กรมประชาสงเคราะห์จะทำหนังสือติดต่อกรมอัยการเพื่อขอให้ร้องขอต่อศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ตั้งเจ้าหน้าที่ของกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่นเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมของเด็ก ตามข้อ ๒๒

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ข้อ ๑๐ ในการจัดเด็กให้ผู้ขออุปการะเลือกนั้น ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กควรจัดเป็นการลับเฉพาะ มิให้เจ้าหน้าที่อื่นซึ่งไม่เกี่ยวข้องอยู่ในที่นั้นด้วย และไม่ควรถูกแสดงอย่างหนึ่งอย่างใดให้เด็กในสถานสงเคราะห์นั้น รวมทั้งตัวเด็กทุกคนที่จัดมาให้เลือกด้วยว่า ผู้ขออุปการะไปเลือกตัวเพื่อไปอุปการะ

ข้อ ๑๑ เมื่อผู้ขออุปการะตกลงใจหรือไม่ตกลงใจที่จะเลือกเด็กคนใดไปอุปการะให้แจ้งแก่ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งผู้ปกครองมอบหมายทราบแล้วให้ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์แจ้งเป็นบันทึกให้งานสงเคราะห์ กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่นทราบโดยด่วน ด้วยผู้ขออุปการะจะรีบเด็กไปทันทีไม่ได้

ข้อ ๑๒ เมื่อผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ได้แจ้งให้งานสงเคราะห์ทราบว่า ผู้ขออุปการะเด็กต้องการอุปการะเด็กคนใดแล้วก็ดี หรือเมื่อผู้ขออุปการะตกลงที่จะรับเด็กจากภายนอก ที่งานสงเคราะห์จัดให้ไปอุปการะแล้วก็ดี ให้งานสงเคราะห์ทำบันทึกขออนุมัติต่ออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ต่อไป เว้นแต่ในกรณีผู้ร้องขอเป็นชาวต่างประเทศ ให้ปฏิบัติตามข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐

ข้อ ๑๓ ในการทำบันทึกขออนุมัติ ให้งานสงเคราะห์ระบุด้วยว่าจะให้ผู้ขออุปการะเด็กไปอุปการะในประเภทใด คือ

- (ก) ประเภทรับอุปการะโดยรับเงินช่วยค่าเลี้ยงดู
- (ข) ประเภทรับอุปการะโดยไม่รับเงินช่วยค่าเลี้ยงดู
- (ค) ประเภทรับอุปการะเพื่อทดลองก่อนรับเป็นบุตรบุญธรรม

ข้อ ๑๔ ในการขออนุมัติเพื่อมอบเด็กให้อุปการะโดยรับเงินช่วยค่าเลี้ยงดู ให้ขออนุมัติจ่ายเงินช่วยค่าเลี้ยงดูได้เป็นเงินเดือนละ ๑๕๐ บาท ต่อเด็ก ๑ คน นอกจากนี้ อาจขออนุมัติจ่ายสิ่งของหรือค่าใช้จ่ายอย่างอื่นสำหรับเด็กให้อีกด้วยก็ได้

ข้อ ๑๕ ในการขออนุมัติเพื่อมอบเด็กให้อุปการะโดยไม่รับเงินช่วยค่าเลี้ยงดู งานสงเคราะห์อาจขออนุมัติจ่ายสิ่งของหรือค่าใช้จ่ายบางอย่างสำหรับเด็กให้ด้วยก็ได้

ข้อ ๑๖ ในการขออนุมัติเพื่อมอบเด็กให้อุปการะเป็นการทดลองก่อนรับเป็นบุตรบุญธรรม อาจขออนุมัติจ่ายสิ่งของหรือค่าใช้จ่ายบางอย่างให้ตามข้อ ๑๕ ด้วยก็ได้

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่เกิดซึ่งอยู่ในความอุปการะของผู้ขออุปการะประเภทรับเงินช่วยค่าเลี้ยงดู หากเด็กนั้นเติบโตมีอายุเกิน ๑๕ ปีแล้วก็ได้ หรือเด็กเรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาแล้วก็ได้ วิธีการจ่ายเงินช่วยค่าเลี้ยงดูอาจเปลี่ยนแปลงใหม่ โดยพิจารณาช่วยเหลือเฉพาะค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียนและค่ากินอยู่ตามความจำเป็นโดยจ่ายให้เป็นรายภาคเรียนก็ได้

ข้อ ๑๘ ผู้ใดต้องการขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม จะต้องทดลองเลี้ยงดูเด็กอยู่ภายในประเทศไทยเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๖ เดือนก่อน หลังจากที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีตามข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ แล้ว แต่ผู้ขออุปการะที่ได้เคยอุปการะเด็กที่ขอเป็นบุตรบุญธรรมนั้นมาก่อนเป็นเวลานานเท่าใด อาจได้รับการพิจารณานับรวมเข้าในระยะเวลาทดลองนั้นด้วยก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่งานสงเคราะห์ กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น จะพิจารณาเห็นสมควร

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่บุคคลซึ่งมิได้ถือสัญชาติไทย มีความประสงค์จะขอรับอุปการะเด็กซึ่งอยู่ในประเทศไทยเป็นบุตรบุญธรรม และบุคคลผู้นั้นต้องการจะนำเด็กที่ขออุปการะไปอยู่ในต่างประเทศด้วย หากนักสังคมสงเคราะห์ได้สอบสภาพความเป็นอยู่และความเหมาะสมทาง ๆ ตามข้อ ๗ และเห็นว่าบุคคลผู้นั้นมีคุณสมบัติต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ยกเว้นข้อ ๔ (ธ) แล้วก่อนที่จะรับเด็กไปทดลองเลี้ยงดูตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘ จะต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก่อน

ข้อ ๒๐ เมื่อได้ทดลองเลี้ยงเด็กเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖ เดือนแล้ว หากงานสงเคราะห์ กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ขออุปการะเด็กเป็นผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ต่อไป ก็จะทำบันทึกขออนุมัติต่ออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เพื่อกำหนดการตามกฎหมายในการมอบเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมต่อไป เว้นแต่ผู้ขออุปการะเด็กเป็นบุคคลมิได้ถือสัญชาติไทยตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๙ จะต้องทำบันทึกขออนุมัติต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อกำหนดการตามกฎหมายในการมอบเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

ในการพิจารณาความเหมาะสมนั้นให้คำนึงถึงสภาพจิตใจ อารมณ์และความสามาถในการเลี้ยงดูเด็กใหม่มีความผาสุกสืบไปเบื้องหน้าด้วย

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ยังสามารถติดต่อกับบิดามารดาที่แท้จริงของเด็กได้เมื่องานสงเคราะห์ได้รับอนุมัติตามความในข้อ ๒๐ และให้ติดต่อนำบิดามารดาที่แท้จริงของเด็กและผู้ขออุปการะเด็กไปจดทะเบียนเป็นบุตรบุญธรรม ณ ที่ว่าการอำเภอต่อไป

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ไม่สามารถติดต่อกับบิดามารดาที่แท้จริงของเด็กได้ไม่ว่าเพราะเหตุใดก็ตาม ให้งานสงเคราะห์ กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่นทำหน้าที่สื่อจากกรมประชาสงเคราะห์ติดต่อกับกรมอัยการ เพื่อขอให้ร้องขอต่อศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง เพื่อตั้งเจ้าหน้าที่ของกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น เป็นผู้แทนโดยชอบธรรมของเด็กสำหรับเป็นผู้ให้คำยินยอมในการจดทะเบียนยกเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้ขออุปการะเด็กต่อไป

เมื่อศาลได้แต่งตั้งผู้แทนโดยชอบธรรมของเด็กแล้ว ให้งานสงเคราะห์กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น ติดต่อนำผู้ขออุปการะเด็กและผู้แทนโดยชอบธรรมของเด็กไปจดทะเบียนบุตรบุญธรรม ณ ที่ว่าการอำเภอแห่งใดแห่งหนึ่งตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๒๓ ครอบครัวใดครอบครัวหนึ่งจะรับเด็กไปอุปการะไม่ว่าในประเภทใด หรือหลายประเภทรวมกันไว้เกินกว่า ๒ คนมิได้ และทั้งนี้ต้องเป็นเพียงคราวละ ๑ คน

ข้อ ๒๔ ในระหว่างขออนุมัติตามข้อ ๑๒ ผู้ขออุปการะเด็กอาจไปเยี่ยมเยียนพบปะเด็กที่สถานสงเคราะห์ได้เสมอ และอาจขออนุญาตจากผู้ปกครองสถานสงเคราะห์นำเด็กออกไปภายนอกสถานสงเคราะห์ เพื่อสร้างความสนิทสนมกับเด็กก่อนก็ได้

ข้อ ๒๕ เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้ผู้ขออุปการะรับเด็กไปอุปการะตามประเภทใดประเภทหนึ่ง ที่กล่าวไว้ในข้อ ๑๓ ได้ แล้วให้งานสงเคราะห์กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น ส่งนักสังคมสงเคราะห์ไปเยี่ยมเยียนเด็กและครอบครัวที่อุปการะเด็กเป็นประจำทุกเดือน หรืออย่างน้อยสองเดือนต่อหนึ่งครั้ง และให้เสนอรายงานพร้อมด้วยความเห็นให้ผู้ชำนาญการกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น ทราบตามแบบที่กำหนดไว้

ข้อ ๒๖ เรื่องราวทั้งหมดอันเกี่ยวกับการมอบเด็กให้ผู้ขออุปการะรับไปเลี้ยงดู รวมทั้งในระยะที่รอการมอบเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมตามกฎหมายให้รักษาเป็นความลับ ผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องจะขออ่านตรวจดูหรือคัดสำเนามิได้เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากหัวหน้างานสงเคราะห์กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น

ข้อ ๒๗ ให้ใช้ระเบียบบนตงแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๘
(ลงชื่อ) สุวรรณ รัชช
(นายสุวรรณ รัชช)
อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

- หมายเหตุ ๑ ระเบียบกรมประชาสัมพันธ์ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กโดยวิธีจัดหาผู้อุปการะให้
แก่เด็ก พ.ศ. ๒๕๐๘ นี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมข้อความในข้อ ๓ ข้อ ๔ (ก) ข้อ ๔
(น) ตามบันทึกที่ มท. ๐๗๐๖/๕๙๖๘ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๙
- ๒ ข้อกองและชื่องาน ได้แก้ไขแล้วตาม พ.ร.ก. แบ่งส่วนราชการ กรมประชา-
สงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๑๘
-

ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว

พ.ศ. ๒๕๑๑

- - - - -

โดยที่ได้พิจารณาเห็นว่า การสงเคราะห์เด็กนั้น ควรให้เด็กได้มีโอกาสเจริญเติบโตขึ้นภายในครอบครัวของตนเอง และในปัจจุบันนี้ ได้มีผู้มาร้องขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับเด็กและครอบครัวมีจำนวนมากชน ฉะนั้น เพื่อให้การสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัวเป็นไปด้วยความเป็นระเบียบและรัดกุมยิ่งขึ้น โดยความเห็นชอบของกระทรวงมหาดไทย กรมประชาสงเคราะห์ จึงเห็นสมควรตราระเบียบเกี่ยวกับกรณ^{นี้}ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว หมายถึงการให้ความช่วยเหลือเด็กและครอบครัวของเด็กที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนทั่วพระราชอาณาจักร โดยมุ่งหมายส่งเสริมความมั่นคงในครอบครัว ให้ครอบครัวของเด็กสามารถเลี้ยงเด็กไว้ได้เอง ไม่ต้องแยกเด็กออกจากครอบครัวโดยไม่จำเป็น

ข้อ ๒ หัวหน้าครอบครัว หรือบุคคลในครอบครัวที่ได้รับการสงเคราะห์จะต้องประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงดูครอบครัวของตนด้วยความอดุสาหะ แต่ไม่สามารถเลี้ยงตัวเองได้

ข้อ ๓ เด็กและครอบครัวซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทยมีสิทธิได้รับการสงเคราะห์จะต้องเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีบริบูรณ์ หรือถ้าอยู่ในระหว่างการศึกษามีอายุไม่เกินยี่สิบปีบริบูรณ์ หรือเป็นครอบครัวซึ่งมีเด็กที่มีอายุดังกล่าว และต้องเข้าเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เป็นเด็กกำพร้า อนาถา หรือเร่ร่อน ขาดผู้ปกครอง

(๒) เป็นเด็กที่บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา หรือผู้ปกครองถึงแก่กรรม สาปสูญ เจ็บป่วยเรื้อรัง เป็นโรคติดต่ออันเป็นที่รังเกียจต่อสังคม ทุพพลภาพ สุขภาพจิตไม่สมบูรณ์หรือไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงดูครอบครัวได้

(๓) เป็นเด็กที่เกิดนอกสมรส

(๔) เป็นครอบครัวยากจนขาดแคลน ไม่สามารถให้การเลี้ยงดูบุตรหลานที่อยู่ในความอุปการะให้เจริญเติบโตตามควรแก่สภาพได้ และต้องไม่มีทรัพย์สินหรือสิ่งมีค่าใด ๆ เป็นกรรมสิทธิ์ของตนหรือครอบครัว

(๕) เป็นครอบครัวที่ประสบปัญหาความเดือดร้อน ซึ่งเกี่ยวเนื่องถึงตัวเด็กโดยเฉพาะ อันเป็นการกระทบกระเทือนต่อสวัสดิภาพเด็ก

ข้อ ๔ การขอความช่วยเหลือในกรณีผู้ร้องขอความช่วยเหลือ มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ให้ยื่นคำร้องขอต่อกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์ ส่วนผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ให้ยื่นคำร้องขอที่ประชาสงเคราะห์จังหวัด หากจังหวัดใดไม่มีประชาสงเคราะห์จังหวัด ยื่นคำร้องได้ที่นายอำเภอท้องที่ที่มีภูมิลำเนา

ข้อ ๕ วิธีดำเนินการช่วยเหลือ ให้กระทำตามหลักการสังคมสงเคราะห์เฉพาะราย โดยให้นักสังคมสงเคราะห์ กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น หรือเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกรมประชาสงเคราะห์ เป็นผู้ดำเนินการ เสร็จแล้วให้ทำรายงานเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับเพื่อพิจารณา

ข้อ ๖ เมื่อวิเคราะห์และพิจารณาเห็นสมควรให้การสงเคราะห์แล้ว วิธีการสงเคราะห์อาจจะกระทำได้อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้การสงเคราะห์เกี่ยวกับการเงิน

ก. ช่วยเป็นเงินค่าเลี้ยงดูหรือค่าใช้จ่ายต่าง ๆ สำหรับเด็กตามความจำเป็น เฉพาะรายภายในวงเงินไม่เกินสองร้อยบาทต่อเดือน ต่อคน

ข. ในกรณีที่ครอบครัวมีเด็กในความอุปการะเกินกว่า ๕ คนขึ้นไปซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะประกอบอาชีพใด ๆ ได้ หากมีความจำเป็นต้องให้การช่วยเหลือเด็กมากกว่า ๒ คนขึ้นไป ให้กำหนดอัตราเงินช่วยเหลือค่าใช้จ่ายสำหรับเด็กคนต่อ ๆ มา ๑ ใน ๓ ของวงเงินสองร้อยบาทต่อเดือน หรืออย่างสูงที่สุดไม่เกินหนึ่งร้อยบาทต่อเดือนต่อคน ทั้งนี้ เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินวงเงินห้าร้อยบาทต่อเดือนต่อครอบครัว

๕ ให้ยกเว้นในกรณีเด็กอ่อน หรือเด็กเจ็บป่วย ซึ่งอาจพิจารณาเป็นกรณีพิเศษตามความจำเป็นและความเหมาะสม

ก. ให้เงินช่วยเหลือเกี่ยวกับทุนการศึกษาสำหรับเด็กซึ่งจะต้องพิจารณาตามความจำเป็นและความเหมาะสม

ง. ให้เงินช่วยเหลือครอบครัวของเด็ก ในกรณีที่ปัญหาความเดือดร้อนของครอบครัวนั้น กระทบกระเทือนหรือเกี่ยวเนื่องกับสวัสดิภาพของเด็กโดยตรง เช่น ให้เงินช่วยเหลือเป็นทุนประกอบอาชีพ เป็นค่ารักษาพยาบาลและอื่น ๆ เท่าที่ได้พิจารณาเป็นสิ่งจำเป็นและเหมาะสม โดยไม่เกินวงเงินห้าร้อยบาท

(๒) ให้การสงเคราะห์เกี่ยวกับเครื่องอุปโภคบริโภค ได้แก่ เครื่องอุปโภคการศึกษา เครื่องแบบนักเรียน มุ้ง ผ้าห่มนอน เบาะนั่งสำหรับเลี้ยงเด็ก และอื่น ๆ เท่าที่ได้พิจารณาเห็นเป็นสิ่งจำเป็นในการครองชีพ ทั้งนี้ เมื่อประมาณราคาส่งของแล้ว ต้องไม่เกินวงเงินห้าร้อยบาท

(๓) ในการสงเคราะห์ด้วยคำแนะนำ ปรีกษา เช่น แนะนำเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การอบรมปกครองเด็ก ปัญหาต่าง ๆ ในครอบครัว เป็นต้น

ข้อ ๗ การสงเคราะห์ครอบครัวหนึ่ง ๆ ไม่ให้เกิน ๓ ครั้งติดต่อกัน เพื่อให้ครอบครัวของเด็กได้ชวนช่วยตนเอง

ข้อ ๘ ในกรณีจำเป็น หากเห็นสมควร การสงเคราะห์รายหนึ่ง ๆ อาจพิจารณาช่วยเหลือมากกว่าหนึ่งวิธี (ตามข้อ ๖) ก็ได้ โดยที่การช่วยเหลือนั้น ๆ ต้องกำหนดภายในวงเงินไม่เกินหนึ่งพันบาทต่อครั้งหนึ่ง ๆ

ข้อ ๙ ในกรณีที่จำเป็นต้องให้การช่วยเหลือครอบครัวและเด็กที่ประสบปัญหาเกินกว่าวงเงินและกำหนดเวลาที่วางไว้ตามข้อ ๗ และข้อ ๘ ให้ขออนุมัติอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๑๐ การอนุมัติเบิกจ่ายเงิน หรือสิ่งของเพื่อการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว ตามระเบียบนี้ เป็นอำนาจของอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ หรือผู้ที่อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์มอบหมาย

ข้อ ๑๑ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๑๑

(ลงชื่อ) สุวรรณ รื่นยศ

(นายสุวรรณ รื่นยศ)

อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์

ว่าด้วยทุนการศึกษาของเด็กในสถานสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๑๕

เนื่องจากปรากฏว่า ปัจจุบัน ได้มีผู้มีจิตศรัทธาบริจาคเงินเพื่อมอบให้เป็นทุนการศึกษาของเด็กในความอุปการะของกรมประชาสงเคราะห์เป็นจำนวนหลายราย เช่น “ทุนอุทม บุญยประสพ” “ทุนคณะนักศึกษา วปอ. รุ่นที่ ๑๒” และ “ทุนดาวินเคอร์คูมาร” นอกจากนั้นทางราชการยังได้จัดสรรเงินนอกงบประมาณ เพื่อเป็นทุนการศึกษาของเด็กอีกบางส่วนด้วย คือ “ทุนสวัสดิภาพเด็ก” ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาให้ทุนการศึกษาซึ่งมีอยู่หลายทุนแล้ว และอาจมีเพิ่มขึ้นอีกในภายหน้าได้เป็นไปโดยเหมาะสมและอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน จึงเห็นสมควรวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้.—

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยทุนการศึกษาของเด็กในสถานสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๑๕”

ข้อ ๒. ให้ยกเลิกระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยเงินทุนการศึกษา “ทุนอุทม บุญยประสพ” พ.ศ. ๒๕๐๖ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๐๗

ข้อ ๓. เมื่อมีผู้มีจิตศรัทธาบริจาคเงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาของเด็กในความอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กคราวเดียวกันตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ให้จัดสรรเงินทุนประเภท “ผู้ตงทุน” ขึ้น โดยระบุชื่อของทุนตามความประสงค์ของผู้บริจาค เมื่อบริจาคเพิ่มเติมอีกเท่าใดให้นำรวมกับทุนเดิมนั้น

กรณีที่มีผู้บริจาคครั้งเดียวต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาทให้นำเงินดังกล่าวเข้าสมทบกับ “ทุนสวัสดิภาพเด็ก” ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นไว้แล้วในวันใช้ระเบียบนี้

หากมีผู้บริจากรายปีเป็นจำนวนเงินตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาท ขึ้นไปและแจ้งความจำนงว่าจะบริจาคเงินจำนวนไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท ในปีต่อ ๆ ไป ให้จัดสรรเป็นทุนประเภท “ผู้ตงทุน” โดยอนุโลม

ข้อ ๔. การเก็บรักษาเงินทุน ให้กองคลังนำฝากธนาคารออมสินหรือธนาคารพาณิชย์ประเภทฝากประจำ ในนามของทุนแต่ละประเภท

ดอกผลของเงินฝากตามวรรคแรก ย่อมเป็นส่วนหนึ่งของเงินทุน การเบิกจ่ายเงินทุนให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๕. การใช้จ่ายเงินทุน ตามปกติให้ใช้ดอกผลประจำปี^๕ของเงินทุนแต่ละทุนทั้งหมดหรือบางส่วนมาจัดสรรเป็นเงินทุนการศึกษา

ถ้ามีเหตุพิเศษจะต้องใช้เงินต้นของทุนใดมาจัดสรรเป็นทุนในปีการศึกษาใด ให้ขออนุมัติอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

ข้อ ๖. ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสรรเงินทุน และปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ เรียกว่า “คณะกรรมการจัดสรรเงินทุนการศึกษา” ประกอบด้วยผู้อำนวยการกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น เป็นประธานกรรมการ และมีกรรมการอื่นประกอบด้วย ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น หัวหน้างานพินิจและวิเคราะห์หัวหน้างานสถานสงเคราะห์เด็กและเยาวชน หัวหน้างานสงเคราะห์เด็กภายนอก เป็นกรรมการ และหัวหน้างานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน เป็นกรรมการและเลขานุการ

การพิจารณาคัดเลือกให้ได้รับทุนการศึกษาสำหรับปีการศึกษาใด หรือพิจารณาจัดทุนตามข้อ ๗ (๗) ระหว่างปีการศึกษาใด ให้ประธานกรรมการจัดสรรเงินทุนการศึกษา เชิญผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมชี้แจงด้วย

ข้อ ๗. คณะกรรมการจัดสรรเงินทุนการศึกษา มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดแบบฟอร์ม คำขอรับทุน และเวลายื่นคำขอรับทุนของแต่ละปีการศึกษา

(๒) สอบคัดเลือก หรือคัดเลือกเด็กที่สมควรได้รับทุน ตามที่ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กคัดเลือกส่งมา แล้วนำผลการพิจารณานั้น เสนอขออนุมัติผู้รับทุนต่ออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

(๓) เบิกจ่ายดอกผลของเงินทุนหรือเงินต้นของทุนตามข้อ ๕ วรรคสอง จากกองคลังมาจัดสรรเป็นทุนการศึกษา

(๔) ใช้ดุลพินิจกำหนดจำนวนทุน และจำนวนเงินทุนแต่ละทุนของแต่ละปีการศึกษา แต่ต้องไม่เกินทุนละ ๑,๐๐๐ บาท

(๕) แจ้งการจัดสรร เงินทุน และชื่อผู้รับทุนแต่ละปีการศึกษา ให้เจ้าของทุน ประเภท “ผู้ลงทุน” ทราบ ในนามอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

(๖) ติดตามผลการศึกษาของผู้รับทุน

(๗) พิจารณางดทุนระหว่างปีการศึกษาของผู้ได้รับทุนในปีการศึกษานั้น เมื่อเด็กผู้รับทุนหมดสิทธิรับทุนตามข้อ ๑๑

ข้อ ๘. ผู้สมัครขอรับทุนต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นเด็กนักเรียนในความอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็ก ของกรมประชาสงเคราะห์ และได้รับการคัดเลือกขึ้นต้นจากผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กซึ่งสำเร็จชั้นประโยคประถมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๒) เป็นเด็กนักเรียนที่เรียนดี มีผลการสอบไล่ของปีการศึกษา ก่อนเสนอชื่อขอรับทุน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ หรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๓) เป็นเด็กที่มีความประพฤติเรียบร้อย และขยันหมั่นเพียรเป็นตัวอย่างอันดีแก่เด็กอื่น ๆ ในสถานสงเคราะห์

(๔) เป็นเด็กที่มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์

(๕) เป็นเด็กที่ออกไปเรียนนอกสถานสงเคราะห์เด็ก

ข้อ ๙. ผู้สมัครขอรับทุนต้องยื่นคำขอรับทุนตามแบบฟอร์มที่กำหนดต่อผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็ก เพื่อคัดเลือกส่งรายชื่อไปยังคณะกรรมการจัดสรรเงินทุนการศึกษาตามเวลาที่กำหนด

ข้อ ๑๐. ผู้รับทุนต้องรายงานผลการศึกษาต่อคณะกรรมการจัดสรรเงินทุนการศึกษาผ่านผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กเป็นประจำทุกภาคเรียน

ผลการศึกษาประจำภาคเรียนตามวรรคก่อน ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กอาจพิจารณาเพียงจากสมุดประจำตัวของเด็กนั้นก็ได้

ข้อ ๑๑. ทุนการศึกษานี้ เป็นสิทธิเฉพาะตัว และผู้รับทุนหมดสิทธิเมื่อ

(๑) ออกจากสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่และไม่ได้เข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาใด

(๒) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๘

- (๓) ระยะเวลาที่ผู้รับหรือจะผู้รับ
 (๔) สอบประจำภาคเรียนตก

ข้อ ๑๒. เงินทุนใดซึ่งได้ตั้งชื่อทุนตามเจตจำนงของผู้บริจาคไว้แล้วก่อนวันที่ระเบียบนี้ให้คงมีชื่อทุนเป็นไปตามเดิม และให้ถือว่าเป็นทุนประเภท “ผู้ตั้งทุน” ตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๓. ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินทุนการศึกษามีอำนาจขยายการให้ทุนแก่เด็กซึ่งสำเร็จชั้นสูงสุดของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ซึ่งไปศึกษาต่อโรงเรียนภายนอกได้ตามที่พิจารณาเห็นสมควร

อำนาจหน้าที่ของผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กตามระเบียบนี้ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของครูใหญ่โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ด้วย

ข้อ ๑๔. ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่การศึกษา ๒๕๑๖ เป็นต้นไป.

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๕

(ลงชื่อ) ท. อัจกุล

(นายเทียน อัจกุล)

อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชน
ในปัญหาทางสังคม
พ.ศ. ๒๕๒๐

โดยที่ในปัจจุบันนี้ สภาพความเป็นอยู่และปัญหาในทางสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ประชาชนทั้งที่อยู่ในเมืองและในชนบท ได้รับความทุกข์ยากเดือดร้อนหรือมีความคับแค้นใจช่วยตนเองไม่ได้มีมากขึ้น ประกอบกับรัฐบาลได้มีเจตจำนงที่จะสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนให้มีความสุขตามสมควรโดยทั่วกัน แม้ทางจังหวัดและอำเภอจะได้มีการแก้ไขช่วยเหลือราษฎรที่ประสบความทุกข์ยากเดือดร้อนอยู่บ้างแล้วก็ตาม เพื่อให้การดำเนินงานได้เป็นไปตามแผนมีขั้นตอน และเป็นมาตรการที่สามารถจะสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนผู้ทุกข์ยากเดือดร้อนได้อย่างจริงจังและทั่วถึง ตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทยและของรัฐบาล กระทรวงมหาดไทยจึงเห็นสมควรวางระเบียบการสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชน ในปัญหาทางสังคมไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑. ประชาชนที่อยู่ในข่ายได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือตามระเบียบนี้ ได้แก่
- ๑.๑ ผู้ที่ประสบความทุกข์ยากเดือดร้อนในการดำรงชีวิตของตนเอง มีปัญหาชีวิตปัญหาครอบครัว, ปัญหาสังคม, และไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้
  - ๑.๒ ผู้ที่มีความทุกข์คับแค้นใจ เนื่องจากถูกกดขี่ข่มเหง เอารัดเอาเปรียบ หรือได้รับความไม่เป็นธรรมต่าง ๆ
  - ๑.๓ ผู้ที่ประสบปัญหาทางกฎหมายและคดีความทำให้เดือดร้อนเสียเปรียบและเสียหาย โดยไม่มีทางจะช่วยตนเองได้

๑.๔ ผู้ที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนในเรื่องต่าง ๆ อันเป็นส่วนรวม เช่นการขาดแคลนน้ำ, ขาดแคลนข้าวบริโภค, เกิดศัตรูพืชรบกวน เป็นต้น

๑.๕ ผู้ที่ประสบปัญหาความทุกข์ยากเดือดร้อนในเรื่องอื่น ๆ

ข้อ ๒. ให้นายอำเภอมอบหมายให้พัฒนาการอำเภอ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่แทนประธา
สงเคราะห์อำเภอ ทำหน้าที่รับเรื่องราวปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ถ้าอำเภอใดไม่มี
พัฒนาการอำเภอ ก็ให้นายอำเภอมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ
ในระดับจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายให้ประธาสงเคราะห์จังหวัด หรือหัวหน้าส่วน
ราชการ ที่เห็นสมควรในกรณีจังหวัดที่ยังไม่มีประธาสงเคราะห์จังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ

ข้อ ๓. การขอความช่วยเหลือของผู้เดือดร้อนดังกล่าวข้างต้น ให้ติดต่อ ณ ที่ว่า
การอำเภอในเขตท้องที่ผู้เดือดร้อนอาศัยอยู่ หรือจะติดต่อเมื่อมีเจ้าหน้าที่ของอำเภอออกไป
ปฏิบัติงานในท้องที่ หรือจะร้องเรียนกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่ผู้ร้องมีภักดีน่าไว้วางใจก็ได้ การร้อง
ขอความช่วยเหลือจะทำด้วยวาจา หรือด้วยลายลักษณ์อักษร โดยให้ผู้ร้องเขียนคำร้องขอความช่วยเหลือ
ด้วยวาจาหรือเขียนเองไม่ได้ ก็ให้เจ้าหน้าที่ช่วยเขียนคำร้องให้ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่าง
ใด และในการนี้ให้ใช้กระดาษของทางราชการได้

ให้นายอำเภอกำชับและกวาดขันเจ้าหน้าที่ทุกคนที่ไปปฏิบัติงานในท้องที่ และกำนัน
ผู้ใหญ่บ้าน ให้รับคำร้องของประชาชนทั้งด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษรนำมาเสนอให้นาย
อำเภอทราบทุกเรื่อง เพื่อดำเนินการตามระเบียบต่อไป

ข้อ ๔. เมื่อเจ้าหน้าที่รับคำร้องขอความช่วยเหลือตามข้อ ๓. แล้ว ให้ลงรับตาม
ระเบียบงานสารบรรณ แล้วนำลงสมุดทะเบียนการสงเคราะห์ประชาชนของอำเภอตามแบบที่
กำหนด

ข้อ ๕. ให้พัฒนาการ หรือเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายซักถามรายละเอียดจากผู้ร้อง
ให้เข้าใจ ถ้าเป็นเรื่องที่เห็นว่าอาจแนะนำหรือให้ความช่วยเหลือได้ โดยผู้ร้องพอใจและหมดข้อ
ข้องใจ ก็ให้ทำบันทึกผู้ร้องไว้ แล้วบันทึกเสนอนายอำเภอส่งการเป็นกรณีพิพาท พร้อมทั้งบันทึก
ในสมุดทะเบียนการสงเคราะห์ประชาชนไว้ด้วย

ข้อ ๖. ถ้าหากเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการต่อไป ให้ชักถามหรือบันทึกปากคำผู้ร้องเพิ่มเติม ทำบันทึกเสนอนายอำเภอพิจารณาสั่งการ แล้วแจ้งทางปฏิบัติให้ผู้ร้องทราบขณะนั้น หรือจะนัดหมายผู้ร้องเพื่อดำเนินการต่อไปก็ได้ สิ้นแล้วแต่ความจำเป็น จนกว่าจะเสร็จเรื่อง

ข้อ ๗. ถ้านายอำเภอไม่สามารถวินิจฉัยสั่งการให้ความช่วยเหลือได้ เพราะอยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ ก็ให้เสนอเรื่องราวไปยังหวัดโดยเร็ว และให้คัดสำเนาคำร้องเก็บไว้เป็นหลักฐานทางอำเภอด้วย

ข้อ ๘. เมื่อเรื่องถึงจังหวัดแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของประชาสงเคราะห์จังหวัด เป็นผู้ดำเนินการ โดยให้ลงรับตามระเบียบงานสารบรรณ แล้วนำลงสมุหเทศาภิบาลการสงเคราะห์ประชาชนของจังหวัดตามแบบที่กำหนด ทำความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อพิจารณาหาทางช่วยเหลือแก้ไขต่อไป

ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อาจวินิจฉัยสั่งการได้โดยลำพัง เพราะเป็นเรื่องนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือเป็นเรื่องที่มีปัญหาหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน ให้นำเรื่องเสนอคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนางานสังคมสงเคราะห์ของจังหวัดพิจารณาหาทางช่วยเหลือแก้ไขต่อไป หากเป็นเรื่องเร่งด่วน ให้รีบเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งเรียกประชุมคณะกรรมการโดยด่วน เพื่อพิจารณาหาทางช่วยเหลือแก้ไขต่อไป

ข้อ ๙. หากคณะกรรมการ ฯ เห็นว่าเป็นเรื่องนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือไม่อาจช่วยเหลือแก้ไขได้ ให้เสนอเรื่องราวมายังกระทรวงมหาดไทย พร้อมทั้งแจ้งเหตุผล ข้อมูลต่าง ๆ โดยละเอียดและแนบหลักฐานเอกสารต่างๆ ที่จำเป็นมาให้พร้อม เพื่อประกอบการพิจารณาคด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการ ฯ เห็นว่า เป็นเรื่องที่จะต้องขอความร่วมมือ ช่วยเหลือจากกระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ จังหวัดอาจเสนอเรื่องตรงไปยังกระทรวง ทบวง กรมนั้น ๆ ก็ได้

ข้อ ๑๐. เมื่อจังหวัดใดเสนอเรื่องราวไปยังกระทรวงมหาดไทย ให้กรมประชาสงเคราะห์ เป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการพิจารณาหาทางช่วยเหลือแก้ไขต่อไป แล้วเสนอเรื่องให้กระทรวงมหาดไทยทราบหรือวินิจฉัยสั่งการ หากเห็นว่าเป็นเรื่องในหน้าที่ของกระทรวง ทบวง

กรมอื่น ๆ ก็อาจส่งเรื่องไปให้กระทรวง ทบวง กรมนั้น ๆ พิจารณาส่งการแก้ไขให้ความช่วยเหลือต่อไป แล้วแจ้งผลมายังกระทรวงมหาดไทยก็ได้ ในกรณีให้กรมประชาสงเคราะห์จัดให้มีสมุดทะเบียนการสงเคราะห์ประชาชนไว้ด้วยเช่นเดียวกัน

ข้อ ๑๑. เมื่อกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ ได้ดำเนินการไปประการใดแล้ว จะแจ้งผลการช่วยเหลือไปยังจังหวัดโดยตรงหรือติดต่อ ให้กรมประชาสงเคราะห์แจ้งไปยังจังหวัด เพื่อแจ้งให้ผู้ร้องทราบต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๒. ในกรณีที่ผู้ร้อง มาร้องขอความช่วยเหลือต่อผู้ว่าราชการจังหวัดโดยตรง ให้ทางจังหวัดมอบให้ประชาสงเคราะห์จังหวัด เป็นเจ้าของเรื่องดำเนินการพิจารณาช่วยเหลือ เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดส่งการต่อไป

ข้อ ๑๓. ในกรณีที่กระทรวง ทบวง กรม ในส่วนกลางหรือหน่วยงานอื่น ส่งเรื่องความเดือดร้อนของประชาชนไปให้จังหวัดดำเนินการ ก็ให้จังหวัดและอำเภอถือปฏิบัติตามระเบียบนี้โดยอนุโลม รวมถึงเรื่องการลงรับในสมุดทะเบียนการสงเคราะห์ประชาชนด้วย และให้แจ้งผลการช่วยเหลือไปยังกระทรวง ทบวง กรมหรือหน่วยงานนั้น ๆ ทราบในเวลาอันสมควร

ข้อ ๑๔. ในกรณีที่ปัญหาความเดือดร้อนเป็นเรื่องเกี่ยวกับปัญหาทางกฎหมาย และคดีความตามข้อ ๑.๓ ทางอำเภอ จังหวัด หรือคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนางานสังคมสงเคราะห์ของจังหวัด อาจจัดให้มีเจ้าหน้าที่หรือที่ปรึกษาที่มีความรู้ทางกฎหมาย เป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนอาจจัดหาทุนไว้เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนผู้เดือดร้อนในเรื่องกฎหมายและคดีความ ในกรณีที่เห็นสมควรก็ได้

ข้อ ๑๕. ให้อำเภอรายงานผลการปฏิบัติงานไปยังจังหวัด และให้จังหวัดรวบรวมเสนอไปยังกระทรวงมหาดไทย เพื่อทราบสถิติผลการดำเนินงานตามระยะเวลา และแบบรายงานที่กำหนด

ข้อ ๑๖. เพื่อให้ประชาชนได้ทราบ และเข้าใจเรื่องการช่วยเหลือของทางราชการตามระเบียบนี้ ให้กรมประชาสงเคราะห์จัดทำประกาศและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบโดยทั่วถึงกัน และในโอกาสที่ทางจังหวัดหรืออำเภอได้มีการประชุมข้าราชการ, ประชุมครู, ประชุมกำนันผู้ใหญ่บ้าน หรือเวลาที่มีการประชุมราษฎร ก็ให้ชี้แจงทำความเข้าใจในเรื่องการช่วยเหลือประชาชนตามระเบียบนี้ให้เป็นที่แพร่หลายต่อไปด้วย

ข้อ ๑๗. การดำเนินการตามระเบียบนี้ ให้นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดกำกับ กวดขันเจ้าหน้าที่และข้าราชการทุกฝ่าย ให้เร่งรัดปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานให้ได้ผลอย่างจริงจัง เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยเฉพาะในเรื่อง ปัญหาความทุกข์ยากเดือดร้อนเฉพาะหน้าของประชาชน ให้ถือเป็นเรื่องสำคัญและเร่งด่วนที่จะต้องรีบช่วยเหลือแก้ไขโดยฉับพลันทันที หากมีข้อขัดข้องหรือปัญหาในการดำเนินงานเกิดขึ้น ให้นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาแก้ไขอุปสรรคข้อขัดข้องให้ลุล่วงไปโดยเร็ว เพื่อให้การดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายในอันที่จะ “เผด็จทุกข์ บำรุงสุข” ให้กับประชาชน ตามนโยบายของรัฐบาล

ข้อ ๑๘. การปฏิบัติตามระเบียบนี้ มิได้เป็นการห้ามหรือตัดอำนาจหน้าที่การปฏิบัติงานในเรื่องการรับคำร้องเรียน หรือการให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนในปัญหาทางสังคมของหน่วยงานอื่นที่มีอยู่ หรือได้ปฏิบัติอยู่แล้ว แต่ถ้านายงานนั้นเห็นสมควรส่งเรื่องที่เกี่ยวของมาให้หน่วยงานตามระเบียบนี้ดำเนินการ ก็ย่อมกระทำได้

ข้อ ๑๙. ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้เป็นหน้าที่ของกรมประชาสงเคราะห์ หรือ กรุงเทพมหานคร เป็นผู้รับเรื่องราวเกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชนในปัญหาทางสังคม เพื่อพิจารณาให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือตามระเบียบนี้

ข้อ ๒๐ ให้กรุงเทพมหานครถือปฏิบัติตามระเบียบนี้ด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๒๑ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๐

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๐

(ลงชื่อ) คณิ่ง ภาไชย

(นายคณิ่ง ภาไชย)

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ที่ มท. ๐๗๑๙/ฟอว.๒๗๓

กระทรวงมหาดไทย

๑๐ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง การสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนในปัญหาทางสังคม
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
สิ่งที่ส่งมาด้วย ระเบียบการสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนในปัญหาทางสังคม

โดยที่รัฐบาลและกระทรวงมหาดไทย ได้มีนโยบายในเรื่องการ “เผด็จทุกข์ บำรุงสุข” ให้กับประชาชน เพื่อที่จะให้การดูแล, สงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนผู้ที่มีความทุกข์ยากเดือดร้อน หรือมีความคับแค้นใจให้ได้ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น ทั้งในเขตเมืองและในชนบท เพื่อให้ประชาชนได้อยู่ดีมีสุขตามสมควรโดยทั่วหน้ากัน

กระทรวงมหาดไทย จึงได้วางระเบียบเรื่องการสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนในปัญหาทางสังคมขึ้น เพื่อให้อำเภอและจังหวัดต่างๆ ถือปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน และเพื่อเป็นมาตรการในการสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนให้ได้ทั่วถึง และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จึงขอแจ้งให้จังหวัดและอำเภอต่างๆ ได้ถือปฏิบัติตามระเบียบนี้โดยเคร่งครัด และพิจารณาดำเนินการให้ได้ผลอย่างจริงจัง ในการนี้กระทรวงมหาดไทยใคร่ขอความร่วมมือทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้มาเพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

๑. การสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนในปัญหาทางสังคมตามระเบียบนี้ ขอให้จังหวัดและอำเภอต่างๆ ถือว่าเป็นหน้าที่ราชการที่มีความสำคัญยิ่งประการหนึ่ง เพราะจะเป็นการช่วยแก้ปัญหาให้กับประชาชนผู้ทุกข์ยากเดือดร้อนโดยตรงและถึงตัว และต้องปฏิบัติให้ได้ผลอย่างจริงจังตามเจตนารมณ์ของกระทรวงมหาดไทยและรัฐบาล เพื่อให้บรรลุนโยบายในอันที่จะป้องกันประชาชนมิให้หันเหไปทางลัทธิฝ่ายตรงข้าม และเพื่อเป็นการเสริมสร้างความมั่นคงของประเทศชาติเป็นประการสำคัญด้วย

๒. การที่จะปฏิบัติให้ได้ผลคืออย่างแท้จริง เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติงานด้วยความเสียสละ ต้องทำงานอย่างจริงจัง ข้าราชการทุกฝ่ายต้องให้ความร่วมมือ โดยต้องถือว่าความเดือดร้อนของประชาชน เป็นเสมือนความเดือดร้อนของตนเองด้วย

๓. เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายจากนายอำเภอ หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ของอำเภอ ตลอดจนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เมื่อได้รับการร้องเรียน หรือบอกกล่าวจากผู้ร้องหรือบุคคลอื่นในเรื่องความเดือดร้อนของประชาชน แม้จะไม่ใช่เรื่องที่อยู่ในหน้าที่ของตนก็ขอให้รีบรับเรื่องไว้ดำเนินการหรืออาจเพียงรับรับฟังไว้ก็ได้ แล้วเสนอนายอำเภอพิจารณาสั่งการในโอกาสแรกทันที อย่าได้ทอดทิ้งเป็นอันขาดแม้จะเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยเพียงใดก็ตาม เพราะเรื่องเล็กน้อยในสายตาของเจ้าหน้าที่ อาจเป็นเรื่องสำคัญของราษฎรก็ได้

๔. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชี้แจงทำความเข้าใจกับข้าราชการระดับจังหวัด ระดับอำเภอทุกฝ่ายทุกหน่วยงาน ในนโยบายของทางราชการในเรื่องนี้ให้เป็นที่เข้าใจ และประสานปฏิบัติได้

๕. ให้นายอำเภอชี้แจงทำความเข้าใจ แก่ข้าราชการทุกฝ่ายทุกหน่วยงานในสังกัดอำเภอ ตลอดจนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ให้เข้าใจวิธีปฏิบัติในเรื่องนี้ และในโอกาสที่มีการประชุมราษฎรให้ชี้แจงถึงความห่วงใยของรัฐบาล และวิธีปฏิบัติในเรื่องนี้เพื่อราษฎรจะได้มาขอรับความช่วยเหลือได้ถูกต้อง

๖. ให้ชี้แจงทำความเข้าใจแก่คณะกรรมการส่งเสริม และพัฒนางานสังคมสงเคราะห์ของจังหวัดที่กระทรวงมหาดไทยได้แต่งตั้งขึ้นแล้ว ขอให้ร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานในเรื่องนี้เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน และประเทศชาติ ให้ช่วยกันเสียสละช่วยผลัดกันงานนี้ให้ดำเนินไปด้วยดีและได้ผลอย่างจริงจัง

๗. ในการร้องขอความช่วยเหลือของประชาชนผู้เดือดร้อนนี้ อาจจะมีการร้องเรียนในเรื่องการได้รับความไม่เป็นธรรมจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทางราชการรวมมาด้วยก็ขอให้อำเภอ จังหวัดพิจารณาดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ หรืออาจดำเนินการตามระเบียบก็ได้ และ โคร่ขอให้ นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดได้ดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่โดยเด็ดขาด

อย่าได้เห็นแก่หน้าผู้ใดทั้งสนธิ์ ทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในเรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤตินิยมในวงราชการด้วย

๘. ให้จังหวัดทำความเข้าใจกับหน่วยงานต่าง ๆ ว่าการปฏิบัติตามระเบียบใหม่ได้เป็นการห้ามหรือตัดอำนาจหน้าที่การปฏิบัติงานในเรื่องการรับคำร้องเรียน หรือการให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนในปัญหาทางสังคมของหน่วยงานอื่นที่มีอยู่ หรือได้ปฏิบัติอยู่แล้ว ซึ่งคงต้องปฏิบัติต่อไปตามเดิม

๙. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการทะเบียนและการรายงานผลปฏิบัติของอำเภอและจังหวัด ขอให้จัดทำและรายงานตามแบบ ซึ่งจะได้ให้กรมประชาสงเคราะห์จัดทำขึ้นเป็นตัวอย่างและส่งมาให้ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบเป็นแนวทางปฏิบัติ และขอให้จังหวัดได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และพิจารณาศึกษาหาสาเหตุและวางแนวปฏิบัติเพื่อดำเนินการตามระเบียบใหม่บรรลุนำมาตามนโยบายของรัฐบาล ในอันที่จะช่วยแก้ไขปัญหาคความทุกข์ยากเดือดร้อนของประชาชนให้บรรเทาเบาบางลง และหมดสิ้นไปในที่สุดให้จงได้ หากการดำเนินงานในเรื่องนี้มีปัญหาอุปสรรคที่เห็นควรให้กระทรวงพิจารณาช่วยเหลือ หรือแก้ไขประการใดแล้ว ขอให้รายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ชลอ ชลอ วนะภูติ

(นายชลอ วนะภูติ)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมประชาสงเคราะห์

โทร. ๒๘๒๗๘๘๕

ที่ มท. ๐๗๐๓/ว.๘๘๘

กระทรวงมหาดไทย

๑๙ ตุลาคม ๒๕๑๙

เรื่อง คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนางานสังคมสงเคราะห์ของจังหวัด
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นว่า หลายจังหวัดมีสถานสงเคราะห์หรือหน่วยงานของกรมประชาสงเคราะห์ดำเนินงานในด้านสังคมสงเคราะห์อยู่ และยังมีองค์การกุศลดำเนินการโดยเอกชนอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งได้รวมเอาพ่อค้า คหบดี และประชาชนผู้มีจิตเป็นกุศลร่วมกันดำเนินการให้การสงเคราะห์แก่บุคคลหลายประเภทในกรณีต่าง ๆ เช่น เมื่อเกิดภัยอันตรายจากภัยธรรมชาติหรืออัคคีภัย เป็นต้น ซึ่งองค์การเหล่านั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อการสาธารณกุศล แต่บางครั้งก็อาจขาดการประสานงานกันระหว่างองค์การเอกชนกับองค์การรัฐบาล หรือองค์การเอกชนด้วยกัน ฉะนั้น จึงเห็นว่าหากจะได้พิจารณาจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นสักชุดหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่ประสานงานในเรื่องนี้ และช่วยทำหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุน ตลอดจนช่วยเหลือการปฏิบัติงานของสถานสงเคราะห์ของทางราชการด้วย โดยหาทางรวบรวมทรัพย์สินจากต่าง ๆ มาช่วยพัฒนาหรือส่งเสริมงานสังคมสงเคราะห์และสถานสงเคราะห์ในจังหวัดให้เจริญก้าวหน้าก็จะเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ คณะกรรมการชุดนี้ยังอาจทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางให้ความรู้วางแผนงานประสานงาน และให้คำแนะนำปรึกษาในดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ ตลอดจนอำนวยความสะดวก จัดให้มีอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้องค์การสังคมสงเคราะห์ของเอกชนได้มีโอกาสปรึกษาหารือและปฏิบัติงานร่วมกัน เช่น การจัดการประชุม การบรรยาย และการแสดงผลงาน ตลอดจนส่งเสริมการบริการสังคมใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น งานใดที่ไม่มียุทธศาสตร์ใดจัดทำ คณะกรรมการอาจเป็นผู้ริเริ่มจัดทำได้ ซึ่งการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนางานสังคมสงเคราะห์ของจังหวัดนี้ เห็นสมควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ประชาสงเคราะห์จังหวัดเป็นกรรมการ และเลขานุการ จังหวัดใดที่มีสถานสงเคราะห์หรือหน่วยงานอื่นของกรมประชา

สงเคราะห์ให้ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ หรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย สำหรับจังหวัดที่ไม่มีประชาสงเคราะห์จังหวัด เห็นควรมอบให้หัวหน้าสำนักงานจังหวัด จ่าจังหวัดหรือผู้ตรวจราชการส่วนท้องถิ่น ทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการนี้เห็นควรให้ประกอบด้วยข้าราชการ พ่อค้า คหบดี สมาชิกองค์การสังคมสงเคราะห์ สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัดผู้นำท้องถิ่น หรือบุคคลอื่นใดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่ามี ความสนใจและสามารถช่วยเหลือสนับสนุนให้งานการกรมประชาสงเคราะห์ดำเนินไปด้วยดี มีคุณ ประโยชน์ต่อประชาชนในจังหวัดนั้น ๆ โดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้ คือ

๑. ริเริ่มหรือร่วมมือกับจังหวัดและกรมประชาสงเคราะห์กระทรวงมหาดไทย ในการส่งเสริมและพัฒนางานการประชาสงเคราะห์จังหวัด

๒. สนับสนุนการดำเนินงานการประชาสงเคราะห์ โดยนำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด และหาทางให้ผู้ที่มิฐานะดีได้เข้ามามีบทบาทและเสียสละช่วยเหลือผู้ที่ ตกทุกข์ได้ยาก ผู้ที่ไร้ญาติขาดที่พึ่งและคนยากจน ซึ่งไม่สามารถช่วยตนเองได้ให้มากยิ่งขึ้น อันจะเป็นแนวทางที่จะช่วยลดช่องว่างระหว่างคนมั่งมีและคนยากจนลงได้ทางหนึ่ง

๓. เป็นสื่อกลางประสานงานให้แก่กรมประชาสงเคราะห์ และจังหวัด กับองค์การ สังคมสงเคราะห์ของเอกชน และหน่วยราชการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๔. เป็นศูนย์รวมเอกสารและข่าวสารเกี่ยวกับ งานสังคมสงเคราะห์และการประชา สงเคราะห์เพื่อเผยแพร่แก่ประชาชนในท้องถิ่น

๕. พิจารณาแก้ไขปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้อง ในการดำเนินงานประชาสงเคราะห์ของ จังหวัด หรือเสนอแนะความเห็นและข้อมูลให้กรมประชาสงเคราะห์พิจารณาหาทางแก้ไขหรือ เข้าร่วมดำเนินการ

ทั้งนี้ กระทรวงมหาดไทยใคร่ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้พิจารณาเสนอชื่อผู้ สมควรแต่งตั้งเป็นกรรมการไป เพื่อกระทรวงมหาดไทยจะได้พิจารณาคำเนินการแต่งตั้งต่อไป ซึ่งสำหรับกรรมการคณะนี้อาจมีจำนวนไม่เกิน ๑๕ คน

ตามเหตุผลทั้งที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ กระทรวงมหาดไทยจึงใคร่ขอให้จังหวัดได้ให้การสนับสนุน เพื่อให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนางานสังคมสงเคราะห์ ของจังหวัดขึ้นโดยเร็ว เพื่อจักได้เร่งหาทางขยายการสงเคราะห์ประชาชนในจังหวัดต่างๆ ให้กว้างขวางทัดเทียมกับความจำเป็นแห่งสังคมของประเทศชาติ ซึ่งกำลังเติบโตและขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็วอยู่ในปัจจุบัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาคำเนินการ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ชลอ วนะภูติ

(นายชลอ วนะภูติ)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมประชาสงเคราะห์

โทร. ๒๘๑๓๒๓๑

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๘๐๖/๒๕๑๙

เรื่อง กำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนางานสังคมสงเคราะห์ของจังหวัด

ตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้ขอความร่วมมือมายังผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด สนับสนุนให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนางานสังคมสงเคราะห์ของจังหวัดขึ้น เพื่อ จักได้เร่งหาทางขยายงานการสงเคราะห์ประชาชนในแต่ละจังหวัด ให้กว้างขวางทัดเทียมกับความ จำเป็นของประชาชน ซึ่งขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็วอยู่ในปัจจุบัน และเพื่อให้การสงเคราะห์ ช่วยเหลือประชาชนผู้เดือดร้อนตกทุกข์ได้ยาก ไม่สามารถช่วยตัวเองได้เป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ จึงเห็นเป็นการสมควรที่จะกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนา งานสังคมสงเคราะห์ของจังหวัดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้ คือ

๑. ช่วยสอดส่อง ดูแล และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์ ของกรมประชาสงเคราะห์ ในจังหวัดให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และมีความเจริญก้าวหน้า
๒. ส่งเสริมและช่วยดูแลงานขององค์การสังคมสงเคราะห์เอกชน ให้ปฏิบัติงานอย่าง มีประสิทธิภาพ และมีความมั่นคงเป็นที่พึ่งของประชาชนได้อย่างแท้จริง
๓. พิจารณาริเริ่มงาน หรือโครงการในดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ที่จะเป็นประโยชน์ อย่างแท้จริงและตรงตามความต้องการของประชาชนในจังหวัดนั้น ๆ
๔. พิจารณาเสนอแก้ไขปรับปรุง หรือวางระเบียบข้อบังคับคำสั่งหรือกฎหมายเกี่ยว กับงานสังคมสงเคราะห์เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
๕. ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานของจังหวัดในดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ ทั้งในระหว่างองค์การเอกชนด้วยกัน และระหว่างองค์การเอกชนกับหน่วยงานของรัฐบาล
๖. ทำหน้าที่เป็นศูนย์รวมเอกสารวิชาการข้อความ ข้อมูลสถิติ และข่าวสารต่าง ๆ เพื่อส่งให้สถานสงเคราะห์ทั้งของรัฐบาลและเอกชนในจังหวัด
๗. พิจารณาคำดำเนินงานอื่น ๆ ในด้านสังคมสงเคราะห์ตามที่คณะกรรมการเห็น สมควร และตามที่กระทรวงมหาดไทย หรือกรมประชาสงเคราะห์มอบหมายมา

ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์

ว่าด้วยการให้การศึกษาแก่เด็กในความอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็ก

พ.ศ. ๒๕๒๐

โดยที่ได้พิจารณาเห็นว่า เด็กซึ่งอยู่ในความอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็ก กรมประชาสงเคราะห์ ส่วนใหญ่เป็นเด็กที่กำลังอยู่ในวัยเล่าเรียน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้เด็กเหล่านั้นได้รับการศึกษาสูงขึ้นตามความรู้ความสามารถและความเหมาะสมของเด็กแต่ละคน กับเพื่อให้ทุกสถานสงเคราะห์เด็กได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษาของเด็ก ในแนวเดียวกัน จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า “ระเบียบการให้การศึกษาแก่เด็กในความอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็ก พ.ศ. ๒๕๒๐”

ข้อ ๒ การศึกษาของเด็กในความอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กแบ่งได้ดังนี้

๒.๑ ระดับประถมศึกษา คือการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงประโยคประถมศึกษาตามเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ

๒.๒ ระดับมัธยมศึกษา คือการศึกษาสายสามัญและสายอาชีพ ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึงก่อนระดับอุดมศึกษา

๒.๓ ระดับอุดมศึกษา คือการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า

ข้อ ๓ เด็กในวัยเรียน ที่ไม่เคยเข้าเรียน ในโรงเรียนหรือเรียน ไม่จบ ตามเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ ให้สถานสงเคราะห์เด็กจัดให้ได้รับการศึกษาจนจบการศึกษาภาคบังคับ เว้นแต่ที่ไม่สามารถเรียนตามหลักสูตรได้

ข้อ ๔ ในกรณีที่มีเด็กพิการทางร่างกาย ทางสมองและปัญญา ถ้าไม่สามารถจัดให้ได้รับการศึกษาตามข้อ ๓ และไม่สามารถจัดส่งสถานสงเคราะห์เด็กพิการได้ หรือเด็กที่มีระดับสติปัญญาต่ำจะต้องจัดชั้นเรียนซ้ำให้ตามสมควร สำหรับเด็กมีปัญหาทางพฤติกรรมและไม่สามารถเรียนหนังสือได้ให้ขออนุมัติอธิบดีส่งสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ข้อ ๕ เด็กที่เรียนจบชั้นประถมศึกษา ทางสถานสงเคราะห์เด็กจะขออนุมัติกรมประชาสงเคราะห์เพื่อส่งให้เรียนต่อโรงเรียนภายนอกได้ เด็กนั้นจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

๕.๑ ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ จะต้องรับรองว่ามีความประพฤติดีและสุขภาพสมบูรณ์

๕.๒ สอบได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๕ หรือเทียบเท่า

๕.๓ มีอายุไม่เกิน ๑๔ ปีบริบูรณ์ สำหรับเด็กที่จะเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

๕.๔ สามารถผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนรัฐบาลได้

ข้อ ๖ เด็กที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ แล้ว ทางสถานสงเคราะห์เด็กจะขออนุมัติกรมประชาสงเคราะห์ เพื่อส่งให้เรียนต่อได้ เด็กนั้นจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

๖.๑ ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กจะต้องรับรองว่า เป็นผู้มีความประพฤติดีและสุขภาพสมบูรณ์

๖.๒ ผลการสอบครั้งสุดท้ายได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ หรือเทียบเท่า

๖.๓ มีอายุไม่เกิน ๑๗ ปีบริบูรณ์

๖.๔ สามารถผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนรัฐบาลได้

ข้อ ๗ การส่งเด็กเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาที่โรงเรียนภายนอกจะต้องคัดเลือกเด็กที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๕ หรือข้อ ๖ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ การส่งเด็กเข้าเรียนตามข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ให้สถานสงเคราะห์พิจารณาตรวจสอบสภาพทางครอบครัวของเด็กด้วย หากครอบครัวของเด็กคนใดมีฐานะพอที่จะรับเด็กไปอุปการะและให้การศึกษาเองได้ ก็ให้รับตัวเด็กคนไปเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระทางราชการ

ในระหว่างระยะเวลาของการให้เด็กเรียนต่อดังกล่าวแล้ว หากได้ทราบชัดแจ้งว่าครอบครัวของเด็กคนใดมีฐานะพอที่จะรับเด็กไปอุปการะและให้การศึกษาเองได้ก็ให้รับตัวเด็กคนไปเช่นเดียวกัน

ข้อ ๙ ในระหว่างการให้เรียนต่อตามข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ หากปรากฏว่า เด็กมีปัญหาทางความประพฤติ หรือไม่เอาใจใส่ในการเรียนและมีผลของการเรียนต่ำกว่าที่ควรตามรายงาน ของสถานศึกษาและได้รับคำตักเตือนและภาคทัณฑ์ จากผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็ก

แล้วยังไม่ดีขึ้น หรือผลการสอบไล่ประจำปีตก ๒ ปีติดต่อกัน ให้สถานสงเคราะห์เด็กรายงานกรมประชาสงเคราะห์ ขอรับการเรียนถามบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้แจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองรับเด็กกลับไปอุปการะเอง หรือจัดหางานให้ทำหรือจัดให้ฝึกวิชาชีพในสถานสงเคราะห์เด็กหรือสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก หรือสถาบันอื่นตามความเหมาะสมของแต่ละราย

ข้อ ๑๐ เมื่ออายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์แล้ว หรือเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ แล้ว และมีใ้เรียนต่อ ให้ถือว่าพ้นสภาพจากการเป็นเด็กในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กแล้ว ให้สถานสงเคราะห์เด็กดำเนินการดังต่อไปนี้

๑๐.๑ ถ้ามีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง แจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองรับกลับไปอุปการะเอง หรือ

๑๐.๒ ดำเนินการจัดหางานให้เด็กทำ ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๑ เมื่อสิ้นการศึกษา ให้สถานสงเคราะห์เด็กดำเนินการพิจารณาคัดเลือกเด็กที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ที่ส่งเข้าเรียนต่อโรงเรียนภายนอกแล้วให้ส่งเด็กเข้าอยู่ในความอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กที่อยู่ใกล้สถานศึกษาที่สุด การย้ายเด็กจากสถานสงเคราะห์หนึ่งไปยังสถานสงเคราะห์อื่นให้ขออนุมัติกรมประชาสงเคราะห์เป็นราย ๆ ไป

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้อธิบดีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการ ทงนตงแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๒๐

(ลงชื่อ) ประพนธ์ เรชะรุจิ

(นายประพนธ์ เรชะรุจิ)

อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

ระเบียบกรมประชาสัมพันธ์ ว่าด้วยการเข้าอยู่อาศัยในบ้านพักของทางราชการ

พ.ศ. ๒๕๒๐

เพื่อกำหนดแนวปฏิบัติในการจัดให้ข้าราชการและลูกจ้าง ของกรมประชาสัมพันธ์ เข้าอยู่อาศัยในบ้านพักของทางราชการได้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย กรมประชาสัมพันธ์ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมประชาสัมพันธ์ว่าด้วยการเข้าอยู่อาศัยในบ้านพักของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกคำสั่งกรมประชาสัมพันธ์ ดังต่อไปนี้

(๑) คำสั่งกรมประชาสัมพันธ์ ที่ ๑๐๓/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๐๓ เรื่องระเบียบการเข้าพักอาศัยในบ้านพักของหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวิญาน์ พ.ศ. ๒๕๐๓

(๒) คำสั่งกรมประชาสัมพันธ์ ที่ ๕๙๕/๒๕๑๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๑๑ เรื่อง ระเบียบว่าด้วยการเข้าอยู่อาศัยในบ้านพักทางราชการ ของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการพระประแดง

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“บ้านพัก” หมายความว่า อาคารของทางราชการที่สร้างขึ้นด้วยเงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ หรือเงินอื่นใด หรืออาคารที่ทางราชการเช่าไว้ หรือที่มีผู้บริจาคให้ เพื่อให้ข้าราชการ หรือลูกจ้างเข้าอยู่อาศัย

“หน่วยงาน” หมายความว่า หน่วยปฏิบัติงานซึ่งมีสถานที่ตั้งแยกออกจากที่ตั้งของกองและมีผู้บังคับบัญชารับผิดชอบโดยเฉพาะ

“หัวหน้าหน่วยงาน” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงาน

“ผู้อยู่อาศัย” หมายความว่า ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้าอยู่อาศัยในบ้านพักของทางราชการ และรวมถึงบริวาร

ข้อ ๔ ผู้มีสิทธิเช่าอยู่อาศัยในบ้านพักต้องเป็นข้าราชการ หรือลูกจ้างในสังกัดกรม
 ประชาสงเคราะห์ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ในหน่วยงานนั้น

ข้อ ๕ ผู้ประสงค์จะใช้สิทธิเช่าอยู่อาศัยในบ้านพักให้ยื่นคำร้องต่อหัวหน้าหน่วยงาน
 ตามแบบที่กำหนด การอนุญาตให้เช่าอยู่อาศัยเป็นอำนาจของหัวหน้าหน่วยงาน

ข้อ ๖ บ้านพักที่จัดไว้สำหรับตำแหน่งใด ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นมีสิทธิได้รับการ
 พิจารณาเช่าอยู่ก่อนผู้อื่น

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำร้องเกินกว่าจำนวนบ้านพักที่มีอยู่ ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้า
 หน่วยงานที่จะกำหนดลำดับความสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ และความจำเป็นเพื่อครั่นตามลำดับ
 ก่อนหลัง โดยคำนึงถึงผู้ที่ไม่มีที่อยู่อาศัยของตนเอง มีที่อยู่ห่างไกล ที่อยู่อาศัยปัจจุบันคับแคบ
 ไม่ถูกสุขลักษณะ หรือมีเหตุจำเป็นเพื่อครั่นอื่น ๆ ด้วย

ข้อ ๗ ข้าราชการหรือลูกจ้างและบริวาร ที่ได้รับอนุญาตให้เช่าอยู่อาศัยในบ้านพัก
 แล้วต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้โดยเคร่งครัด

(๑) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้มีสิทธิเช่าอยู่อาศัยต้องอยู่เป็นประจำ

(๒) บริวารที่เช่าอยู่อาศัยต้องเป็นบุคคลในครอบครัว คือ คู่สมรส บุตร บิดา
 มารดาที่เป็นบุคคลอื่นนอกจากที่กล่าวนี้ จะต้องได้รับอนุญาตจากหัวหน้าหน่วยงานเป็นราย ๆ ไป

(๓) การจะให้ผู้อื่นใดมาพักอาศัยชั่วคราวต้องได้รับอนุญาตจากหัวหน้าหน่วย
 งานก่อน

(๔) ต้องปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนทางราชการ และประพฤติตนเป็นคนเรียบร้อย
 รักษาศีลธรรมและระเบียบวินัยอันดีงาม ทั้งนรวมตลอดถึงผู้เข้ามาติดต่อเยี่ยมเยียนด้วย

(๕) ไม่เสพสุรามึนเมา หรือส่งเสียงเอะอะและก่อความรำคาญในบริเวณสถานที่
 หรือมีวุ่นวายในการเล่นกีฬา

(๖) ไม่ตัดแปลงปรับปรุงหรือต่อเติมบ้านพัก ให้มีสภาพเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม
 โดยพลการ เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ และเมื่อได้รับอนุญาตแล้ว
 จะรื้อถอนหรือเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมอีกไม่ได้

(๗) ไม่รบกวนความสงบสุขของผู้อื่น หรือก่อความวุ่นวายขึ้นในสถานที่ราชการ

(๘) ไม่ปล่อยให้บริวาร หรือสัตว์เลี้ยงเข้าไปพลุกพล่าน หากมีการเสียหายเกิดขึ้น ข้าราชการหรือลูกจ้างที่ได้รับอนุญาตให้เข้าอยู่อาศัย ต้องชดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการ

(๙) ต้องลงชื่อรับมอบ อาคารและทรัพย์สินประจำอาคาร ไว้เป็นหลักฐานต่อหัวหน้าหน่วยงาน และต้องดูแลทนบำรุงและรักษาให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย เช่น วิทยุชุมชนจะพึงรักษาทรัพย์สินของตนเอง เมื่อมีการชำรุดเสียหายเล็กน้อยที่จะซ่อมแซมด้วยตนเองได้ก็ให้รับดำเนินการแต่ถ้าเสียหายเกิดจากภัยพิบัติอื่น ๆ หรือมิใช่เนื่องจากความผิดของผู้อยู่อาศัย ให้รายงานความเสียหายต่อหัวหน้าหน่วยงาน

(๑๐) หากเกิดความเสียหายขึ้น ไม่ว่าจะจากความประมาทดินเลื้อของผู้อยู่อาศัย กิติหรือด้วยเจตนาจงใจของผู้อยู่อาศัยก็ ผู้อยู่อาศัยจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายนั้น

(๑๑) เฉพาะในอาคารนอนของเด็กในสถานสงเคราะห์เด็กหญิง สถานแรกรับเด็กหญิงและสถานสงเคราะห์เด็กอ่อน ซึ่งได้จัดให้ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้สมนาที่ปฏิบัติงานจริงพักอาศัยอยู่ในอาคารนั้น ๆ หรือสถานที่อื่นใดที่ทางราชการมีระเบียบห้ามไว้ จะนำผู้ใดมาพักค้างคืนหรือติดต่อย่อมเยินเกินเวลา ๑๘.๐๐ น. ไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากหัวหน้าหน่วยงาน

(๑๒) ต้องรับผิดชอบในการชำระค่ากระแสไฟฟ้าและค่าน้ำประปามีได้ค้างค้ำหากปรากฏว่ามีการค้างชำระหนี้ ต้องยินยอมให้หัวหน้าหน่วยงานหักเงินเดือนหรือค้ำจาง เพื่อชำระหนี้สนตั้งกล่าวได้

(๑๓) ต้องช่วยเหลือทางราชการ สอดส่องดูแลรักษาความปลอดภัยในทรัพย์สินของทางราชการ และความสงบสุขของหน่วยงานนั้นเท่าที่จะกระทำได้

(๑๔) ต้องให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานต่อส่วนรวมของหน่วยงานนั้น ๆ แม้จะไม่ใช่หน้าที่ราชการโดยตรงก็ตาม

ข้อ ๘ ให้หัวหน้าหน่วยงานเป็นหัวหน้าครอบครัวตามพระราชบัญญัติทะเบียนราษฎรแต่ผู้เดียว และมีหน้าที่จัดทำทะเบียนผู้อยู่อาศัยเป็น รายบุคคลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอแบบทะเบียนให้ใช้แบบทะเบียนบ้านโดยอนุโลม และให้จัดทำเลขหมายประจำบ้านพัก ไว้ทุกหลัง

ในกรณีที่หน่วยงานแยกทะเบียนบ้านพักออกเป็นหลายเลขที่ตามทะเบียนราษฎรแล้วให้ข้าราชการหรือลูกจ้างที่ได้รับอนุญาตให้อยู่อาศัย เป็นผู้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติทะเบียนราษฎรให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน และส่งสำเนาทะเบียนบ้านให้หัวหน้าหน่วยงาน ๑ ชุด

ข้อ ๙ ผู้อยู่อาศัยหมดสิทธิอยู่ในบ้านพักในกรณีต่อไปนี้

(๑) พ้นจากตำแหน่งหน้าที่

(๒) หมดความจำเป็นที่จะต้องอยู่อาศัย

(๓) ทางราชการมีความจำเป็นต้องใช้สถานที่

(๔) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ตามข้อ ๗ และหัวหน้าหน่วยงานหรืออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ สั่งให้ออกจากบ้านพัก

(๕) อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์สั่งให้ผู้นั้นออกจากบ้านพักในกรณีอื่น ๆ

ข้อ ๑๐ ผู้หมดสิทธิอยู่อาศัยต้องออกจากบ้านและคืนบ้านพัก พร้อมด้วยทรัพย์สินและอุปกรณ์ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งตามแบบที่กำหนดต่อหัวหน้าหน่วยงาน

ข้อ ๑๑ ให้ผู้อยู่อาศัยในบ้านพักก่อนใช้ระเบียบนี้ แจ้งชื่อ จำนวน และความสัมพันธของบุคคลในครอบครัวต่อหัวหน้าหน่วยงานนั้น ๆ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันใช้ระเบียบนี้ และให้หัวหน้าหน่วยงานรายงานให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ทราบ

ข้อ ๑๒ ให้หัวหน้าหน่วยงานจัดการให้ผู้อยู่อาศัย ซึ่งไม่อยู่ในข่ายของระเบียบนี้ ออกจากบ้านพักภายในกำหนด ๙๐ วัน แล้วให้หัวหน้าหน่วยงานรายงานให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ทราบ

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เป็นผู้วินิจฉัยสั่งการ

ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๒๐ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๒๐

(ลงชื่อ) ประพจน์ เระะรุจิ

(นายประพจน์ เระะรุจิ)

อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

แบบคำร้องขอเช่าที่พักอาศัยในบ้านพักของกรมประชาสงเคราะห์

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอเช่าอยู่อาศัยในบ้านพัก

เรียน .....

ข้าพเจ้า.....รับราชการเป็นข้าราชการ, ลูกจ้าง

ในตำแหน่ง.....ปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่ง.....

สังกัดหน่วยงาน.....กอง,.....

ขอยื่นความจำนงเพื่อขอเช่าอยู่อาศัยในบ้านพักของ.....

ข้าพเจ้ามีความจำเป็นและได้รับความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัย คือ

(๑) .....

(๒) .....

(๓) .....

ข้าพเจ้าจะพักอาศัยในบ้านพักดังกล่าว จำนวน.....คน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

- ๑. ชื่อ ..... อายุ.....ปี เกยวของเป็น.....
- ๒. ชื่อ ..... อายุ.....ปี เกยวของเป็น.....
- ๓. ชื่อ ..... อายุ.....ปี เกยวของเป็น.....
- ๔. ชื่อ ..... อายุ.....ปี เกยวของเป็น.....
- ๕. ชื่อ ..... อายุ.....ปี เกยวของเป็น.....
- ๖. ชื่อ ..... อายุ.....ปี เกยวของเป็น.....

.....
.....
.....

ข้าพเจ้าทราบระเบียบการเข้าพักอาศัยในบ้านพักของทางราชการแล้ว ขอให้คำรับรองว่าจะปฏิบัติตามระเบียบนั้นทุกประการ.

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ

ความเห็นเจ้าหน้าที่

คำสั่ง

.....

.....

.....

.....

ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยทะเบียนประวัติเด็ก

พ.ศ. ๒๕๒๐

โดยที่เป็นการสมควรวางระเบียบว่าด้วยทะเบียนประวัติเด็ก การทำประวัติของสถาน
แรกรับเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย
สวัสดิภาพเด็ก ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน
พุทธศักราช ๒๕๑๕ จึงวางระเบียบการทำบัตรประวัติเด็ก และประวัติเด็กไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยทะเบียนประวัติเด็ก พ.ศ. ๒๕๒๐”

ข้อ ๒. ให้จัดตั้งศูนย์ทะเบียนประวัติเด็กขึ้น เพื่อให้ทำหน้าที่รวบรวมประวัติเด็ก
ในสถานสงเคราะห์เด็กต่าง ๆ ไว้เป็นแหล่งกลาง เรียกว่า “ศูนย์ทะเบียนประวัติเด็ก” กอง
สงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์

ข้อ ๓. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๘ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๐
เป็นต้นไป

แบบประวัติเด็ก

ข้อ ๔. ประวัติเด็กมี ๒ แบบ คือ

๔.๑ บัตรประวัติเด็กตามที่กำหนดไว้ใน ท.ป. ๑

๔.๒ ประวัติเด็กตามที่กำหนดไว้ใน ท.ป. ๒

ข้อ ๕. ให้สถานสงเคราะห์เด็กที่รับเด็กครั้งแรก เริ่มทำบัตรประวัติเด็ก และ
ประวัติเด็ก ดังนี้

๕.๑ ให้สถานแรกรับเด็กและสถานสงเคราะห์เด็กอ่อน ทำบัตรประวัติเด็ก ๓ ชุด
และประวัติเด็ก ๑ ชุด ในวันรับเด็ก และให้ส่งบัตรประวัติเด็ก ๑ ชุด ไปที่ศูนย์ทะเบียนประวัติ
เด็กภายใน ๓ วันเปิดทำการ นับตั้งแต่รับเด็กไว้ในความอุปการะ

๕.๒ สถานสงเคราะห์เด็กอ่อน และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่รับเด็กไว้โดยไม่ได้ผ่านสถานแรกรับเด็ก ให้ทำบัตรประวัติเด็ก ๒ ชุดและประวัติเด็ก ๑ ชุด ในวันรับเด็ก และให้ส่งบัตรประวัติเด็ก ๑ ชุด ไปให้ที่ศูนย์ทะเบียนประวัติเด็กภายใน ๓ วันเปิดทำการ นับตั้งแต่วันที่รับเด็กไว้ในความอุปการะ

การทำประวัติเด็ก

ข้อ ๖. ให้สถานแรกรับเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก จัดทำบัตรประวัติเด็ก ประวัติเด็ก และทะเบียนคุมบัตรประวัติเด็ก ดังนี้

๖.๑ แบบ ท.ป. ๑ ให้กรอกประวัติเด็กโดยย่อ ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

๖.๒ แบบ ท.ป. ๒ เป็นรายละเอียดที่สถานสงเคราะห์เด็กจะต้องสอบประวัติของเด็กตามหลักการสังคมสงเคราะห์ ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

๖.๓ ทะเบียนคุมประวัติเด็ก เพื่อเป็นแนวทางในการคุมบัตรประวัติเด็ก และสะดวกในการค้นหา ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

การรายงาน

ข้อ ๗. ให้ผู้ปกครองสถานแรกรับเด็ก หรือผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็ก หรือผู้ปกครองสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เป็นผู้รับผิดชอบในการส่งบัตรประวัติเด็ก และรายงานการเปลี่ยนแปลง ไปที่ศูนย์ทะเบียนประวัติเด็ก ตลอดจนแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๘. เมื่อสถานแรกรับเด็กได้ทำประวัติเด็ก โดยละเอียดตามแบบ ท.ป. ๒ เรียบร้อยแล้ว ในกรณีที่จะส่งเด็กไปยังสถานสงเคราะห์แห่งอื่น ให้ทำเรื่องขออนุมัติกรมพร้อม ท.ป. ๑ และ ท.ป. ๒ และเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น ส่งเรื่องอนุมัติ ท.ป. ๑ และ ท.ป. ๒ ไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๙. เมื่อสถานสงเคราะห์เด็กอ่อน ได้รับเด็กไว้ในกรณีจำเป็นรีบด่วน ให้ทำแบบ ท.ป. ๑ พร้อมทำเรื่องขออนุมัติกรม เพื่อรับเด็กไว้ในความอุปการะและเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น แจ้งสถานสงเคราะห์เด็กอ่อนทราบ

ข้อ ๑๐. เมื่อสถานสงเคราะห์เด็ก หรือสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กรับเด็กไว้ในความอุปการะแล้ว ให้รายงานกรมทราบ

การเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๑๑. ในกรณีที่สถานสงเคราะห์เด็ก หรือสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ได้มีเด็กหลบหนีคดี หรือผู้ปกครองขอรับเด็กกลับไปอุปการะคดี หรือมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางใดของเด็กคดี ก็ให้รายงานการเปลี่ยนแปลงนั้นไปยังกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น หรือสถานสงเคราะห์เด็กแห่งนั้น ส่งเด็กไปยังสถานสงเคราะห์อื่น หรือสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ก็ให้ส่ง ท.ป. ๒ ไปยังศูนย์ทะเบียนประวัติเด็กในการให้ศูนย์ทะเบียนประวัติเด็กส่ง ท.ป. ๑ และ ท.ป.๒ ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่ในกรณีเด็กถูกส่งเข้ารับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์เด็ก หรือสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กนั้นเป็นแห่งแรก

ข้อ ๑๒. ในกรณีที่กรมอนุมัติให้ฝากเลี้ยงเด็กตามบ้าน หรือทดลองเลี้ยงดู เพื่อจะรับเป็นบุตรบุญธรรม ให้สถานสงเคราะห์เด็กส่ง ท.ป. ๒ ไปให้ศูนย์ทะเบียนประวัติเด็ก ในกรณีที่ทำงานสงเคราะห์มีความจำเป็นจะต้องใช้ ท.ป. ๒ ก็ให้มาติดต่อบริษัทจากศูนย์ทะเบียนประวัติเด็กเป็นคราว ๆ ไป แต่ยังไม่จำหน่ายเด็กออกจากทะเบียนของสถานสงเคราะห์เด็ก จนกว่าเด็กจะได้รับการจดทะเบียนเป็นบุตรบุญธรรม หรือได้รับอนุมัติให้จำหน่ายได้

การจำหน่าย

ข้อ ๑๓. ในกรณีที่สถานแรกรับเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ได้รับอนุมัติให้จำหน่ายเด็ก เมื่อได้ดำเนินการจำหน่ายเด็กออกจากทะเบียนแล้ว ให้หน่วยงานเจ้าของเรื่องรายงานให้กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่นทราบภายใน ๑๕ วัน ส่วน ท.ป. ๒ ให้เก็บไว้ ณ สถานสงเคราะห์เด็กแห่งนั้น เมื่อเด็กกลับมารับการสงเคราะห์อีก ก็ให้รายงานกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น

ข้อ ๑๔. ในกรณีที่งานสงเคราะห์ได้รับอนุมัติให้นำเด็กไปฝากเลี้ยงตามบ้าน และเมื่อเด็กอายุพ้นเกณฑ์การสงเคราะห์ด้วยประการใดก็ดีหรือได้รับการจดทะเบียนเป็นบุตรบุญธรรมโดยชอบด้วยกฎหมายก็ดี ให้งานสงเคราะห์ขออนุมัติจำหน่ายเด็กออกจากทะเบียนประวัติ และเมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้แจ้งศูนย์ทะเบียนประวัติเด็ก ในการนี้ ให้กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น แจ้งสถานสงเคราะห์เด็กที่เกี่ยวข้องทราบ

การติดตามผล

ข้อ ๑๕ ให้ศูนย์ทะเบียนประวัติเด็กบันทึกการติดตามผล ซึ่งได้รับจากสถานสงเคราะห์เด็กหรือหน่วยงานอื่นลงใน ท.ป. ๑ โดยให้งานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและงานที่เกี่ยวข้อง ติดตามผลจนเด็กอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ ส่วนในกรณีที่เกิดพ้นจากความอุปการะภายหลังบรรลุนิติภาวะ ให้ติดตามผลในระยะ ๑-๒ ปี ตามความจำเป็นของแต่ละราย

สถานเยาวชนบ้านห้วยโป่ง

ข้อ ๑๖ ให้สถานเยาวชนบ้านห้วยโป่ง จังหวัดระยอง ซึ่งเป็นหน่วยงานสังกัดกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์ และได้จัดตั้งขึ้นโดยอาศัยพระราชบัญญัติจัดการฝึกอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๘ ปฏิบัติตามระเบียบนี้โดยอนุโลม

การเก็บรักษาบัตรประวัติเด็กและประวัติเด็ก

ข้อ ๑๗ ให้สถานแรกรับเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ศูนย์ทะเบียนประวัติเด็กเก็บรักษา ท.ป. ๑ และ ท.ป. ๒ ไว้ตลอดไปเว้นแต่เห็นสมควรทำลายบัตรประวัติเด็ก และประวัติเด็กที่พ้นจากการสงเคราะห์ หรือคุ้มครองสวัสดิภาพแล้วเป็นราย ๆ ได้ตามควรแก่กรณี

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๘ ให้สถานแรกรับเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก จัดทำ ท.ป. ๑ และ ท.ป. ๒ และทะเบียนคุมบัตรประวัติเด็กให้เสร็จภายใน ๖ เดือนนับแต่วันประกาศใช้ระเบียบนี้ โดยการร่วมมือและประสานงานกับเจ้าหน้าที่ศูนย์ทะเบียนประวัติเด็ก

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๐

(ลงชื่อ) ประพจน์ เระะรุจิ

(นายประพจน์ เระะรุจิ)

อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์

ว่าด้วยการรับเด็กของสถานรับเลี้ยงและพัฒนาเด็กแก่บุตรหลานข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๑

โดยที่ได้พิจารณาเห็นว่าสภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไป มากหัวหน้าครอบครัวและภรรยาต้องออกไปประกอบอาชีพนอกบ้าน ทำให้ต้องทิ้งบุตรหลานไว้ ตามลำพังหรือมอบให้ผู้อื่นเลี้ยงดู เป็นเหตุให้ครอบครัวต้องเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายและเด็กมิได้รับการเลี้ยงดูและพัฒนาในทางที่ถูกต้องเพื่อเป็นการให้สวัสดิการแก่ข้าราชการกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทยและเป็นการช่วยพัฒนาเด็ก กรมประชาสงเคราะห์จึงได้จัดตั้งสถานรับเลี้ยงและพัฒนาเด็กชนที่อาคารบางส่วนของสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี และเพื่อให้การดำเนินงานได้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย จึงได้วางระเบียบการดำเนินงานรับเด็กไว้ดังนี้

ข้อ ๑. การรับเด็กสถานรับเลี้ยงเด็กจะรับทั้งเด็กชาย และเด็กหญิงที่มีอายุระหว่าง ๒-๖ ปีบริบูรณ์

ข้อ ๒. เวลาเปิดดำเนินการรับเลี้ยงตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ (เว้นวันหยุดราชการ) ในระหว่างเวลา ๘.๓๐ น. - ๑๖.๓๐ น.

ข้อ ๓. ผู้สมัครจะต้องเป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ และหน่วยงานที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงและมีความจำเป็นต้องฝากบุตรหลานเข้าอุปการะเลี้ยงดู โดยจะยื่นความจำนงขอฝากบุตรหลานได้ที่กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์ ทั้งนี้ ในระยะแรกจะรับสมัครตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๒๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๔. การพิจารณาเด็กจะพิจารณาบุตรหลานข้าราชการและเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์และหน่วยงานใกล้เคียง ทั้งนี้ จะต้องได้รับอนุมัติจากกรมประชาสงเคราะห์ก่อน

ข้อ ๕. ผู้สมัครจะต้องจ่ายค่าอาหารกลางวันและอาหารว่างให้แก่บุตรหลานในอัตราเดือนละ ๒๐๐ บาท โดยจะต้องจ่ายให้ก่อนล่วงหน้าที่บุตรหลานเข้ารับบริการจากสถานรับเลี้ยงและพัฒนาเด็ก

ข้อ ๖. เสื้อผ้าของเด็กและของใช้ที่จำเป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะต้องเป็นจัดผู้หามาให้บุตรหลานของตนเอง.

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๒๑
(ลงชื่อ) ประพนธ์ เรขะรุจิ
(นายประพนธ์ เรขะรุจิ)
อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

คำสั่งกรมประชาสัมพันธ์

ที่ ๖๓๑/๒๕๒๒

เรื่อง ระเบียบว่าด้วยการใช้บ้านพักรับรองของสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านบางละมุง

ด้วยปรากฏว่า ในปัจจุบันนี้ ได้มีข้าราชการและนิสิต นักศึกษา จากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ติดต่อกขอใช้บ้านพักรับรองของสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านบางละมุง 'อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี' ของกรมประชาสัมพันธ์เป็นจำนวนมาก โดยได้ติดต่อกขอใช้บ้านรับรองทั้งในนามของตนเองบ้าง หรือในนามของสถาบันต่าง ๆ ทั้งที่เป็นของรัฐและของเอกชน อันเป็นเหตุให้กรมประชาสัมพันธ์ไม่สามารถจัดให้ตามความประสงค์ได้ เนื่องจากมีผู้ต้องการขอใช้บ้านรับรองเป็นจำนวนมากด้วยกัน ประกอบกับกรมประชาสัมพันธ์จำเป็นต้องทำการปรับปรุงและซ่อมแซมบ้านพักรับรองให้อยู่ในสภาพที่ตลอดไป ซึ่งค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงและซ่อมแซมเป็นค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากงบประมาณประจำปี ซึ่งได้รับค่าใช้จ่ายจำนวนไม่มากนักเมื่อเทียบกับสิ่งที่จะต้องทำการปรับปรุงและซ่อมแซมนอกจากนี้ยังจะต้องมีค่าใช้จ่ายในการให้บริการแก่ผู้เช่าขอใช้บ้านพักรับรองด้วย เช่น ค่าไฟฟ้าประปา และเครื่องใช้ประจำบ้าน ซึ่งขณะนั้นค่าใช้จ่ายดังกล่าวมีแนวโน้มสูงมากเช่นด้วย

ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว กรมประชาสัมพันธ์จึงเห็นเป็นการสมควรได้กำหนดวิธีการขอใช้และการเรียกเก็บค่าบำรุงจากข้าราชการและเจ้าหน้าที่ผู้ขอใช้บ้านพักรับรองของสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านบางละมุง กรมประชาสัมพันธ์ แล้วนำรายได้มาใช้ในการปรับปรุงซ่อมแซมและเป็นค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเข้าใช้บ้านพักรับรอง ดังนี้

ข้อ ๑ บ้านพักรับรองของสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านบางละมุง ข้าราชการและเจ้าหน้าที่สังกัดกระทรวง ทบวง กรม หรือนิสิต นักศึกษา จากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ หรือหน่วยราชการประสงค์จะขอใช้สำหรับกิจการใดก็ตาม ต้องเสียค่าบำรุงกิจการของสถานสงเคราะห์เด็ก ตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายระเบียบการนี้

บัญชีแนบท้ายคำสั่ง

เรื่อง กำหนดอัตราค่าบำรุงและอัตราค่าอาหารของสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านบางละมุง
ตามคำสั่งกรมประชาสงเคราะห์ที่ ๖๓๑/๒๕๒๒
สั่ง ณ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๒๒

๑. บ้านพักรับรอง๑.๑ ค่าบำรุงรายบุคคล

- ๑.๑.๑ ค่าบำรุงสำหรับข้าราชการและเจ้าหน้าที่สังกัดกระทรวง ทบวง กรม
และสถาบันอื่น ๆ คนละ วันละ ๑๐๐ บาท
- ๑.๑.๒ ค่าบำรุงสำหรับข้าราชการและเจ้าหน้าที่สังกัดกรมประชาสงเคราะห์
ที่ไปเองหรือพร้อมด้วยครอบครัว ค่าบำรุงคนละ วันละ ๕๐ บาท
- ๑.๑.๓ เด็กอายุต่ำกว่า ๑๐ ปี ซึ่งมากับผู้ปกครองไม่คิดค่าบำรุง

๑.๒ ค่าบำรุงเหมาหลัง

- ๑.๒.๑ อาคารรับรองหลัง เล็ก วันละ ๓๐๐ บาท
- ๑.๒.๒ อาคารรับรองหลัง ใหญ่ วันละ ๕๐๐ บาท

ผู้ขอใช้บ้านพักรับรองจะเลือกเสียค่าบำรุง เป็นรายบุคคล หรือเสียค่า
บำรุงเหมาหลังอย่างหนึ่งก็ได้ แล้วแต่ความสมัครใจ

๒. ค่าอาหาร

๒.๑	ค่าอาหารมื้อเช้า	อัตราคนละ	๒๕ บาท
๒.๒	ค่าอาหารมื้อกลางวัน	อัตราคนละ	๓๐ บาท
๒.๓	ค่าอาหารมื้อเย็น	อัตราคนละ	๔๐ บาท

รายการอาหาร ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านบางละมุง จะ
กำหนดไว้เป็นคร่าว ๆ ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามคำขอร้องของผู้ใช้บ้านพักรับรอง.

(ลงชื่อ) ประพจน์ เรชะรุจิ

(นายประพจน์ เรชะรุจิ)

ท ๓๑๕๔/๒๕๐๑

กรมประชาสงเคราะห์

๒๒ มีนาคม ๒๕๐๑

เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเด็กไปยังสถานฝึกและอบรม

เรียน อธิบดีกรมตำรวจ

อ้างถึง บันทึกการรายงานการประชุมกระทรวงมหาดไทย ครั้งที่ ๒๗/๒๕๐๐ วันที่ ๑

พฤศจิกายน ๒๕๐๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๙๑/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๑

ด้วยในการประชุมกระทรวงมหาดไทย ครั้งที่ ๒๗/๒๕๐๐ วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ ในเรื่องการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายนั้น ที่ประชุมได้มีมติว่าการแก้ไขอบรมเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายที่มีอายุต่ำกว่า ๑๗ ปีนั้นให้ตกเป็นหน้าที่ของกรมประชาสงเคราะห์ ส่วนเด็กที่มีอายุเกินกว่า ๑๗ ปี ยังคงให้เป็นหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์ต่อไป โดยจะได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งระบุอำนาจและหน้าที่ของอธิบดีกรมราชทัณฑ์ เป็นอำนาจและหน้าที่ของอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ ขณะการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวอยู่ในระหว่างดำเนินการของคณะกรรมการกฤษฎีกาและจะได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาต่อไป และเพื่อให้ดำเนินการได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ กระทรวงมหาดไทยจึงได้มีคำสั่งที่ ๙๑/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๑ ตั้งเยาวชนสถานบ้านห้วยโป่ง จังหวัดระยอง ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดกรมประชาสงเคราะห์ เป็นสถานฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๙ และกฎกระทรวงมหาดไทยที่ออกตามความในพระราชบัญญัติฯ ในการนี้กรมประชาสงเคราะห์ได้รับโอนเด็กนักเรียนจากโรงเรียนฝึกอาชีพเกาะใหญ่ของกรมราชทัณฑ์ไปรับการฝึกและอบรมที่เยาวชนสถานบ้านห้วยโป่ง จังหวัดระยอง เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ศกนี้แล้ว

ในเรื่องนี้กระทรวงมหาดไทยได้ขอทำความตกลงกับกระทรวงยุติธรรมแล้วว่า ในกรณีที่ศาลได้มีคำสั่งให้ส่งเด็กไปยังโรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรมนั้น ขอให้ศาลส่งให้แก่กรมประชาสงเคราะห์ แทนกรมราชทัณฑ์ หรือเรือนจำตามที่ได้ปฏิบัติอยู่เดิม โดยมอบเด็กให้

เจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อจัดส่งไปทำการฝึกและอบรมยังสถานเยาวชนบ้านห้วยโป่ง จังหวัดระยอง ของกรมประชาสงเคราะห์ต่อไป

กรมประชาสงเคราะห์จึงขอทำความตกลงว่า ในกรณีที่ศาลได้มีคำสั่งส่งเด็กให้กรมประชาสงเคราะห์เพื่อทำการฝึกและอบรมนั้น ขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจังหวัดต่าง ๆ ได้รับตัวเด็กไว้และให้ส่งเด็กนั้นแก่กรมประชาสงเคราะห์ โดยนำส่งที่เยาวชนสถานบ้านห้วยโป่ง จังหวัดระยอง โดยตรง ทั้งนี้ ใ้แจ้งให้กระทรวงยุติธรรมทราบด้วยแล้ว สำหรับเรื่องค่าเดินทางและเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่นั้น ให้เบิกจากกรมประชาสงเคราะห์

จึงเรียนมาเพื่อได้โปรดแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในจังหวัดต่าง ๆ ได้ทราบตามที่ได้เรียนมาแต่ก่อนด้วย ทั้งนี้ หากได้ดำเนินการไปประการใดแล้ว ขอให้โปรดแจ้งให้กรมประชาสงเคราะห์ทราบด้วย จักขอบคุณยิ่ง.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ปกรณ์ อังศุสิงห์

(นายปกรณ์ อังศุสิงห์)

อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

ท มท. ๐๓๐๖/ ๓๖๘๘๑

กรมประชาสงเคราะห์

๑๔ ธันวาคม ๒๕๑๕

เรื่อง การปฏิบัติในการส่งเด็กเพื่อรับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (เว้นกรุงเทพมหานคร)

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๕
๒ กฎกระทรวงมหาดไทย (๒๕๑๕) ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๕
๓ พระราชกฤษฎีกา ฯลฯ พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๑๘
๔ สำเนาคำสั่งกระทรวงมหาดไทยเรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการรับและจำหน่ายเด็ก
๕ รายชื่อและที่ตั้งของสถานแรกรับเด็ก สถานสงเคราะห์เด็กและสถานคุ้มครอง
สวัสดิภาพเด็ก

เพื่อให้การสงเคราะห์แก่เด็กกำพร้า อนุภค ถูกทอดทิ้ง ไร้ญาติขาดผู้อุปการะหรือ
บิดามารดาผู้ปกครองไม่สามารถให้ความอุปการะเลี้ยงดูได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง และเพื่อให้การคุ้มครอง
สวัสดิภาพแก่เด็กที่มีปัญหาทางความประพฤติ บังเกิดผลดีตามนโยบายของรัฐบาลยิ่งขึ้น
กรมประชาสงเคราะห์จึงขอชี้แจงแนวปฏิบัติในการส่งเด็กเพื่อรับการสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิ
ภาพ ดังนี้

๑ อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่
๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ หมวด ๒ ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กนั้น มีผลใช้บังคับทั่วราชอาณาจักร
เว้นแต่หมวด ๓ ว่าด้วยการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางความประพฤติ ใน
การสงเคราะห์เด็กนั้น กรมประชาสงเคราะห์ได้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ประจำแผนก (ระดับ ๒)
ขึ้นไป ของที่ทำการประชาสงเคราะห์ทุกจังหวัด เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการสงเคราะห์เด็ก
สามารถส่งเด็กเข้าสถานแรกรับเด็กได้อยู่แล้ว และในจังหวัดที่ไม่มีที่ทำการประชาสงเคราะห์
จังหวัด เจ้าหน้าที่ตำรวจยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปของจังหวัดนั้นกเป็นผู้ลงชื่อนำส่งเด็กได้
นี้ตามข้อ ๗ (๕) แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ดังกล่าว

สำหรับเด็กที่ประพฤติน่าไม่สมควรแก่วัยที่เข้าลักษณะตามกฎหมายกระทรวงมหาดไทยออก
ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ได้มีการประกาศใช้บังคับเฉพาะในกรุงเทพ

มหานครกับท้องที่จังหวัดอื่นอีก ๘ จังหวัด คือ นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ ชลบุรี นครราชสีมา ขอนแก่น อุดรธานี และอุบลราชธานี เท่านั้น ในจังหวัดที่มีที่ทำการประมงสงเคราะห์จังหวัด กรมประมงสงเคราะห์ได้ตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายอย่างสมบูรณ์อยู่แล้ว ส่วนในท้องที่จังหวัดอื่นที่ยังไม่ได้ประกาศใช้บังคับขอให้ดำเนินการควบคุมเด็กที่ไม่มีทางเลี้ยงชีพ หรือขอทาน ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๔๘๔ ไปก่อนโดยอนุโลมและให้นำส่งเด็กเข้าสถานแรกรับเด็กได้ กรมประมงสงเคราะห์จะได้พิจารณาขยายการใช้บังคับหมวดคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไปยังท้องที่จังหวัดอื่นต่อไป

๒ การส่งเด็กเข้าสถานแรกรับเด็ก

๒.๑ โดยที่สถานแรกรับเด็กเป็นสถานที่สำหรับรับเด็กไว้เป็นการชั่วคราวเพื่อทำการวิเคราะห์และพิจารณาวิธีการสงเคราะห์หรือวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมให้แก่เด็ก ดังนั้นโดยหลักการเด็กที่พึงได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพจะต้องถูกส่งเข้าสถานแรกรับเด็กก่อนทุกราย เว้นแต่

- ๒.๑.๑ เด็กนั้นอายุยังไม่ครบ ๕ ปีบริบูรณ์ ให้ส่งสถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพญาไทหรือสถานสงเคราะห์เด็กอ่อนปากเกร็ด
- ๒.๑.๒ เด็กพิการทางร่างกายไม่ว่าหญิงหรือชายที่มีอายุตั้งแต่ ๕-๑๘ ปี ให้ส่งสถานสงเคราะห์เด็กพิการและทุพพลภาพ
- ๒.๑.๓ เด็กพิการทางสมองและปัญญาไม่ว่าหญิงหรือชายที่มีอายุ ๕-๑๘ ปี ให้ส่งสถานสงเคราะห์เด็กพิการทางสมองและปัญญา
- ๒.๑.๔ เด็กหญิงที่พนักงานเจ้าหน้าที่วิเคราะห์ปัญหาแล้วเป็นที่แน่ชัดว่าเป็นเด็กดีแต่ไร้ญาติขาดผู้อุปการะให้นำส่งสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี
- ๒.๑.๕ เด็กชายที่พนักงานเจ้าหน้าที่วิเคราะห์ปัญหาแล้วเป็นที่แน่ชัดว่าเป็นเด็กดี แต่ไร้ญาติขาดผู้อุปการะให้นำส่งสถานสงเคราะห์เด็กที่ใกล้เคียงตามที่กำหนดไว้

๒.๑.๖ เนื่องจากยังไม่ได้จัดตั้งสถานแรกรับเด็กชนในภาคเหนือให้จังหวัดต่าง ๆ ตามข้อ ๓.๓ ส่งเด็กชายไปรับการสงเคราะห์ที่สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่โดยตรง

๒.๒ เด็กหญิงจากทั่วราชอาณาจักร ปัจจุบันนี้ให้ส่งไปที่สถานแรกรับเด็กหญิงพญาไย กรุงเทพมหานคร

๒.๓ เด็กชายจากจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี นครพนม หนองคาย ชัยภูมิ ร้อยเอ็ด สกลนคร กาฬสินธุ์ เลย อุตรดิตถ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และจังหวัดยโสธร รวม ๑๖ จังหวัด ให้ส่งไปที่สถานแรกรับเด็กชายภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๒.๔ เด็กชายจากจังหวัดภาคใต้ คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลา สุราษฎร์ธานี พัทลุง นราธิวาส ตรัง ปัตตานี สตูล ระนอง พังงา กระบี่ ภูเก็ต ชุมพร และ จังหวัดยะลา รวม ๑๔ จังหวัด ให้ส่งไปที่สถานแรกรับเด็กชายภาคใต้ ซึ่งจะเปิดรับเด็กได้ใน เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๒๐ ถ้านำส่งเด็กก่อนกำหนดนี้ให้นำส่งได้ที่สถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

๒.๕ เด็กชายจากจังหวัดอื่น นอกจากที่กล่าวใน ๒.๓ และ ๒.๔ ให้ส่งไปที่สถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

๓. การส่งเด็กเข้าสถานสงเคราะห์เด็ก

เนื่องจากได้มีคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ตั้งคณะกรรมการรับและจำหน่ายเด็กชนสำหรับสถานสงเคราะห์เด็ก ๔ แห่ง คือ สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่ สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านหนองคาย สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านราชสีมา และสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านศรีธรรมราช เมื่อกรณีเข้าช้อยกเว้นตามข้อ ๒.๑.๕. ขอให้จังหวัดต่าง ๆ ดำเนินการติดต่อ นำส่งเด็กไปยังผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กแห่งนั้น ๆ ในฐานะกรรมการและเลขานุการโดยตรงซึ่งทางกรมประชาสงเคราะห์จะได้แจ้งให้กรรมการและเลขานุการทั้ง ๔ แห่ง ถ้อยปฏิบัติโดยด่วนต่อไปและการส่งเด็กขอให้เป็นไปตามนี้ คือ

๓.๑ การส่งเด็กชายจากจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บางจังหวัด คือ จังหวัดหนองคาย อุดรธานี ขอนแก่น เลย สกลนคร และจังหวัดนครพนม รวม ๖ จังหวัด ให้ส่ง ไปยังสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านหนองคาย

๓.๒ การส่งเด็กชายจากจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บางจังหวัด คือ จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ มหาสารคาม สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี และจังหวัดยโสธร รวม ๑๐ จังหวัด ให้ส่งไปสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านราชสีมา

๓.๓ การส่งเด็กชายจากจังหวัดภาคเหนือบางจังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน ลำพูน แพร่ ตาก อุดรดิตถ์ สุโขทัย พิจิตร กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ และจังหวัดพิษณุโลก รวม ๑๔ จังหวัด ให้ส่งไปสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่

๓.๔ การส่งเด็กชายจากภาคใต้บางจังหวัด ได้แก่ นครศรีธรรมราช สงขลา สุราษฎร์ธานี พัทลุง นราธิวาส ตรัง ปัตตานี สตูล ระนอง พังงา กระบี่ ภูเก็ต ชุมพร และจังหวัดยะลา รวม ๑๔ จังหวัด ให้ส่งไปที่สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านศรีธรรมราช

๓.๕ การส่งเด็กชายจากจังหวัดภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นอกจากที่กล่าวมาแล้วให้ส่งไปที่สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านปากเกร็ด สถานสงเคราะห์เยาวชนมูลนิธิมหาราช และสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านบางละมุง

๔. การส่งเด็กเข้าสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ปัจจุบันมีสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กสำหรับผุ้กอบรมและผุ้กอาชีฟแก่เด็กที่มีปัญหาทางความประพฤติ ตามหมวด ๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ อยู่ ๑ แห่ง คือ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยที่ได้มีการใช้บังคับกฎหมายในบางท้องที่จึงสมควรปฏิบัติดังนี้

๔.๑ เด็กจากท้องที่จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และกรุงเทพมหานคร จะส่งไปได้โดยได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

๔.๒ เด็กจากจังหวัดชลบุรี นครราชสีมา ขอนแก่น อุดรธานี และอุบลราชธานี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อนุมัตินำส่งได้โดยตรง

๔.๓ ในท้องที่จังหวัดอื่น นอกจาก ๔.๑ และ ๔.๒ ขอให้ส่งเรื่องให้กรมประชาสงเคราะห์พิจารณาเป็นราย ๆ ไป

๕. ค่าใช้จ่ายในการนำส่งเด็ก ภายใต้แนวปฏิบัติตาม ๑-๔ ให้จังหวัดพิจารณาเลือกปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามแต่จะเห็นสมควร คือ

๕.๑ ในการนำส่งตัวเด็กนั้น ให้เจ้าหน้าที่นำส่งตัวเด็กโดยทางรถไฟ หรือรถประจำทางในอัตราค่าโดยสารชั้นต่ำสุด โดยมีเจ้าหน้าที่ ๑ คน ควบคุมเด็กไม่น้อยกว่า ๕ คน หรือกรณีเด็กหลายคนอาจจ้างเหมาพาหนะรับจ้างก็ได้ หากค่าจ้างเหมาต่ำกว่าหรือไม่สูงกว่าสำหรับค่าอาหารเด็กให้เบิกได้คนหนึ่งวันละ ๑๐ บาท และในกรณีควบคุมดูแลเด็กไว้รอการส่งตัวให้เบิกค่าอาหารได้ไม่เกินวันละ ๑๐ บาท

๕.๒ ให้ยื่นเงินทราลงจ่ายจากที่ทำการจังหวัดหรือที่ทำการประชาสงเคราะห์จังหวัดไปเพื่อนำเด็กส่ง แล้วแจ้งยอดเงินค่าใช้จ่ายไปให้กรมประชาสงเคราะห์ทราบ เพื่อโอนเงินมาส่งจ่ายให้ทางคลังจังหวัดต่อไป

๕.๓ ให้ยืมเงินจากที่ทำการจังหวัดหรือที่ทำการประชาสงเคราะห์จังหวัดเพื่อนำไปจ่ายเป็นค่าส่งเด็ก และในวันให้นำตัวเด็กส่งขอให้จังหวัดแจ้งยอดเงินยืมเป็นหนังสือและระบุมอบฉันทะให้เจ้าหน้าที่ซึ่งนำเด็กไปส่งไปขอรับเงินทราลงจ่ายจากสถานแรกรับเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก หรือสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กแห่งใดที่หนึ่ง เพื่อนำมาส่งใช้คืนเงินยืมไปจากจังหวัด แล้วขอให้จังหวัดรีบส่งใบสำคัญพร้อมทั้งเงินเหลือจ่าย (หากมี) ไปให้สถานแรกรับเด็กสถานสงเคราะห์เด็ก หรือสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ยืมเงินทราลงจ่ายมาเพื่อหักล้างเงินยืมภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันให้นำตัวเด็กไปส่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวปฏิบัติ อนึ่ง หากจังหวัดมีปัญหาหรือข้อขัดข้องในการดำเนินงานเรื่องนี้ หรือมีข้อคิดเห็นที่จะปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมประการใด โปรดแจ้งให้กรมประชาสงเคราะห์ทราบเพื่อพิจารณาแก้ไขต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) ประพจน์ เระะรุจิ
(นายประพจน์ เระะรุจิ)
อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

พ.ศ. ๐๕๐๒/๑๖๗๑

กระทรวงการคลัง

๑๘ มกราคม ๒๕๒๐

เรื่อง ค่าพาหนะและเบี่ยงเบนสำหรับนำส่งเด็ก

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท.๐๗๐๖/๑๙๙๘๘ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๑๙

ตามที่แจ้งว่า ได้รับรายงานจากกรมประชาสงเคราะห์ว่า ในการนำเด็กส่งเข้าสถาน
แรกรับเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กนั้น จะต้องเสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ
สำหรับตัวเด็กและเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมนำส่งเด็ก จึงขออนุมัติเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการนำจากหมวด
ค่าใช้จ่ายของส่วนกลาง กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์ ตั้งแต่นั้น
ประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๐ เป็นต้นไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว อนุญาตให้เบิกจ่ายจากค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการนำ
ส่งตัวเด็กเข้าสถานสงเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑. ค่าพาหนะในการนำส่งเด็ก ให้จ่ายค่าโดยสารรถประจำทางหรือรถไฟเท่าที่จ่าย
จริงไม่เกินอัตราในชั้นต่ำสุด หรือกรณีเด็กหลายคน หากอัตราค่าจ้างเหมาพาหนะรับจ้างต่ำกว่า
ค่าโดยสารให้เบิกจ่ายค่าจ้างเหมาพาหนะรับจ้างได้

๒. ค่าเบี่ยงเบนของเด็กในระหว่างเดินทางไปยังสถานแรกรับเด็ก สถานสงเคราะห์
เด็กหรือสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก กรณีการเดินทางซึ่งใช้เวลาไม่ต่ำกว่า ๘ ชั่วโมง หรือ
เป็นสถานที่ที่จะต้องรับประทานอาหาร ให้จ่ายได้ในอัตราวันละ ๑๐ บาท (สิบบาทถ้วน) ต่อคน

๓. ค่าที่พักในกรณีจำเป็นต้องพักแรม ยกเว้นการพักแรมในยานพาหนะที่เสียค่า
โดยสารหรือในที่พักซึ่งทางราชการได้จัดให้ ให้เบิกค่าเช่าที่พักในอัตราต่ำสุดของโรงแรมหรือ
ค่าที่พักในท้องถิ่นนั้น

๔. ค่ารักษาพยาบาลในกรณีเกิดการเจ็บป่วยระหว่างการเดินทาง ซึ่งต้องส่งเข้ารับ
รักษาในสถานพยาบาลของทางราชการ เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

๕. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมนำส่งเด็ก ให้เบิกจ่ายได้ตามนัย
แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) เอียด นาคทรรรพ

(นายเอียด นาคทรรรพ)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

ที่ มท. ๐๓๐๖/ว. ๔๔๓

กระทรวงมหาดไทย

๒๗ เมษายน ๒๕๒๐

เรื่อง การจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด และปลัดกรุงเทพมหานคร

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้รับรายงานจากกรมประชาสงเคราะห์ว่า ได้ทราบข่าวมาหลายทาง เช่น จากองค์การบริการสังคมระหว่างประเทศ (International Social Service) ซึ่งดำเนินการเป็นสื่อกลางเกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศบ้างจากผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ของ บี.บี.ซี. แห่งประเทศอังกฤษ และ เอ็น.บี.ซี. แห่งสหรัฐอเมริกาบ้าง รวมทั้งหนังสือพิมพ์ต่างประเทศและในประเทศหลายฉบับว่า มีชาวต่างประเทศทั้งในสหรัฐอเมริกา และยุโรป ติดต่อหาซื้อเด็กจากประเทศไทยไปเป็นบุตรบุญธรรม โดยมีกลุ่มบุคคลออกติดต่อกับโรงพยาบาลต่าง ๆ เพื่อเสาะหาเด็กที่มารดาคลอดแล้วทอดทิ้ง โดยจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่โรงพยาบาลในอัตราต่ำ หรือส่งคนกลางออกไปตามท้องถิ่นที่ก้นดาร์และขาดแคลน และชักชวนให้บิดามารดาของเด็กยินยอมยกเด็กให้ตนโดยมีค่าตอบแทน แล้วจึงนำเด็กไปขายต่อกับชาวต่างประเทศในราคาที่สูงกว่าที่จ่ายเงินอุดหนุนให้แก่โรงพยาบาล หรือแก่บิดามารดาของเด็กหลายเท่าจากการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ เป็นผลให้ทำการจับกุมบุคคลซึ่งจัดหาเด็กเพื่อส่งไปต่างประเทศ ซึ่งมีเด็กอายุตั้งแต่แรกเกิดถึง ๕ ปี จำนวน ๓๓ คน เมื่อ ๑๒ เมษายน ๒๕๒๐

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว เห็นว่า เรื่องนี้นอกจากจะเป็นอันตรายต่อสวัสดิภาพของเด็กไทย โดยผู้แสวงหาประโยชน์จากเด็กอย่างไร้มนุษยธรรมแล้ว ยังเป็นเรื่องที่กระทบกระเทือนต่อสังคม ทั้งเป็นที่เสื่อมเสียศักดิ์ศรีและชื่อเสียงของประเทศเป็นอย่างมาก ในปัจจุบันนี้ผู้จัดหาเด็กเพื่อส่งออกไปเป็นบุตรบุญธรรมนอกประเทศ ได้มุ่งมายังประเทศไทย เพราะกระทำได้ง่าย และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เกี่ยวกับเรื่องนี้ มีจุดอ่อนบางประการ เช่น บิดา

มารดา มีสิทธิจะยกบุตรของตนให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้ใดก็ได้ ประกอบกับบิดามารดาของเด็ก บางรายขาดความรับผิดชอบในการที่จะเลี้ยงดูบุตรของตน บางรายต้องการเงิน หรือเชื่อว่าชีวิตอนาคตของบุตรจะเจริญก้าวหน้าในต่างประเทศยิ่งกว่าอยู่กับตน ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง ตามความเป็นจริง กระทรวงมหาดไทย จึงให้จังหวัด และกรุงเทพมหานคร แจ้งนายอำเภอ และ หัวหน้าเขตในฐานะนายทะเบียนทราบ และขอให้พิจารณาด้วยความรอบคอบเป็นพิเศษก่อนที่จะ จดทะเบียนบุตรบุญธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องดังต่อไปนี้

๑. ในการขอจดทะเบียนบุตรบุญธรรม หากบิดาหรือมารดาที่จะยกเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมอ้างว่า คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งถึงแก่กรรมให้นำมรณบัตรหรือนำบุคคลที่เชื่อถือได้มาแสดงหรือมาเป็นพยาน ถ้ามารดาเด็กอ้างว่าไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับบิดาเด็ก แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าบิดาเด็กมีชื่อในสูติบัตร หรืออยู่กินฉันท์สามีภรรยาให้การอุปการะเลี้ยงดูบุตร และยอมให้เด็กใช้นามสกุล จะต้องพยายามให้บิดาให้ความยินยอมด้วย เพราะนับว่าเป็นพฤติการณ์ที่ร้ายกัณฑ์ไปตลอดมาว่าเป็นบุตร ที่บิดาอาจขอจดทะเบียนรับรองบุตร หรือฟ้องศาลให้สั่งว่าตนเป็นบิดาเด็กภายหลังได้ โดยอาศัยเหตุที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๕๕ (๗)

๒. ถ้ามีเหตุอันควรเชื่อว่า การรับบุตรบุญธรรมไม่ว่าจะทำให้แก่ชาวไทยหรือชาวต่างประเทศ ได้มีการซื้อขายหรือจ่ายค่าตอบแทน ให้หาทางยับยั้งการจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรมไว้ก่อน เพราะเป็นการไม่ชอบด้วยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ หมวดการปฏิบัติต่อเด็ก ข้อ ๒๐ (๓) ซึ่งบัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดซื้อขาย หรือแลกเปลี่ยนเด็กด้วยทรัพย์สิน เว้นแต่กรณีที่ทรัพย์สินนั้นเป็นสินสอด หรือของหมั้น ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือถ้าปรากฏว่า การจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรมมิได้เป็นไปตามเงื่อนไขแห่งกฎหมายหรือกรณีมิได้ให้ล้อยค่าตามความเป็นจริง นายทะเบียนจะจดทะเบียนให้ไม่ได้ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติจดทะเบียนครอบครัว พุทธศักราช ๒๔๗๘

๓. ในกรณีที่ผู้รับบุตรบุญธรรมเป็นชาวต่างประเทศ ทางประเทศไทยไม่เคยทราบประวัติผู้เห็นว่าเหมาะสมที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมหรือไม่ ก่อนจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรม ขอให้ตรวจสอบหนังสือรับรองซึ่งออกโดยกรมประชาสงเคราะห์ ประเทศภูมิลำเนาของผู้คน

แสดงว่า ผู้^๕นั้นเหมาะสมที่จะรับเด็กหรือไม่ เพียงใด แต่ถ้าเป็นการรับรองโดยองค์การเอกชน ขอให้สอบถามกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย ก่อนว่า สามารถเชื่อถือได้เพียงใด เช่นเดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อทราบทางปฏิบัติ และให้แจ้งนายอำเภอและหัวหน้าเขตในฐานะนายทะเบียนทราบ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ชลธ วนะภูติ

(นายชลธ วนะภูติ)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมประชาสงเคราะห์

โทร. ๒๘๒๘๖๑๘

ที่ มท. ๐๓๐๖/ว.๓๓๕๒๕

กรมประชาสัมพันธ์

๑ ธันวาคม ๒๕๒๐

เรื่อง เด็กที่ถูกทอดทิ้งและเด็กที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองลงนามมอบให้โรงพยาบาล หรือสถาน
อนามัยแม่และเด็กหรือสถานพยาบาลอื่น ๆ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมประชาสัมพันธ์จำนวนมาก ที่ มท. ๐๓๐๖/ว.๖๘๘๘๘
ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๒๐

ด้วยกรมประชาสัมพันธ์ได้มีหนังสือจำนวนมาก ที่ มท. ๐๓๐๖/ว.๖๘๘๘๘
ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๒๐ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาล นายแพทย์ผู้อำนวยการโรงพยาบาล
ทุกแห่ง และนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดทุกจังหวัด ปรากฏตามหนังสือที่แนบมาพร้อม
กรมประชาสัมพันธ์จึงเห็นสมควรแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ได้ทราบเพื่อถือเป็นแนว
ทางปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ อนึ่ง หากจังหวัดมีปัญหาหรือข้อขัดข้องในการดำเนินงานเรื่องนี้
หรือมีข้อคิดเห็นที่จะปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมประการใด โปรดแจ้งให้กรมประชาสัมพันธ์ทราบ
ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) ประพนธ์ เรขะรุจิ
(นายประพนธ์ เรขะรุจิ)
อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น

โทร, ๒๘๑๓๔๑๘

ที่ มท. ๐๓๐๖/ว ๖๘๘๘๘

กรมประชาสัมพันธ์

๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง เด็กที่ถูกทอดทิ้งและเด็กที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองลงนามมอบให้โรงพยาบาลหรือสถาน
อนามัยแม่และเด็กหรือสถานพยาบาลอื่น ๆ

เรียน (ผู้อำนวยการ นายแพทย์ผู้อำนวยการและนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด)

อ้างถึง มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เรื่องมาตรการป้องกันการค้าขายเด็ก

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจำนวนมาก ที่ สร.๐๒๐๒/๖๑๔๓
ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และสำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย วัฒน
มาก ที่ มท. ๐๗๐๖/๖๔๖๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๐

๒. สำเนาหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค. ๐๕๐๒/๑๖๗๑ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม
๒๕๖๐ เรื่องค่าพาหนะและเบี่ยงเบนสำหรบนำส่งเด็ก

ตามมติคณะรัฐมนตรีที่อ้างถึงข้างต้น ลงมติเห็นชอบด้วยกับมาตรการป้องกัน
ค้าขายเด็ก และให้ผู้เกี่ยวข้องถือปฏิบัติตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ

มาตรการในการป้องกันการค้าขายเด็ก ๓ ประการ ที่คณะรัฐมนตรีลงมติเห็นชอบ
ตามข้อเสนอของกระทรวงมหาดไทยที่เกี่ยวข้องกับโรงพยาบาล สถานอนามัยแม่และเด็กและสถาน
พยาบาลอื่น ๆ ได้แก่ มาตรการข้อ ๑ กล่าวคือ ให้กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม
กระทรวงมหาดไทย ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐและกรุงเทพมหานคร แจ้งโรงพยาบาลและศูนย์
อนามัยแม่และเด็กในสังกัด รวมทั้งสถานพยาบาลเอกชนที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงสาธารณสุข
ที่รับเด็กไว้เลี้ยงดู ขอให้งดการยกเด็กให้แก่ผู้ขอเด็กไปเลี้ยงหรือขอไปเป็นบุตรบุญธรรมไม่ว่าเด็ก
นั้นเป็นเด็กที่ถูกทอดทิ้งหรือเด็กที่บิดามารดาลงนามมอบให้แก่โรงพยาบาลหรือสถานอนามัยแม่
และเด็กหรือสถานพยาบาลอื่น ๆ โดยให้ส่งเด็กประเภทดังกล่าว ให้แก่กรมประชาสัมพันธ์

กระทรวงมหาดไทย อย่างช้าไม่เกิน ๖ เดือน เพื่อกรมประชาสงเคราะห์จักได้ให้การอุปการะเลี้ยงดูหรือสงเคราะห์อย่างใดอย่างหนึ่งต่อไป

เพื่อให้มาตรการ ป้องกันการซื้อขายเด็ก ได้บังเกิดผล ในทางปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวโดยเฉพาะตามข้อ ๑ กระทรวงมหาดไทยจึงได้มีหนังสือขอความร่วมมือไปยังหน่วยราชการต่าง ๆ ที่รับผิดชอบดำเนินการโรงพยาบาล ศูนย์อนามัยแม่และเด็ก และสถานพยาบาล โดยขอให้แจ้งการยกเด็กให้แก่ผู้ขอรับเด็กไปเลี้ยงหรือขอรับไปเป็นบุตรบุญธรรม และหากมีกรณีที่มาตราเด็กทอดทิ้งไปภายหลังคลอด หรือลงนามมอบเด็กไว้กับโรงพยาบาล สถานพยาบาลหรือศูนย์อนามัยแม่และเด็ก ขอให้ส่งเด็กไปยังกรมประชาสงเคราะห์ เพื่อให้การอุปการะเลี้ยงดูอย่างช้าที่สุดภายใน ๖ เดือน เพราะการเลี้ยงดูเด็กที่ถูกทอดทิ้งและบิดามารดายากจนไม่สามารถให้การเลี้ยงดูได้นั้น เป็นหน้าที่โดยตรงของกรมประชาสงเคราะห์ ทั้งนี้ โดยกระทรวงมหาดไทยได้ขอความร่วมมือ ไปยังกระทรวงสาธารณสุข ตามหนังสือด่วนมากที่ มท. ๐๗๐๖/๕๘๕๕ ลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๒๐ ถึงกรุงเทพมหานคร ตามหนังสือด่วนมากที่ มท. ๐๗๐๖/๕๘๕๖ ลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๒๐ ถึงกระทรวงกลาโหม ตามหนังสือด่วนมากที่ มท. ๐๗๐๖/๗๒๗๗ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๒๐ และถึงทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ตามหนังสือด่วนมาก ที่ มท. ๐๗๐๖/๗๒๘๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๒๐ ซึ่งในการนี้ กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย ได้รับความร่วมมือด้วยดีจากโรงพยาบาล สถานอนามัยแม่และเด็กและสถานพยาบาลต่าง ๆ โดยการจัดส่งเด็กที่ถูกทอดทิ้งหรือเด็กที่บิดามารดาลงนามมอบให้แก่กรมประชาสงเคราะห์เพื่ออุปการะเลี้ยงดูตามความเหมาะสมแล้วเป็นจำนวนมาก

โดยที่เนื่องจากในปัจจุบันนี้ มีโรงพยาบาล สถานอนามัยแม่และเด็กและสถานพยาบาลอื่น ๆ ทั้งของรัฐและเอกชนอยู่จำนวนมากกระจัดกระจายอยู่ในท้องที่ต่าง ๆ ทั้งในชนบทและในเมือง ซึ่งอาจจะยังไม่ทราบนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับมาตรการป้องกันการค้าขายเด็กดังกล่าว หรืออาจทราบบ้างแต่ไม่อาจ จะปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีได้โดยถูกต้อง แม้ว่ากระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือขอความร่วมมือจากกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ไปแล้วก็ตาม

ดังนั้น เพื่อให้มาตรการป้องกันการซื้อขายเด็กได้บังเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๒๐ กรมประชาสงเคราะห์จึงขอความร่วมมือมายังท่านในฐานะผู้รับผิดชอบของหน่วยงานนี้ ได้ร่วมมือกับกรมประชาสงเคราะห์ในการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็ก ป้องกันมิให้เด็กเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์จากผู้ประพฤติมิชอบ และป้องกันการกระทำอันเป็นการซื้อขายเด็กซึ่งขัดต่อมนุษยธรรมทั้งเพื่อรักษาชื่อเสียงของประเทศไทย กรมประชาสงเคราะห์จึงใคร่ขอความร่วมมือมายังท่านโดยตรงอีกทางหนึ่ง โดยขอได้โปรดดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. หากปรากฏว่ามีเด็กถูกทอดทิ้งหลังคลอด หรือมารดาลงนามมอบเด็กไว้ให้กับโรงพยาบาล ขอได้โปรดนำส่งเด็กไปยังกรมประชาสงเคราะห์ อย่างช้าที่สุดภายใน ๖ เดือน เพื่อกรมประชาสงเคราะห์จะได้ให้ความอุปการะเลี้ยงดูตามความเหมาะสมต่อไปตามมติคณะรัฐมนตรี

๒. สถานสงเคราะห์เด็กที่อุปการะเลี้ยงดูเด็กอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ ๕ ปี ในปัจจุบันนี้ที่จะรับเด็กเข้าอุปการะเลี้ยงดูได้ มี ๒ แห่ง

๒.๑ สถานสงเคราะห์เด็กอ่อน พญาไท ตั้งอยู่ที่ถนนพระราม ๖ เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ ๒๘๑๘๘๖๖

๒.๒ สถานสงเคราะห์เด็กอ่อน ปากเกร็ด ตั้งอยู่ที่ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โทรศัพท์ ๕๘๘๓๒๖๔

การนำส่งเด็กเข้าอุปการะเลี้ยงดูให้นำส่งได้ที่ สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนแห่งใดแห่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นโดยตรงทุกวัน โดยให้ติดต่อแจ้งให้ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ทราบล่วงหน้า เพื่อจัดเตรียมสถานที่รับเด็กไว้ให้ตามจำนวนที่จะนำส่ง

๓. ในกรณีที่โรงพยาบาล สถานอนามัยแม่และเด็กและสถานพยาบาลอื่นๆ ไม่สามารถจะนำส่งเด็กไปให้สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนทั้ง ๒ แห่ง ได้โดยตรงให้ดำเนินการดังนี้

๓.๑ ถ้าเป็นโรงพยาบาล สถานอนามัยแม่และเด็กและสถานพยาบาลอื่นๆ ที่ตั้งอยู่ในต่างจังหวัด ให้แจ้งให้ประชาสงเคราะห์จังหวัดนั้นๆ ดำเนินการนำเด็กส่งสถานสงเคราะห์เด็กอ่อน

๓.๒ ถ้าเป็นโรงพยาบาล สถานอนามัยแม่และเด็กและสถานพยาบาลอื่น ๆ ที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้แจ้งโดยตรงที่กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่นกรมประชาสงเคราะห์ ตามวันเวลาราชการ

๔. ค่าใช้จ่ายในการนำส่งเด็กให้เบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลัง กำหนด ตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค. ๐๕๐๒/๑๖๗/๑ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๒๐ ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

๔.๑ ค่าพาหนะในการนำส่งเด็ก ให้จ่ายค่าโดยสารรถประจำทาง หรือรถไฟแท็กซี่ที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราในชั้นต่ำสุด หรือกรณีเด็กหลายคน หากอัตราค่าจ้างเหมาพาหนะรับจ้างต่ำกว่าค่าโดยสารให้เบิกจ่ายค่าจ้างเหมา—พาหนะรับจ้างได้

๔.๒ ค่าเบี่ยงเบนของเด็กระหว่างเดินทางไปยังสถานสงเคราะห์เด็กก่อน กรณีเดินทางซึ่งใช้เวลาไม่ต่ำกว่า ๘ ชั่วโมง หรือเป็นสถานที่ต้องรับประทานอาหารให้จ่ายได้ในอัตราวันละ ๑๐ บาท (สิบบาทถ้วน) ต่อคน

๔.๓ ค่าที่พักในกรณีที่พักจำเป็นจะต้องพักแรม ยกเว้นการพักแรมในยานพาหนะที่เสียค่าโดยสาร หรือในที่พักซึ่งทางราชการได้จัดให้ ให้เบิกค่าเช่าที่พักในอัตราต่ำสุดของโรงแรมหรือค่าที่พักในท้องถิ่น

๔.๔ ค่ารักษาพยาบาลในกรณีเกิดการเจ็บป่วยระหว่างการเดินทางซึ่งต้องส่งเข้ารับการรักษาสถานพยาบาลของทางราชการ เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

๔.๕ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุม นำส่งเด็ก ให้เบิกจ่ายได้ตามนัยแห่งพระราชกฤษฎีกาว่าค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

๕. ค่าใช้จ่ายในการนำส่งเด็กไปยังสถานสงเคราะห์เด็กอ่อนของกรมประชาสงเคราะห์ เช่น ค่าพาหนะเบี่ยงเบน ค่าเช่าที่พักนั้นอาจเลือกดำเนินการเบิกจ่ายได้เป็น ๒ ทาง คือ

๕.๑ ให้ยืมเงินทศรองจ่ายจากหน่วยงานเจ้าสังกัดหรือที่ทำการจังหวัดหรือที่ทำการประชาสงเคราะห์จังหวัดเพื่อนำตัวเด็กเข้าสถานสงเคราะห์เด็กอ่อนและให้หน่วยงานเจ้าสังกัดหรือทางจังหวัดแจ้งยอดเงินค่าใช้จ่ายไปให้กรมประชาสงเคราะห์ทราบเพื่อโอนเงินมาตั้งจ่ายทางคลังจังหวัดต่อไป

๕.๒ ให้ยื่นเงินจากหน่วยงานเจ้าสังกัดหรือที่ทำการจังหวัดหรือที่ทำการ ประชาสงเคราะห์จังหวัดที่นำส่งเด็กเพื่อนำไปใช้จ่ายในการส่งเด็กไปยังสถานสงเคราะห์เด็กก่อน แล้วให้หน่วยงานเจ้าสังกัดหรือจังหวัดแจ้งยอดค่าใช้จ่ายที่จะต้องจ่ายจริงเป็นหนังสือและระบุมอบฉันทะ ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งนำเด็กไปส่ง ไปขอรับเงินทศรองจ่ายจากสถานสงเคราะห์เด็กก่อนได้ทันที เพื่อนำส่งใช้คืนเงินที่ยืมไปจากหน่วยงานเจ้าสังกัดหรือจังหวัดต้นทางที่นำส่งเด็ก ทั้งนี้ โดยให้รีบส่งใบสำคัญจ่ายพร้อมทั้งเงินเหลือจ่ายหากมี ไปให้สถานสงเคราะห์เด็กก่อนที่ยืมเงินมา เพื่อหักล้างเงินยืมภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่นำส่งตัวเด็กไปส่งสถานสงเคราะห์เด็กก่อน นั้น

ฉะนนั้น จึงเรียนขอความร่วมมือมา และหวังว่าคงได้รับความร่วมมือด้วยดี กรมประชาสงเคราะห์ขอถือโอกาสขอบคุณมา ณ ที่นี้ด้วย.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประพนธ์ เรขะรุจิ

(นายประพนธ์ เรขะรุจิ)

อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น

โทร.๒๘๑๓๔๑๘

ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิของเด็ก

(Declaration of the Rights of the Child)

สหประชาชาติ ประกาศเมื่อ

๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๒

คำปรารภ

โดยที่ประชากรแห่งสหประชาชาติได้ยืนยันไว้ในกฎบัตรแห่งสหประชาชาติถึงความเชื่อมั่นในสิทธิมนุษยชนอันเป็นหลักมูล ในศักดิ์ศรีและคุณค่าของมนุษย์และได้ตกลงที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าทางสังคมและมาตรฐานการดำรงชีวิตให้ดีขึ้นภายใต้อิสรภาพอันกว้างขวางยิ่งขึ้น

โดยที่องค์การสหประชาชาติได้ประกาศไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนว่าทุกคนย่อมมีสิทธิและอิสรภาพที่กำหนดไว้ในปฏิญญานั้นโดยปราศจากความแตกต่างไม่ว่าชนิดใด ๆ ดังเช่น เชื้อชาติ ผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือทางอื่น เผ่าพันธุ์แห่งชาติหรือสังคม ทรัพย์สิน กำเนิด หรือสถานะอื่น ๆ

โดยที่เด็กยังมีความเจริญเติบโตทางร่างกายและจิตใจไม่เต็มที่ ต้องการความคุ้มครองและการดูแลพิเศษ อันรวมทั้งการคุ้มครองด้านกฎหมาย ทั้งก่อนและภายหลังคลอดด้วย

โดยที่ความจำเป็นที่จะต้องคุ้มครองพิเศษนี้ได้แสดงให้เห็นไว้ในปฏิญญาเจนีวาว่าด้วยสิทธิของเด็ก ใน ค.ศ. ๑๙๒๔ และได้รับการรับรองไว้ฝ่ายปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและในบัญญัติขององค์การชำนาญพิเศษและขององค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพของเด็ก

โดยที่มนุษยชาติสมควรที่จะให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่เด็ก บัดนี้สมัชชาจึงประกาศปฏิญญาว่าด้วยสิทธิของเด็กนี้ เพื่อจุดประสงค์ให้เด็กได้มีวัยเด็กที่เป็นสุข และได้รับประโยชน์จากสิทธิและอิสรภาพที่กำหนดไว้ในปฏิญญานี้ เพื่อความสุขของตัวเขาเองและสังคม สมัชชาขอเชิญชวนบิดามารดาชายหญิงทั่วไปในฐานะเอกชน องค์การอาสาสมัคร เทศบาล และรัฐบาลทั้งหลายขอให้รับรู้สิทธิเหล่านี้และขอให้ช่วยกันปฏิบัติตาม โดยมาตรการทางกฎหมายและทางอื่น ซึ่งคอยจัดกระทำเป็นลำดับไปตามหลักต่อไปนี้

หัวข้อที่ ๑

เด็กสมควรได้รับประโยชน์ตามสิทธิทุกข้อที่กำหนดไว้ในปฏิญญานี้ เด็กทุกคนโดยไม่มีการยกเว้นใด ๆ ควรได้รับสิทธิเหล่านี้ โดยปราศจากการแตกต่างหรือเหลื่อมล้ำกันเนื่องจากเชื้อชาติ ผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือทางอื่น เผ่าพันธุ์หรือสังคม ทรัพย์สิน กำเนิด และสถานะอื่น ๆ ของตัวเด็กเองหรือของครอบครัวเด็ก

หัวข้อที่ ๒

เด็กสมควรได้รับการคุ้มครองเป็นพิเศษ และสมควรได้รับโอกาสและความสะดวกจะโดยทางกฎหมายหรือทางอื่น ที่จะช่วยให้เขาพัฒนาทั้งทางกาย ทางศีลธรรม ทางจิตและทางสังคม เพื่อเติบโตขึ้นอย่างสมบูรณ์และปรกติ ภายในภาวะแห่งอิสรภาพและศักดิ์ศรี ในการออกกฎหมายเพื่อจุดประสงค์อื่น จะต้องถือเอาความเหมาะสมและ ประโยชน์สูงสุดแก่เด็กมาเป็นหลักพิจารณา

หัวข้อที่ ๓

เด็กมีสิทธิมีชื่อและสัญชาติตั้งแต่เกิด

หัวข้อที่ ๔

เด็กสมควรได้รับประโยชน์จากสวัสดิการสังคม เด็กมีสิทธิที่จะเติบโตและพัฒนาอย่างมีพลานามัยสมบูรณ์ ดังนั้นตัวเขาและมารดาจึงต้องได้รับการดูแลและคุ้มครองพิเศษ ซึ่งรวมถึงการดูแลก่อนและหลังคลอดด้วย เด็กมีสิทธิที่จะได้รับอาหาร ที่อยู่อาศัย สันทนาการ และบริการทางแพทย์ที่เหมาะสมและเพียงพอ

หัวข้อที่ ๕

เด็กที่พิการบกพร่องทางกาย ทางจิต หรือทางสังคม จักได้รับการรักษา การศึกษา และการดูแลพิเศษอันจำเป็นแก่สภาวะของเขา

หัวข้อที่ ๖

เด็กต้องการความรักและความเข้าใจ เพื่อที่บุคลิกภาพของเขาจักได้พัฒนาขึ้นเป็นผู้ที่หน้าคบหาสมาคม ถ้าเป็นไปได้เด็กจะต้องเติบโตขึ้นจากความดูแลเอาใจใส่ของบิดามารดา ไม่ว่าในกรณีใด ๆ เด็กควรจักได้อยู่ในบรรยากาศที่มีความเอ็นดูรักใคร่ ความมีศีลธรรม และมีปัจจัยทางวัตถุอย่างเพียงพอเด็กอ่อนไม่สมควรแยกจากมารดา เว้นแต่กรณีจำเป็นจริง ๆ สังคมและรัฐบาล

มีหน้าที่จะต้องสงเคราะห์เด็กไร้ที่พึ่ง การสงเคราะห์ทางการเงินโดยรัฐหรือทางอื่นแก่บุตรของครอบครัวใหญ่ที่ยากจนเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา

หลักข้อที่ ๗

เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาชนิดไม่ต้องเสียเงินและเป็นการศึกษาบังคับอย่างน้อยในระดับประถมศึกษา เขาควรได้รับการศึกษาที่เพิ่มพูนความมีวัฒนธรรมการศึกษาที่เปิดโอกาสเท่าเทียมกันให้ได้พัฒนาความสามารถของตน การรู้จักตัดสินใจการสำนึกในทางศีลธรรมและความรับผิดชอบต่อส่วนรวม เพื่อจักได้เติบโตขึ้นเป็นพลเมืองดีที่เป็นประโยชน์แก่สังคม

ผู้ที่มีหน้าที่ให้การศึกษามอบเด็ก จักต้องถือประโยชน์ของเด็กเป็นหลักสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ และความรับผิดชอบอันน้อยอยู่กับบิดามารดาเป็นปฐม

เด็กควรมีโอกาสเต็มที่ที่จะได้เล่นและพักผ่อน การเล่นและสันทนาการควรชักนำไปในเป้าหมายอย่างเดียวกับการศึกษา สังคมและรัฐบาลจักต้องพยายามส่งเสริมการใช้สิทธิของเด็กให้มากยิ่งขึ้น

หลักข้อที่ ๘

เด็กจักต้องอยู่ในเกณฑ์ได้รับความคุ้มครองและสงเคราะห์ก่อนในทุกกรณี

หลักข้อที่ ๙

เด็กจักต้องได้รับความคุ้มครองให้พ้นจากการถูกทอดทิ้ง การทารุณ การตกเป็นเครื่องมือหากิน และการตกเป็นวัตถุแห่งการค้า ไม่ว่าในรูปใด ๆ

เด็กจักต้องไม่เข้าทำงานก่อนถึงเกณฑ์อายุขั้นต่ำที่ควรเข้าทำงานได้ และจักต้องไม่เข้าทำงานที่เสียสุขภาพและขัดต่อการศึกษา หรือเป็นอันตรายแก่ความเจริญเติบโตทางกาย ทางจิต หรือทางศีลธรรม ไม่ว่าในรูปใด ๆ

หลักข้อที่ ๑๐

เด็กจักต้องได้รับความคุ้มครองมิให้ได้รับการปฏิบัติที่เป็นการแบ่งแยก เชื้อชาติ ศาสนา และการรังเกียจเหยียดฉันทันที ไม่ว่าในรูปใด ๆ เด็กจักต้องเติบโตขึ้นโดยได้รับการอบรมให้เป็นผู้ที่มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีความอดกลั้น มีความเป็นมิตรต่อคนต่างปวง รักสงบ รักผู้อื่น ฉันทันทีพี่น้อง และมีความเชื่อมั่นว่าจะใช้พลังและความสามารถพิเศษของตนยังประโยชน์ให้แก่เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน.

ชื่อหน่วยงานในสังกัด

กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์

ที่	ชื่อหน่วยงาน	สถานที่ตั้ง	ปี ก่อตั้ง	จำนวนเด็กตาม งบประมาณ	หมายเหตุ
๑.	สถานแรกรับเด็กชาย ปากเกร็ด	ถ. ภูมิเวศน์ ต. บางตลาด อ. ปากเกร็ด	๒๕๐๓	๓๐๐ คน	จังหวัดนนทบุรี
๒.	สถานแรกรับเด็กหญิง พญาไท	ถนนพระรามที่ ๖ แขวง ทุ่งพญาไท	๒๕๐๘	๑๐๐ คน	กรุงเทพฯ
๓.	ส. แรกรับเด็กชายภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ต. ศิลา อ. เมือง	๒๕๑๓	๑๐๐ คน	จังหวัดขอนแก่น
๔.	สถานแรกรับเด็กชาย ภาคใต้	ถนนสุขยางค์ อ. เมือง	๒๕๑๘	๒๐๐ คน	จังหวัดยะลา
๕.	สถานสงเคราะห์เด็ก อ่อน พญาไท	ถนนพระรามที่ ๖ แขวง ทุ่งพญาไท	๒๔๘๖	๒๐๐ คน	กรุงเทพฯ
๖.	สถานสงเคราะห์เด็ก อ่อน ปากเกร็ด	ถนนติวานนท์ ต. บางตลาด อ. ปากเกร็ด	๒๕๐๗	๑๕๐ คน	จังหวัดนนทบุรี
๗.	ส. สงเคราะห์เด็กอ่อน พิการทางสมอง-ปัญญา	ถนนติวานนท์ ต. บางตลาด อ. ปากเกร็ด	๒๕๒๐	๑๐๐ คน	จังหวัดนนทบุรี
๘.	สถานสงเคราะห์เด็ก หญิงบ้านราชวิถี	ถนนราชวิถี แขวงทุ่ง พญาไท เขตพญาไท	๒๔๘๑	๕๕๐ คน	กรุงเทพฯ
๙.	สถานสงเคราะห์เด็ก หญิงภาคตะวันออกเฉียง เหนือ	ต. โนนสูง อ. เมือง	๒๕๒๐	๑๐๐ คน	จังหวัดอุดรธานี
๑๐.	สถานสงเคราะห์เด็ก ชายบ้านปากเกร็ด	ถนนภูมิเวศน์ ต. บางตลาด อ. ปากเกร็ด	๒๔๘๔	๕๐๐ คน	จังหวัดนนทบุรี

ที่	ชื่อหน่วยงาน	สถานที่ตั้ง	ปีก่อตั้ง	จำนวนเด็กตามงบประมาณ	หมายเหตุ
๑๑.	สถานสงเคราะห์ เด็กชายบ้านมหาเมฆ	ซอยสวนพลู ถนนนางลิ้นจี่ เขตยานนาวา	๒๔๙๗	๒๐๐ คน	กรุงเทพฯ
๑๒.	สถานสงเคราะห์ เด็กชายบ้านบางละมุง	ถนนสุขุมวิท ต. ไร่จิ้งหรีด อ. บางละมุง	๒๔๙๗	๓๐๐ คน	จังหวัดชลบุรี
๑๓.	สถานสงเคราะห์ เด็กชายบ้านราชสีมา	ถนนช้างเผือก ต. หมื่นไวย อ. เมือง	๒๕๐๔	๒๕๐ คน	จังหวัดนครราชสีมา
๑๔.	ส. สงเคราะห์เด็กชาย บ้าน ศรีธรรมราช	ถนนราชดำเนินนอก ต. ศาลามีชัย อ. เมือง	๒๕๐๖	๓๐๐ คน	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๑๕.	สถานสงเคราะห์ เยาวชนมูลนิธิมหาราช	ถนนรังสิต-นครนายก ต. รังสิต อ. ธัญบุรี	๒๕๐๘	๕๐๐ คน	จังหวัดปทุมธานี
๑๖.	สถานสงเคราะห์ เด็กชายบ้านหนองคาย	ถนนท่าบ่อ-ศรีเชียงใหม่ อ. เมือง	๒๕๑๑	๒๐๐ คน	จ. หนองคาย
๑๗.	สถานสงเคราะห์ เด็กชายบ้านเชียงใหม่	ถนนเชียงใหม่-ฝาง ต. ดอนแก้ว อ. แม่ริม	๒๕๑๒	๒๐๐ คน	จังหวัดเชียงใหม่
๑๘.	ส. สงเคราะห์เด็กพิการ และทุพพลภาพ	ถนนติวานนท์ ต. บางตลาด อ. ปากเกร็ด	๒๕๑๒	๒๕๐ คน	จังหวัดนนทบุรี
๑๙.	ส. สงเคราะห์เด็กพิการ ทางสมองและปัญญา	ถนนติวานนท์ ต. บางตลาด อ. ปากเกร็ด	๒๕๑๙	๒๐๐ คน	จังหวัดนนทบุรี
๒๐.	ส. คัมภีร์สวัสดิภาพ เด็กภาคตะวันออก เจียงเหนือ	กิ่งอำเภอบุรฉัตร	๒๕๑๘	๔๐๐ คน	จังหวัดขอนแก่น
๒๑.	ส. เยาวชนบ้านห้วยโป่ง	ต. ห้วยโป่ง อ. เมือง	๒๕๐๐	๓๙๐ คน	จังหวัดระยอง

ที่	ชื่อหน่วยงาน	สถานที่ตั้ง	ปีงบประมาณ	จำนวนเด็กตามงบประมาณ	หมายเหตุ
๒๒.	สถานสงเคราะห์เด็กปัตตานี	ต. ไนเมือง อ. เมือง	๒๕๒๑	๑๐๐ คน	จังหวัดปัตตานี
๒๓.	สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนรังสิต	ถนนรังสิต-นครนายก ต. รังสิต อ. ธัญบุรี	๒๕๒๒	๒๐๐ คน	จังหวัดปทุมธานี

ภาคผนวก

แบบฟอร์ม

การวางแผนและประสานงาน

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

คำขอรับตัวเด็ก

ในความอุปการะของกรมประชาสงเคราะห์

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี

ที่อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....อาชีพ.....

มีรายได้ประมาณเดือนละ.....บาท (หมายถึงรายได้ทุกทาง)

๒. ข้าพเจ้ามีความประสงค์ขอรับตัว.....อายุ.....ปี

เกี่ยวข้องกับ.....ข้าพเจ้าซึ่งขณะนี้อยู่ในความอุปการะของสถาน
สงเคราะห์.....

๓. เมื่อข้าพเจ้ารับตัว.....ไปแล้ว

จะให้ไปอยู่กับ (ใคร-ที่ไหน และให้ทำอะไร).....

.....

.....

.....

๔. ในการรับตัว.....ไป

ข้าพเจ้าขอให้คำมั่นต่ออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ว่า จะปกครองควบคุมความประพฤติให้ การ
ศึกษาอบรมและให้อุปการะให้เต็มมีอาชีพ และมีงานทำเป็นหลักแหล่งต่อไป จะไม่ปล่อยปละ
ละเลยให้ไปเที่ยวเร่ร่อนหรือขอทาน หรือเที่ยวประพฤติตนไม่สมควรแก่วัยอีก หากปรากฏว่า

.....ถูกจับส่งยังสถานสงเคราะห์ ของกรมประชาสงเคราะห์อีกเป็นครั้งที่ ๒ แล้วข้าพเจ้ายินยอมชดใช้ค่าใช้จ่าย ในการที่ทางราชการได้จ่ายไป เพื่อเป็นค่าอุปการะ เลี้ยงดูและการศึกษาตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเด็กและนักเรียน พ.ศ. ๒๔๘๑ ให้จนครบถ้วน

ผู้..... ผู้ขอรับตัวเด็ก

หมายเหตุ ผู้ขอรับตัวเด็กต้องนำสำเนาทะเบียนบ้านสำมะโนครัว หรือหลักฐานอื่น ๆ มาด้วย

ประวัติย่อของเด็กและความเห็น

-----

๑. เด็กชื่อ ..... หน่วยส่ง .....

ได้รับตัวไว้ตั้งแต่ ..... รวมระยะเวลาอยู่ในสถาน

สงเคราะห์นาน .....

สาเหตุที่ต้องนำส่ง .....

.....

.....

.....

.....

๒. ประวัติย่อ

ก. ตัวเด็กในระหว่างอยู่ในสถานสงเคราะห์ (เกี่ยวกับพฤติกรรม อุปนิสัย การศึกษา) .....

.....

.....

ข. ฐานะสภาพความเป็นอยู่ทางครอบครัว .....

.....

.....

.....

ค. การติดต่อระหว่างเต็กกับครอบครัว .....

.....
.....
.....

๓. ความเห็นในการขอรับตัว .....

.....
.....

ลงชื่อ .....

ตำแหน่ง .....

คำขอรับตัวเด็ก

ในความอุปการะของกรมประชาสงเคราะห์

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....อายุ.....ปี
 มีภูมิลำเนาอยู่ที่.....หมู่ที่.....ตรอก (ซอย).....โทร.....
 ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 อาชีพ.....ตำแหน่ง.....สถานที่ประกอบอาชีพ.....
 โทร.....
 รายได้.....บาท (ต่อเดือน,ต่อวัน) หมายเลขบัตรประชาชน (บัตรข้าราชการ)
 .....สถานที่ออกบัตร.....

๒. ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....มีความประสงค์ขอรับตัว
 ด.ช./ด.ญ.....อายุ.....ปี ซึ่งขณะนี้อยู่ในความอุปการะของ
 สถานสงเคราะห์.....มาเป็นเวลา.....ปี
 โดยข้าพเจ้าเกี่ยวข้องกับเด็กเป็น.....โดยมีพยานหลักฐาน.....

เอกสารเกี่ยวกับเด็กหรือบิดามารดาของเด็ก.....
 (ทะเบียนราษฎรหรือเอกสารอื่น ๆ).....

๓. เมื่อข้าพเจ้ารับตัว ด.ช./ด.ญ.....ไปแล้ว
 ข้าพเจ้าจะให้ความอุปการะเลี้ยงดูด้วยตนเอง ณ ภูมิลำเนาที่.....
 .....หรือให้อยู่กับ.....ณ ภูมิลำเนาที่.....
 .....เกี่ยวข้องกับเด็ก.....

๔. ในการรับตัว ด.ช./ด.ญ.....ไปนี้ ข้าพเจ้าขอให้
 คำมั่นต่ออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ว่า จะให้การเลี้ยงดูอบรม ให้ความเอาใจใส่ ทุนบำรุงและ
 รักษาพยาบาล แก่ ด.ช./ด.ญ.....อย่างดีที่สุดและเหมาะสม
 คุจบุตรหลานของตนเอง ไม่ทอดทิ้งหรือละเลยแต่ประการใด และข้าพเจ้าจะไม่มอบ ด.ช./ด.ญ
 .....ให้แก่บุคคลอื่นเป็นอันขาด ถ้าข้าพเจ้าไม่
 สามารถอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้เพราะเหตุผลอื่นใดก็ตาม หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายสวัสดิภาพเด็ก
 ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๒๑ ข้อ ๑๙.๒๐ แล้ว
 ข้าพเจ้าจะแจ้งให้กรมประชาสงเคราะห์ทราบ และมอบเด็กให้กรมประชาสงเคราะห์รับอุปการะ
 ต่อไป.

ลงชื่อ.....ผู้ขอรับตัวเด็ก

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ดำเนินการ

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....พยาน

๕. หลักฐานประกอบการพิจารณาที่แนบมา

ทางโรงเรียน	เกี่ยวกับสุขภาพ	เกี่ยวกับสภาพและ สถานะของบุคคล	สำเนาทะเบียนบ้าน และอื่น ๆ
๑. ใบสุทธิ ๒. ใบรับรอง ๓. อื่น ๆ	๑. ใบรับรองแพทย์ ๒. फिल्मเอกซเรย์ ๓. บัตรคนไข้	๑. สูติบัตร ๒. มรณบัตร ๓. ทะเบียนสมรส ๔. ทะเบียนหย่า และอื่น ๆ	

๑๐. การวินิจฉัย.....

.....
 .....
 .....
 .....
 .....
 .....

(ลงชื่อ)..... ผู้วินิจฉัยชนตน
 ...../...../.....

เสนอ.....
 .....
 .....

(ลงชื่อ).....
 หัวหน้างานพินิจและวิเคราะห์
 ...../...../.....

โรงเรียน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง รับรองการศึกษานักเรียน

เรียน ผู้อำนวยการกองส่งเสริมและบุคคลวัยเรียน

๑. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....

กำลังเรียนอยู่ในชั้น.....ของโรงเรียนนี้ และได้เริ่มเข้าเรียนที่

โรงเรียนนี้ ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๒. ต้องเสียค่าเล่าเรียนหรือค่าบำรุง คือ

ก. ค่าเล่าเรียนเป็นเงิน.....บาท

ข. ค่าบำรุงเป็นเงิน.....บาท

ค. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ของทางโรงเรียน เป็นเงิน.....บาท

๓. ผลการเรียนของนักเรียนผู้นี้ ปรากฏว่า.....

เคยขาดเรียนบ้างหรือไม่.....สาเหตุที่ขาดเรียน .....

หากเคยขาดเรียน ยังมีเวลาเรียนสำหรับปีการศึกษาหน้าเพียงพอที่จะมีสิทธิสอบไล่หรือไม่.....

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

ตำแหน่ง ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่

ประทับตราของโรงเรียนเป็นสำคัญ

บัญชีหนังสือและอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นต้องใช้

ที่	รายการ	จำนวน	ราคา		หมายเหตุ
			บาท	สต.	

หนังสือมอบอำนาจการปกครองและการรักษาพยาบาลเด็ก

สถานที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี

อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย/ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

ภรรยาชื่อ.....เป็น.....ของ.....

ขอให้คำมั่นสัญญาว่าข้าพเจ้าไม่สามารถให้ความอุปการะ.....

ได้เพราะ.....

จึงมอบให้เจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ (ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์หรือผู้แทน) เป็นผู้แทน

ให้ความอุปการะ หรือทำการรักษาพยาบาลสุขภาพและร่างกายของเด็ก ในด้านการแพทย์แทน

ข้าพเจ้าได้ทุกประการ

ในการที่ข้าพเจ้ามอบเด็กให้กรมประชาสงเคราะห์อุปการะนั้น หากเด็กหลบหนีออกจากสถานสงเคราะห์หรือมีเหตุการณ์อย่างใดเกิดขึ้นแก่เด็ก ข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะไม่เรียกร้องสิทธิใด ๆ ที่อาจจะเกิดหรืออาจจะมีขึ้นทุกประการ จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานในใบมอบอำนาจนี้

(ลงชื่อ).....บิดามารดาหรือผู้ปกครอง

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ หรือเจ้าหน้าที่

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

หมายเหตุ

ถ้าทางบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาติดต่อก็คดี นักสังคมสงเคราะห์ไปเยี่ยมบ้านให้ผู้ปกครองบิดามารดากรอกแล้วเซ็นชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ข้อตกลง

การมอบเด็กให้อยู่ในความปกครองของกรมประชาสงเคราะห์โดยเด็ดขาด

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี ชื่อภรรยา/สามี
.....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....อาชีพ.....
รายได้ประมาณเดือนละ.....บาท

๒. ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า   ข้าพเจ้าเกี่ยวข้องกับเด็กโดย
เด็กชาย/เด็กหญิง.....อายุ.....ปี เกิดวันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....สถานที่เกิดหรือสถานที่พบเด็ก.....

๓. ในกรณีเป็นเด็กทอดทิ้งไว้ในสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานอื่นใด ได้แจ้งความไว้
ที่สถานีตำรวจ.....เมื่อวันที่.....
เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

๔. เนื่องจากข้าพเจ้าไม่สามารถให้ความอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ด้วยเหตุผล.....
.....
.....

จึงขอมอบสิทธิ์อำนาจปกครองทุกประการของเด็กชาย/เด็กหญิง.....
ให้แก่กรมประชาสงเคราะห์ เพื่อให้ความปกครองดูแลและอุปการะเลี้ยงดูต่อไป

๕. ระหว่างที่เด็กชาย/เด็กหญิง.....อยู่ภายใต้ความ
ปกครองของกรมประชาสงเคราะห์ ทางราชการย่อมดำเนินการให้การสงเคราะห์แก่เด็ก ได้ตามวิธี
การที่พิจารณาเห็นสมควร รวมทั้งพิจารณามอบเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมแก่บุคคลอื่นตามที่กรม
ประชาสงเคราะห์พิจารณาเห็นว่าเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้ความคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

๖. ระหว่างที่เด็กชาย/เด็กหญิง.....อยู่ภายใต้ความ
ปกครองของกรมประชาสงเคราะห์ หากทางราชการเรียกให้มาให้อัยคำ หรือขอให้ปฏิบัติอย่างใด
เกี่ยวกับตัวเด็ก ข้าพเจ้าจะมาตามนัดหมาย หรือปฏิบัติตามโดยไม่ชักช้า

๗. หากกรมประชาสงเคราะห์มีความประสงค์จะมอบเด็กชาย/เด็กหญิง.....
.....ให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่น ข้าพเจ้าขอยอมรับว่าเป็น
การกระทำชอบด้วยกฎหมาย และข้าพเจ้าขอสละสิทธิ์ในการโต้แย้ง หรือนำความขึ้นร้องเรียน
ทุกประการ.

(ลงชื่อ).....บิดามารดาหรือผู้ปกครอง

(.....)ผู้ส่งมอบเด็ก

(ลงชื่อ).....พนักงานเจ้าหน้าที่

(.....)ผู้รับเด็ก

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

แบบฟอร์ม

การส่งเคราะห์เด็ก^{๑๘}

ประวัติเด็ก

ที่รับไว้ในความอุปการะของกรมประชาสงเคราะห์

๑. ชื่อเด็ก.....วัน เดือน ปีเกิด.....สูติบัตร มี/ไม่มี
๒. ชื่อบิดา.....อายุ.....ปี ที่อยู่.....
๓. ชื่อมารดา.....อายุ.....ปี ที่อยู่.....
๔. ประวัติการคลอด ปกติ/ผ่าตัด/หรืออื่น ๆ เช่น.....
น้ำหนักแรกคลอด.....กรัม สุขภาพ.....
- .....
๕. การให้ภูมิคุ้มกันโรค
๑. ปลูกฝี เมื่อ...../...../๒๕๒.....
๒. วัคซีนป้องกันโรค คอตีบ ไอกรน บาดทะยัก
ครั้งที่ ๑...../...../๒๕๒.....ครั้งที่ ๒...../...../๒๕๒.....
ครั้งที่ ๓...../...../๒๕๒.....
๓. วัคซีนโปลิโอ รับประทาน
ครั้งที่ ๑...../...../๒๕๒.....ครั้งที่ ๒...../...../๒๕๒.....
ครั้งที่ ๓...../...../๒๕๒.....
๔. บี ซี จี วัคซีน เมื่อ...../...../๒๕๒.....
๕. วัคซีนหัด เมื่อ...../...../๒๕๒.....
๖. อื่น ๆ.....เมื่อ...../.....๒๕๒.....
๖. ลักษณะความพิการ และการรักษา (ถ้ามี).....
- .....
๗. ประวัติการเจ็บป่วยในอดีต และการรักษา.....
- .....
- .....

.....
.....
.....
.....

๘. ทะเบียนคนไทย ทร. ๑๕

๙. ใบแจ้งการย้ายที่อยู่ ทร. ๑๗ ตอนที่ ๑และตอนที่ ๒ ขอให้ส่งภายในกำหนด ๑๕ วัน

๑๐. อื่น ๆ.....
.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

ใบนำเรื่อง

งานสงเคราะห์
 กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น
 กรมประชาสงเคราะห์

รายที่...../.....	รับเมื่อ.....	จาก.....
-------------------	---------------	----------

ชื่อผู้ร้อง.....อายุ.....ปี

ชื่อสามีหรือภรรยา.....อายุ.....ปี

ที่อยู่ปัจจุบันของผู้ร้อง.....

ปัญหาความเดือดร้อน	ความประสงค์
.....	.....
.....	.....

ผู้ร้องมาติดต่อเป็นครั้งที่.....	การสงเคราะห์ในครั้งก่อน
ครั้งสุดท้ายมาติดต่อเมื่อ.....	
เจ้าของเรื่องเดิม.....	

ความเห็นในการพิจารณาช่วยเหลือ.....

.....

.....

.....

หัวหน้างาน

...../...../.....

๑ สภาพความเป็นอยู่ทางครอบครัว

ก. ที่อยู่

(๑) สภาพที่อยู่

(๒) สภาพภายในที่อยู่

(๓) สิ่งแวดล้อมทางที่อยู่

จ. การศึกษาของเด็ก

ฉ. สุขภาพสมาชิกในครอบครัว

ข. การครองชีพ.....

Handwriting practice lines consisting of multiple horizontal dotted lines for writing.

ข้อเท็จจริงอื่น ๆ

A series of horizontal dotted lines for writing.

ประวัติเด็ก
งานสงเคราะห์
กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลลวยรุ่น

-----

๑. ชื่อเด็ก.....วัน เดือน ปี เกิด.....
อายุ.....ปี
๒. ชื่อบิดา.....อายุ.....ปี
ที่อยู่ปัจจุบัน.....
อาชีพ.....รายได้.....ต่อเดือน / ปี
๓. ชื่อมารดา.....อายุ.....ปี
ที่อยู่ปัจจุบัน.....
อาชีพ.....รายได้.....ต่อเดือน / ปี
๔. ชื่อผู้ปกครองหรือผู้อุปการะเด็ก.....อายุ.....ปี
ที่อยู่ปัจจุบัน.....
อาชีพ.....รายได้.....ต่อเดือน / ปี
๕. สรุปข้อเท็จจริงเกี่ยวกับครอบครัวของเด็ก.....
.....
.....
.....
๖. ผู้นำสงกรมประชาสงเคราะห์.....
.....
.....
.....

แบบสอบถามที่จริงเกี่ยวกับเด็กนักเรียนที่ขาดแคลน

โรงเรียน..... หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ดังกับที่	โรงเรียน.....		ชื่อที่จริงเกี่ยวกับครอบครัวเด็ก หรือครอบครัวที่เด็กอาศัยอยู่							ความต้องการของเด็ก				ความเห็น		
	ชื่อและชื่อสกุล	อายุ (ปี) ชั้น	ชื่อและชื่อสกุลของหัวหน้าครอบครัว	อายุ (ปี)	เกี่ยวข้องกับเด็ก	จำนวนสมาชิก (คน)	จำนวนบุตร (คน)	จำนวนผู้อยู่ในอุปการะ (คน)	อาชีพหลัก	รายได้ต่อเดือน (บาท)	หนี้ (ตัว)	กบงก หรือ กระปรัง (ตัว)	สมุด (เล่ม)	ดินสอ (แท่ง)	อื่นๆ	ของเจ้าหน้าที่

หมายเลข :- คู่มืออธิบายด้านหลัง

(ลงชื่อ).....ผู้สอบ

(.....)

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

คำอธิบาย

- ช่อง “เกี่ยวข้องกับเด็ก” ให้บันทึกว่า บิดา มารดา ญาติ หรือผู้ใหญ่ให้อาศัย
- ช่อง “จำนวนสมาชิก” หมายถึง จำนวนสมาชิกทั้งหมดในครอบครัวรวมทั้งผู้อาศัย
- ช่อง “จำนวนบุตร” หมายถึง จำนวนบุตรไม่ว่าจะอยู่ในครัวเรือนเดียวกันหรือไม่ก็ตาม
- ช่อง “อาชีพหลัก” หมายถึง อาชีพหลักของหัวหน้าครอบครัว
- ช่อง “รายได้ต่อเดือน” หากมีรายได้เป็นรายปี หรือไม่แน่นอน ให้เฉลี่ยหารด้วย ๑๒
- ช่อง “อื่นๆ” ให้ระบุชนิดและจำนวน.

รายงานการสอบสภาพความเป็นอยู่
และ
ความเหมาะสมของผู้ปกครองเด็ก

งานสงเคราะห์
กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น
กรมประชาสงเคราะห์

รายชื่อ.....ที่ทั่วไป.....	ชื่อผู้ขออุปการะเด็ก.....
สอบครั้งที่ ๑ เมื่อ...../...../.....เวลา.....น.	ที่อยู่ปัจจุบัน.....
สอบครั้งที่ ๒ เมื่อ...../...../.....เวลา.....น.	
สอบครั้งที่ ๓ เมื่อ...../...../.....เวลา.....น.	ต้องการรับเด็กตามแบบ.....

๑. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ขออุปการะเด็ก

- ก. ชื่อ.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....
- ข. ศาสนา.....การประกอบกิจการทางศาสนา.....
- ค. สำเร็จการศึกษาชั้น.....จาก.....
- .....
- ง. สุขภาพ.....
- จ. อาชีพและรายได้.....
- .....
- ฉ. ตำแหน่งและสถานที่ทำงานประจำ.....
- ช. อุปนิสัยและความประพฤติ.....
เสพสุราหรือยาเสพติดอย่างไรบ้าง.....
- ซ. ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย.....
- ฅ. สถานะการสมรสปัจจุบัน.....
เคยมีสามีหรือภรรยามาก่อนหรือไม่.....
- .....

๒. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสามหรือภรรยาของผู้อุปการะเด็ก

- ก. ชื่อ.....อายุ.....ปี
- ข. สัญชาติ.....เชื้อชาติ.....ศาสนา.....
- ค. สำเร็จการศึกษาชั้น.....จาก.....
- ง. สุขภาพ.....
- จ. อาชีพและรายได้.....

- ฉ. ตำแหน่งและสถานที่ทำงานประจำ.....
- ช. อุปนิสัยและความประพฤติ.....
 เสพสุราหรือยาเสพติดอย่างไรบ้าง.....
- ซ. ลักษณะท่าทางและการแต่งกาย.....

๓. สมาชิกในครอบครัวเดียวกัน

ที่	นาม	อายุ	เกี่ยวข้อง	การศึกษาหรืออาชีพ	หมายเหตุ

๔. ประวัติความเป็นมา

ก. ประวัติส่วนตัวของผู้ปกครอง.....

ข. ประวัติส่วนตัวของสามีหรือภรรยา.....

ค. ประวัติการสมรสของผู้ปกครองเด็ก.....

๕. การครองชีพและสภาพความเป็นอยู่ทางครอบครัว

ก. การครองชีพ.....

ข. สภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบันและมาตรฐานการครองชีพ.....

๖. ท่อยุและเครื่องอุปกรณ์การดำรงชีพ

ก. ลักษณะและขนาดของท่อยุ

ข. สภาพของท่อยุ

ค. สถานที่ซึ่งจะจัดให้เด็กอยู่

ง. เครื่องอุปกรณ์การเลี้ยงเด็กและส่งเสริมการศึกษา

๗. สิ่งแวดล้อม

ก. บริเวณบ้าน

ข. ละแวกบ้าน

ค. ระยะทางไปโรงพยาบาลหรือที่ทำการแพทย์แผนปัจจุบัน

ง. ระยะทางจากบ้านไปโรงเรียนที่ใกล้ที่สุดคือโรงเรียน

ระยะทาง

จ. ระยะทางจากบ้านไปวัดหรือสถานที่ประกอบศาสนากิจ

๘. ข้อเท็จจริงอื่น ๆ

ก. เวลาที่จะอยู่ดูแลเด็กและการแก้ไขข้อขัดข้อง

ข. เหตุที่มาขออุปการะเด็ก

ค. ความเห็นชอบของผู้อยู่ร่วมครอบครัว

ง. โครงการหรือความคิดเห็นที่จะเลี้ยงดูส่งเสริมเด็กต่อไป

จ. เคยอุปการะเด็กซึ่งมิใช่บุตรหลานมาบ้างหรือไม่

ฉ. ยินยอมให้บิดามารดาหรือญาติของเด็กมาเยี่ยมบ้างหรือไม่เพียงใด

ช. ภาษาที่ใช้พูดในครอบครัว

ซ. ความเห็นชอบตามข้อตกลงในการรับเด็กไปอุปการะ

ณ. เพื่อนบ้าน

ญ. เด็กที่ประสงค์จะรับไปอุปการะ

ต. อื่น ๆ

ข้อตกลงในการรับเด็กไปอุปการะ (เฉพาะในประเทศ)

กรมประชาสงเคราะห์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

ศาสนา.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....

ต.รอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

สามีหรือภรรยาชื่อ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

ข้าพเจ้าและภรรยา (หรือสามี) ขอให้ถ้อยคำไว้ต่ออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ว่า ใน การที่ข้าพเจ้าจะรับเด็ก ซึ่งอยู่ในความปกครองของกรมประชาสงเคราะห์ไปอุปการะนั้น ข้าพเจ้า รับทราบและตกลงปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

๑. ข้าพเจ้าขอรับเด็ก.....

อายุ.....ปี.....เดือน.....ไปเพื่อ.....และจะให้อยู่

ในบ้านของข้าพเจ้า จะให้การเอาใจใส่ในการกินอยู่หลับนอน และมีความเมตตากรุณาต่อเด็กอย่าง เต็มกำลังความสามารถ เสมือนเป็นบุตรหลานของข้าพเจ้าเอง

๒. ข้าพเจ้าทราบว่า ตราบใดที่ยังไม่มีการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เด็ก ยังคงอยู่ในความปกครองของกรมประชาสงเคราะห์

๓. ข้าพเจ้าจะพยายามอบรมสั่งสอนให้เด็กเจริญเติบโตเป็นพลเมืองที่ส่งเสริมให้ได้รับ การศึกษา การพักผ่อนหย่อนใจ และให้เด็กรู้จักความรับผิดชอบในหน้าที่พลเมืองดี และมีความ จงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

๔. ข้าพเจ้าจะได้ระวังดูแลสุขภาพของเด็กเป็นอย่างดี หากเด็กประสบอุบัติเหตุ หรือเจ็บป่วยร้ายแรงประการใด จะให้ได้รับการดูแลรักษาจากแพทย์และข้าพเจ้าจะรีบแจ้งให้กรมประชาสงเคราะห์ทราบโดยทันที

๕. ข้าพเจ้ายินยอมให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากกรมประชาสงเคราะห์ไปเยี่ยมเยียนเด็ก ได้ตลอดเวลา เพื่อดูการกินอยู่หลับนอนของเด็กและยินดีปฏิบัติตามคำแนะนำตักเตือนของเจ้าหน้าที่หรือบุคคลนั้น ๆ

๖. เมื่อข้าพเจ้าไม่สามารถจะอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ด้วยประการใด ๆ ก็ดี หรือไม่อยู่ในฐานะจะอำนวยความสะดวกให้กับเด็กได้ ข้าพเจ้ายินดีคืนเด็กให้แก่กรมประชาสงเคราะห์

ข้าพเจ้าทราบข้อตกลงดังกล่าวข้างต้นแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ.

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับเด็ก

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับเด็ก

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

รายงานการเยี่ยมเยียนเด็กที่ฝากเลี้ยงตามบ้าน
งานสงเคราะห์ กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น
กรมประชาสงเคราะห์

ครั้งที่...../.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อและนามสกุลของเด็ก.....อายุ.....ปี.....

ผู้ปกครอง.....

อยู่บ้านเลขที่.....

ตั้งแต่เมื่อ.....โดยจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูเดือนละ.....บาท

อนุมัติตามบันทึกที่...../.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ก. สภาพความเป็นอยู่.....

.....
.....

ข. สุขภาพ.....

.....
.....

ค. การศึกษา.....

.....
.....

ง. ข้อสังเกตและความเห็น.....

๑. ความประพฤติของเด็ก.....

.....
๒. ความเห็นอื่น ๆ.....

.....
.....

.....นักสังคมสงเคราะห์

แบบฟอร์ม

การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

(แบบบันทึกงานคุ้มครอง+สอดส่อง สวัสดิภาพเด็กในเขต กทม.)

สำรวจเด็กเร่ร่อน

รายชื่อและประวัติเด็กที่สำรวจพบ

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับ	ชื่อและประวัติย่อ
	<p>ชื่อ.....นามสกุล.....</p> <p>อายุ.....ปี.....การศึกษา.....</p> <p>ชื่อบิดา.....มารดา.....ผู้ปกครอง.....</p> <p>ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>พบที่ไหน.....</p> <p>กำลังทำอะไร.....</p>
	<p>ชื่อ.....นามสกุล.....</p> <p>อายุ.....ปี.....การศึกษา.....</p> <p>ชื่อบิดา.....มารดา.....ผู้ปกครอง.....</p> <p>ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>พบที่ไหน.....</p> <p>กำลังทำอะไร.....</p>

ชื่อ.....นามสกุล.....

อายุ.....ปี.....การศึกษา.....

ชื่อบิดา.....มารดา.....ผู้ปกครอง.....

ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง.....

.....

.....

พบที่ไหน.....

กำลังทำอะไร.....

รายงานการติดตามผล

งานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุน

ชื่อเด็ก.....

อายุ.....ปี พันจาก.....

.....เมื่อ.....

ที่อยู่.....

.....

.....

ขอเท็จจริงก่อนติดตามผลแต่ละครั้ง.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนดำเนินงานก่อนติดตามผลแต่ละครั้ง.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อเจ้าหน้าที่.....

ครั้งที่.....

วันที่.....

ระหว่างเวลา.....

ติดต่อโดยทาง.....

เยี่ยมบ้าน

ให้มาพบ

โทรศัพท์

จดหมาย

นัดหมายครั้งต่อไป

วันที่.....

เวลา.....

ข. เศรษฐกิจ.....

๑. รายรับ รายจ่ายทั่วไปของครอบครัว

.....
.....
.....

๒. สภาพทั่วไปทางเศรษฐกิจ

.....
.....
.....

๓. ข้อคิดเห็นของครอบครัวในการปรับปรุงด้านเศรษฐกิจ

.....
.....
.....

๔. ความเห็นของเจ้าหน้าที่

.....
.....
.....

ค. สุขภาพและอนามัย

๑. สุขภาพทั่วไปของสมาชิกในครอบครัว (ทางกายและจิตใจ)

.....
.....
.....
.....
.....

๒. การรักษาความสะอาดบ้านเรือน, โภชนาการ, เครื่องใช้ และการแต่งกาย

๓. สันทนาการ

๔. ความเห็นของเจ้าหน้าที่

ง. สถานภายในและภายนอกครอบครัว

๑. สถานการณ์สมรสของบิดามารดาและผู้ปกครอง

๒. ความสัมพันธ์ทั่วไประหว่างสมาชิกทั้งหมดในครอบครัว (ระบุความปกครอง, ความขัดแย้งที่เด็กมีกับสมาชิกในครอบครัว)

จ. ทักษะของครอบครัว (ข้อสังเกตของเจ้าหน้าที่)

๑. การใช้ภาษา

.....
.....

๒. ทักษะในการครองชีพ

.....
.....

๓. ทักษะในการเลี้ยงดูเด็ก

.....
.....

๔. ความรับผิดชอบต่อนาทีของหัวหน้าครอบครัว

.....
.....

๕. ความเกี่ยวพันระหว่างทักษะของครอบครัวกับสาเหตุของปัญหา

.....
.....

ฉ. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวเด็ก

๑. การศึกษา

.....
.....

๒. แนวถัก

.....
.....

๓. ความประพฤติก้าวไป

.....
.....
.....

๔. ทศนคติ

.....
.....

๕. อื่น ๆ (ระบุ)

.....
.....

๖. ปัญหาของเด็กโดยย่อ พร้อมทั้งข้อคิดเห็นสั้น ๆ ของเจ้าหน้าที่

ปัญหา (ระบุ)

.....
.....
.....

ปัญหา (ระบุ)

.....
.....
.....

ปัญหา (ระบุ)

.....
.....
.....

ปัญหา (ระบุ)

.....
.....
.....

อื่น ๆ

.....
.....

ซ. การวินิจฉัยปัญหาและทางแก้ไขที่เสนอแนะ

.....
.....

(ลงชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

รายงานการติดตามผล

งานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุน

ชื่อเด็ก.....

อายุ.....ปี พันจาก.....

.....เมื่อ.....

ที่อยู่.....

.....

.....

ข้อเท็จจริงก่อนติดตามผลแต่ละครั้ง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนดำเนินงานก่อนติดตามผลแต่ละครั้ง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อเจ้าหน้าที่.....

ครั้งที่.....

วันที่.....

ระหว่างเวลา.....

ติดต่อโดยทาง.....

เยี่ยมบ้าน

ให้มาพบ

โทรศัพท์

จดหมาย

นัดหมายครั้งต่อไป

วันที่.....

เวลา.....

หนังสือสัญญาประกันที่หม่ท่บน

เขียนที่ กรมประชาสงเคราะห์

๒๕๒๑

เรียน ท่านอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

ด้วยข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี บัจุบันอาศัยอยู่
บ้านเลขที่..... เกี่ยวข้องเป็น.....
ของ.....อายุ.....ปี

ขอให้คำมั่นสัญญาไว้กับท่านอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ว่า ข้าพเจ้าจะปกครองดูแล
บุตรของข้าพเจ้าเป็นอย่างดี จะไม่ปล่อยให้ประพฤตินไม่
สมควร อีกต่อไป นับตั้งแต่วันที่ไปจนครบกำหนดหนึ่งปี

หากต่อจากนี้ปรากฏว่า..... ไปประพฤตินไม่สมควรอีก
ข้าพเจ้ายินยอมให้ปรับตามบทบัญญัติในข้อ ๑๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับ ๒๕๔
และยอมให้ส่งเด็กเข้าสถานแรกรับเด็ก หรือยอมให้กรมประชาสงเคราะห์ดำเนินการคุ้มครอง
สวัสดิภาพเด็กวิธีใด ๆ ก็ได้ ตามที่กรมประชาสงเคราะห์จะเห็นสมควร

ขอให้สตัยบันตามนี้.

(ลงชื่อ).....ผู้ให้สัญญา
(.....)

(ลงชื่อ).....พนักงานเจ้าหน้าที่
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

๖. ข้อเท็จจริงอื่น ๆ เพิ่มเติม.....

๗. ปัญหา.....

๘. การวินิจฉัย, การดำเนินการ, ข้อเสนอ.....

ชื่อเจ้าหน้าที่.....

วันที่.....๒๕๒๐

คำสั่ง

ได้ตรวจสอบใบสำคัญหมายเลข.....

ถึงหมายเลข.....รวม.....ฉบับ

เป็นการถูกต้องแล้ว อนุญาตให้จ่ายได้

(ลงชื่อ).....

อธิบดี

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าได้รับเงิน.....บาท.....สตางค์

.....ตามใบเบิกเงินไปจากเจ้าพนักงานผู้จ่ายถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้รับเงิน

แบบรายงานการเดินทางไปราชการ

ที่ทำการ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ขอทำรายงานการเดินทางยื่นต่อ.....

ตามคำสั่ง.....ข้าพเจ้าพร้อมด้วย

ออกจากที่พักเลขที่.....ถนน/ตำบล.....อำเภอ.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เวลา.....นาฬิกา และได้กลับถึงที่พักเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เวลา.....นาฬิกา รวมเวลาไปราชการครั้ง.....วันตามรายละเอียดการเดินทาง

ออกจาก	วัน เวลา	ถึง	วัน เวลา	รายการเดินทางและปฏิบัติราชการประจำวัน

งบค่าใช้จ่ายเดินทาง และค่าเช่าที่พัก

ประกอบกรรายงานการเดินทางของ.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อ	ค่าใช้จ่าย			ค่าเช่าที่พัก			รวมเงิน	ลงชื่อผู้รับเงิน
	อัตราวันละ	จำนวนวัน	จำนวนเงิน	ประเภท	อัตราวันละ	จำนวนวัน		

ลงชื่อ.....ผู้เบิก

๒๕ ๖๕

ข้าพเจ้าขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการครั้ง ณ

รายการ	จำนวนเงิน	ลงชื่อจำนวนเงิน
๑. ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง สำหรับ		
นาย.....อัตราวันละ.....บาท.....วัน		
นาย..... " " " " " "		
นาย..... " " " " " "		
นาย..... " " " " " "		
๒. ค่าเช่าที่พัก อัตราประเภท ก. สำหรับ		
นาย.....อัตราวันละ.....บาท.....วัน		
นาย..... " " " " " "		
นาย..... " " " " " "		
นาย..... " " " " " "		
อัตราประเภท ข. สำหรับ		
นาย.....อัตราวันละ..... " " " "		
นาย..... " " " " " "		
นาย..... " " " " " "		
นาย..... " " " " " "		
๓. ค่ายานพาหนะตามหนังสือสำคัญ		
๔. ค่าวัสดุ " "		
๕. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด " "		
๖. ค่า..... " "		
รวมเงิน		

(ตัวอักษร).....

ได้ส่งหลักฐานการจ่ายมาด้วย.....ฉบับ และขอรับรองว่ารายงานการเดินทางดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงและเป็นจำนวนเงินที่ขอเบิกถูกต้องตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้เบิก

ได้ตรวจหลักฐานการจ่ายหมายเลข.....

ตรวจถูกต้องแล้ว

ถึงหมายเลข.....รวม.....ฉบับแล้ว

เป็นการถูกต้อง อนุญาตให้จ่ายได้

(ลงชื่อ) .....

เจ้าหน้าที่

ตำแหน่ง .....

หนังสือใบสำคัญค่า.....

ประกอบรายงานการเดินทาง ของ.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หลักฐานการจ่ายที่	รายการ	จำนวนเงิน		หมายเหตุ
	รวมเงิน			

ผู้
ลงชื่อ.....ผู้เบิก

หลักฐานประกอบการยื่นคำขออนุญาตตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก
และสถานสงเคราะห์เด็กของเอกชน

๑. กรอกข้อความในแบบฟอร์มยื่นคำขออนุญาตตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก (แบบ ส.ค.๒) หรือสถานสงเคราะห์เด็ก (แบบ ส.ค.๑)
๒. สำเนาทะเบียนบ้านของเจ้าของ
๓. รูปถ่ายหน้าตรงของเจ้าของ ขนาด ๒ นิ้ว จำนวน ๒ รูป
๔. แผนผังของอาคารสถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานสงเคราะห์เด็ก โดยเทียบมาตรา ส่วน ๑: ๕๐ ซม.
๕. แผนที่แสดงทางไปยังสถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานสงเคราะห์เด็ก
๖. ในกรณีนิติบุคคลเป็นเจ้าของสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานสงเคราะห์เด็ก นิติบุคคลนั้นต้องมีหนังสือตั้งผู้แทนขงประกอบการ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และนำสำเนาทราสารการจดทะเบียนนิติบุคคลนั้นแนบมาด้วย
๗. รูปถ่ายบริเวณภายนอกและภายในอาคารสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก
  - ๗.๑ ทางเข้าด้านหน้าสถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานสงเคราะห์เด็ก
  - ๗.๒ ทั่วอาคารด้านหน้า
  - ๗.๓ สนามเด็กเล่น หรือที่สำหรับเด็กเล่น พร้อมอุปกรณ์เครื่องเล่น
  - ๗.๔ ห้องเลี้ยงเด็ก พร้อมอุปกรณ์สำหรับเด็กทำกิจกรรมต่าง ๆ
  - ๗.๕ ห้องนอนเด็ก พร้อมเครื่องใช้ในการหลับนอน
  - ๗.๖ ห้องรับประทานอาหาร พร้อมภาชนะใส่อาหาร
  - ๗.๗ ห้องเด็กป่วย พร้อมเครื่องใช้เด็กป่วย

๗.๘ ห้องน้ำ และห้องส้วมของเด็ก

๗.๙ ห้องครัว หรือที่เตรียมอาหาร

๗.๑๐ บ้ายซ้อสถานรับเลี้ยงเด็ก (ในกรณีที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งได้แล้ว)

๗.๑๑ บ้ายซ้อสถานสงเคราะห์เด็ก (ในกรณีที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งได้แล้ว)

ติดต่อสอบถาม — งานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์

โทร. ๒๘๒๘๖๑๘

๒๘๑๑๒๑๑ ต่อ ๔๕

คำขออนุญาตตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....เกิดวันที่.....

เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....

อาชีพ.....ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านเลขที่.....ต.รอก.....

ซอย.....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์หมายเลข.....

ยื่นคำขอต่อ.....จึงต่อไป

ข้าพเจ้าขออนุญาต ในนามของตนเอง ใช้ชื่อว่า.....ตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก ในฐานะผู้แทนนิติบุคคล.....

ตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่.....ต.รอก.....ซอย.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....โทรศัพท์หมายเลข.....รับอุปการะ

 เด็กชาย เด็กหญิง ทั้งเด็กชายและเด็กหญิง

อายุระหว่าง.....ปี.....เดือน ถึงอายุ.....ปี.....เดือน

จำนวนไม่เกิน.....คน

ข้าพเจ้ามีคุณสมบัติตาม ข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และจะมีผู้ทำการชื่อ.....ซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วน เช่นเดียวกัน

ได้แนบรูปถ่ายของข้าพเจ้า ขนาด ๕×๖ ซม. จำนวน ๒ รูป และแผนผังของสถานรับเลี้ยงเด็กมาพร้อมกับคำขออนุญาตแล้ว.

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ

คำขออนุญาตตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....เกิดวันที่.....

เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....

อาชีพ.....ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านเลขที่.....ตรอก.....

ซอย.....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์หมายเลข.....

ยื่นคำขอต่ออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ ดังต่อไปนี้

ข้าพเจ้าขออนุญาต ในนามของตนเอง ใช้ชื่อว่า.....ตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก ในฐานะผู้แทนนิติบุคคล.....

ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....ตรอก.....ซอย.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....โทรศัพท์หมายเลข.....รับอุปการะ

 เด็กชาย เด็กหญิง ทั้งเด็กชายและเด็กหญิง

อายุระหว่าง.....ปี.....เดือน ถึงอายุ.....ปี.....เดือน จำนวนไม่เกิน

.....คน

ข้าพเจ้ามีคุณสมบัติตาม ข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๗ พุทธศักราช พ.ศ. ๒๕๑๕ และจะมี

ผู้ทำการ ชื่อ.....ซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนเช่นเดียวกัน

ได้แนบรูปถ่ายของข้าพเจ้า ขนาด ๕×๖ ซม. จำนวน ๒ รูป และแผนผังของสถานสงเคราะห์

เด็กมาพร้อมทั้งคำขอแนบแล้ว.

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานรับเลี้ยงเด็กของเอกชน

สอบขอเท็จจริงครั้งที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

แขวง.....เขต.....จังหวัด.....

(ลงชื่อ).....พนักงานเจ้าหน้าที่

(.....)

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานรับเลี้ยงเด็ก

ของเอกชน

กลางวัน

ประจำ

ผู้ประกอบการชื่อ.....อายุ.....ปี

ผู้ทำการชื่อ.....อายุ.....ปี

สถานรับเลี้ยงเด็กใช้ชื่อว่า.....

ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง.....เขต.....

จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ก่อตั้งเมื่อ.....

ลักษณะของอาคาร.....

๑. จำนวนเด็กผู้เลี้ยงและค่าบริการ

จำนวนเด็ก

จำนวนเด็กที่ขออนุญาตรับเลี้ยง.....คน

ชาย.....คน อายุ.....ปี หญิง.....คน อายุ.....ปี

จำนวนเด็กที่รับเลี้ยงอยู่ขณะนี้.....คน

ชาย.....คน อายุ.....ปี หญิง.....คน อายุ.....ปี

จำนวนผู้เลี้ยง

ชาย.....คน

ชื่อ.....วุฒิ.....อายุ.....ปี

รับผิดชอบต่อเด็ก.....คน

ชื่อ.....วุฒิ.....อายุ.....ปี

รับผิดชอบต่อเด็ก.....คน

ชื่อ.....วุฒิ.....อายุ.....ปี

รับผิดชอบต่อเด็ก.....คน

หญิง.....คน

ชื่อ.....วุฒิ.....อายุ.....ปี

รับผิดชอบต่อเด็ก.....คน

ชื่อ.....วุฒิ.....อายุ.....ปี

รับผิดชอบต่อเด็ก.....คน

ชื่อ.....วุฒิ.....อายุ.....ปี

รับผิดชอบต่อเด็ก.....คน

ชื่อ.....วุฒิ.....อายุ.....ปี

รับผิดชอบต่อเด็ก.....คน

ชื่อ.....วุฒิ.....อายุ.....ปี

รับผิดชอบต่อเด็ก.....คน

ชื่อ.....วุฒิ.....อายุ.....ปี

รับผิดชอบต่อเด็ก.....คน

ค่าบริการ

เสียค่าบริการ ราคา.....

ไม่เสียค่าบริการ

๒. คุณสมบัติของผู้ประกอบการและผู้ทำการ

มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ ๒ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔

ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ ( ) ( ) ( ) ( ) ( ) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔

๖. ผู้ทำการ

มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ ๒ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔

ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ ( ) ( ) ( ) ( ) ( ) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔

๓. อาคารของสถานรับเลี้ยงเด็ก

๖. ห้องเลี้ยงเด็ก

แยกเป็นสัดส่วน จำนวน.....ห้อง มีอุปกรณ์คือ.....

ไม่แยกเป็นสัดส่วน จำนวน.....ห้อง โดยใช้.....
.....เป็นห้องเลี้ยงเด็ก และมี
มีอุปกรณ์ คือ.....

๖. ห้องนอนเด็ก

แยกเป็นสัดส่วน จำนวน.....ห้อง

ไม่แยกเป็นสัดส่วน จำนวน.....ห้อง โดยใช้.....
.....เป็นห้องเลี้ยงเด็ก

ห้องนอนหรือที่สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๒ ปี นอน กว้าง.....
.....เมตร ยาว.....เมตร สูง.....เมตร หรือมีพื้นที่
.....ตารางเมตร และปริมาตร.....ลูกบาศก์เมตร ซึ่งมีเนื้อที่.....
.....๑.๖๕ ตารางเมตร และปริมาตร.....๔.๘๕ ลูกบาศก์เมตร ต่อ
เด็กหนึ่งคนตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ห้องนอนหรือที่สำหรับเด็กอายุเกินกว่า ๒ ปี นอน กว้าง.....
.....เมตร ยาว.....เมตร สูง.....เมตร หรือมีเนื้อที่.....
.....ตารางเมตร และปริมาตร.....ลูกบาศก์เมตร ซึ่งมีเนื้อที่.....

.....๑.๕๔ ตารางเมตร และปริมาตร.....๕.๕๔ ลูกบาศก์เมตร ต่อเด็กหนึ่ง
 คน ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ห้องนอนหรือที่สำหรับเด็กอายุเกินกว่า ๗ ปี นอน กว้าง.....
 .....เมตร ยาว.....เมตร สูง.....เมตร หรือมีพื้นที่.....
 .....ตารางเมตร และปริมาตร.....ลูกบาศก์เมตร ซึ่งมีเนื้อที่.....

.....๒.๔๗ ตารางเมตร และปริมาตร.....๙ ลูกบาศก์เมตร ต่อเด็กหนึ่งคน
 ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ห้องนอนหรือที่สำหรับเด็กนอนมีเครื่องใช้ในการหลับนอน.....

ห้องเด็กเจ็บป่วย

แยกเป็นสัดส่วน จำนวน.....ห้อง

ไม่แยกเป็นสัดส่วน จำนวน.....ห้อง โดยใช้.....
 .....เป็นห้องเด็กเจ็บป่วย

ห้องเด็กเจ็บป่วยมีเครื่องใช้ในการหลับนอนเมื่อเด็กเจ็บป่วย.....

บริการพยาบาลและการแพทย์เมื่อเด็กเจ็บป่วย

● มี

● ไม่มี

การปลูกฝีฉีดยาเพื่อป้องกันโรค เมื่อมีความจำเป็นหรือมีโรคระบาด

● มี

● ไม่มี

ห้องครัว

มี ไม่แยกเป็นสัดส่วน

ไม่มี

ห้องน้ำและห้องส้วม

- ห้องน้ำ จำนวน.....ห้อง
- ห้องน้ำชาย.....ห้อง หญิง.....ห้อง
  - ไม่แยกสำหรับเด็กหญิงและเด็กชาย
  - ถูกสุขลักษณะ
  - ไม่ถูกสุขลักษณะ.....
- ห้องส้วมสำหรับถ่ายอุจจาระ
- .....สำหรับเด็ก.....
  - .....สำหรับเด็ก.....
  - ไม่แยกสำหรับเด็กหญิงและเด็กชาย
  - ถูกสุขลักษณะ
  - ไม่ถูกสุขลักษณะ.....
- ไม่มีห้องน้ำและห้องส้วม
- ห้องน้ำและห้องส้วมอยู่รวมกัน จำนวน.....ห้อง
- ถูกสุขลักษณะ
  - ไม่ถูกสุขลักษณะ

๔. ลักษณะอาคารและสถานที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ดังนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๕. การเลี้ยงดู การศึกษา และกิจกรรมด้านสันทนาการอื่น ๆ
 การเลี้ยงและอบรมเด็ก

- การจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก.....

.....

.....

กิจกรรมด้านสันทนาการต่าง ๆ

- จัดให้มีกิจกรรมในยามว่างสำหรับเด็ก เช่น.....

.....

- ไม่มีการจัดกิจกรรม
- มีห้องเล่นของเด็ก จำนวน.....ห้อง
- ไม่มีห้องเล่นของเด็ก
- มีสนามเด็กเล่นพร้อมทั้งอุปกรณ์ในสนาม (ระบุ).....

.....

- ไม่มีสนามเด็กเล่น

การศึกษา (สำหรับสถานสงเคราะห์เด็ก)

- จัดให้มีการศึกษาประเภทสามัญหรือวิชาชีพตามความเหมาะสมแก่สติปัญญา และแนวถนัด

- .....สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๗ ปี
- .....สำหรับเด็กอายุเกินกว่า ๗ ปี

บริการแนะนำและแก้ปัญหาเด็ก

- มีบริการ.....
- ไม่มีบริการ

๖. การบริการในเรื่องอาหารและความสะอาด
 อาหาร

มีบริการ.....เวลา.....

.....
.....

ไม่มีบริการ

ลักษณะที่ใช้ในการรับประทานอาหารและประกอบอาหาร

สะอาด

ไม่สะอาด

การเก็บและกำจัดสิ่งปฏิกูล

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม

๗. ในการสอบข้อเท็จจริงครั้งนี้ได้แนะนำ

.....
.....
.....

๘. ข้อสังเกตและความเห็นของเจ้าหน้าที่

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....พนักงานเจ้าหน้าที่

...../...../๒๕.....

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานสงเคราะห์เด็กของเอกชน

สอบข้อเท็จจริงครั้งที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

แขวง.....เขต.....จังหวัด.....

(ลงชื่อ).....พนักงานเจ้าหน้าที่

(.....)

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานรับเลี้ยงเด็ก

ของเอกชน

กลางวัน

ประจำ

.....

ผู้ประกอบการชื่อ.....อายุ.....ปี

ผู้ทำการชื่อ.....อายุ.....ปี

สถานรับเลี้ยงเด็กใช้ชื่อว่า.....

ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง.....เขต.....

จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ก่อตั้งเมื่อ.....

ลักษณะของอาคาร.....

.....

๑. จำนวนเด็กผู้เลี้ยงและค่าบริการ

จำนวนเด็ก

จำนวนเด็กที่ขออนุญาตรับเลี้ยง.....คน

ชาย.....คน อายุ.....ปี หญิง.....คน อายุ.....ปี

จำนวนเด็กที่รับเลี้ยงอยู่ขณะนี้.....คน

ชาย.....คน อายุ.....ปี หญิง.....คน อายุ.....ปี

จำนวนผู้เลี้ยง

ชาย.....คน

ชื่อ.....วุฒิ.....อายุ.....ปี

รับผิดชอบต่อเด็ก.....คน

ชื่อ.....วุฒิ.....อายุ.....ปี

รับผิดชอบต่อเด็ก.....คน

ชื่อ.....วุฒิ.....อายุ.....ปี

รับผิดชอบต่อเด็ก.....คน

หญิง.....คน

ชื่อ.....วุฒิ.....อายุ.....ปี

รับผิดชอบต่อเด็ก.....คน

ชื่อ.....วุฒิ.....อายุ.....ปี

รับผิดชอบต่อเด็ก.....คน

ชื่อ.....วุฒิ.....อายุ.....ปี

รับผิดชอบต่อเด็ก.....คน

ชื่อ.....วุฒิ.....อายุ.....ปี

รับผิดชอบต่อเด็ก.....คน

ชื่อ.....วุฒิ.....อายุ.....ปี

รับผิดชอบต่อเด็ก.....คน

ชื่อ.....วุฒิ.....อายุ.....ปี

รับผิดชอบต่อเด็ก.....คน

ค่าบริการ

เสียค่าบริการ ราคา.....

ไม่เสียค่าบริการ

๒. คุณสมบัติของผู้ประกอบการและผู้ทำการ

มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ ๒ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔

ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ ( ) ( ) ( ) ( ) ( ) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔

ผู้ทำการ

มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ ๒ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔

ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ ( ) ( ) ( ) ( ) ( ) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔

๓. อาคารของสถานรับเลี้ยงเด็ก

ห้องเลี้ยงเด็ก

แยกเป็นสัดส่วน จำนวน.....ห้อง มีอุปกรณ์คือ.....

ไม่แยกเป็นสัดส่วน จำนวน.....ห้อง โดยใช้.....
.....เป็นห้องเลี้ยงเด็ก และมี
มีอุปกรณ์ คือ.....

ห้องนอนเด็ก

แยกเป็นสัดส่วน จำนวน.....ห้อง

ไม่แยกเป็นสัดส่วน จำนวน.....ห้อง โดยใช้.....
.....เป็นห้องนอนเด็ก

ห้องนอนหรือที่สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๒ ปี นอน กว้าง.....
.....เมตร ยาว.....เมตร สูง.....เมตร หรือมีเนื้อที่
.....ตารางเมตร และปริมาตร.....ลูกบาศก์เมตร ซึ่งมีเนื้อที่.....
.....๑.๖๕ ตารางเมตร และปริมาตร.....๔.๙๕ ลูกบาศก์เมตร ต่อ
เด็กหนึ่งคนตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ห้องนอนหรือที่สำหรับเด็กอายุเกินกว่า ๒ ปี นอน กว้าง.....
.....เมตร ยาว.....เมตร สูง.....เมตร หรือมีเนื้อที่.....
.....ตารางเมตร และปริมาตร.....ลูกบาศก์เมตร ซึ่งมีเนื้อที่.....

.....๑.๙๔ ตารางเมตร และปริมาตร.....๕.๙๔ ลูกบาศก์เมตร ต่อเด็กหนึ่ง
คน ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ห้องนอนหรือที่สำหรับเด็กอายุเกินกว่า ๖ ปี นอน กว้าง.....
.....เมตร ยาว.....เมตร สูง.....เมตร หรือมีเนื้อที่.....
.....ตารางเมตร และปริมาตร.....ลูกบาศก์เมตร ซึ่งมีเนื้อที่.....

.....๒.๔๗ ตารางเมตร และปริมาตร.....๙ ลูกบาศก์เมตร ต่อเด็กหนึ่งคน
ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ห้องนอนหรือที่สำหรับเด็กนอนมีเครื่องใช้ในการหลับนอน.....

ห้องเด็กเจ็บป่วย

แยกเป็นสัดส่วน จำนวน.....ห้อง

ไม่แยกเป็นสัดส่วน จำนวน.....ห้อง โดยใช้.....
.....เป็นห้องเด็กเจ็บป่วย

ห้องเด็กเจ็บป่วยมีเครื่องใช้ในการหลับนอนเมื่อเด็กเจ็บป่วย.....

บริการพยาบาลและการแพทย์เมื่อเด็กเจ็บป่วย

● มี

● ไม่มี

การปลูกฝัสนิยยาเพื่อป้องกันโรค เมื่อมีความจำเป็นหรือมีโรคระบาด

● มี

● ไม่มี

ห้องครัว

มี ไม่แยกเป็นสัดส่วน

ไม่มี

ห้องนาและห้องส้วม

ห้องน้ำ จำนวน.....ห้อง

- ห้องน้ำชาย.....ห้อง หญิง..... ..ห้อง
- ไม่แยกสำหรับเด็กหญิงและเด็กชาย
- ถูกสุขลักษณะ
- ไม่ถูกสุขลักษณะ.....

ห้องส้วมสำหรับถ่ายอุจจาระ

- .....ที่สำหรับเด็ก.....
- .....ที่สำหรับเด็ก.....
- ไม่แยกสำหรับเด็กหญิงและเด็กชาย
- ถูกสุขลักษณะ
- ไม่ถูกสุขลักษณะ.....

ไม่มีห้องน้ำและห้องส้วม

ห้องน้ำและห้องส้วมอยู่รวมกัน จำนวน.....ห้อง

- ถูกสุขลักษณะ
- ไม่ถูกสุขลักษณะ

๔. ลักษณะอาคารและสถานที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ถึงนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๕. การเลี้ยงดู การศึกษา และกิจกรรมด้านสันทนาการอื่น ๆ
การเลี้ยงและอบรมเด็ก

- การจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก.....
- .....
- .....

กิจกรรมด้านสันทนาการต่าง ๆ

- จัดให้มีกิจกรรมในยามว่างสำหรับเด็ก เช่น.....
- .....

- ไม่มีการจัดกิจกรรม

- มีห้องเล่นของเด็ก จำนวน.....ห้อง

- ไม่มีห้องเล่นของเด็ก

- มีสนามเด็กเล่นพร้อมทงอุปกรณ์ในสนาม (ระบุง).....
- .....

- ไม่มีสนามเด็กเล่น

การศึกษา (สำหรับสถานสงเคราะห์เด็ก)

- จัดให้มีการศึกษาประเภทสามัญหรือวิชาชีพตามความเหมาะสมแก่สติปัญญา
และแนวหน้าที่

- .....สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๗ ปี

- .....สำหรับเด็กอายุเกินกว่า ๗ ปี

บริการแนะนำและแก้ปัญหาเด็ก

- มีบริการ.....

- ไม่มีบริการ

๖. การบริการในเรื่องอาหารและความสะอาด

อาหาร

มีบริการ.....เวลา.....

.....
.....

ไม่มีบริการ

ลักษณะที่ใช้ในการรับประทานอาหารและประกอบอาหาร

สะอาด

ไม่สะอาด

การเก็บและกำจัดสิ่งปฏิกูล

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม

๗. ในการสอบข้อเท็จจริงครั้งนี้ได้แนะนำ

.....
.....
.....

๘. ข้อสังเกตและความเห็นของเจ้าหน้าที่

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....พนักงานเจ้าหน้าที่

...../...../๒๕.....

รายงานจำนวนพลายงเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานสงเคราะห์เด็กของเอกชน
ประจำเดือน.....

ชื่อสถานที่..... ตั้งอยู่เลขที่.....

หมู่ที่..... ต.รอก/ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

ที่	ชื่อ-สกุล	อายุ	วุฒิ	เริ่มทำงาน เมื่อ	หมายเหตุ

(ลงชื่อ).....ผู้ประกอบการ/ผู้ทำการ
...../...../๒๕.....

บริการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของเด็ก
ประจำเดือน .....

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	น.น.-ส่วนสูง (ก.ก.) (ซ.ม.)	การฉีดยา ระบุ วัน เดือน ปี	การปลูกฝี ระบุวันฉีด ป้องกันโรค อะไรและ เมื่อใด	การบริการ พยาบาลหรือ แพทย์ (ระบุ บริการอะไร และเมื่อใด)	หมายเหตุ

บันทึกการตรวจเยี่ยมสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานสงเคราะห์เอกชน

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	รายการ	หมายเหตุ

รายงานการตรวจสถาน

ได้ทำการ.....ซึ่งตั้งอยู่เลขที่.....
 หมู่ที่.....ถนน/ซอย.....ตำบล/แขวง.....
 อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....เมื่อวันที่.....
 เดือน.....พ.ศ.....ปรากฏว่า

(๑) มีเด็กรับเลี้ยงหรือรับการสงเคราะห์อยู่ จำนวน.....คน
 กว่าจำนวนที่ได้รับอนุญาตให้รับเลี้ยงหรือรับการสงเคราะห์ จำนวน.....คน

(๒) มีพี่เลี้ยงเด็กอยู่ จำนวน.....คน คือ.....

(๓) .....

(๔) .....

(๕).....

(๖).....

ในการสอบข้อเท็จจริงหรือตรวจตราครั้งนี้ ได้ให้คำแนะนำ ดังนี้

(๑) ด้านอาคารสถานที่.....

(๒) การจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่เด็ก.....

.....
.....
.....

(๓) ด้านพละนามัยและโภชนาการ.....

.....
.....
.....

(๔) อื่น ๆ.....

.....
.....

(๕) ในการสอบข้อเท็จจริงหรือตรวจตราครั้งใดมอบ.....

ซึ่ง.....ในฐานะ.....

ได้รับรองว่าจะปฏิบัติตามคำแนะนำดังกล่าว และได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานด้วยแล้ว

ลงชื่อ.....ผู้ประกอบการ ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่
หรือผู้ทำการ

/ /๒๕.. / /๒๕..

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการงานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น

ที่ มท.๐๓๐๖/.....วันที่.....

เรื่อง.....

เสนอ ผู้อำนวยการกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น

.....
.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อ.....นามสกุล..... ได้ออกตรวจสอบ

ข้อเท็จจริง ได้ออกตรวจตรา สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก

ชื่อ.....ตั้งอยู่เลขที่.....ต.รอก/ซอย.....

ถนน.....แขวง.....เขต.....

จังหวัด.....โทรศัพท์.....ขอรายงานว่

ขณะนั้นมได้กรับเลี้ยงหรือรับการสงเคราะห์อยู่.....คน.....กว่า

จำนวนที่ได้อบรมญาติให้รับเลี้ยงหรือรับการสงเคราะห์ จำนวน.....คน มีพลียงจำนวน

.....คน การดูแลเอาใจใส่เด็ก.....

ได้ให้คำแนะนำดังนี้

๑. ด้านอาคารสถานที่.....

๒. ด้านการจัดประสบการณ์ต่างๆ .....

๓. ด้านพละนามัยและโภชนาการ .....

๔. อื่น ๆ .....

ความเห็นเจ้าหน้าที่.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

เสนอ อธิบดี

.....
.....

(ลงชื่อ).....

ผู้อำนวยการกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น

...../...../.....

คำสั่งอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

.....

(ลงชื่อ).....

อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

...../...../.....

ใบอนุญาตใช้คลังสงเคราะห์เด็ก

ที่ _____

ใบอนุญาตออกให้เพื่อแสดงว่า

พ.ศ. _____

อายุ _____ ปี

สัญชาติ _____

ภูมิลำเนา _____

เดื่อน _____

ตั้งบ้านเรือนอยู่ตำบล _____

ต.รอก _____

อำเภอ _____

จังหวัด _____

ตำบล _____

ได้รับอนุญาตให้คลังสงเคราะห์เด็ก

ในนามของ

ตนเอง

ผู้ปกครอง

ชื่อ _____

ชื่อ _____

ตั้งอยู่ตำบล _____

ต.รอก _____

อำเภอ _____

จังหวัด _____

ตำบล _____

อำเภอ _____

จังหวัด _____

ให้รื้อถอนหมายเลข _____

ออกให้เมื่อวันที่ _____

เดือน _____

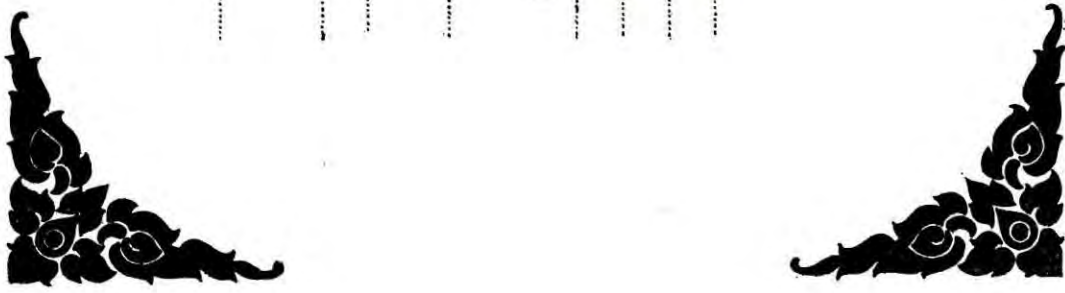
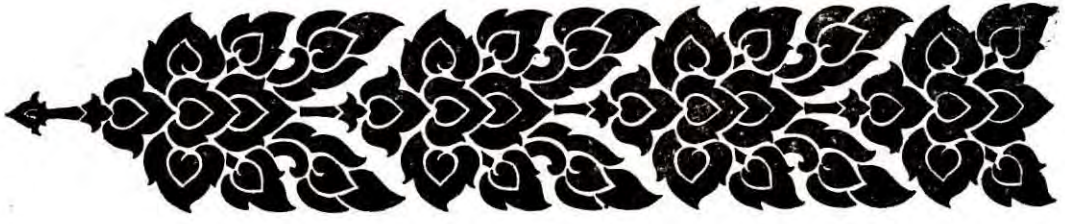
พ.ศ. _____

กรมประชาสงเคราะห์

ปิดรูปถ่ายขนาด ๕x๖ ซม.

ลงชื่อ _____

อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

คำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....เกิดวันที่.....

เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....

 เป็นเจ้าของสถานรับเลี้ยงเด็ก

 เป็นผู้แทนนิติบุคคล.....เจ้าของสถานรับเลี้ยงเด็ก ชื่อ.....

ตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่.....ตรอก.....ซอย.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....ตามใบอนุญาตที่...../.....ออกให้เมื่อวันที่.....

เดือน.....พ.ศ.....ณ.....

ยื่นคำขอต่อ.....ถึงต่อไป

ด้วยใบอนุญาตให้ตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กของข้าพเจ้าจะหมดอายุในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ.....จึงขอต่ออายุประจำปี พ.ศ.....ตามข้อ ๑๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ซึ่งออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ

คำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....เกิดวันที่.....

เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....

อาชีพ.....ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านเลขที่.....ตรอก.....

ซอย.....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

 เป็นเจ้าของสถานสงเคราะห์เด็ก เป็นผู้แทนนิติบุคคล.....เจ้าของสถานสงเคราะห์เด็ก ชื่อ.....

ตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่.....ตรอก.....ซอย.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....ตามใบอนุญาตที่...../.....ออกให้เมื่อวันที่.....

เดือน.....พ.ศ.....ณ กรมประชาสงเคราะห์ ยื่นขอต่ออธิบดีกรมประชา

สงเคราะห์ดังต่อไปนี้

ด้วยใบอนุญาตให้ตั้งสถานสงเคราะห์เด็กของข้าพเจ้าจะหมดอายุในวันที่ ๓๑ ธันวาคม

พ.ศ.....จึงขอต่ออายุประจำปี พ.ศ.....ตามข้อ ๑๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒

(พ.ศ. ๒๕๑๕) ซึ่งออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน

พ.ศ. ๒๕๑๕

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ

ใบต่อใบอนุญาตให้ตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก

เลขที่...../.....

ตามที่กรมประชาสงเคราะห์ได้ออกใบอนุญาตที่...../.....

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ให้แก่.....

ประกอบกิจการสถานรับเลี้ยงเด็ก ในนามของตนเอง ใช้ชื่อว่า .....

ในนามของนิติบุคคล

ตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ต.รอก.....

ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....

โดยที่ใบอนุญาตให้ตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กแห่งนี้ได้หมดอายุลง เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ.....ทางราชการจึงออกใบต่อใบอนุญาตให้ไว้เป็นหลักฐานเป็นการต่อใบอนุญาตครั้งที่ .....

ประจำปี พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

ผู้อำนวยการกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุน

กรมประชาสงเคราะห์

ใบต่อใบอนุญาตให้ตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก

เลขที่...../.....

ตามที่กรมประชาสงเคราะห์ได้ออกใบอนุญาตที่...../.....

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ให้แก่.....

ประกอบกิจการสถานสงเคราะห์ ในนามของตนเอง ใช้ชื่อว่า.....
 ในนามของนิติบุคคล

ตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ต.รอก.....

ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....นั้น

โดยที่ใบอนุญาตให้ตั้งสถานสงเคราะห์เด็กแห่งนี้ได้หมดอายุลง เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ.....ทางราชการจึงออกใบต่อใบอนุญาตให้ไว้เป็นหลักฐานเป็นการต่อใบอนุญาตครั้งที่..... ประจำปี พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(ตำแหน่ง).....

ใบแทนใบอนุญาต
ให้ตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก

ที่...../.....

ใบแทนใบอนุญาตนี้ ออกให้ไว้เพื่อแสดงว่าสถานรับเลี้ยงเด็กชื่อ.....
.....ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งได้ตามใบอนุญาต ที่...../.....

ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ณ.....

ซึ่งจะหมดอายุในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ.....

ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงชื่อ.....

.....

ใบแทนใบอนุญาติ
ให้ตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก

ที่ ...../.....

ใบแทนใบอนุญาตินี้ ออกให้ไว้เพื่อแสดงว่าสถานสงเคราะห์เด็กชื่อ.....
.....ได้รับอนุญาติให้จัดตั้งได้ตามใบอนุญาติ ที่...../.....
ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ณ กรมประชาสงเคราะห์
ซึ่งจะหมดอายุในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ.....

ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงชื่อ.....

อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอลี้เก็กกิจการสถาน.....

เรียน.....

ด้วยข้าพเจ้า.....ผู้ประกอบ

การสถาน.....ซึ่งตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....

ถนน.....ตรอก/ซอย.....ตำบล/แขวง

.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ซึ่งได้รับใบอนุญาตจากกรมประชาสงเคราะห์แล้วตามใบอนุญาตเลขที่.....ลงวันที่

.....มีความประสงค์ขอลี้เก็กกิจการสถาน.....

เพราะเหตุว่า.....

.....

๕
ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(.....)

สถานรับเลี้ยงและพัฒนาเด็กบตรหลานข้าราชการและเจ้าหน้าที่
กรมประชาสงเคราะห์

สิ่งที่ผู้ปกครองจะต้องนำมาให้เด็ก

๑. แปรงสีฟัน
๒. ยาสีฟัน
๓. สบู่
๔. ผ้าเช็ดตัว
๕. แปรง
๖. หวี
๗. ชุดนอน
๘. กระเป๋าใส่สิ่งของและเครื่องใช้ของเด็ก ๑ ใบ

สถานรับเลี้ยงและพัฒนาเด็กบุตรหลานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่
กรมประชาสัมพันธ์

หลักฐานที่ต้องนำมาประกอบกับการยื่นใบสมัคร

๑. สูติบัตรเด็ก
๒. ตำนานทะเบียนบ้านของเด็ก
๓. รูปถ่ายของเด็กขนาด ๒ นิ้ว จำนวน ๓ รูป
๔. รูปถ่ายของบิดา, มารดา, ผู้ปกครอง หรือ บุคคลที่จะเป็น
ผู้รับเด็กกลับ จำนวน ๒ รูป

ติดต่อสอบถามได้ที่งานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น

กรมประชาสัมพันธ์ โทร. ๒๘๒๘๖๑๘

๒๘๑๑๒๑๑ ๓๒ ๔๕

ใบสมัคร

สถานรับเลี้ยงเด็กและพัฒนาเด็กบุรุษหลานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ กรมประชาสงเคราะห์

บ้านราชวิถี

ถนนพระราม ๖

กรุงเทพมหานคร

ชื่อ ต.ช./ต.ญ.....นามสกุล.....ชื่อเล่น.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕.....อายุนับถึงวันรับสมัคร.....ปี.....เดือน.....

สถานที่เกิดอำเภอ.....จังหวัด.....เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....ศาสนา.....

ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่.....ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....โทร.....

ชื่อบิดา.....มารดา.....

ที่อยู่.....ที่อยู่.....

โทรศัพท์ที่บ้าน.....โทรศัพท์ที่บ้าน.....

สถานที่ทำงาน.....สถานที่ทำงาน.....

ตำแหน่ง.....ตำแหน่ง.....

โทรศัพท์ที่ทำงาน.....โทรศัพท์ที่ทำงาน.....

ในกรณีฉุกเฉินติดต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่ได้จะติดต่อได้ที่

๑. ชื่อและนามสกุล.....

เกี่ยวข้องกับอะไรกับเด็ก.....

สถานที่ติดต่อ.....

โทรศัพท์.....

๒. ชื่อและนามสกุล.....

เกี่ยวข้องกับอะไรกับเด็ก.....

สถานที่ติดต่อ.....

โทรศัพท์.....

๓. ชื่อและนามสกุล.....

เกี่ยวข้องกับอะไรกับเด็ก.....

สถานที่ติดต่อ.....

โทรศัพท์.....

แพทย์ที่รักษาอยู่เป็นประจำ

ชื่อและนามสกุล.....

ที่อยู่หรือที่ทำงาน.....

โทรศัพท์.....

หมายเหตุ ถ้ามีการเปลี่ยนแปลง ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ของบุคคลดังกล่าวข้างต้น กรุณาแจ้งให้ทางสถานรับเลี้ยงเด็กทราบด้วย

การให้ภูมิป้องกันโรค

ปลูกฝีป้องกันไข้ทรพิษเมื่อ.....

ฉีดวัคซีน บี ซี จี ป้องกันวัณโรคเมื่อ.....

ฉีดวัคซีน ดี พี ที ป้องกันโรคคอตีบ ไอกรน บาดทะยัก เมื่อ.....

ครั้งที่ ๑.....

ครั้งที่ ๒.....

ครั้งที่ ๓.....

กระตุ้น (Booster) ครั้งที่ ๑.....

กระตุ้น (Booster) ครั้งที่ ๒.....

ป้องกันโปลิโอด้วยวิธีกิน/ฉีด

ครั้งที่ ๑.....

ครั้งที่ ๒.....

ครั้งที่ ๓.....

๓. อาหารที่ทางบ้านห้ามรับประทาน.....

อุปนิสัยอื่น ๆ ที่ผู้ปกครองเห็นสมควรแจ้งให้สถานรับเลี้ยงเด็กทราบ

(.....)

ผู้ปกครอง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบฟอร์ม

ศูนย์อำนวยความสะดวก
เป็นบุตรบุญธรรม

1884

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

കേരളം

APPLICATION FORM FOR CHILD ADOPTION

ADOPTION CENTRE - CHILD AND YOUTH WELFARE DIVISION

DEPARTMENT OF PUBLIC WELFARE

Completed at.....

Dated this.....day of..... 19

	<u>APPLICANT</u>	<u>SPOUSE</u>
<u>FIRST NAME & SURNAME</u>	....	....
<u>NATIONALITY</u>	.....	.....
<u>DATE OF BIRTH</u>	...../...../.....	...../...../.....
<u>PLACE OF BIRTH</u>	AGE..... YEARS	AGE..... YEARS
<u>PRESENT ADDRESS</u>	.....	.....
<u>RELIGION</u>	TELEPHONE.....	TELEPHONE.....
<u>EDUCATION</u>	.....	.....
<u>EMPLOYMENT</u>	.....	.....
<u>SALARY/EARNINGS</u>	TELEPHONE.....	TELEPHONE.....
<u>OTHER INCOME</u>	MONTHLY/YEARLY.....BAHTS	MONTHLY/YEARLY.....BAHTS
	MONTHLY/YEARLY \$A.....	MONTHLY/YEARLY \$A.....
	.....	.....

<u>PLACE OF RESIDENCE</u>	<u>APPLICANT</u>	<u>SPOUSE</u>
	OWN HOME-VALUE.....BAHTS \$A.... ..	OWN HOME-VALUE.....BAH \$A.....
	RENTED PROPERTY: RENT PER MONTH.....BAHTS \$A.....	RENTED PROPERTY: RENT PER MONTH.....BAH \$A.....
	OTHER.....	OTHER..... ....
<u>DOCUMENTS</u>		
IDENTIFICATION CARD	CARD NO..... ISSUED AT..... DATE OF ISSUE..... DATE OF EXPIRY.....	CARD NO..... ISSUED AT..... DATE OF ISSUE..... DATE OF EXPIRY.....
IDENTIFICATION CARD FOR PUBLIC SERVANT	CARD NO..... ISSUED AT..... DATE OF ISSUE..... DATE OF EXPIRY	CARD NO..... ISSUED AT..... DATE OF ISSUE..... DATE OF EXPIRY.....
PASSPORT	PASSPORT NO..... ISSUED AT..... DATE OF ISSUE..... DATE OF EXPIRY.....	PASSPORT NO..... ISSUED AT..... DATE OF ISSUE..... DATE OF EXPIRY.....
OTHER FORM OF IDENTIFICATION	....	....

MARITAL STATUS:

PLACE OF MARRIAGE : CITY/TOWN.....

STATE.....COUNTRY.....

DATE OF MARRIAGE :.....

IF MARRIAGE IS NOT REGISTERED - PLEASE STATE THE REASON.....

.....

NUMBER OF CHILDREN.....

(1) NAME.....AGE.....YEARS

(2) NAME.....AGE.....YEARS

(3) NAME.....AGE.....YEARS

(4) NAME.....AGE.....YEARS

.....

DETAILS OF PREVIOUS MARRIAGE (IF ANY)

(1) PERIOD OF MARRIAGE.....YEARS

(2) NUMBER OF CHILDREN FROM THE MARRIAGE.....BOY.....GIRL

(3) REASON FOR SEPARATION/DIVORCE. ....

.....

DETAILS OF DEPENDANTS :

(1) NUMBER OF CHILDREN.....

(2) NUMBER OF OTHER DEPENDANTS.....

PARTICULARS OF CHILD WANTED FOR ADOPTION:

SEX: BOY   GIRL   OR EITHER

APPROXIMATE AGE.....YEARS/MONTHS

COMPLEXION.....

WISHES TO ADOPT THE CHILD FROM.....

.....

REASON FOR WANTING TO ADOPT THE CHILD:.....

.....
.....

FOR THE PURPOSE OF THE PROPOSED ADOPTION, I HEREBY LIST DETAILS OF REFERENCES WHOM OFFICIALS OF THE DEPARTMENT CAN CONTACT IF REQUIRED:

(1) MR./MRS./MISS.....

ADDRESS .....

PLACE OF EMPLOYMENT .....

TELEPHONE HOME .....OFFICE.....

(2) MR./MRS./MISS .....

ADDRESS .....

PLACE OF EMPLOYMENT .....

TELEPHONE HOME .....OFFICE.....

I HEREBY CERTIFY THAT THE INFORMATION GIVEN IS TRUE AND CORRECT.

(SIGNED).....APPLICANT

(SIGNED).....SPOUSE

OFFICIAL USE ONLY.

I,.....POSITION HELD.....

DIVISION/SECTION.....

HAVE EXAMINED AND INTERVIEWED THE ABOVE-NAMED APPLICANT WHO WISHES TO ADOPT THE CHILD,AND IN MY OPINION.....

.....

(SIGNED).....

(DATE) .....

PLAN AND SITUATION OF THE APPLICANT'S PLACE OF RESIDENCE.

(IN CASE THE APPLICANT IS LIVING IN THAILAND)

STATE CLEARLY AS TO THE NEARBY KEY-PLACES FOR EASY IDENTIFICATION.

_____

NOTE:

This form should be accompanied by the following documents :

(i) If the applicant is a Thai national :

(a) Four photographs of husband and wife.

(b) Health certificate.

(ii) For other nationality :

(a) Four photographs of husband and wife.

(b) Home study. (including marriage, birth, health and financial statements)

(c) Statement from Social Welfare Department or independent organisation (with Government's approval) stating that the applicant would be a suitable parent.

(d) A statement from Social Welfare Authority responsible for this adoption procedure, that they will be supervising and will report to the Thai Public Welfare Department every month while the adoption is on the probation period.

แบบแสดงความจำนงขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
 ศูนย์อำนวยการรับบุตรบุญธรรม กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุน
 กรมประชาสงเคราะห์

เลขที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

	ผู้แสดงความจำนง	คู่สมรส
ชื่อและนามสกุล	.....	.....
สัญชาติ	.....	.....
วันเดือนปีเกิด	...../...../.....	...../...../.....
สถานที่เกิด	อายุ.....ปี.....	อายุ.....ปี.....
ที่อยู่ปัจจุบัน	.....	.....
ศาสนา	โทรศัพท์.....	โทรศัพท์.....
การศึกษา	.....	.....
อาชีพปัจจุบัน	.....	.....
สถานที่ประกอบอาชีพ	.....	.....
	โทรศัพท์.....	โทรศัพท์.....

เงินเดือนหรือรายได้	ต่อเดือน/ปี.....บาท	ต่อเดือน/ปี.....บาท
ประจำ	ต่อเดือน/ปี.....เงินตรา	ต่อเดือน/ปี.....เงินตรา
	.....อื่น ๆ	.....อื่น ๆ
รายได้อื่น ๆ		
ที่อยู่อาศัย	เป็นบ้านของตนเอง มีมูลค่า	เป็นบ้านของตนเอง มีมูลค่า
	ประมาณ.....บาท	ประมาณ.....บาท
	เช่าอยู่เดือนละ.....บาท	เช่าอยู่เดือนละ.....บาท
	อื่น ๆ (ระบุ).....	อื่น ๆ (ระบุ).....
เอกสารสำคัญ		
บัตรประชาชน	เลขที่บัตร.....	เลขที่บัตร.....
	ออกให้ที่.....	ออกให้ที่.....
	วันที่ออกบัตร.....	วันที่ออกบัตร.....
	วันที่บัตรหมดอายุ.....	วันที่บัตรหมดอายุ.....
บัตรประจำตัว	เลขที่บัตร.....	เลขที่บัตร.....
ข้าราชการหรือรัฐ	ออกให้ที่.....	ออกให้ที่.....
วิสาหกิจ	วันที่ออกบัตร.....	วันที่ออกบัตร.....
	วันที่บัตรหมดอายุ.....	วันที่บัตรหมดอายุ.....
หนังสือเดินทาง	เลขที่หนังสือ.....	เลขที่หนังสือ.....
	ออกให้ที่.....	ออกให้ที่.....
	วันที่ออกบัตร.....	วันที่ออกบัตร.....
	วันที่หมดอายุ.....	วันที่บัตรหมดอายุ.....

อื่น ๆ (ระบุ)

--	--

สถานะการสมรสปัจจุบัน

จดทะเบียนสมรสที่อำเภอ/เขต/เมือง.....

จังหวัด/รัฐ.....ประเทศ.....

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ไม่ได้จดทะเบียนสมรสเพราะ.....

มีบุตร จำนวน.....คน คือ

๑. .... อายุ.....ปี
๒. .... อายุ.....ปี
๓. .... อายุ.....ปี
๔. .... อายุ.....ปี

การสมรสครั้งก่อน (หากมี) ให้แจ้งข้อเท็จจริงข้างท้ายนี้

๑. ระยะเวลาที่อยู่ด้วยกันประมาณ.....เดือน/ปี
๒. มีบุตร.....คน เป็นชาย.....คน หญิง.....คน
๓. สาเหตุการหย่าร้าง.....

บุคคลที่จะต้องอุปการะเลี้ยงดู

๑. บุตร จำนวน.....คน
๒. บุคคลอื่น ๆ จำนวน.....คน

ลักษณะเด็กที่ต้องการ

เด็กชาย เด็กหญิง ไม่จำกัดเพศ อายุระหว่าง.....เดือน/ปี

ผิวพรรณ.....

โดยประสงค์จะขอเด็กจาก.....

เหตุผลในการขอเด็กจาก

เพื่อประโยชน์ในการ..... ขาพเจ้าขอระบุบุคคลที่พึงเชื่อถือ..... ซึ่งเจ้าหน้าที่อาจ
ติดต่อสอบถามได้ ดังนี้

๑. นาย/นาง/นางสาว.....

ที่อยู่.....

สถานที่ทำงาน.....

โทรศัพท์ที่บ้าน..... โทรศัพท์ที่ทำงาน.....

๒. นาย/นาง/นางสาว.....

ที่อยู่.....

สถานที่ทำงาน.....

โทรศัพท์ที่บ้าน..... โทรศัพท์ที่ทำงาน.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าถ้อยคำข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ.

(ลงชื่อ) ..... ผู้แสดงความจำนง

(ลงชื่อ) ..... กุสมรส

บันทึกความเห็นเจ้าหน้าที่

ข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง .....

สังกัด .....

ได้ตรวจสอบหลักฐานและสัมภาษณ์ผู้แสดงความจำนงขอเด็กเป็นบุตรบุญธรรมข้างต้นแล้วเห็นว่า

(ลงชื่อ) .....

..... / ..... / .....

แผนผังแสดงที่ตั้งบ้านที่อยู่ปัจจุบัน

(ควรเขียนให้ชัดเจนว่าอยู่ใกล้สถานที่ใด หรือมีอะไรที่เด่นเป็นสังเกตได้ง่าย เลี้ยวเข้าซอยเล็ก ซ้าย ขวา อย่างไร)

แบบสอบถามครอบครัว
และความเหมาะสมของผู้ขอเด็ก

ศูนย์อำนวยการรับบุตรบุญธรรม
กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุน
กรมประชาสงเคราะห์
รายชื่อ.....
รับเมื่อวันที่.....

ชื่อผู้ขอเด็ก..... สัญชาติ..... เชื้อชาติ.....

ที่อยู่ปัจจุบัน..... โทรศัพท์.....

การติดต่อเพื่อสอบข้อเท็จจริง.....

เมื่อใด ที่ใด พบใคร

ครั้งที่ ๑.....

ครั้งที่ ๒.....

ครั้งที่ ๓.....

๑. ข้อมูลเบื้องต้น

	ผู้ขอเด็ก	คู่สมรส
ชื่อและนามสกุล	.....	.....
สัญชาติและเชื้อชาติ	สัญชาติ..... เชื้อชาติ.....	สัญชาติ..... เชื้อชาติ.....
ศาสนา	.....	.....
วัน เดือน ปีเกิด	...../...../..... อายุ.....ปี	...../...../..... อายุ.....ปี
สถานที่เกิด	.....	.....

ที่อยู่ปัจจุบัน	ที่อยู่.....	ที่อยู่.....
อาชีพปัจจุบัน		

๒. สภาพทางการเงิน

เงินเดือนหรือรายได้ประจำ	ต่อเดือน/ปี.....บาท	ต่อเดือน/ปี.....บาท
รายได้อื่นๆ	ต่อเดือน/ปี.....เงินตรา .....อื่น ๆ	ต่อเดือน/ปี.....เงินตรา .....อื่น ๆ
หลักทรัพย์		
- ที่ดิน		
- อาคารเรือนโรง		
- เงินฝาก		

๓ สมาชิกของครอบครัว
จำนวนบุตร

ลำดับที่	ชื่อและนามสกุล	อายุ	การศึกษาหรืออาชีพ	หมายเหตุ

ประวัติการทำงาน

งานอดิเรกและความ
สนใจอื่น

สถานะการสมรส

ในกรณีที่^๑ได้ทำการสมรส

จดทะเบียนสมรสตามกฎหมายของประเทศ.....

ที่เขต/อำเภอ/เมือง/รัฐ/ประเทศ.....

ตามทะเบียนเลขที่.....

เมื่อวันที่...../...../.....

ในกรณีที่^๒หย่าร้าง

จดทะเบียนหย่าร้างตามกฎหมายของประเทศ.....

ที่เขต/อำเภอ/เมือง/รัฐ/ประเทศ.....

ตามทะเบียนเลขที่.....

เมื่อวันที่...../...../.....

ในกรณี^๓อื่น ๆ

.....

.....

.....

๕. สภาพทางสุขภาพ

สภาพทางสุขภาพของผู้รอบเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและคู่สมรส และบุคคลอื่น ๆ ในครอบครัว

๖. ลักษณะของที่อยู่อาศัยและสภาพสิ่งแวดล้อม

๗. ความสัมพันธ์ในครอบครัว และความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน

๘. เหตุผลที่ขอเด็กไปเป็นบุตรบุญธรรม

๙. ความคิดเห็นและประสบการณ์ที่เกี่ยวกับเด็ก

๑๐. ถ้าการเลี้ยงเด็กไม่ประสบผลเป็นที่พอใจ จะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร

---

๑๑. ความเห็นของผู้รับรอง

---

๑๒. ข้อสังเกตของเจ้าหน้าที่

บรรยายบุคคลลักษณะ อุปนิสัย และความประพฤติของผู้ขอเด็กและสมาชิกในครอบครัว
(รวมถึงจิตใจ อารมณ์ ความเชื่อจากบุคคลอื่น ๆ ตลอดจนความเชื่อถือและความเคร่ง
ในศาสนา)

กรณีผู้ขอเด็กเป็นชาวต่างประเทศ ขอทราบว่าจะต้องไปดำเนินการตามกฎหมายบุตร
บุญธรรมของประเทศตนอีกหรือไม่ และสัญชาติเด็กจะได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยอัตโนมัติ
หรือไม่ หรือมีความตั้งใจจะไม่เปลี่ยนสัญชาติเดิมของเด็ก มีเหตุผลอะไร

๑๓. ความเห็นของเจ้าหน้าที่

(ลงชื่อ) _____

นักสังคมสงเคราะห์

...../...../.....

สัญญาการรับเด็กไปทดลองเลี้ยงดูเป็นบุตรบุญธรรม

ข้าพเจ้า.....ที่อยู่.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

.....จังหวัด.....ขอให้สัญญาต่ออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์
ในการรับเด็ก.....ไปทดลองเลี้ยงดูเพื่อรับเป็นบุตรบุญธรรมดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้าพเจ้าจะให้การอุปการะเลี้ยงดู ให้ความรักความอบอุ่นทั้งทางร่างกาย และ
จิตใจแก่เด็ก.....เสมือนเป็นบุตรที่แท้จริงของข้าพเจ้าทุกประการตลอดเวลา
ที่เด็กอยู่ในความดูแลระหว่างการทดลองเลี้ยงดู

ข้อ ๒. ไม่ว่าเวลาใด ๆ ระหว่างการทดลองเลี้ยงดู หากปรากฏว่าเด็ก.....
.....มีบิดามารดาหรือบิดาหรือมารดาที่แท้จริง และประสงค์จะขอรับบุตรกลับไป
อุปการะเลี้ยงดูเอง หรือไม่ประสงค์จะมอบเด็กของตนให้เป็นบุตรบุญธรรม ข้าพเจ้าจะมอบเด็ก
คืนกรมประชาสงเคราะห์โดยมิชักช้า

ข้อ ๓. ไม่ว่าเวลาใด ๆ ระหว่างการทดลองเลี้ยงดู หากกรมประชาสงเคราะห์หรือ
จังหวัดแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าไม่เหมาะสมที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและสั่งให้ส่งเด็ก
คืน ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๔. ในระหว่างการทดลองเลี้ยงดู หากปรากฏว่ามีปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่งเกี่ยว
กับเด็กอันเป็นเหตุให้ข้าพเจ้าไม่สามารถหรือไม่ประสงค์จะเลี้ยงดูเด็กต่อไป ข้าพเจ้าจะไม่นำเด็กไป
อยู่ในความดูแลของบุคคลอื่น แต่จะส่งเด็กคืนกรมประชาสงเคราะห์โดยไม่ชักช้า

ข้อ ๕. กรณีที่ข้าพเจ้าต้องคืนเด็ก ตามข้อ ๒ ข้อ ๓ หรือ ๔ ข้าพเจ้าจะเป็นผู้รับ
ผิดชอบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการนำส่งเด็กคืน และจะไม่เรียกค่าเลี้ยงดูหรือค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายไป
ระหว่างการทดลองเลี้ยงดูเด็ก.....

ลงชื่อ.....ผู้รับเด็กไปทดลองเลี้ยงดู

ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....พยาน

รายงานการเยี่ยมเยียนเด็กที่ทดลองเลี้ยงดู
ศูนย์อำนวยการรับบุตรบุญธรรม กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น
กรมประชาสงเคราะห์

ครั้งที่...../.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อและนามสกุลของเด็ก.....อายุ.....ปี.....

ชื่อผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม.....

ภูมิลำเนาผู้ขอรับบุตรบุญธรรม.....

เริ่มทดลองเลี้ยงดูเมื่อ.....

อนุมัติโดยหนังสือ บันทึกที่...../.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ก. สภาพความเป็นอยู่.....

.....
.....
.....

ข. สุขภาพ.....

.....
.....
.....

ค. การศึกษา.....

.....
.....
.....

ง. ข้อสังเกตและความเห็น.....

    ๑. ความประพฤติของเด็ก.....

.....
.....
.....

๒. ความเห็นอื่น ๆ.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

นักสังคมสงเคราะห์

...../...../.....

_____

บันทึกคำให้การผู้ขอหนังสือเดินทางให้แก่ผู้เยาว์
ศูนย์อำนาจการรับบุตรบุญธรรม กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุน
กรมประชาสงเคราะห์

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

	ผู้แสดงความจำนง	คู่สมรส
ชื่อและนามสกุล	.....	.....
สัญชาติ	.....	.....
วันเดือนปีเกิด	...../...../.....	...../...../.....
สถานที่เกิด	อายุ.....ปี.....	อายุ.....ปี.....
ที่อยู่ปัจจุบัน	.....	.....
ศาสนา	โทรศัพท์.....	โทรศัพท์.....
การศึกษา	.....	.....
อาชีพปัจจุบัน	.....	.....
สถานที่ประกอบอาชีพ	.....	.....
	โทรศัพท์.....	โทรศัพท์.....

เงินเดือนหรือรายได้ประจำ	ต่อเดือน/ปี.....บาท ต่อเดือน/ปี.....เงินตรา .....อื่น ๆ	ต่อเดือน/ปี.....บาท ต่อเดือน/ปี.....เงินตรา .....อื่น ๆ
รายได้อื่น ๆ ที่อยู่อาศัย	เป็นบ้านของตนเอง มีมูลค่า ประมาณ.....บาท เช่าอยู่เดือนละ.....บาท อื่น ๆ (ระบุ).....	เป็นบ้านของตนเอง มีมูลค่า ประมาณ.....บาท เช่าอยู่เดือนละ.....บาท อื่น ๆ (ระบุ).....
เอกสารสำคัญ บัตรประชาชน	เลขที่บัตร..... ออกให้ที่..... วันที่ออกบัตร..... วันที่บัตรหมดอายุ.....	เลขที่บัตร..... ออกให้ที่..... วันที่ออกบัตร..... วันที่บัตรหมดอายุ.....
บัตรประจำตัว ข้าราชการหรือรัฐ วิสาหกิจ	เลขที่บัตร..... ออกให้ที่..... วันที่ออกบัตร..... วันที่บัตรหมดอายุ.....	เลขที่บัตร..... ออกให้ที่..... วันที่ออกบัตร..... วันที่บัตรหมดอายุ.....
หนังสือเดินทาง	เลขที่หนังสือ..... ออกให้ที่..... วันที่ออกหนังสือ..... วันที่หมดอายุ.....	เลขที่หนังสือ..... ออกให้ที่..... วันที่ออกหนังสือ..... วันที่หมดอายุ.....

อื่นๆ (ระบุ)

--	--

สถานะการสมรสปัจจุบัน

- จดทะเบียนสมรสที่อำเภอ/เขต/เมือง.....
จังหวัด/รัฐ.....ประเทศ.....ทะเบียนเลขที่.....
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ไม่ได้จดทะเบียนสมรสเพราะ.....
- จดทะเบียนหย่าที่อำเภอ/เขต/เมือง.....
จังหวัด/รัฐ.....ประเทศ.....ทะเบียนเลขที่.....
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
การหย่ามีข้อตกลงเกี่ยวกับบุตร.....

มีบุตร จำนวน.....คน คือ

- ๑.....อายุ.....ปี
- ๒.....อายุ.....ปี
- ๓.....อายุ.....ปี
- ๔.....อายุ.....ปี

การสมรสครั้งก่อน (หากมี) ให้แจ้งข้อเท็จจริงข้างทำนองนี้

- ๑. ระยะเวลาที่อยู่ด้วยกันประมาณ.....เดือน/ปี
- ๒. มีบุตร.....คน เป็นชาย.....คน หญิง.....คน
- ๓. สาเหตุการหย่าร้าง.....

บัดนี้ ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอหนังสือเดินทางให้แก่.....

ซึ่งเป็นบุตร/บุตรบุญธรรม/.....ของข้าพเจ้า

เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตามสูติบัตรเลขที่.....ออกให้ที่.....

จังหวัด.....ประเทศ.....

วัตถุประสงค์การขอหนังสือเดินทางเพื่อ.....

เมืองที่จะไป.....ประเทศ.....

การเดินทางโดยทาง.....วันเดือนปีที่จะเดินทาง.....

พักอยู่ที่ใด.....ค่าใช้จ่ายเป็นเงิน.....

ใครเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย.....มีความสัมพันธ์อย่างไรกับเด็ก.....

เคยเดินทางไปประเทศ.....วันเดือนปี.....

ความสัมพันธ์ของผู้รับรองกับเด็ก.....ชื่อ.....

นามสกุล.....ที่อยู่ปัจจุบัน.....

อาชีพ.....

มีเอกสารหรือหนังสือสำคัญ คือ

สูติบัตร..... สำเนาทะเบียนบ้าน..... ทะเบียนสมรส.....

หนังสือรับรอง.....

เอกสารต่าง ๆ ถ้ามี.....

เพื่อประโยชน์ในการนี้ ข้าพเจ้าขอระบุบุคคลที่พึงเชื่อถือซึ่งเจ้าหน้าที่อาจติดต่อสอบถามได้ดังนี้

๑. นาย/นาง/นางสาว.....

ที่อยู่.....โทร.....

ที่ทำงาน.....โทร.....

๒. นาย/นาง/นางสาว.....

ที่อยู่.....โทร.....

ที่ทำงาน.....โทร.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ถ้อยคำข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) .....เจ้าหน้าที่

(ลงชื่อ) .....ผู้สมรส

(ลงชื่อ) .....ผู้แสดงความจำนง

บันทึกความเห็นเจ้าหน้าที่

ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง เอกสารหลักฐานและสัมภาษณ์ผู้แสดงความจำนงขอหนังสือ
เดินทางให้แก่ผู้เยาว์ข้างต้นแล้ว เห็นว่า.....

(ลงชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

บันทึกเสนอของผู้อำนวยการกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น

(ลงนาม).....

ผู้อำนวยการกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น

...../...../.....

คำสั่งอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

กรมประชาสัมพันธ์พิจารณาแล้ว.....

(ลงนาม).....

อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

...../...../.....

แผนผังแสดงที่ตั้งบ้านที่อยู่อาศัย

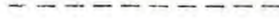
(ควรเขียนให้ชัดเจนว่าอยู่ใกล้สถานที่ใด หรือมีอะไรที่เด่นเป็นที่สังเกตได้ง่าย เลี่ยงเข้าซอยเล็ก ซ้ายขวา อย่างไร)

การสอบการอนุญาตให้นำเด็กไทยออกนอกประเทศเกี่ยวกับบุตรบุญธรรม

ของ

กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย

๑. ประวัติของผู้ขอเด็ก พร้อมด้วยรูปถ่ายขนาดเท่าที่ใช้ติดหนังสือเดินทาง (Passport)
จำนวน ๑ ใบ

๑.๑ ประวัติส่วนตัว

ชื่อ.....เชื้อชาติ.....

สัญชาติ.....อาชีพ.....อายุ.....ปี

ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่.....ซอย.....ถนน.....

อำเภอ.....จังหวัด.....ประเทศ.....

อาชีพ.....สถานที่ประกอบอาชีพ.....

รายได้ต่อปี/ต่อเดือน.....(เหรียญ ส.ร.อ.)หรือ.....(บาทโดยประมาณ)

จบการศึกษาชั้น.....จากประเทศ.....

ชื่อ (สามีหรือภรรยา).....เชื้อชาติ.....

สัญชาติ.....อาชีพ.....อายุ.....ปี

ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่.....ซอย.....ถนน.....

อำเภอ.....จังหวัด.....ประเทศ.....

อาชีพ.....สถานที่ประกอบอาชีพ.....

ประเทศ.....

รายได้ต่อปี/ต่อเดือน.....(เหรียญ ส.ร.อ.)หรือ.....(บาทโดยประมาณ)

จบการศึกษาชั้น.....จากประเทศ.....

มีบุตรอยู่แล้วหรือไม่ (ถ้ามี) จำนวน.....คน แต่ละคนมีอายุ
การศึกษา และการทำงานดังนี้

.....
.....

ประวัติเกี่ยวกับสุขภาพ (จากใบรับรองแพทย์)

.....
.....

๑.๒ เอกสารรับรอง จากประเทศของผู้ขอเด็กที่แสดงว่าเหมาะสมให้รับบุตรบุญธรรม
ได้แก่

๑.๒.๑ หลักฐานการขอเด็กไปอุปการะเป็นบุตรบุญธรรมซึ่งรัฐบาลหรือหน่วย
งานอื่น ๆ ออกให้ (ให้ระบุเอกสาร).....

.....
.....

๑.๒.๒ หลักฐานจากองค์การที่รัฐบาลของประเทศผู้ขอเด็กรับรองให้อุปการะ
เด็กได้ (ให้ระบุเอกสาร).....

.....
.....

๑.๒.๓ เอกสารอ้างอิงอื่น ๆ (references) (ถ้ามีให้ระบุเอกสาร)

.....
.....

๑.๓ ข้อมูลอื่น ๆ ที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ เหตุใดจึงต้องการบุตรบุญธรรม เคยติดต่อขอจากหน่วยงานของประเทศ
อื่นมาก่อนหรือไม่ ได้ผลอย่างไร.....

.....
.....

๑.๓.๒ เหตุใดจึงต้องการรับเด็กไทยเป็นบุตรบุญธรรม.....

๑.๓.๓ การรับบุตรบุญธรรมของท่าน ได้รับการติดต่อโดย.....

รู้จักอย่างไรด้วยวิธีใด.....

เสียค่าใช้จ่ายไปทั้งสิ้นเป็นเงิน.....

หรือ.....บาท

๑.๓.๔ มีแผนการข้างหน้าเกี่ยวกับตัวเด็กอย่างไร.....

๑.๓.๕ ทราบหรือไม่ว่าการเลี้ยงเด็กเป็นภาระที่หนัก.....

๑.๓.๖ ถ้าต่อไปการรับบุตรบุญธรรมรายนี้ไม่ประสบผลสำเร็จโดยเด็กทำตัวให้ไม่เป็นที่พอใจจะอย่างไรและจะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างไร.....

๑.๓.๗ ในอนาคตท่านมีแผนที่จะย้ายที่อยู่หรือเปลี่ยนอาชีพไปอยู่ที่ใดหรือไม่การย้ายจะต้องแจ้งหน่วยราชการใดหรือผู้ใดหรือไม่.....

๒. ประวัติของเด็ก พร้อมด้วยรูปถ่ายขนาดเท่าที่ใช้ติดหนังสือเดินทาง (Passport) จำนวน ๑ ใบ

ชื่อ เด็กชาย/เด็กหญิง.....
 เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ตามสูติบัตรเลขที่.....
 ออกให้ที่.....จังหวัด.....
 บิดาชื่อ.....มารดาชื่อ.....

สรุปประวัติความเป็นมาของเด็ก.....
 .....
 .....
 .....

๓. ประวัติบิดามารดาแท้จริงของเด็ก

๓.๑ ประวัติส่วนตัว

นาย/นาง.....เชื้อชาติ.....
 สัญชาติ.....เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 ที่.....บ้านเลขที่.....ซอย.....ถนน.....
 หมู่บ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....
 จังหวัด.....ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่.....
 ซอย.....ถนน.....หมู่บ้าน.....
 ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 อาชีพ.....รายได้.....
 จบการศึกษาระดับ.....
 สามี/ภรรยา.....เกิดเมื่อวันที่.....
 เดือน.....พ.ศ.....ที่บ้านเลขที่.....
 ซอย.....ถนน.....หมู่บ้าน.....
 ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 อาชีพ.....รายได้.....

จบการศึกษาชั้น.....

ได้สมรสเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ได้จดทะเบียนสมรส

ตามกฎหมายหรือไม่ ถ้าจก จค ณ ที่ใด.....

ปรากฏตามทะเบียนสมรสเลขที่.....ซึ่งออกให้ ณ ที่เขต/อำเภอ.....

จังหวัด.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ถ้าไม่จกเพราะเหตุใด.....

มีหลักฐานอะไรแสดงว่าเป็นสามีภรรยากัน.....

ขณะนี้อยู่ด้วยกันเป็นปกติ/หย่า เลิกร้าง หรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดถึงแก่กรรมหรือหาย

สาบสูญ.....

มีบุตรด้วยกัน.....คน เป็นชาย.....คน หญิง.....คน

๓.๒ ข้อมูลอื่น ๆ ที่ต้องการทราบ

๓.๒.๑ เหตุใดจึงยกบุตรให้ไปเป็นบุตรบุญธรรมของชาวต่างประเทศ

.....
.....
.....

๓.๒.๒ รู้หรือไม่ว่าอาจขอความช่วยเหลือในเรื่องที่ตนเองเดือดร้อนในเรื่อง
ต่าง ๆ จากกรมประชาสงเคราะห์ได้ โดยไม่ต้องยกบุตรให้ผู้อื่น.....

.....
.....

๓.๒.๓ การมอบบุตรให้แก่ชาวต่างประเทศนี้ ได้รับค่าตอบแทนเป็นตัวเงิน
หรือสิ่งของใดหรือไม่ หากได้รับเป็นจำนวนเงินหรือมูลค่าเท่าใด.....

.....

๔. การตรวจสอบเอกสารสำคัญ

๔.๑ การจดทะเบียนบุตรบุญธรรม

.....

๔.๒ สติบัตร

๔.๓ การเยี่ยมบ้านเด็กรวมทั้งเอกสารสำคัญที่ทางราชการออกให้ ได้แก่ บัตรประจำตัว เพื่อแสดงว่าเป็นบิดามารดาเด็กที่แท้จริง.....

๔.๔ การติดต่อกับอำเภอเพื่อตรวจสอบการจดทะเบียนบุตรบุญธรรมว่าได้ทำการจดทะเบียนเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการหรือไม่

๕. ในกรณีที่คุณคลอนเป็นผู้จดทะเบียนมอบบุตรบุญธรรมแทน

๕.๑ ประวัติส่วนตัว

ชื่อ นาย / นาง.....เชื้อชาติ.....
สัญชาติ.....อาชีพ.....อายุ.....ปี
ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
ถือบัตรประจำตัว.....เลขที่.....ออกให้ที่.....
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....หมดอายุวันที่.....
เดือน.....พ.ศ.....

๕.๒ ข้อมูลอื่นๆ

๕.๒.๑. เป็นอะไรกับเด็ก

๕.๒.๒. ได้เด็กมาอย่างไร

๕.๒.๓. เหตุใดจึงมาทำหน้าที่

๕.๒.๔ ได้รับค่าบริการจากการมอบบุตรบุญธรรมรายนี้เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้นเท่าใด

.....

๕.๒.๕ หลักฐานการรับมอบอำนาจให้เป็นผู้ดำเนินการแทน

.....

๖. ความเห็นเจ้าหน้าที่

.....

.....

.....

(ลงนาม).....

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

๗. บันทึกเสนอของผู้อำนวยการกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น

.....

.....

.....

(ลงนาม).....

ผู้อำนวยการกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น

...../...../.....

๘. คำสั่งอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

กรมประชาสงเคราะห์พิจารณาแล้ว.....

.....

.....

(ลงนาม).....

อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

...../...../.....

KS   กระทรวงมหาดไทย. กรมประชา-
54.4   สงเคราะห์.
ม234ก   กฎหมาย กฎกระทรวง ระเบียบ-
2522   ข้อบังคับ.

คำขวัญวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๒๒

“เด็กไทยคือหัวใจของชาติ”